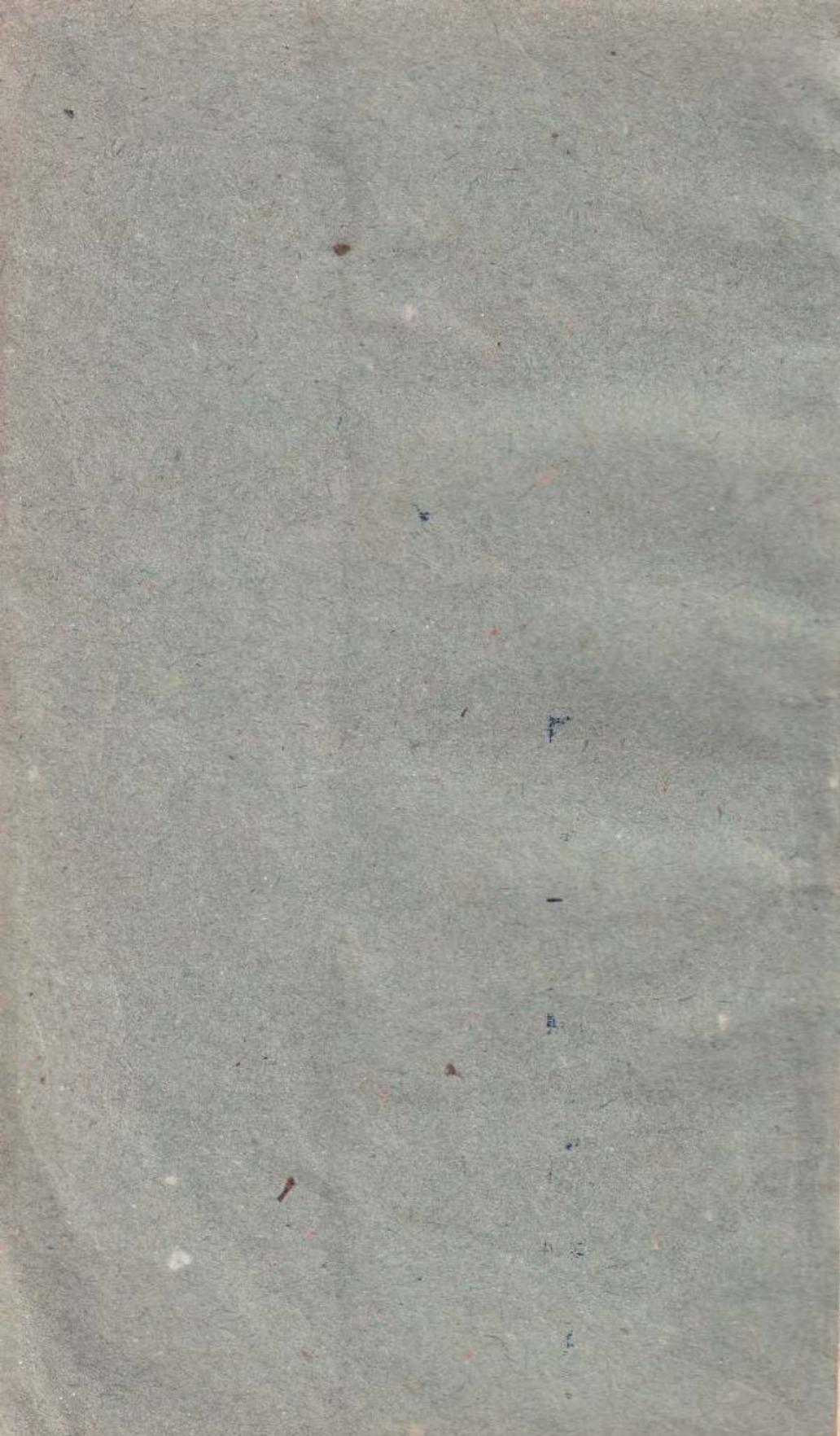

பொருளியல்

கேள்வியும் நிரம்பலும்

330

ந. பேரின்பநாதன்
ப. சிவநாதன்

659

கேள்வியும் நிரம்பலும்

ந. பேரின்பநாதன்

B. A. Hons. (Cey.), M. A. (Jaffna)

ப. சிவநாதன்

B. A. Hons. (Cey.) M. A. (Jaffna)

விரிவுரையாளர்கள்,

பொருளியற்றுறை,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,

யாழ்ப்பாணம்.

வெளியீடு:

பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரி

148/1, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

1986

வேளியீடு - 6.

முதற் பதிப்பு : மார்ச் 1986

(சகல உரிமைகளும் ஆக்கியோருக்குரியவை)

அச்சுப் பதிவு :

திருமகள் அழுத்தகம்
சுள்ளூர்.

330
வேளியீடு

விலை : ரூ. 1

முன்னுரை

கேள்வி, நிரம்பல் ஆகிய இரண்டு சொற்கள் தெரியுமாயின் கிளிப்பிள்ளை கூட பொருளியல் பேசும் என்று கூறுவர். இவ்வாறு கூறுமளவுக்கு பெரும்பாலான பொருளியல் கோட்பாடுகளில் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ள கேள்வி, நிரம்பல் ஆகியவைபற்றி இலகுவாக மாணவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் நோக்குடன் எழுதப்பட்டதே இந்நூலாகும். இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்கள் பொருளியலை ஒரு பாடமாகப் பயிலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள் போன்றோருக்கு கேள்வி, நிரம்பல் சக்திகள் பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தினை அளிக்குமென நம்புகிறோம். இந்நூலின் பின்னிணைப்பில் கொடுப்பட்டுள்ள கணிதரீதியான குறிப்புக்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்க்கென்றே எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் வெளிவருவதற்கு அயராது உழைத்த எங்களுக்கு ஊக்கத்தினையும், ஒத்துழைப்பினையும் நல்கியவர்கள் பலர். அவர்களுக்கு நன்றி கூறுதல் எமது கடமையாகும். நல்ல பல ஆலோசனைகள் கூறிய நண்பர் திரு. சி. எஸ். ஆனந்தன் அவர்களுக்கும், வரைபடங்களை அழகுற வரைந்து தந்த செல்வி A. மடோனா, திரு. எஸ். சந்திரராசர், திரு. இ. ரவிராஜ், திரு. எஸ். சிவராசா ஆகியோருக்கும், இந்நூலை வெளியீடு செய்கின்ற பட்டப் படிப்புகள் கல்லூரி அதிபர் திரு. இராசா சத்தீஸ்வரன் அவர்களுக்கும், இதனைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த திருமகள் அழுத்தகத்தினருக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

பொருளியற்றுறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
யாழ்ப்பாணம்
25-3-1986

ந. பேரின்பநாதன்

ப. சிவநாதன்

பொருளடக்கம்

அத்தியாயம்

பக்கம்

முன்னுரை	iii
1. எல்லைப்பயன் கோட்பாடு	1
2. கேள்விக் கோட்பாடு	29
3. நிரம்பல் கோட்பாடு	56
4. சந்தையில் விலைநிர்ணயம்	69
பின்னிணைப்பு	119

முதலாம் அத்தியாயம்

எல்லைப் பயன் கோட்பாடு

எல்லாப் பொருளாதார அமைப்புக்களிலும் என்ன பொருளை, யாருக்கு, எப்படி உற்பத்தி செய்வதென்பது நுகர்வோர் நடத்தையால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தில் உற்பத்திச் சாதன ஒதுக்கல்கள் சிறப்பான முறையில் இடம் பெறுவதற்கு கட்டுப்பாடற்ற நுகர்வோர் நடத்தையே காரணமெனப்படுகிறது. அதாவது ஒரு நாடு எந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்கு முன்னுரிமையளிக்கவேண்டும் என்பது நுகர்வோர் தேர்விலிருந்தே அறியப்படுகிறது. இந்நுகர்வோர் தேர்வு எல்லாப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பதால் இத்தேர்வுரிமை நுகர்வோர் இறைமை எனப்படுகிறது. நுகர்வோர் இறைமை சந்தையில் அல்லது எல்லாப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலும் நுகர்வோர் நடத்தையாக வெளிப்படுத்தப்படுவதனால் நுகர்வோர் நடத்தை பற்றிய கருத்துக்கள் கோட்பாட்டு வடிவங்களில் பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு பொருளியலாளர்களால் கூறப்பட்டுள்ளன.

நுகர்வோர் நடத்தை பற்றிய கோட்பாடெனும்போது பொருளின் விலை, நுகர்வோர் வருமானம், நுகர்வோர் பொருளை நுகர்வதனால் பெறுகின்ற பயன் என்பன தரப்பட்ட வேளையில் ஓர் பகுத்தறிவான நுகர்வோன் உச்சப்பயனைப் பெறும் வகையில் கொள்வனவை எவ்வாறு அமைத்துக்கொள்வான் என்பதை விளக்குவதாகும். குறித்த பொருளின் விலை, நுகர்வோன் வருமானம், பொருட்களிலிருந்து கிடைக்கும் பயன் என்பன மாறும்போது அல்லது அவற்றில் ஏதாவதொன்று மாறும்போது நுகர்வோன் கொள்வனவில் எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை விளக்குவதோடு அம்மாற்றங்களின் விளைவாக நுகர்வோன் நடத்தையில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் கருத்திற்கொண்டு சந்தையில் ஒரு தனிநபர் கேள்வி எவ்விதம் உள்ளது என்பதையும் அறிய முடிகிறது. அதாவது ஒரு பொருளினது கேள்விக்கோடு எவ்விதம் தோற்றம் பெறுகிறது என்பதை நுகர்வோன் நடத்தையினூடாகவே விளக்க முடியும். நுகர்வோன் நடத்தை பற்றிய விளக்கங்களில் பின்வரும் அடிப்படையிலும் அம்சங்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன.

(1) நுகர்வோர் வருமானம் வரையறுக்கப்பட்டது :

நுகர்வோர் வருமானம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதால் நுகர்வோர் கொள்வனவு செய்யும் பொருட்கள் மீதான செலவு எல்லைப்படுத்தப்பட்டதாகும். அதாவது குறித்த வருமானத்தில் எவ்வளவு பொருட்

களைக் கூடுதலாக வாங்கமுடிமோ அதற்கேற்ப நுகர்வோரின் மொத்தப் பயன் அதிகரிக்கும். இதனை வேறுவிதமாகக் குறிப்பிடுவதானால் மக்களிடமுள்ள உற்பத்திக் காரணிகள் எல்லைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் அவற்றினால் கிடைக்கக்கூடிய வட்டி, வாடகை, கூலி, இலாபம் என்ற வருமானங்களும் எல்லைப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருக்கும், இவ் வருமானத்தைக் கொண்டு பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும்போது பல்வேறு தேவைகளில் முதன்மையான தேவைகளிற்கு முன்னுரிமையளிக்கப்பட்டு எல்லைப்படுத்தப்பட்ட வருமானம் அவற்றின் கொள்வனவிற்காகச் செலவிடப்படுகின்றது. இதனால் மிகக் கூடிய பயனைப் பெறும் வகையில் அக் கொள்வனவு இருக்கவேண்டுமென நுகர்வோன் கருதுகிறான். எனவே நுகர்வோன் நடத்தை வரையறுக்கப்பட்ட வருமானத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதாகவே இருக்கும்.

(2) பொருட்களின் விலை:

குறிப்பிட்ட சந்தையில் இருக்கும் பொருட்களின் பெறுமானம் அவற்றின் விலைகளினால் அறியப்படுகிறது. நுகர்வோர் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும்போது விலையினூடாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட பொருளின் பெறுமானத்தை வியாபாரிகளிடம் கொடுக்கின்றனர். நுகர்வோரைப் பொறுத்தவரையில் விலை என்பது குறிப்பிட்ட பொருளைத் தமது உடமையாக்கக் கொடுக்கவேண்டிய பண ரீதியான அளவைக் குறிப்பதாகும். வரையறுக்கப்பட்ட வருமானத்தில், குறிப்பிட்ட விலையில் மிகக் கூடுதலான பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்ய நுகர்வோன் விரும்புவான். நுகர்வோன் வரையறுக்கப்பட்ட வருமானத்தில் கொள்வனவு செய்யும்போது கூடிய விலையில் குறைந்த பொருட்களையும், குறைந்த விலையில் கூடிய பொருட்களையும் கொள்வனவு செய்து உச்சப் பயனைப் பெறுகிறான். எனவே பொருட்களின் விலை நுகர்வோர் நடத்தை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளில் முக்கியமானதொன்றாகும்.

(3) பொருள் நுகர்வினால் பயன் கிடைக்கின்றது:

பயன்பாடுடைய பொருட்களை மக்கள் நுகர்கின்றனர். இப் பொருட்களில் அருமையான பொருளாதாரப் பொருட்களும், இலவசப் பொருட்களும் உள்ளடங்கியுள்ளன. இலவசப் பொருட்கள் விலையினடிப்படையில் கொள்வனவு செய்யப்படுவதில்லை. பொருளாதாரப் பொருட்களே விலையில் கொள்வனவு செய்யப்படுகிறது. இப்பொருட்களை நுகரும் போது நுகர்வோனுக்கிருக்கும் சுவை அடிக்கடி மாறுவதில்லை. குறிப்பாக குறுங்காலத்தில் சுவை மாறுவதேயில்லை. எனவே நுகர்வோர் நடத்தை பற்றிய ஆய்வில் சுவைபற்றிய மதிப்பீடு அவசியமானதொன்றாக உள்ளது.

(4) நுகர்வோன் பகுத்தறிவாளனாக செயற்படுகிறார்

விலை, வருமானம், சுவை என்பன கொடுக்கப்பட்டவேளையில் கூடிய பொருட்களை நுகர்ந்து உச்சப் பயனை அடைய முயற்சிப்பதே நுகர்வோனின் பகுத்தறிவுத்தன்மையாகும்.

வரையறுக்கப்பட்ட வருமானத்தில், குறிப்பிட்ட விலையில், மாற்ற மில்லாத சுவையுடன் உச்சத் திருப்தியை அடைவதை நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுகின்ற நுகர்வோனின் நடத்தையை விளக்க எழுந்த கோட்பாடுகளில் மூன்று கோட்பாடுகள் முக்கியமானவையாகும்.

1. அல்பிரட் மார்சலின் எல்லைப் பயன் கோட்பாடு: இதனை அளவு சார் பயன்பாட்டு ஆய்வு எனக் குறிப்பிடுவதுண்டு.
2. சமபயனை வளையகோட்டு ஆய்வு: இதனை உபேட்சை வளையகோட்டு ஆய்வு எனக் குறிப்பிடப்படுவதுமுண்டு.
3. வெளிப்படுத்திய விருப்பத் தெரிவுக் கோட்பாட்டு ஆய்வு.

மேலே கூறிய மூன்று நுகர்வோன் நடத்தை பற்றிய கோட்பாடுகளும் சமகால பொருளியலாளர்களினால் முன்வைக்கப்பட்டவையல்ல. பல்வேறு காலங்களில் ஒன்றின் செம்மையாக்கலாக இன்னொன்று விளக்கப்பட்டதாகும். மேற்குறித்த கோட்பாடுகள் உச்சப் பயன் அடிப்படையிலான நுகர்வோன் கொள்வனவை விளக்கும் வெவ்வேறு அணுகு முறைகளாகும். இவ் அணுகு முறையிலிருந்து பொருட்களுக்கான கேள்விக் கோடு அல்லது பொருட்கள் சார்ந்த நுகர்வோன் நடத்தைக் கோடு பெறப்படுகின்றது. இங்கு நாம் அல்பிரட் மார்சலின் எல்லைப் பயன் கோட்பாட்டினை ஆராய்வோம்.

அல்பிரட் மார்சலின் எல்லைப் பயன் கோட்பாடு:

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சில ஐரோப்பிய பொருளியலாளரால் பயன்பாடு பற்றி முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு எல்லைப் பயன் கோட்பாடு மார்சலால் விளக்கப்பட்டது. 1870ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்த சமகாலத்தவரான இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஸ்டான்லி சேலக்ஸ் என்பவரினாலும், ஒஸ்றியாவைச் சேர்ந்த கால்மாக்ஸ் என்பவரினாலும் பயன் பற்றிய கருத்துக்கள் மார்சலுக்கு முன்னரே முன்வைக்கப்பட்டன. இதனைக் கருத்திற்கொண்டு மார்சல் எல்லைப் பயன் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். இந்த பயன் எண்பது பொருட்களை நுகரும்போது நுகர்வோனடையும் திருப்தியையே குறிக்கும். எனவேதான் பயனில்லாத அல்லது பயனளிக்காத பொருட்களை நுகர்வோர் கொள்வனவு செய்வதில்லை. எனவே பொருட்களுக்குப் பெறுமதி இருப்பதற்கும், பொருட்களிலிருந்து கேள்வி இருப்பதற்கும் பயனை காரண

மாகும் என்பதை வலியுறுத்துவதாகவே எல்லைப் பயன் கோட்பாடு உள்ளது. இவ்வெல்லைப்பயன் கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக்கொண்டு நுகர்வோன் நடத்தை விளக்கப்பட்டதோடு அதனடிப்படையில் பொருட்களிற்கான கேள்விக் கோடும் பெறப்பட்டுள்ளது.

மார்சலின் எல்லைப்பயன் கோட்பாட்டில் ஐந்து முக்கிய எடுகோள்கள் உண்டு. அவ் எடுகோள்கள் எல்லைப்பயன் ஆய்வை இலகுவடுத்திய தோடு நுகர்வோர் நடத்தையில் அனுபவபூர்வமாக அறியப்பட்ட உண்மைகளாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

1. பொருட்களை நுகரும்போது நுகர்வோருக்கு ஏற்படும் திருப்தி அல்லது பயன் அளக்கப்படக்கூடியது.
2. குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளைத் தொடர்ச்சியாக நுகர்ந்துகொண்டு செல்லும்போது, ஒவ்வொரு மேலதிகமான அலகில் இருந்தும் பெறப்படும் எல்லைப் பயன் குறைந்து செல்லும்.
3. பணத்தின் எல்லைப் பயன் மாறுவதில்லை.
4. பல்வேறு பொருட்களை ஒரே நேரத்தில் நுகர்ந்தாலும் அவற்றின் பயன்கள் தனித்தனியே அளவிடப்படவேண்டும்.
5. நுகர்வோன் பகுத்தறிவாளன்.

என்னும் ஐந்து எடுகோள்களும் மார்சலினால் முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுகின்றது.

பயன் அளக்கப்படக்கூடியது:

பொருட்களை நுகரும்போது கிடைக்கின்ற திருப்தியினை அல்லது பயனை எண்ணிக்கையில் அளக்க முடியும் என மார்சல் கருதுகிறார். பயன் என்பது அகரீதியானதாக (உளரீதியானதுமாக) இருந்தபோதும் அதனை அளப்பது சாத்தியமானதே. ஒரு பொருளைத் தொடர்ச்சியாக நுகரும்போது கிடைக்கும் பயனை மொத்தமாகக் கூட்டி மொத்தப் பயன் என்ற அடிப்படையில் பயனை அளக்கலாம். அல்லது ஒரே தன்மையான பொருளை தனித்தனி அலகுகளாக நுகரும்போது கிடைக்கின்ற பயனை எல்லைப் பயன் என்ற அடிப்படையிலும் அளக்கமுடியும். உதாரணமாக நான்கு பொருளை நுகர்ந்தபோது கிடைத்த மொத்தப் பயன் 100 எனக் கொள்வோம். இம் மொத்தப் பயன் 1ஆவது 2ஆவது 3ஆவது 4ஆவது பொருட்களைத் தொடர்ச்சியாக நுகர்ந்தபோது கிடைத்த பயன்களின் கூட்டுத்தொகையாகும். இதனையே தனித்தனி அலகிலிருந்து கிடைக்கும் பயன் எனப் பிரித்து நோக்கும்போது எல்லைப் பயன்

எனப்படுகிறது. அதாவது 1ஆவது அலகினை நுகரும்போது கிடைத்த பயன் 40 என்றும் 2ஆவது அலகினை நுகரும்போது கிடைத்த பயன் 30 என்றும், 3ஆவது அலகினை நுகரும்போது கிடைத்த பயன் 20 என்றும், 4ஆவது அலகினை நுகரும்போது கிடைத்த பயன் 10 என்றும் கொள்வோம். அலகு ரீதியான இவ்வித மதிப்பீடே எல்லைப் பயன் எனப்படுகிறது. சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின் மேலதிகமாக ஒரு பொருளை நுகரும்போது மொத்தப் பயனில் ஏற்படும் மாற்றமே எல்லைப் பயன் எனப்படுகிறது. அதேவேளையில் தொடர்ச்சியாக நுகரும் பொருட்கள் ஒவ்வொன்றினதும் எல்லைப் பயனை மொத்தமாகக் கூட்டும்போது கிடைப்பதே மொத்தப்பயன் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அவற்றினைக் கணிதக் குறியீடுகளினால் குறிப்பிடுவதாயின்

மொத்தப் பயன் $Tu = f(q)$ என்ற சார்பாகவும்

$$\sum_{i=1}^n \mu_i = Tu \text{ என்ற கூட்டுமுறையாகவும்}$$

$$\int_0^{qn} \mu = Tu \text{ என்ற சமன்பாடாகவும் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு.}$$

இங்கு $Tu =$ மொத்தப் பயன்

$q =$ நுகரும் பொருள்

$\mu =$ எல்லைப் பயன்

$i = 1 \dots n$ நுகரும் பொருட்களின் எண்ணிக்கையாகும்.

இவ்விதமே எல்லைப்பயனை அளவிடும்போது

$$\text{எல்லைப்பயன்} = \frac{Tu_n - Tu_{n-1}}{Q_n - Q_{n-1}} = \frac{Tu_5 - Tu_4}{Q_5 - Q_4} \text{ என}$$

$$\text{அல்லது } \mu = \frac{\Delta Tu}{\Delta Q} = \frac{\text{மொத்தப் பயனில் ஏற்பட்ட மாற்றம்}}{\text{நுகர்வு அலகில் ஏற்பட்ட மாற்றம்}}$$

என மதிப்பிடப்படுகின்றது.

மொத்தப் பயன், எல்லைப் பயன் என்ற மதிப்பீடுகளில் நுகர்வோனது அகவயமான திருப்தி எண்களில் அளக்கப்படுகின்றது. எண்களின் பயனை அளப்பதற்கு பணத்தின் எல்லைப் பயன் மாறுவதில்லை என்ற எடுகோளை மார்சல் கருத்தில் கொள்கிறார். பணத்தின் எல்லைப் பயனை அடிப்படையாகக்கொண்டு பொருளின் பயன் பணப் பெறுமதியுடையதாக மாற்றப்படுகிறது. பின்னர் பணப் பெறுமதியில் மாற்றப்பட்ட பொருளின் பயன் அப் பொருளின் விலைமட்டத்துடன் சமப்படுத்தப்படுகின்றது. இறுதியில் சமப்படுத்தப்பட்ட விலையே எண்ணிக்கையில் மதிப்பிடப்பட்ட பயனாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. [இங்கு பணத்தின்

மாருத எல்லைப் பயனை λ என்போம். பொருளின் எல்லைப்பயனை mux என்போம். விலையை P_x என்போம். நுகர்வோனின் சமநிலையில் $\frac{\text{mux}}{P_x} = \lambda$ என்ற நிலை காணப்படும். இது நுகர்வோன் சமநிலை என்ற பகுதியில் விரிவாக ஆராயப்படும். இங்கு நுகர்வோன் சமநிலையை $\frac{\text{mux}}{P_x} = \lambda$ என்பதை $\frac{\text{mux}}{\lambda} = P_x$ எனவும் எழுதலாம். இதனை $(1/\lambda) \text{mux} = P_x$ எனவும் எழுதலாம். இங்கு பொருளின் எல்லைப் பயனை $1/\lambda$ என்பதனால் பெருக்கும்போது பணப் பெறுமதியாக மாற்றப்படுகின்றது. அது விலைக்குச் சம்பந்தப்படுவதால் விலையே எல்லைப் பயனை அளவிடும் பணக் கருவியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கு குறைந்தது $\lambda=1$ ஆக இருக்குமெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. $\lambda=1$ எனின் $\text{mux}=P_x$ ஆகும். எனவே விலை எல்லைப் பயனிற் குச் சமமாவதால் எல்லைப் பயன் விலையி லூடாக அளக்கப்படுகிறது.]

ப) பணத்தின் எல்லைப் பயன் மாறுவதில்லை :

பொருளினது பயனை அளப்பதற்கு பண அலகு பயன்படுத்தப் படுகிறது. குறித்த ஒரு நுகர்வோனிடமுள்ள மொத்தப் பண அலகு அவனது வருமானமாகும். நுகர்வோன் தனது வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை ஒரு பொருளின் கொள்வனவிற்காகப் பயன்படுத்துவதுண்டு. ஒரு பொருளைக் கொள்வனவு செய்யும்போது என்ன விலையில் கொள்வனவு செய்யத் தயாராகின்றாரோ அவ்விலையே கொள்வனவிற்காக இழக்கின்ற பண அலகாக இருக்கும். இப்பண அலகை இழக்கும் நுகர்வோனுக்கு பணம் சார்ந்த பயன் இழப்பு ஏற்படலாம். பொருட்களை நுகரும்போது எவ்விதம் பயனைப் பெறுகின்றோமோ அவ்விதமே பணத்தைப் பணமாக வைத்திருக்கும்போது அப்பணத்தைப் பொருளாக மாற்றமுடியும் என்ற நம்பிக்கையால் திருப்தி அல்லது பயன் ஏற்படுகிறது. மார்சலின் கருத்துப்படி பண அலகு ஒவ்வொன்றிலும் கிடைக்கின்ற திருப்தி அல்லது பயன் சமமானது. உதாரணமாக ஒருவன் 10 ரூபாவை வைத்திருக்கும்போது அதிலுள்ள ஒவ்வொரு ரூபாவும் கொடுக்கின்ற திருப்தியும் 1000 ரூபா வைத்திருக்கின்றபோது அதிலுள்ள ஒவ்வொரு ரூபாவும் கொடுக்கின்ற திருப்தியும் சமமானது எனக் கருதுகிறார். இதனடிப்படையில் அவரால் முன்வைக்கப்பட்ட எடுகோளே பணத்தின் எல்லைப் பயன் மாறுவதில்லை என்பதாகும். இந்த எடுகோள் பொருளின் பயனை பண அலகாக மாற்றுவதற்கு அவசியமானதொன்றாக உள்ளது. அத்துடன் தொடர்ச்சியாக பொருட்களை நுகரும் போது குறைந்து செல்லும் அல்லது மாற்றமடைந்து செல்லும் பயனை பண அலகாக மாற்றுவதற்கு மாற்றமற்ற பணத்தின் எல்லைப் பயன்

பயன்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு பணத்தின் எல்லைப் பயனும் மாறக் கூடியது எனக் கருதுவோமானால் மாறுகின்ற பொருளின் பயன் பணப் பெறுமதியாக அளக்கப்பட முடியாமற் போய்விடும். எனவேதான் மார்சல் பொருளின் பயனை அளக்க முற்பட்டபோது பணத்தின் எல்லைப் பயன் மாறுவதில்லை என்ற எடுகோளைக் கருத்திற்கொண்டார். நுகர்வோன் நடத்தைபற்றி எல்லைப் பயன் ஆய்விற்குப் பின்னர் அறி முகப்படுத்தப்பட்ட ஆய்வுகளில் பணத்தின் எல்லைப்பயன் மாறுவதில்லை என்ற எடுகோள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. எல்லைப் பயன் ஆய்வில் உள்ள அடிப்படையான பலவினம் இவ் எடுகோளைக் கருத்திற்கொண்டதி லிருந்தே உருவாகின்றது எனக் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. ஆனால் மார் சலின் எல்லைப் பயன் ஆய்விலிருந்து இவ்வெடுகோள் நீக்கப்படுமானால் ஏனைய எடுகோள்களைக் கொண்டு இவ்வாய்வின் முழுமைப்படுத்த முடியாது. இவ் எடுகோளே இவ்வாய்வின் மைய எடுகோளாக உள்ளது என்பதே கருத்தாகும்.

குறைந்து செல்லும் எல்லைப்பயன் :

பணத்தினது எல்லைப்பயன் மாற்றமடைவதில்லை என்ற எடுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருளினது பயன் அளக்கப்பட்டது. பொருளினது பயனை அளக்கும்போது பின்வரும் மூன்று விடயங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன.

1. நுகரப்படுகின்ற பொருள்மீது நுகர்வோர் கொண்டிருக்கும் சுவையுணர்வு மாற்றமடையாதிருக்கின்றது.
2. அடுத்தடுத்து நுகரும் குறிப்பிட்ட பொருளின் அலகுகளினது பௌதிக ரீதியான தன்மையில் மாற்றமேற்படவில்லை. அதாவது குறித்த பொருளின் சகல அலகுகளினதும் தன்மை ஒரே விதமானது.
3. அடுத்தடுத்து பொருட்களை நுகரும்போது கால இடைவெளி குறிப்பிடக்கூடிய அளவிற்கு இல்லை.

இவற்றினைக் கருத்திற் கொண்டு தொடர்ச்சியாக ஒரு பொருளை நுகர்ந்தபோது கிடைத்த பயனை அலகுரீதியாக மதிப்பிட்டபோது எல்லைப்பயன் குறைந்து செல்வதை அவதானிக்க முடிந்தது. அதே வேளையில் தொடர்ச்சியாக நுகர்ந்த பொருட்களிலிருந்து கிடைக்கும் மொத்தப் பயனை மதிப்பிட்டபோது நுகர்வின் ஆரம்ப நிலையில் அதிகரித்துச் சென்று ஒரு கட்டத்தில் உச்சநிலை அடைந்து அதற்கப்பால், மொத்தப் பயன் வீழ்ச்சியடைகின்றது. இதனைப் பின்வரும் பட்டியலும் வரைபடமும் காட்டுகின்றன.

அட்டவணை 1.1

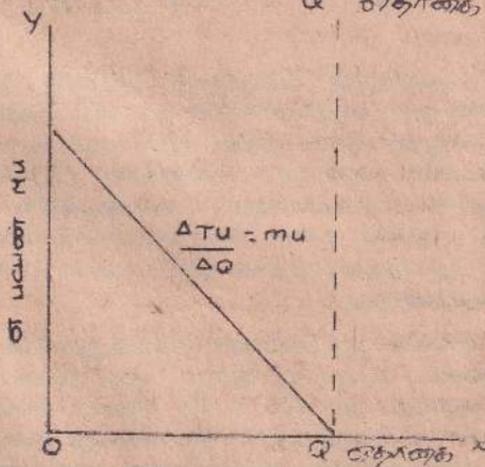
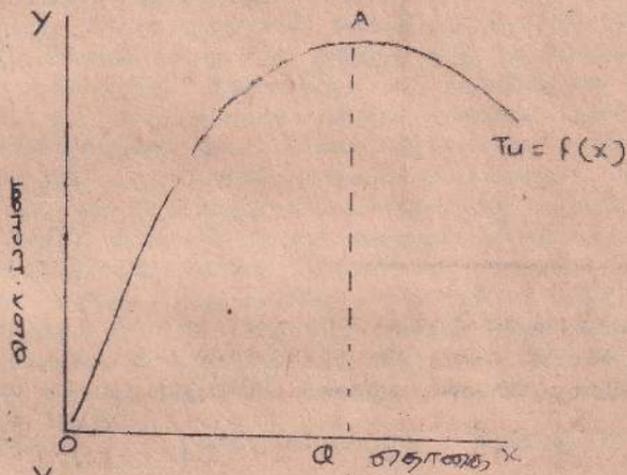
மொத்தப் பயன், எல்லைப் பயன் பட்டியல்

அலகு	மொத்தப் பயன்	எல்லைப் பயன்
1	50	50
2	90	40
3	120	30
4	140	20
5	150	10
6	150	0
7	140	-10
8	120	-20
9	90	-30

மொத்தப் பயன் அதிகரிப்பு 1ஆம் 2ஆம் பொருட்களை நுகரும் போது 50, 40 என்ற அளவால் அதிகரிக்கின்றது. 3ஆம் பொருளை நுகரும்போது 30 அலகுகளால் அதிகரித்துள்ளது. பின்னர் 4ஆம், 5ஆம் பொருட்களை நுகரும்போது 20, 10 என்ற அளவால் அதிகரித்துள்ளது. மேலும் 6ஆம், 7ஆம், 8ஆம் பொருட்களை நுகரும்போது 0, -10, -20, என்ற அளவால் அதிகரிப்பதாக அட்டவணை காட்டுகின்றது. இப் போக்கினைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் தொடர்ச்சியாகப் பொருட்களை நுகரும்போது ஆரம்பத்தில் மொத்தப் பயனில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடும்போது பின்னர் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு குறைந்த அளவுடையதாகவும் ஓர் எல்லைக்கப்பால் எதிர்கணித அதிகரிப்பாகவும் அதாவது மொத்தப்பயன் வீழ்ச்சியடைந்து செல்வதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மொத்தப் பயனில் மேற்குறித்த விதமாக ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு எல்லைப்பயனில் குறைந்து செல்லும் போக்கையே காட்டி நிற்கின்றது. 1ஆம், 2ஆம், 3ஆம், 4ஆம், 5ஆம் பொருட்களை நுகரும்போது ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் கிடைத்த பயன் 50, 40, 30, 20, 10 என வீழ்ச்சியடைந்து செல்கின்றது. இதனையே குறைந்து செல்லும் எல்லைப் பயன் என அழைக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக மிகக் களைப்புடன் இருக்கும் ஒருவருக்கு தாகம் தீர்க்க வழங்கும் முதலாவது போத்தல் குளிர்மானம் அதிக பயன் உடையதாகவும் இரண்டாம் போத்தல்

பாணம் முன்னையதை விட குறைந்த பயன் உடையதாயும் இருக்கும். தொடர்ந்து குளிர்பானத்தை அருந்தினால் ஓர் எல்லைக்கப்பால் தெவிட்டல் நிலை ஏற்பட்டு பின்னர் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும். இதனையே எதிர்கணிய எல்லைப்பயன் காட்டுகின்றது. 0, -10, -20 எனும் எதிர்கணிய எல்லைப்பயன் அதிருப்தியடைவதையே காட்டுகின்றது. பகுத்தறிவான நுகர்வோன் எதிர்கணிய எல்லைப்பயனை அடைவதற்கு முன்னரே நுகர்வை நிறுத்திக் கொள்வான். எதிர்கணிய எல்லைப்பயன் என்பதைக் கருதுகோளாகக் கொண்டாலும் நடைமுறையில் எதிர்கணிய எல்லைப்பயனை நுகர்வோன் ஒருபோதும் அடைவதில்லை.

வரைபடம் 1.1 இனை நோக்கின் அதில் மேல் உள்ள பகுதி மொத்தப் பயன் வளைகோட்டியையும் கீழ் உள்ள பகுதி எல்லைப் பயனையும் காட்டுகின்றது. மொத்தப் பயனைக் காட்டும் Tu என்ற வளைகோடானது ஆரம்பத்தில் கீழ் இருந்து மேலாக இடமிருந்து வலம் நோக்கிச் செல்வது மொத்தப் பயன் அதிகரித்துச் செல்வதையே காட்டி நிற்கின்றது. OQ என்றளவு அலகுகளை நுகரும்போது மொத்தப் பயன் உச்ச நிலையினை அடைகின்றது. அதனை A என்ற புள்ளி காட்டி நிற்கின்றது. அது தெவிட்டல் நிலையினையும் குறிக்கும். அதற்குப்பின்னர் பொருளை நுகர முற்படும்போது மொத்தப் பயன் குறையும். அதனால் மொத்தப் பயனைக் காட்டும் கோடு A புள்ளிக்கு வலப்புறமாக உள்ள பகுதிகளில் மேலிருந்து கீழ்நோக்கித் திரும்புகின்றது. படத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் உள்ள mu என்ற கோடு எல்லைப்பயனைக் காட்டுகின்றது. எல்லைப்பயன் கோடு ஆரம்பத்தில் இருந்து இறுதிவரை மேலிருந்து கீழாக இடமிருந்து வலமாகச் செல்கின்றது. இது குறித்து நிற்பது யாதெனில், மேலதிகமாக ஒவ்வொரு அலகுகளையும் நுகர்ந்துகொண்டு செல்லும்போது அவற்றில் இருந்து பெறப்படுகின்ற எல்லைப்பயன்கள் குறைந்து செல்கின்றது என்பதேயாகும். ஆரம்பத்தில் எல்லைப்பயன் குறைந்துகொண்டு சென்றாலும் OQ அலகுகளை கொள்வனவு செய்யும்வரை அது நேர்க்கணியமாகவே உள்ளது. இதனால்தான் மொத்தப் பயன் கோடும், மொத்தப் பயன் அதிகரித்துச் செல்வதைக் காட்டி நிற்பதாக கீழிருந்து மேலாக இடமிருந்து வலமாகச் செல்கின்றது. எல்லைப்பயன்கோடு கிடையச்சை வெட்டுமிடத்தில் எல்லைப்பயன் பூச்சியமாகும். ஆனால் அதே சமயம் மொத்தப் பயன் உச்ச நிலையில் இருக்கும். OQ என்றளவு அலகுகளுக்கு மேலாக குறிப்பிட்ட பொருளை நுகர்வு செய்தால் எல்லைப்பயன் எதிர்க்கணிய நிலையை யடையும். இதனால் மொத்தப் பயனில் குறைவு ஏற்படும். மொத்தப் பயன் கோட்டின் சரிவு $\left(\frac{\Delta TU}{\Delta Q} \right)$ எல்லைப்பயனைக் காட்டி நிற்கும்.

ஆரம்பத்தில் மொத்தப் பயன் வளைகோடு கீழிருந்து மேலாக இடமிருந்து வலமாகச் செல்லும் பகுதிகளில் நேர்க்கணிய சரிவினைக் கொண்டிருப்பதால் எல்லைப்பயனும் ஆரம்பத்தில் நேர்க்கணியமாக உள்ளது. மொத்தப் பயன் உச்சநிலை அடையும் புள்ளியில் (A) அதன் சரிவு பூச்சியமாக இருப்பதால் எல்லைப்பயனும் அவ்விடத்தில் பூச்சியமாக அமைகின்றது. அதன் பின்னர் உள்ள மொத்தப் பயன் வளைகோட்டின் சரிவு எதிர்க்கணிய பெறுமதியுடையதாக இருப்பதால் எல்லைப்பயனும் எதிர்க்கணியமாக அமைகின்றது.

தொடர்ச்சியாக நுகரும் ஒரு பொருள் குறித்த நுகர்வோன் எல்லைப் பயனை இலகுவாக அளவிட முடியும். ஆனால் ஒரு கூடையில் உள்ள பல்வேறு உணவுப் பொருட்களை (X, Y, Z) தொடர்ச்சியாக நுகரும் போது கிடைக்கும் பயனை மொத்தமாக அளவிடுவது தவறாகும். அங் குள்ள ஒவ்வொரு பொருட்களையும் நுகரும்போது தனித்தனியே பயன் அளவிடப்பட வேண்டும். அதாவது x பொருட்களின் பயனைத் தனியேயும் y பொருளை நுகரும்போது கிடைக்கும் பயனைத் தனியேயும்

z பொருளை நுகரும்போது கிடைக்கும் பயனைத் தனியேயும் அளவிட வேண்டும். அதைச் சுருக்கமாக எழுதுவதாயின் $u(X)$, $u(Y)$, $u(Z)$ எனத் தனித்தனியே அளவிட வேண்டும்.

நுகர்வோன் சமநிலை :

பொருளியலில் சமநிலையென்பது இரண்டு மாறிகளுக்கிடையில் ஏற்படுகின்ற தளம்பலற்ற அமைதி நிலையைக் குறிக்கும். நுகர்வோன் சமநிலையென்பது பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும்போது இழக்கின்ற பணத்தின் பயன்பாட்டினையும், கொள்வனவு செய்யும் பொருளின் பயன்பாட்டினையும் சமப்படுத்துவதினைக் குறிக்கும். வேறு விதமாகக் கூறுவதாயின் பொருளின் விலை, நுகர்வோர் வருமானம், பொருளின் பயன் என்பன கொடுக்கப்பட்ட வேளையில் உச்சப்பயனை அல்லது திருப்தியினை அடையும் வகையிலான கொள்வனவு மட்டத்தைத் தெரிவு செய்து கொள்வதென்பதே நுகர்வோன் சமநிலையாகும். அதாவது குறித்த விலையில் கொள்வனவிற்காகச் செலவிடும் தனது வருமானத்திலிருந்து மிகக் கூடிய திருப்தியினைப் பெற்றுக்கொள்வதனுடாக நுகர்வோன் சமநிலை யடைகின்றான்.

நுகர்வோன் சமநிலை அடையும்போது வைத்திருக்கும் வருமானம் வரையறுக்கப்பட்டதாக உள்ளது. அதாவது நுகர்வோன் தனது செலவிற்குத் தேவையான வருமானத்தை வேண்டிய நேரத்தில் அதிகரிக்க முடியாது. இதனால் தனது வருமானத்திலிருந்து கொள்வனவிற்காகச் செலவிடும் ஒவ்வொரு பண அலகினாலும் மிக அதிகமான பயனைப் பெற முயற்சிப்பது இயல்பான நடத்தையாகும். இவ்வித நடத்தை ஒரு பொருளின் குறிப்பிட்ட அளவைக் கொள்வனவு செய்யும்போதும், பல்வேறு வகையான பொருட்களை பல்வேறு அளவுகளில் கொள்வனவு செய்யும்போதும் இருக்கும். நுகர்வோன் சமநிலையை விளக்கும்போது பின்வரும் இரண்டு சமன்பாடுகளைக் கவனத்தில் கொள்வதுண்டு.

1. எல்லப்பயன் விலை விதிதாசாரம் எல்லாய் பொருட்களிற்கும் சமமானது

$$\frac{m_{ux}}{p_x} = \frac{m_{uy}}{p_y} = \frac{m_{uz}}{p_z} = \dots = \frac{m_{un}}{p_n}$$

2. வருமானம் எல்லாய் பொருட்களிற்கும் பங்கிடப்படுதல்

$$I = P_x(X) + P_y(Y) + P_z(Z) + \dots + P_n(n)$$

மேற்கூறிய சமன்பாடுகளைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையிலான நுகர்வோன் சமநிலையை சில உதாரணங்களைக்கொண்டு விளக்குவோம். A, B என்னும் இரு பொருட்களை நுகர்வதனால் நுகர்வோன் பெறுகின்ற எல்லைப் பயன்கள் பின்வரும் அட்டவணையினால் காட்டப்படுகின்றது.

அட்டவணை 1.2

A, B பொருட்களுக்கான எல்லைப் பயன் பட்டியல்

அலகுகள்	A பொருட்களுக்கான எல்லைப் பயன்	B பொருட்களுக்கான எல்லைப் பயன்
1	50	40
2	45	36
8	40	32
4	35	28
5	30	24
6	25	20
7	20	16
8	15	12
9	10	08
10	05	04
11	00	00

நுகர்வோன் A, B பொருட்களை நுகர்வதற்காக 13/= வருமானத்தை வைத்திருக்கின்றான் எனக் கொள்வோம். இரு பொருட்களின் விலையும் தலா ஒரு ரூபா எனவும் கொள்வோம். இந்நிலையில் 13/= வையும் A, B பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்காகச் செலவிடும் அதே வேளையில் மிகக் கூடியளவு பொருட்களை நுகர்ந்து மிகக் கூடியளவு பயன்பாட்டைப் பெறுதல் வேண்டும். இதனை நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்படும்போதே நுகர்வோன் ஒரு பகுத்தறிவாளனாக இருக்க முடியும்.

A, B பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும் நுகர்வோன் தன்னிடமுள்ள 13/= வில் ஒவ்வொரு ரூபாவையும் செலவிடும்போது எப் பொருள் கூடிய எல்லைப்பயனைத் தரக்கூடியதாகவுள்ளதோ அப் பொருளின்மீது செலவிடப்படுகின்றது. இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது 13 ரூபாவில் முதலாவது ஒரு ரூபாவை Aப் பொருளில் முதலாவது அலகிற்காகச் செலவிடுவது ஏற்புடையதாக இருக்கும். ஏனெனில் A பொருளில் முதலாவது அலகு 50 அலகு பயன்பாட்டைத் தரக்கூடியதாக உள்ளது. அதேவேளை B பொருளில் முதலாவது அலகு 40 அலகு பயன்பாட்டையே தரக்கூடியதாகவுள்ளது. எனவே A பொருள்

கூடிய பயன்பாட்டைத் தருவதால் A பொருளில் முதலாவது ரூபா செலவிடப்படுகின்றது. அவ்விதமே இரண்டாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது A பொருளில் 2ஆவது அலகு 45 அலகு பயனைத் தருவதால் இரண்டாவது ரூபாவும் A பொருளின் மீதே செலவிடுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும். 13 ரூபாவில் மூன்றாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது A பொருளில் 3ஆவது அலகு 40 அலகு பயனைத் தரக்கூடியதாக உள்ளது. அதேவேளையில் B பொருளில் 1ஆவது அலகு 40 அலகு பயன்பாட்டைத் தரக்கூடியதாக உள்ளது. எனவே இங்கு நுகர்வோன் A பொருளில் 3ஆவது அலகின்மீதோ அல்லது B பொருளின் 1ஆவது அலகின் மீதோ செலவிடலாம். இங்கு வித்தியாசமான பொருள் ஒன்றை நுகர்வதற்காக B பொருளில் முதலாவது அலகின் மீதே செலவிடுகின்றான் எனக் கொள்வோம்.

மேற்குறித்த முறையிலேயே 13 ரூபாவில் நான்காவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது A பொருளில் மூன்றாவது அலகையும், ஐந்தாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது B பொருளில் 2ஆவது அலகையும், ஆறாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது Aயில் 4ஆவது அலகையும், ஏழாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது B யில் 3ஆவது அலகையும், எட்டாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது A யில் 5ஆவது அலகையும், ஒன்பதாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது B யில் 4ஆவது அலகையும், பத்தாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது A யில் 6ஆவது அலகையும், பதனொராவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது Bயில் 5ஆவது அலகையும், பன்னிரண்டாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது A யில் 7ஆவது அலகையும், இறுதியான பதின் மூன்றாவது ரூபாவைச் செலவிடும்போது Bயில் 6ஆவது அலகையும் கொள்வனவு செய்வதோடு நுகர்வோன் சமநிலை அடைகின்றான். இத்துடன் கொள்வனவும் நிறுத்தப்படுகின்றது. மேற்குறித்த கொள்வனவு நடத்தையில் இரு விடயங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன.

1. கொடுக்கப்பட்ட 13 ரூபாவும் செலவிடப்பட்டுள்ளது. A பொருளில் 7 அலகும் B பொருளில் 6 அலகும் கொள்வனவு செய்வதற்காக முழு வருமானமும் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதனை சமன்பாடு வடிவில் நோக்கின்

$$I = P_A (A) + P_B (B)$$

$$13 = P_A (7) + P_B (6)$$

$$13 = 1 (7) + 1 (6)$$

$$13 = 13.$$

இவ்வருமானச் சமன்பாடு A, B பொருட்களைப்போல் மேலும் பல்வேறு பொருட்களுக்கு விரிவாக நோக்கப்படலாம். விரிவாக்கப்படும் வருமானச் சமன்பாட்டில் A, B, C N வன்றயிலான பொருட்கொள்வனவு இடம்பெறுமானால்

$I = P_A (A) + P_B (B) + P_C (C) + \dots + P_N (N)$ என விஸ்தரிக்கப்படலாம்.

2. வரையறுக்கப்பட்ட வருமானத்தின் ஒவ்வொரு பண அலகும், மிகக்கூடிய பயனைப் பெறும் வகையில் செலவிடப்படுதல் வேண்டும். மேற் குறித்த A, B பொருட்களை கொள்வனவு செய்யும் தீர்மானத்தை நோக்கும்போது நுகர்வோன் இரண்டு பொருட்களிலும் கொள்வனவு செய்யும் இறுதி அலகுகளில் செலவிடும் இறுதி ரூபாவிலிருந்து கிடைக்கும் பயன் சமமாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற நோக்கில் செயற்படுகின்றார். இவ்வித சமநிலையிலேயே உச்சப்பயனை அடைந்துகொள்ள முடிகின்றது. இதனை வேறுவிதமாகக் கூறுவதாயின் வேறுபட்ட சில பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும் நுகர்வோன் வெவ்வேறு பொருட்களின் இறுதிக் கொள்வனவிற்கான இறுதிச் செலவிலிருந்து அல்லது இறுதி ரூபாவிலிருந்து கிடைக்கும் பயன் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பல்வேறு பொருட்களின் எல்லைப்பயன் விலை விகிதாசாரம் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக இருக்கும்போதுள்ள சமநிலை யூடாக விளக்கலாம். இதனைப் பின்வரும் சமன்பாட்டினால் விளக்கலாம்.

$$\frac{\mu A}{PA} = \frac{\mu B}{PB} = \lambda$$

இறுதியாகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட

இறுதியாகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட

A பொருளின் எல்லைப்பயன்

B பொருளின் எல்லைப்பயன்

A பொருளின் விலை

B பொருளின் விலை

இங்கு λ என்பது ஒவ்வொரு பொருளின் சார்பாகவும் இறுதி ரூபா வினைச் செலவிடும்போது கிடைத்த பயன் ஆகும். மேற் குறித்த அட்டவணையில் A பொருளில் 7ஆவது அலகினால் கிடைக்கும் எல்லைப்பயன் 20. B பொருளில் 6ஆவது அலகினால் கிடைக்கும் எல்லைப்பயன் 20. A, B பொருட்களின் விலை ஒவ்வொரு ரூபாவாகும். எனவே நுகர்வோன் சமநிலைச் சமன்பாட்டில் இதனைப் பிரதியிடுவோம்.

A பொருளில் 7ஆவது அலகினால் கிடைக்கும் எல்லைப் பயன் (20)

B பொருளில் 6ஆவது அலகினால் கிடைக்கும் எல்லைப் பயன் (20)

A பொருளின் விலை (1)

B பொருளின் விலை (1)

அதாவது $\frac{20}{1} = \frac{20}{1} = \lambda$ இங்கு λ வின் பெறுமானம் 20 பயன் அலகாக

உள்ளது. எனவே இரு பொருட்களிலும் இறுதிக் கொள்வனவின் மீதான இறுதி ரூபாவின் பயன் 20 பயன் அலகாக உள்ளது. இவ்விதமாகப் பல பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும் நுகர்வோனின் இச் சமநிலையை விரிவாக எழுதலாம்.

$$\frac{\mu A}{P_A} = \frac{\mu B}{P_B} = \frac{\mu C}{P_C} = \dots = \frac{\mu n}{P_n} = \Lambda$$

பல பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும்போது நுகர்வோன் சமநிலை அடைவதற்கான நிபந்தனைகளே ஒரு பொருளை மாத்திரம் கொள்வனவு செய்யும்போதும் உள்ளது. மேற்குறித்த சமன்பாட்டினை ஒரு பொருள் மாத்திரம் கொள்வனவு செய்வதற்கான சமன்பாடாக மாற்றும்போது $\frac{\mu A}{P_A} = \Lambda$ என எழுதப்படுதல் வேண்டும். இந் நிலையிலும் Λ ப் பொருளைக் கொள்வனவு செய்வதற்காக இறுதிப் பொருளின் மீது செலவிடும் இறுதி ரூபாவின் பயன் மிகக் கூடிய பயனைத் தருதல் வேண்டும். அந் நிலையில் ஒரு பொருளைக் கொள்வனவு செய்வதற்காக வைத்திருந்த வருமானம் முழுவதும் செலவிடப்படவேண்டும் [$I = P_A(A)$]. மேற் காட்டிய நுகர்வோன் சமநிலையை சில உதாரணங்களினூடாக விளக்கலாம். பின்வரும் அட்டவணை X, Y, Z என்ற பொருட்களினால் இடைக்கும் எல்லைப்பயன் அட்டவணையாகும்.

அட்டவணை 1.3

எல்லைப் பயன் பட்டியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு
நுகர்வோன் சமநிலையினைக் கணித்தல்

அலகு	xஎல்லைப் பயன்	$\frac{\mu x}{P_x}$	yஎல்லைப் பயன்	$\frac{\mu y}{P_y}$	Zஎல்லைப் பயன்	$\frac{\mu z}{P_z}$
1	50	10	80	8	54	9
2	45	9	70	7	48	8
3	40	8	60	6	42	7
4	35	7	50	5	36	6
5	30	6	40	4	30	5
6	25	5	30	3	24	4
7	20	4	20	2	18	3
8	15	3	10	1	12	2
9	10	2	0	0	6	1
10	5	1	-10	-1	0	0

X பொருளின் விலை (P_x) = 5/-
 Y பொருளின் விலை (P_y) = 10/-
 Z பொருளின் விலை (P_z) = 6/-
 நுகர்வோரின் வருமானம் $I = 184/-$

இங்கு X, Y, Z பொருட்களின் விலை, அவற்றின் பயன், நுகர்வோரின் வருமானம் என்பன கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந் நிலையில் உச்சப் பயனைப் பெறும் வகையில் நுகர்வோன் கொள்வனவு செய்வதற்குப் பின்வரும் இரண்டு நிபந்தனைகளைப் பூர்த்திசெய்தல் வேண்டும்.

1. கொடுக்கப்பட்ட 184/- வருமானமும் X, Y, Z பொருட்களின் மீது செலவிடப்பட வேண்டும். அதாவது

$$184 = 5 (X) + 10 (Y) + 6 (Z) \quad \text{என்பதே வருமானச் சமன்பாடாகும்.}$$

2. எல்லைப் பயன் விலை விகிதாசாரம் ஒன்றுக்கொன்று சமமாதல் வேண்டும். X, Y, Z பொருட்களின் இறுதிக் கொள்வனவிற்குச் செலவிடும் இறுதி ரூபாவிற்குந்து கிடைக்கும் பயன் (K) சமமாக இருக்க வேண்டும். அதாவது

$$\frac{M_{ux}}{P_x} = \frac{M_{uy}}{P_y} = \frac{M_{uz}}{P_z} = K$$

$$\frac{M_{ux}}{5} = \frac{M_{uy}}{10} = \frac{M_{uz}}{6} = K$$

இந் நிபந்தனையைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையிலான X, Y, Z பொருட்களின் கொள்வனவு முறையே Xஇல் 10 அலகும், Yஇல் 8 அலகும், Zஇல் 9 அலகுமாகும். அதாவது

$$\frac{5}{5} = \frac{10}{10} = \frac{6}{6} = K = 1 \quad \text{ஆகும். இங்கு X, Y, Z பொருட்களின் இறுதிக் கொள்வனவிற்கான இறுதி ரூபாவின் பயன் (K = 1) ஒன்றாகும்}$$

கொடுக்கப்பட்ட வருமானம் 121/- வாக இருக்குமானால் மேற் குறிப்பிட்ட விலையில் X பொருளில் 7 அலகும், Y பொருளில் 8 அலகும், Z பொருளில் 6 அலகும் கொள்வனவு செய்யப்படும்.

$$\frac{20}{5} = \frac{40}{10} = \frac{24}{6} = 4 = K \quad \text{ஆகும். இங்கு X, Y, Z பொருட்களின் இறுதிக் கொள்வனவிற்கான இறுதி ரூபாவின் பயன் (K = 4) 4 ஆகும்.}$$

குறைந்து செல்லும் எல்லைப்பயன் விதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனிநபர் கேள்விக் கோட்டினைப் பெறுதல் :

வரையறுக்கப்பட்ட வருமானத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விலையில் கூடியளவு பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்து பயனை உச்சப்படுத்த விரும்பும் நுகர்வோன் குறைந்த விலையில் கூடிய பொருளையும், கூடிய விலையில் குறைந்த பொருளையும் கொள்வனவு செய்வது இயல்பான தொன்றே. இவ்விதம் நுகர்வோன் நடத்தையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டும் வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் எல்லைப் பயன் ஆய்வினை அடிப்படையாகக் கொண்ட கேள்விக் கோட்டு ஆய்வும் ஒன்றாகும். இவ் ஆய்வை அல்பிரட் மார்ஷல் மேற்கொண்டார். இந்த ஆய்வின்படி குறைந்து செல்லும் எல்லைப்பயன் விதியே கேள்வி விதியின் அடிப் படையாக உள்ளது.

விலைக்கும் கேள்வித் தொகைக்குமிடையிலான தலைகீழ்த் தொடர்பு கேள்விக் கோடு மேலிருந்து கீழாக இடமிருந்து வலமாகச் சரிந்து செல்வதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றது. இவ்வாறே பொருட்களைத் தொடர்ச்சியாக நுகரும்போது எல்லைப் பயன் படிப்படியாக வீழ்ச்சி யடைகின்றது. இதனால் எல்லைப்பயன் கோடும் மேலிருந்து கீழாக இடமிருந்து வலமாகச் சரிந்து செல்வதாகவேயுள்ளது. கேள்விக் கோட் டிற்கும் எல்லைப் பயன் கோட்டிற்குமிடையிலான ஒற்றுமை வியக்கத் தக்கதொன்றல்ல. ஏனெனில் எல்லைப்பயன் கோட்டிலிருந்தே மார்ஷல் கேள்விக் கோட்டைப் பெற்றுக்கொண்டார். எல்லைப்பயன் கோடு நுகர்வினால் கிடைக்கும் திருப்தியினை எண்ணிக்கையில் மதிப்பிட்டு வரையப்பட்டது. இம் மதிப்பீட்டினை பண அலகாக மாற்றுவதனால் பெறப்பட்டதே கேள்விக் கோடாகும். கேள்விக் கோட்டின் ஒவ்வொரு புள்ளியும் உச்சப்பயன் சமநிலையிலிருந்து பெறப்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும். கொடுக்கப்பட்ட விலை, வருமானம், பயன் என்பவற்றில் நுகர்வோன் பெற்றுக்கொள்ளும் உச்சப்பயனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருட் கொள்வனவு தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. அக் கொள் வனவுத் தீர்மானத்திலிருந்து விலை, தொகைத் தொடர்பு பெறப்பட்டு கேள்விக் கோடு வரையப்படுகின்றது.

உதாரணமாக உச்சப்பயன் சமநிலை ஒன்றைக் கருத்திற் கொண்டு எவ்வாறு எல்லைப் பயனிலிருந்து கேள்விக் கோடு பெறப்படுகின்றது என்பதை நோக்குவோம். விலை, பயன், வருமானம் என்பன கொடுக் கப்பட்ட வேளையில் கொள்வனவில் உச்சப்பயனை அடைய விரும்பும் நுகர்வோன் பல்வேறு பொருட்களின் எல்லைப்பயன் விலை விகிதாசாரம் ஒன்றுக்கொன்று சமமாவதை நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுவான். இதனை வேறுவிதமாகக் குறிப்பிடுவதாயின் பல்வேறு பொருட்களில்

ஒவ்வொரு பொருளின் சார்பாகவும் இறுதியில் செலவிடும் ரூபாவினால் கிடைக்கும் பயன் சமமாதல் வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செயற்படுவான். அதனையே

$$\frac{m_{ux}}{p_x} = \frac{m_{uy}}{p_y} = \dots = \frac{m_{un}}{p_n} = \lambda \text{ என வரையறுக்கப்}$$

பட்டுள்ளது. இங்கு λ என்பது பல்வேறு பொருட்களின் இறுதி அலகில் இறுதியாகச் செலவிட்ட ரூபாவின் பயனாகும். இவ்விதம் எல்லாப் பொருட்களின் இறுதி அலகின் கொள்வனவில் உள்ள எல்லைப் பயன், விலை விகிதாசாரம் λ விற்குச் சமமாதல் வேண்டும், என்பதை மார்ஷல் வரியறுத்துகின்றார். அத்துடன் நுகர்வோர் கொள்வனவிற்காகச் செலவிடும் பண அலகின் எல்லைப் பயன் மாறுவதில்லை என்ற எடுகோளின் அடிப்படையில் நோக்குவதாயின் பல்வேறு பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும்போது ஒவ்வொரு பொருட்களின் இறுதி அலகிலும் இறுதியாகச் செலவிட்ட ரூபாவின் பயனைக் குறிக்கும் λ என்பது மாறுவதில்லையெனக் கருதப்படுதல் வேண்டும். இருந்த போதும்

$$\frac{m_{ux}}{p_x} = \frac{m_{uy}}{p_y} = \lambda \text{ என்ற உச்சப்பயன் சமநிலையில் } P_x \text{ அல்லது } P_y$$

மாற்றமடையுமானால் λ வின் பெறுமானமும் மாற்றமடையும். விலை மாற்றத்தினால் ஏற்படும் கொள்வனவு மாற்றத்தினால் உண்டாகும் வருமான விளைவு மிக அற்பமானது எனக் கருதுவதால் அதற்கு முக்கியத்துவமளிக்க வேண்டியதில்லை என மார்ஷல் கருதினார். இதனால் விலைமாற்றத்தினால் ஏற்படக்கூடிய λ வின் மாற்றத்தையும் மார்ஷல் பொருட்படுத்தவில்லை.

ஒரு பொருளைக் கொள்வனவு செய்யும்போது நுகர்வோன் உச்சப் பயன் சமநிலையை $\frac{m_{ux}}{p_x} = \lambda$ என்பதாக வரையறுக்கலாம். அதாவது குறிப்பிட்ட அளவான வருமானத்தில் குறிப்பிட்ட விலையில் அதிகூடிய பயனைப் பெறும் வகையில் கொள்வனவை அமைத்துக்கொள்ளும் போதுள்ள சமநிலை $\frac{m_{ux}}{p_x} = \lambda$ என்பதாக இருக்கும் என்பதை கணிதரீதியாகவும் விளக்கலாம். அதாவது குறித்த பொருள் நுகர்வினால் கிடைக்கும் மொத்தப்பயன் சார்பு $u = f(x)$ என்போம். நுகர்வோனிடமுள்ள வருமானம் I , குறித்த பொருளின் விலை p_x என்போம். வருமானச் சமன்பாடு $I = p_x(x)$ என்போம். இவ்வித நிலையில் உச்சப்பயன் சமநிலையில் இறுதியாகச் செலவிடப்பட்ட பண அலகிற்கான பயன் பின்வருமாறு மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

$U = f(x)$ என்னும் சார்பை $I = Px(x)$ என்னும் வரையறைக்குள் ளிருந்து உச்சப்படுத்துவோம்.

$$U = f(x)$$

$$I = Px(x) \text{ அல்லது } Px(x) - I = 0 \text{ (பூச்சியம்)}$$

λ என்பது மாறாத பெறுமானமாகும்:

$$\theta = u - \lambda \{ Px(x) - I \}$$

x பொருள் நுகரப்படுவதால் அதன் சார்பாக இவை வகையிடப் படல் வேண்டும். அவ்வாறாயின்,

$$\frac{d\theta}{dx} = \frac{du}{dx} - \lambda Px = 0$$

$$\frac{du}{dx} = \text{mux. எனவே } \text{mux} - \lambda px = 0.$$

$$\text{mux} = \lambda px$$

$$\frac{\text{mux}}{px} = \lambda \text{ அல்லது } \frac{1}{\lambda} \text{ mux} = px \text{ எனவும் எழுதிக்}$$

கொள்ளலாம்.

λ மாறுவதில்லை என எடுகோள் கொண்டால் $1/\lambda$ என்பது மாற்ற மடைய மாட்டாது. இந் நிலையில் பொருள் நுகர்வினால் கிடைக்கும் பயனை பண அலகில் அளப்பதற்கான பெருக்கியாக $1/\lambda$ என்பது உள்ளது. அதாவது $1/\lambda$ என்பதால் எல்லைப்பயனை (mux) பெருக்குவதால் பயன் பணப்பெறுமதியாக மாற்றப்படுகின்றது. அதாவது $(1/\lambda) \text{ mux} = px$ என்னும் சமன்பாட்டின் சமனுக்கு இடதுபுறம் பயன் $1/\lambda$ என்ற பெருக்கியால் பணப்பெறுமதியாக மாற்றப்படுகின்றது. இம் மாற்றப்பட்ட பெறுமானம் சமனுக்கு வலப்புறமுள்ள பொருளின் விலைக்குச் சம்ப படுத்தப்படுகின்றது. இங்கு $\lambda = 1$ எனின் சமன்பாடு $\frac{1}{1} \text{ mux} = px$ என்பதாக அமைவதால் உச்சப்பயன் சமநிலை $\text{mux} = px$ என்பதாகும். அதே வேளையில் λ ஒன்றுக்குக் குறைவானதாயின் அதாவது $\lambda = 0.2$ எனின் உச்சப்பயன் சமநிலை $1/0.2 \text{ mux} = px$ என்பதாகும். அதாவது $5 \cdot \text{mux} = px$ ஆகும். இங்கு $\text{mux} < px$ குறைவானதாகவே உள்ளது. இவ்விதமான நிலை நுகர்வோன் கொள்வனவில் (சமநிலையிலோ அல்லது அதற்கு முன்னரோ) இருப்பதில்லை எனக் கருதப்படுகிறது. λ ஒன்றை விடக் கூடியதாயின் $y = 3$ எனின் உச்சப்பயன் சமநிலையில் $\frac{1}{3} \text{ mux} = px$ என்பதாகும். இங்கு $\text{mux} > px$ என்பதாக உள்ளது. இவ்விதமான நிலை நுகர்வோன் கொள்வனவில் இருப்பதுண்டு. இவ்வித நிலைமைகளின் கீழ்

ஒரு பொருளிற்கான கேள்வி நுகர்வினால் கிடைக்கும் எல்லைப்பயனை பணப் பெறுமதியாக மாற்றிப் பெறப்படுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்டவாறு நுகர்வோன் சமநிலையில் எல்லைப்பயன் (1/λ) என்றும் மாறாத பணத்தின் பயனால் பெருக்கப்படுவதனால் எல்லைப்பயன் பணப்பெறுமதியாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. பணப்பெறுமதியாக மாற்றப்பட்ட எல்லைப்பயன் பொருளின் விலைக்குச் சமப்படுத்தப்படுவதினூடாக விலைக்கும் பொருள் நுகர்விற்குமிடையிலான தொடர்பு பெறப்படுகின்றது. முன்னர் பொருள் நுகர்விற்கும் எல்லைப்பயனுக்கு மிடையிலிருந்த தொடர்பு எல்லைப்பயனைப் பணப்பெறுமதியாக மாற்றியதோடு விலைக்கும் பொருள் நுகர்விற்குமிடையிலான தொடர்பு பெறப்படுகின்றது. இத் தொடர்பே கேள்விக்கோடாக வரையறுக்கப்படுகின்றது. இதனைப் பின்வரும் அட்டவணைகளைக்கொண்டு விளக்கலாம்.

அட்டவணை : 1.4

எல்லைப்பயன் அட்டவணையிலிருந்து கேள்விக்கோட்டினைப் பெறுதல்

பொருள் (அலகு)	எல்லைப்பயன் mux	விலை	எல்லைப்பயன் விலை விகிதாசாரம் $\frac{\text{mux}}{pX} = 1$	λ = 1 எனில் mux = pX
1	60	60	$\frac{60}{60} = 1$	60 = 60
2	50	50	$\frac{50}{50} = 1$	50 = 50
3	40	40	$\frac{40}{40} = 1$	40 = 40
4	30	30	$\frac{30}{30} = 1$	30 = 30
5	20	20	$\frac{20}{20} = 1$	20 = 20
6	10	10	$\frac{10}{10} = 1$	10 = 10

அட்டவணை : 1.5

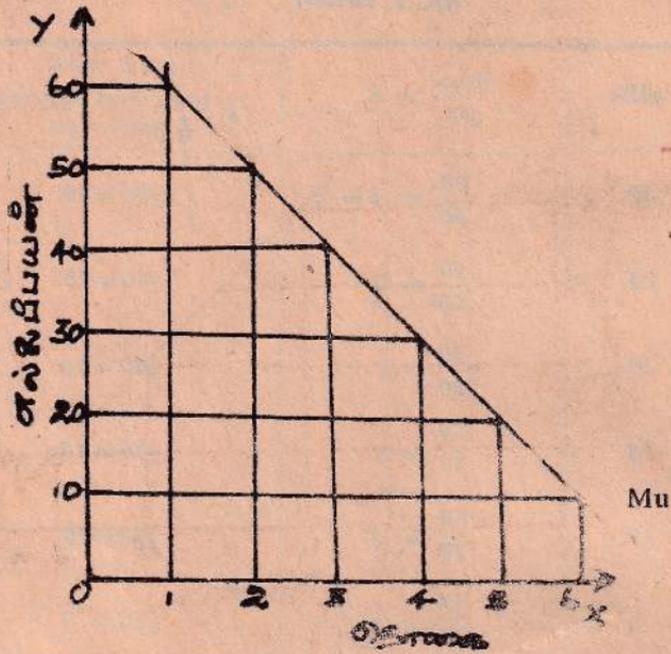
விலை	$\frac{\text{mux}}{\text{px}} = \lambda$	$\frac{1}{\lambda}$ $\lambda > 1$ னில் mux = px அதாவது $\frac{1}{2} \text{ mux} = \text{px}$
30	$\frac{60}{30} = 2 = \lambda$	$\frac{1}{2} 60 = 30$
25	$\frac{50}{25} = 2$	$\frac{1}{2} 50 = 25$
20	$\frac{40}{20} = 2$	$\frac{1}{2} 40 = 20$
15	$\frac{30}{15} = 2$	$\frac{1}{2} 30 = 15$
10	$\frac{20}{10} = 2$	$\frac{1}{2} 20 = 10$
5	$\frac{10}{5} = 2$	$\frac{1}{2} 10 = 5$

மேற் குறித்த 1.4இல் உள்ள விபரங்களைக் கொண்டு எல்லைப் பயன் கோட்டிலிருந்து கேள்விக் கோட்டினைப் பெறுவதாயின் $\frac{1}{\lambda} \text{ mux} = \text{px}$ என்ற சமன்பாட்டில் $\lambda = 1$ என்பதால் $\text{mux} = \text{px}$ என்பதாக சமன்பாடு அமைந்துவிடுகிறது.

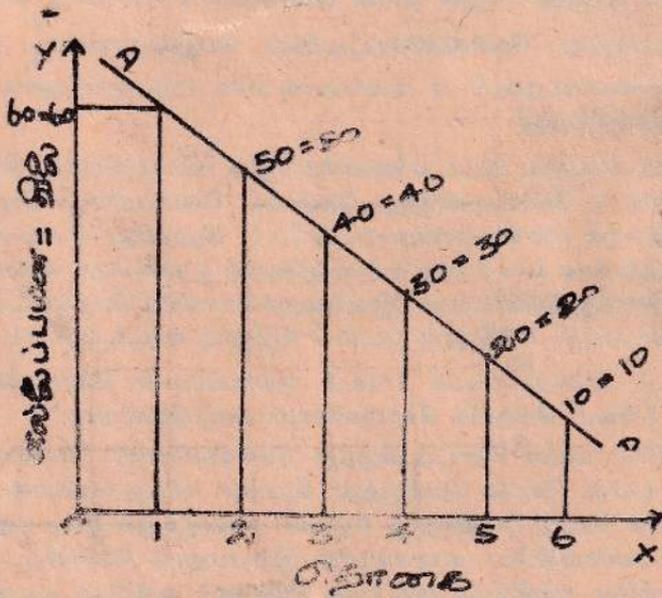
மேற் காட்டிய அட்டவணையில் 1.5இல் உள்ள விபரங்களைக் கொண்டு எல்லைப் பயன் கோட்டிலிருந்து கேள்விக் கோட்டினைப் பெறுவதாயின் $\frac{1}{\lambda} \text{ mux} = \text{px}$ என்ற சமன்பாட்டில் $\lambda > 1$. அதாவது λ என்பது ஒன்றை விடக்கூடியதாக $\lambda = 2$ என உள்ள நிலையில் $\frac{1}{2} \text{ mux} = \text{px}$ என்பதாக சமன்பாடு அமைந்துவிடுகின்றது. இவற்றைக்கொண்டு பெறப்பட்ட கேள்விக் கோடுகள் படம் 1.3இலும் படம் 1.5இலும் காட்டப்பட்டு உள்ளன.

படம் 1.2உம் படம் 1.4உம் எல்லைப் பயன் கோடுகளையும் படம் 1.3உம் 1.5உம் கேள்விக் கோடுகளையும் காட்டுகின்றன.

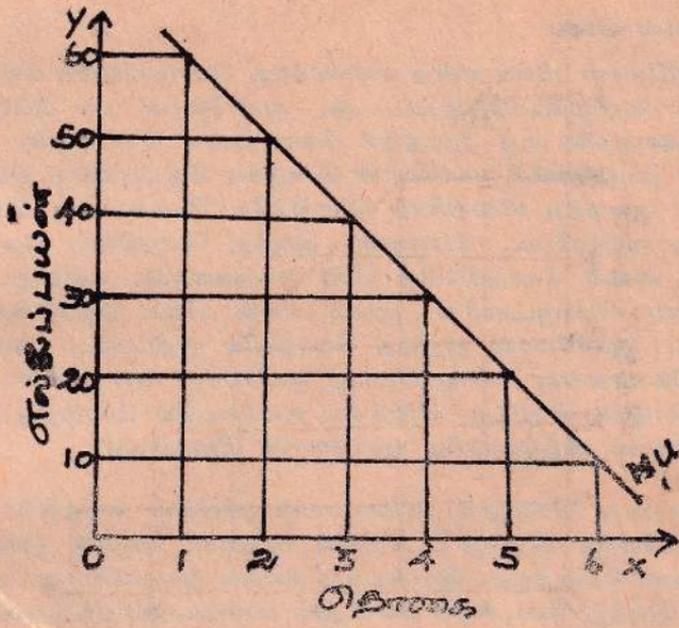
எல்லைப் பயன் கோட்டிலிருந்து கேள்விக் கோடு பெறப்பட்டதனால் எல்லைப் பயன் கோடு மேலிருந்து கீழாகச் சரிந்து செல்கின்றது. எல்லைப் பயன் கோடு மேலிருந்து கீழாகச் சரிவதற்குக் குறைந்து செல்லும் எல்லைப் பயன்விதியே காரணமாக இருப்பதால் கேள்விக் கோட்டின் கீழ் நோக்கிய சரிவிற்குக் குறைந்து செல்லும் எல்லைப் பயன் விதியே காரணம் எனப்படுகின்றது.

படம் 1.2

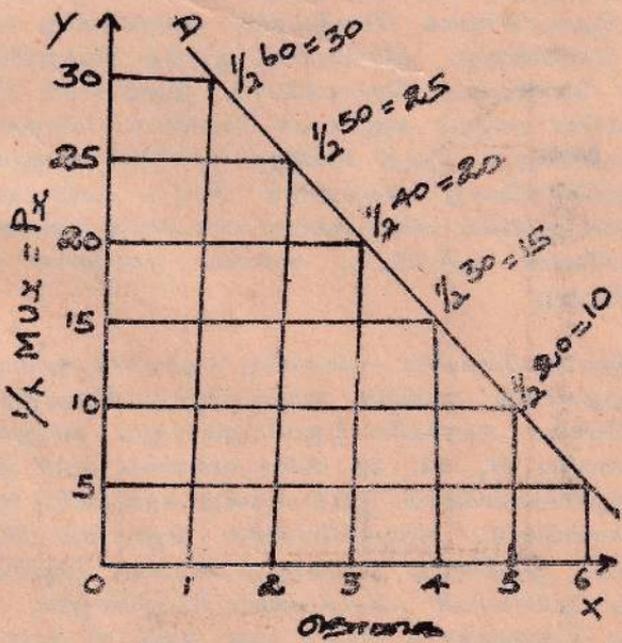

படம் 1.3

படம் 1.4

$\frac{1}{K}$ எல்லைப் பயன் = விலை

படம் 1.5

நுகர்வோன் மிகை:

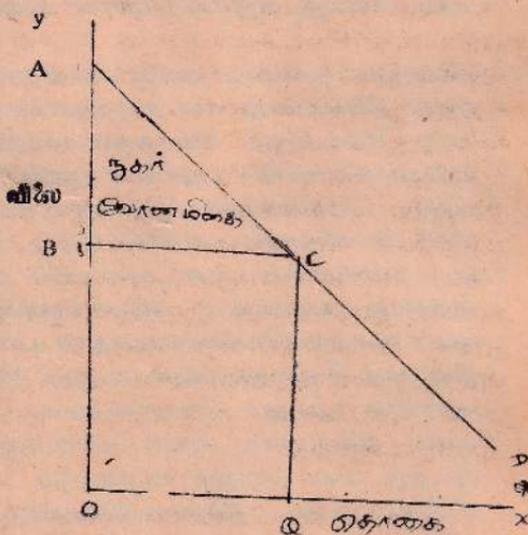
நுகர்வோன் மிகை என்ற எண்ணக்கரு பொருளியலில் மார்ஷலினால் விரிவாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. நுகர்வோன் பல பொருட்களில் அநேக அலகுகளை ஒரு நேரத்தில் கொள்வனவு செய்கிறான். பெரும் பாலான சமயங்களில் நுகர்வோன் கொடுக்க விரும்புகின்ற விலைகளிலும் பார்க்க, குறைந்த விலையினைக் கொடுத்தே கொள்வனவு செய்கிறான். அதாவது குறிப்பிட்ட பொருளில் இருந்து பெறுகின்ற திருப்தியிலும் பார்க்க, அவன் கொடுக்கின்ற விலை குறைவாகவே உள்ளது. இதனால் அத்தகைய பொருட்களின் மூலம் அவன் மிகை திருப்தியைப் பெறுகின்றான். நுகர்வோன் குறிக்க பொருளில் குறிப்பிட்ட அளவு அலகுகளைக் கொள்வனவு செய்யும்போது ஒவ்வொரு அலகுகளின் சார்பாகவும் கொடுக்க விரும்பும் விலைக்கும் உண்மையில் கொடுத்த விலைக்கும் இடையிலான வித்தியாசமே நுகர்வோன் மிகையாகும்.

குறைந்து செல்லும் எல்லைப்பயன் விதியை கருத்தில் கொண்டு நோக்கும்போது குறிக்க பொருளில் முதலாம் அலகை நுகரும்போது அதிக பயன் கிடைக்கும். இரண்டாம் அலகை நுகரும்போது, முதலாவது அலகில் இருந்து கிடைக்கும் பயனிலும் பார்க்க, குறைந்த பயன் கிடைக்கிறது. மூன்றாம் அலகை நுகரும்போது இரண்டாவது அலகில் இருந்து கிடைத்த பயனிலும் பார்க்கக் குறைவான பயனை கிடைக்கின்றது. இவ்விதம் தொடர்ச்சியாக பொருட்களை நுகரும்போது எல்லைப்பயன் குறைந்து செல்கின்றது. இந்நிலையில் குறிக்க பொருளில் குறிப்பிட்டளவினைக் கொள்வனவு செய்யும்போது இறுதியாகக் கொள்வனவு செய்த அலகின் பயனும் அதற்காகச் செலவிட்ட பணத்தின் பயனும் சமமாக இருக்கின்றது. இறுதி அலகிற்கு முன்னைய அலகுகளைக் கொள்வனவு செய்கின்றபோது அவற்றினால் பெற்ற பயன் கூடுதலாகவும் அவற்றிற்காக வழங்கிய விலை அல்லது பண அலகு குறைவாக இருப்பதால் நுகர்வோன் குறிப்பிட்ட அளவை நுகர்வோன் மிகையாகப் பெறமுடிகின்றது.

நுகர்வோன் மிகையினை என்கணித உதாரணம் மூலமும் விளக்கலாம். முதலாவது அலகினை நுகர்ந்தபோது கிடைத்த பயன் 50 என எடுப்போம். அவ்விதமே 2ஆம் 3ஆம் 4ஆம் அலகுகளை நுகர்ந்த போது முறையே 40, 30, 20 என்ற வகையில் பயன் கிடைக்கிறது என எடுத்துக்கொள்வோம். இப்பொருளின் சந்தைவிலை 20 ரூபா என எடுத்துக்கொள்வோம். அந்நுகர்வோனின் வருமானம் 80 ரூபா எனக் கொள்வோம். இந்நிலையில் நான்காவது அலகைக் கொள்வனவு செய்யும் போது நுகர்வோன் உச்சப்பயனைப் பெறுகின்றான். இந்நிலையில் நான்காவது பொருளுக்காக இழந்த பண அலகு 20 ரூபா. நான்காவது பொருளினால் கிடைத்த பயன் 20. இந்நிலையில் 80 ரூபாவில்

நான்கு அலகுகளே கொள்வனவு செய்ய முடியும். இதனால் முதலாவது அலகிற்காகச் செலவிட்ட பண அலகு அதனது விலையான 20 ரூபாவாகும். ஆனால் அப்பொருள் மூலம் கிடைத்த பயன் 50. எனவே முதலாம் அலகை நுகர்வதனால் கிடைத்த நுகர்வோன் மிகை $50 - 20 = 30$. அவ்விதமே 2ஆம் 3ஆம் 4ஆம் அலகுகளால் கிடைத்த நுகர்வோன் மிகை முறையே 20, 10, 0 அலகுகளாகும். பொருட்களின் மூலம் கிடைக்கும் பயன் அடிப்படையிலேயே நுகர்வோன் விலையினைக் கொடுக்கத் தீர்மானிக்கின்றான். இந்த வகையில் நான்கு அலகுகளையும் கொள்வனவு செய்வதற்காக நுகர்வோன் கொடுக்க நினைத்த விலை $50 + 40 + 30 + 20 = 140$ ஆகும். ஆனால் உண்மையில் கொடுத்த விலை $4 \times 20 = 80$. எனவே நான்கு அலகுகளையும் கொள்வனவு செய்வதால் பெறும் மிகை 60 ஆகும்.

நுகர்வோன் மிகையினை வரைபட மூலமும் விளக்கலாம். வரைபடம் 1.6இல் உள்ள நுகர்வோன் மிகை என எழுதப்பட்ட முக்கோணப் பரப்பின் மூலம் இதனை அறியலாம். A D என்பது கேள்விக் கோடாகவும், O B என்பது விலையாக இருக்குமாயின் நுகர்வோன் O Q என்றளவு அலகுகளைக் கொள்வனவு செய்வான். அதற்காக நுகர்வோன் கொடுக்கின்ற விலை $O B \times O Q = O B C Q$ ஆகும். ஆனால் நுகர்வோன் உண்மையில் கொடுப்பதற்குத் தயாராக உள்ள விலை $O A C Q$ ஆகும். எனவே நுகர்வோன் மிகை $O A C Q - O B C Q = A B C$. விலை வீழ்ச்சியடையுமாயின் நுகர்வோன் மிகை அளவு அதிகரிக்கும். நலப் பொருளியலில் (welfare economics) நுகர்வோன் மிகை என்ற கருத்து முக்கிய இடம் பெறுகின்றது.

படம் 1.6

எலிஸ்பயன் ஆய்வில் உள்ள குறைபாடுகளாவன:

1. பொருள் நுகர்வினால் மனிதர்களடையும் திருப்தியை அல்லது பயனை எண்ணிக்கையில் அளவிட்டுக் கூறலாம் என்ற அடிப்

படை எடுகோள் பல பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது. உள்ளத்தில் ஏற்படும் திருப்தி அனுபவ ரீதியானதேயன்றி அளவிடக் கூடிய வெளித் தெரியும் காரணியல்ல. வெவ்வேறு தன்மையான பொருட்களை நுகரும் போதுள்ள திருப்திகளை அளவிடுவதென்பது இயலக் கூடிய காரியமல்ல. பொருட்களை நுகரும்போது திருப்தி ஏற்படுகின்றது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் அதனை அளவிடலாம் என்பது சாத்தியமற்றதாகும்.

2. பயன் அனுபவ ரீதியானது என்பதால் இடம், காலம், சூழ்நிலைகள் நுகரும் நபர் பொறுத்து அவ்வனுபவம் வேறுபடலாம். குறித்த ஒரே தன்மையான பொருளே இருவருக்கு வேறுபட்ட பயனைத் தரலாம். அவ்விதமே வேறுபட்ட காலங்களில் ஒரே பொருள் வேறுபட்ட பயனைத் தரலாம். உதாரணமாக களைப்புடன் வருபவருக்கு குளிர்மானம் கொடுக்கும் பயனளவும் களைப்பு இல்லாத வேளையில் அக்குளிர்மானம் கொடுக்கும் பயனின் அளவும் வேறுபடும் என்பது அனுபவரீதியான உண்மையாகும்.

3. பணத்தின் மூலமாக பயனை அளவிடுவதற்காக பணத்தின் எல்லைப் பயன் நிலையானது என எடுத்துக்கொண்ட மார்ஷல் விலை வீழ்ச்சியால் கிடைக்கும் மெய்வருமானத்தினால் ஏற்படும் விளைவை மிக அற்பமாகக் கருதிப் புறக்கணித்துவிட்டார். வருமான விளைவு அவ்விதம் புறக்கணிக்கக்கூடியதொன்றல்ல. விலை வீழ்ச்சியினால் ஏற்படும் கொள்வனவு அதிகரிப்பிற்கு மெய் வருமான அதிகரிப்பும் ஓர் காரணமாகும். நடைமுறையில் பண அலகு அதிகரிக்கும்போது அதாவது வருமானம் அதிகரிக்கும்போது பணத்தினது எல்லைப் பயன் குறைந்துசெல்லக்கூடியதாக உள்ளது. உதாரணமாக 10 ரூபாவின் கடைசி ஒரு ரூபாவின் பயனும் 1000/= ரூபாவின் கடைசி ஒரு ரூபாவின் பயனும் சமமானதல்ல. எனவே பணத்தின் எல்லைப் பயன் நிலையானது எனக் கொள்வது நடைமுறையோடு ஒப்பிட்டு மிடத்து மிகப் பெரும் வழுவாகும். இந் நிலையில் பணத்தினது எல்லைப் பயனை நிலையாகக்கொண்டு பொருளின் பயனை அளப்பதும் வழுவடையதாகும். எனவே பணத்தின் எல்லைப் பயனை நிலையாகக்கொண்டு மதிப்பிட்ட பொருளின் பயனும் அதிவிருந்து பெறப்பட்ட கேள்விக் கோடும் வழுவடையதாகவே இருக்கும். இதனால் மார்ஷலின் கேள்விக் கோடும் உண்மையில் நுகர்வோர் நடத்தைக் கோடாக அமைந்துவிட முடியாது.

4. ஒரே நேரத்தில் பலர் நுகர்கின்ற அதே வேளையில் தனித்து ஒருவர் பிரித்து நுகர முடியாத கார், பொதுவீதி, பொதுப் போக்கு வரத்துச் சாதனம் போன்றவற்றால் கிடைக்கும் பயனை அளவிடு

வது மிகச் சிக்கலானதாகும். அதனைப் பயன்படுத்துவோர் ஒரே அனுபவத்தினையோ அல்லது பயனையே பெறுகின்றார்கள் எனக் கொள்வது எந்தளவிற்கு ஏற்படையதாக இருக்கும்?

5. எல்லைப்பயன் ஆய்வில் பல எடுகோள்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மிகக் குறைந்த எடுகோள்களின் உதவியுடன் யதார்த்த பூர்வமான உண்மைகள் விளக்கப்படுவதே சிறப்பான கோட்பாட்டின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.

எல்லைப்பயன் கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவம் :

1. சில பொருளாதார விதிகளுக்கு குறைந்து செல்லும் எல்லைப் பயன்பாட்டு விதியே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. கேள்வி விதி, சம எல்லைப்பயன்பாட்டுவிதி நுகர்வோன்மிகை போன்றவை குறைந்து செல்லும் எல்லைப்பயன்பாட்டு விதியை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும்.
2. பொருட்களின் வடிவம் அவற்றினைப் பொதி செய்யும் முறை போன்றவற்றில் அடிக்கடி உற்பத்தியாளர்கள் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணமாக அமைவதும் குறைந்து செல்லும் எல்லைப்பயன்பாட்டு விதிதான் என்று கூறப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஒரேமாதிரியான பொருளை நாம் உபயோகப்படுத்தி வருகின்ற போது நமக்கு அதன்மீது அலுப்பு ஏற்படுவதை அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்திருக்கிறோம். காரணம் அவற்றினால் நாம் பெறும் பயன்பாடு குறைகின்றதென நாம் மதிப்பிடுவதாலாகும். எனவே வேறு வித்தியாசமான பொருளைப் பரவிக்க விரும்புகின்றோம். இதனால் சந்தைக்கு ஒரே பொருள் பல்வேறு வடிவங்களில் வருகின்றன. எனவே இவ்வித்தியானது நுகர்விலும் உற்பத்தியிலும் பல்வேறுவகைப் பொருட்கள் இடம்பெற உதவிசெய்கின்றது.
3. வீருத்தி முறை வரியினை அரசாங்கம் விதிப்பதற்கு இவ்விதி சாதகமான கருத்தை வழங்குகின்றது. இந்த வகையில் இவ்விதி நடைமுறைப் பயன் உடையதாக விளங்குகின்றது. வீருத்திமுறை வரியென்பது வருமானம் அதிகரிக்கும்போது வரிவிகிதமும் அதிகரித்துச் செல்வதைக் கூறுகின்றது. இவ்வரிமுறையின்படி வருமானம் கூடியவர்கள் அதிக பணத்தினை வரியாகச் செலுத்துதல் வேண்டும். குறைந்து செல்லும் எல்லைப் பயன்பாட்டு விதியை பணத்திற்கும் பிரயோகப்படுத்தலாம். அதாவது பணத்தின் அளவு அதிகரிக்கின்றபோது அவற்றில் இருந்து பெறும் எல்லைப் பயனும் குறைந்து செல்லும். எனவே அதிக பணம் வைத்துள்ளவர் வீருத்திமுறை வரியின்படி அதிக பணத்தினை வரியாகச் செலுத்த வேண்டி வரினும் அதனால் அவர் இழக்கக்கூடிய பயன் குறைவாகவே இருக்கும். இதனால் அவர் அதிகம் சமையை ஏற்க வேண்டி வராது.

1. ஒரு பொருளின் நிரம்பல் அதிகரிக்கும்போது விலை ஏன் வீழ்ச்சி அடைகின்றது. அதாவது பொருளின் பெறுமதி நிரம்பல் அதிகரிக்கும்போது ஏன் குறைகின்றது என்பதையும் இவ்விதி விளக்குகின்றது. நிரம்பல் அதிகரிக்கும்போது அதனால் பெறப்படும் எல்லைப்பயன் குறைவதனாலேயே விலைகுறைவடைகின்றது என்று கூறப்படுகின்றது.
5. பயன்பாட்டுப் பெறுமதி (Value - in - use), பரிவர்த்தனைப் பெறுமதி (Value - in Exchange) ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டினை விளக்குவதற்கும் இவ்விதி உதவுகின்றது. உதாரணமாக காற்றினை எடுத்துக்கொண்டால் அதன் பயன்பாடு (உபயோகப் பெறுமதி) பெரிதாகும். ஆனால் அதன் அளவு எல்லை யற்றிருப்பதால் எல்லைப்பயன் பூச்சியமாகும். இதனால் பரிவர்த்தனைப் பெறுமதியும் இதற்கு இல்லை. அதற்கு விலையும் இல்லை. "வைரம் தண்ணீர் முரண்பாடு" என்பதை விளக்குவதற்கும் குறைந்து செல்லும் எல்லைப்பயன்பாட்டுவிதி பயன்படுகின்றது. ஒப்பீட்டு ரீதியில் தேவையுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது வைரக் கற்கள் அருமையாக இருப்பதால் அதன் எல்லைப்பயன் பெரிதாக உள்ளது. இதனால் அதற்குக் கூடிய விலை வழங்கப்படுகின்றது. ஆனால் வைரக்கல் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான ஒன்றல்ல என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றாகும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட பொருளுக்கு உயர்ந்த விலை இருக்க அத்தியாவசிய பொருளான தண்ணீருக்கு விலை இல்லை. காரணம் தேவையுடன் ஒப்பிடும்போது, தண்ணீர் அதிகமாக இருப்பதால் அதன் எல்லைப் பயன் குறைவாக இருப்பதாலாகும். ஆனால் தண்ணீருக்கான மொத்தப் பயன் வைரக்கல்லுக்கான மொத்தப்பயனிலும் பார்க்க கூடுதலாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
6. வருமான மறுபங்கிட்டுடைச் செய்வதன்மூலம் நாட்டு மக்கள் பெறும் பயன் அதிகரிக்கலாம் என்ற வாதம் இவ்விதியினை அடிப்படையாக வைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. செல்வந்தர்கள் அதிக சொத்தினை வைத்திருப்பதால் அவர்கள் அதிலிருந்து பெறும் எல்லைப்பயன் குறைவாக இருக்கும். இதனால் அவர்களது சொத்தில் ஒரு பகுதியை எடுப்பதனால் அவர்கள் அதனால் இழக்கும் இழப்பும் குறைவாக இருக்கும். அவ்வாறு எடுக்கப்படும் சொத்தினை வறியவர்களுக்கு வழங்கினால் வறியவர்கள் பெறும் பயன் அதிகமாக இருக்க நாட்டின் நலன் அதிகரிக்கும்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் கேள்விக் கோட்பாடு

நுகர்வோர் பொருட்களுக்குக் கேள்வியை ஏற்படுத்துவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைவது அப்பொருளின் மீது அவர்களுக்கு இருக்கும் விருப்பமாகும். நுகர்வோருக்கு பல்வேறு தேவைகள் அல்லது விருப்பங்கள் இருக்கலாம். இவையெல்லாம் நுகர்வோர் கேள்வியாக இருப்பதில்லை. மனித தேவைகளோடு ஒப்பிடுமிடத்து அளவுக்கதிகமாக இருக்கும் சூரிய வெளிச்சம், நீர், காற்று போன்றவை பயன்கருதி நுகர்வோரால் தாராளமாக நுகரப்படுகின்றபோதும், அவற்றிற்கு நுகர்வோர் கேள்வியை ஏற்படுத்துவதில்லை. அத்துடன் குறித்த பொருள்சார்ந்த தேவைகள் அல்லது விருப்பங்கள் இருந்தபோதும், கொள்வனவுசக்தி அல்லது வருமானம் இல்லாததனாலும் நுகர்வோர் அவற்றிற்கு கேள்வியை ஏற்படுத்த முடிவதில்லை. இதனால் நுகர்வோர் தேவைகள் அல்லது விருப்பங்கள் எல்லாம் கேள்வியாகக் கருதப்படுவதில்லை. பயனளிப்பதும், அருமையானதுமான பொருட்களிற்கு நுகர்வோரிடம் கொள்வனவுசக்தி உள்ளபோதே கேள்வி ஏற்படுகின்றது.

கேள்வி என்பது நுகர்வோரால் சந்தையில் கேட்கப்படும் பொருட் தொகையைக் குறிப்பதாகும். "குறிப்பிட்ட சந்தையில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரு பொருளுக்கு இருக்கக்கூடிய பல்வேறு விலைகளில் கொள்வனவு செய்யத் தயாராக உள்ள பல்வேறுபட்ட தொகைகளையே அப்பொருளுக்கான கேள்வி" என்பர். கேள்வி சார்பான இவ்வரைவிலக்கணத்தில் மூன்று விடயங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

1. அருமையானதும் பயனுள்ளதுமான பொருட்களிற்கே

கேள்வி ஏற்படும்:

இலவசப் பொருட்களும் பொருளாதாரப் பொருட்களும் பயனுடையவைதாம். இருந்தபோதும், இலவசப் பொருட்களில் எவ்வளவு தொகையினையும் நுகர்வோர் நுகரலாம். அவைதேவைக்கதிகமாக உண்டு. இதனால் நுகர்வதில் எதுவித இடர்பாடுகளும் இல்லை. ஆனால் பொருளாதாரப் பொருட்களைப் பொறுத்த வரையில் நுகர்வு சில காரணிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது பொருளாதாரப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தும் உற்பத்திக் காரணிகள் அருமையாக இருப்பதனால் குறைந்தளவு பொருளாதாரப் பொருட்களே உற்பத்தி செய்ய முடிகின்றது. இதனால் சந்தையில் மனித தேவைகளோடு ஒப்பிடுமிடத்து மிகக் குறைந்தளவு பொருட்களே சந்தையில் இருக்கின்றன. இதனால் இப்பொருட்களைப் பெறுவதில் நுகர்வோர் போட்டியிட

வேண்டியுள்ளது. இப்போட்டியில் நுகர்வோன் குறித்த பொருளைத் தனதாக்கிக்கொள்ளும் வருமான சக்தியுடையவராக இருந்தால்தான் இப்பொருளைப் பெற்றுப் பயனடையலாம்.

2. விலையுடைய பொருட்களிற்கே கேள்வி எழுவதுண்டு :

அருமையான உற்பத்திக் காரணிகளைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களின் அளவு மனித தேவைகளோடு ஒப்பிடுமிடத்து மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. இதனால் இப்பொருட்களைப் பெறுவதில் நுகர்வோரிடையே ஏற்படும் போட்டித்தன்மையும், இப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்திய உற்பத்திக் காரணிகளிற்கான அமையச் செலவும், பொருளாதாரப் பொருட்களுக்கு பணப் பெறுமதியை அதாவது விலையை உருவாக்குகின்றது. இந்நிலையில் இப்பொருட்களைத் தமதுரிமையாக்கிக் கொள்ள விரும்புவோர் விலை கொடுத்துப் பெற வேண்டியதாகவுள்ளது. பொருளாதாரப் பொருட்களிற்கே கேள்வி எழும் எனக் கருதிக்கொள்ளும்போது அவை விலை கொடுத்துப் பெற வேண்டியதாகவுமுள்ளது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

3. கொள்வனவுசக்தி இருக்கும்போதே

ஒரு பொருளிற்குக் கேள்வி ஏற்படும் :

நுகர்வோன் குறித்த பொருளை விலை கொடுத்து வாங்கத் தகுதியுடையவராக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது விலை அடிப்படையிலான கொள்வனவிற்கு குறிப்பிட்ட வருமானத்தை நுகர்வோர் வைத்திருத்தல் வேண்டும். வருமானம் இல்லாதோர் பொருட்களில் விருப்பம் கொள்ளலாம். ஆனால் கேள்வியை ஏற்படுத்த முடியாது. எனவே வருமானத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட கொள்வனவுச் சக்தி இருப்பவர்களே பொருட்களிற்குக் கேள்வியை ஏற்படுத்த முடியும்.

மேற் குறித்தவாறு பயன், விலை, வருமானம் என்பன கொடுக்கப்பட்ட வேளையிலேயே ஒரு பொருளிற்குக் கேள்வி ஏற்படும். இவற்றில் ஏதாவது ஒன்று கொடுக்கப்படாத வேளையில் பொருட்களிற்கான கேள்வியை வரையறை செய்வது சாத்தியமற்றதாகிவிடும்.

கேள்விப் பட்டியல் :

பயன், விலை, வருமானம் என்பன கொடுக்கப்பட்ட வேளையில் ஒரு நுகர்வோன் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதைக் கேள்வி அட்டவணையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குவோம். இவ் அட்டவணை சந்தையில் குறித்த ஒரு பொருளிற்கு இருக்கக்கூடிய விலைகளையும் அவற்றில் நுகர்வோன் கொள்வனவு செய்யத் தயாராக உள்ள கேள்வித் தொகைகளையும் காட்டுவதாக உள்ளது.

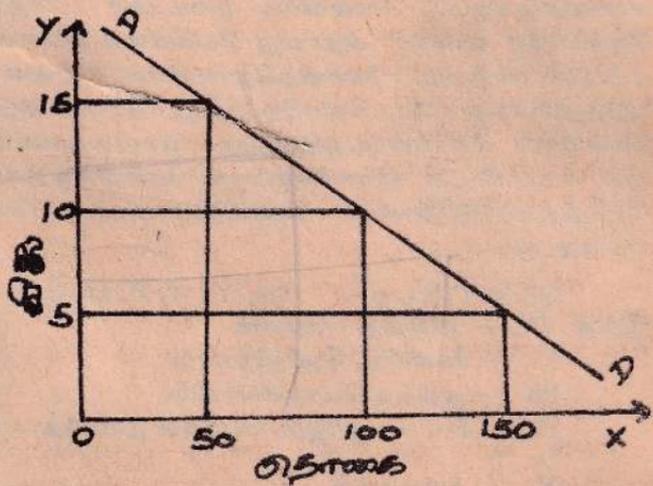
பின்வரும் கேள்விப்பட்டியல் குறித்த சந்தையில் குறித்த பொருளுக்கான நுகர்வோனின் கேள்வியினைக் காட்டி நிற்கின்றது.

அட்டவணை : 2 : 1

நுகர்வோனின் கேள்விப்பட்டியல்

விலை (ரூபா)	கேள்வித்தொகை (அலகுகள்)
5	150
8	120
10	100
12	80
15	50

மேற்குறிப்பிட்ட பட்டியலின்படி விலை குறைவாக இருக்கும்போது பொருட்களிற்கு கூடிய கேள்வி இருப்பதையும் விலை கூடுதலாக இருக்கும்போது பொருளிற்குக் குறைந்த கேள்வி இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. 10 ரூபா விலையில் 100 அலகு பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும் நுகர்வோன் 15 ரூபா விலையில் 50 அலகுகளையே கொள்வனவு செய்கிறான். இவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது விலைக்கும் தொகைக்கும் இடையில் தலைகீழ் தொடர்பு இருப்பதனை அறிய முடிகின்றது.

(படம் : 2 : 1)

கேள்விக்கோடு:

மேற்குறித்த பட்டியலுக்கான ஒரு வரைபினை வரையும்போது ஒரு கேள்விக் கோட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அக் கேள்விக் கோடு இடமிருந்து வலமாக மேலிருந்து கீழாகச் சரிந்து செல்லும்

போக்குடையதாக இருக்கும். படம் 2. I இல் இதனைக் காணலாம். விலை தொகைக் கிடையிலான தலைகீழ்த் தொடர்பே இவ்விதம் சரிந்து செல்லக் காரணமாகின்றது. அதாவது குறித்த ஒரு பொருளிற்கான கேள்வி வரைபில் குத்தச்சில் பல்வேறு விலைகளையும், கிடையச்சில் பல்வேறு தொகைகளையும் குறித்துக்கொள்வோம். அத்துடன் மேலே காட்டப்பட்ட பட்டியலில் உள்ளபடி விலை, தொகை என்பன விலை, தொகை அச்சுக்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே குறிக்கப்படல் வேண்டும். பின்னர் விலைக்கும் தொகைக்குமிடையிலான புள்ளிகளை இணைத்துக் கேள்விக்கோட்டினை வரைதல் வேண்டும். வரையப்பட்ட கேள்விக்கோடு DD என்பது மேலிருந்து கீழாக, இடமிருந்து வலமாகச் சரிந்து செல்வதை அவதானிக்க முடியும். விலை தொகைத் தொடர்புகளைக்கொண்டு வரையப்பட்ட கேள்விக்கோடு நேர்கோடாகவும் இருக்கலாம், அல்லது வளைகோடாகவும் இருக்கலாம். எவ்விதம் இருந்தபோதும் கேள்விக்கோட்டின் போக்கு மேலிருந்து கீழாக இடமிருந்து வலமாகச் சரிந்து செல்வதாகவே இருக்கும்.

கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படைக் காரணிகள் :

கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள் பலவாகும். அவற்றில் முக்கியமானவற்றை எடுத்து நோக்குவோம். கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளுக்கும், கேள்விக்கு மிடையில் தொழிற்பாட்டுரீதியான தொடர்பே உண்டு. அதாவது கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளில் ஏற்படும் மாற்றம், கேள்வித்தொகையில் என்ன மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்ற தொழிற்பாட்டு ரீதியான ஆய்வுமுறையே இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றது. எனவேதான், கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படைக் காரணிகளுக்கும் கேள்விக்குமிடையிலான தொடர்பு தொழிற்பாட்டுரீதியான கேள்விச்சார்பாகப் பின்வருமாறு எழுதப்படுகின்றது.

$$Q_D = f(P_n, p_1, \dots, P_{n-1}, Y, T, P, G, E, K, R)$$

இங்கு Q_D — கேள்வித் தொகை

f — கேள்வித் தொழிற்பாடு

P_n — குறித்த பொருளின் விலை

P_1 — P_{n-1} — குறித்த பொருள் தவிர்த்த ஏனைய பொருட்களின் விலை

Y — வருமானம்

T — சுவை

P — சனத் தொகை

G — அரசாங்க நடவடிக்கை

E — எதிர்பார்க்கை

K — கடந்தகாலக் கேள்வி

R — வருமானப் பங்கீட்டில் ஏற்படும் மாற்றம்

மேற்குறிப்பிட்ட காரணிகள் எல்லாம் சந்தைக் கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளாகும். இவற்றில் மொத்த சனத்தொகை, வருமானப் பங்கீடு இரண்டும் தவிர்ந்த ஏனைய காரணிகள் தனிநபர் கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளாகவும் உள்ளன. கேள்விபற்றிய விரிவான ஆய்விற்கு மேற்குறித்த காரணிகளை, தனிநபர் கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள், சந்தைக் கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள் என இரு பிரிவாக நோக்குவது அவசியமாக உள்ளது.

கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படைக் காரணிகளுக்கும், கேள்வித் தொகைக்குமிடையிலான தொழிற்பாட்டு ரீதியான தொடர்பினை சரியாக மதிப்பிடுவதற்கு சில எடுகோள்களைக் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

1. எல்லாக் காரணிகளிலும் ஒரேநேரத்தில் மாற்றமேற்படுவதாகக் கருதப்படுவதில்லை.
2. ஒரு காரணியில் மாற்றம் ஏற்பட்டு அம் மாற்றத்தின் விளைவாக கேள்வித் தொகையில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது என்பதை மதிப்பிடும்போது ஏனைய காரணிகள் மாற்றமடையவில்லை எனக் கருதப்படல் வேண்டும்.
3. இது ஒரு குறுங்கால ஆய்வாகவே உள்ளது. அதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு நேரம் அல்லது குறிப்பிட்ட காலம் பற்றிய ஆய்வாகவே இருக்கும் எனக் கருதப்படல் வேண்டும்.

இவ் எடுகோள்களின் மத்தியில் கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளுக்கும், கேள்வித் தொகைக்குமிடையிலான தொழிற்பாட்டு ரீதியான தொடர்பைத் தனித்தனியாக நோக்குவோம்.

குறித்த பொருளின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றம் $Q_0 = f(P_n)$.

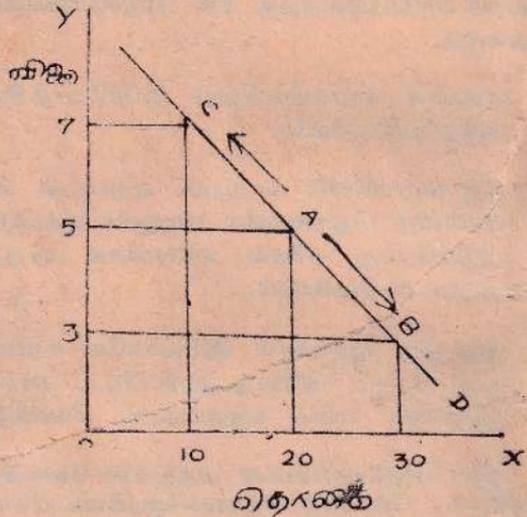
ஏனைய காரணிகளில் மாற்றம் ஏற்படாதவேளையில் குறித்த பொருளின் விலையில் மாத்திரம் மாற்றம் ஏற்படுகின்றபோது கேள்வித் தொகை மாற்றமடையும். குறித்த பொருளின் விலை அதிகரிக்கும் போது கேள்வித்தொகை குறைவடைவதனையும், விலை குறைவடையும் போது கேள்வித்தொகை அதிகரிப்பதனையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இதனை கேள்வித்தொகை மாற்றம் என்பர். விலைக்கும், தொகைக்கும் இடையிலான இத் தலைகீழ் தொடர்பினைக் கருத்தில் கொண்டு கேள்வி விதி விளக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் விலைக்கும் தொகைக்குமிடையிலான தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு கேள்விக்கோட்டின் மீதான கேள்வி நீட்டம், கேள்விக் குறுக்கம் என்பவைபற்றித் தனித்தனியாக நோக்குவோம்.

கேள்வி நீட்டம், கேள்விக் குறுக்கம்;

குறித்த பொருளின் விலை மாற்றமடையும்போது கேள்வித் தொகையில் ஏற்படும் மாற்றத்தினை ஒரு கேள்விக் கோட்டியிலேயே காட்ட முடியும். இதனை இரு உப பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. கேள்வி நீட்டம் 2. கேள்விக் குறுக்கம்

கேள்வி நீட்டம் என்பது குறித்த பொருளின் விலை வீழ்ச்சியடையும்போது கூடிய தொகைப் பொருட்களை நுகர்வோர் கொள்வனவு செய்வதைக் குறிக்கும். அதாவது விலை குறையும்போது கேள்வித்தொகை கூடுகின்றது. இதனைக் கேள்வி நீட்டம் எனக் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. உதாரணமாக 5 ரூபா விலையில் 20 அலகு பொருட்கள் கொள்வனவு செய்யப்படுவதை (படம் 2 . 2) கேள்விக் கோட்டியுள்ள A புள்ளி காட்டுகின்றது. விலை 3 ரூபாவாக வீழ்ச்சியடையும் பொழுது கேள்வித்தொகை 30 அலகாக அதிகரிக்கின்றது. இதனை B புள்ளி காட்டுகின்றது. A புள்ளியில் இருந்து B புள்ளிக்குச் செல்லும் அசைவினைக் கேள்வி நீட்டம் என்பர்.

படம் 2 . 2

கேள்விக் குறுக்கம் அல்லது கேள்வி ஒடுக்கம் என்பது குறித்த பொருளின் விலையில் அதிகரிப்பு ஏற்படும்போது குறைந்த தொகைப் பொருட்களை நுகர்வோர் கொள்வனவு செய்வதைக் குறிக்கும். அதாவது விலை கூடும்போது கேள்வித்தொகை குறைவடைகின்றது. இதனைக் கேள்விக் கோட்டின் மீதான கேள்விக் குறுக்கம் எனக் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. உதாரணமாக 5 ரூபா விலையில் 20 அலகு பொருட்கள் கொள்வனவு செய்யப்படுவதை (படம் 2 . 2) கேள்விக் கோட்டியுள்ள A புள்ளி காட்டுகிறது. விலை 7 ரூபாவாக அதிகரித்தபோது கேள்வித்தொகை 10 அலகுகளாகக் குறைவடைகின்றது. இதனை C புள்ளி காட்டுகின்றது. A புள்ளியிலிருந்து C புள்ளிக்குச் செல்லும் இவ் அசைவினைக் கேள்விக் குறுக்கம் என்பர். எனவே A புள்ளியை ஆரம்பநிலையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது விலை குறையும்போது B புள்ளியை நோக்கிக் கேள்வித்

தொகை நீள்வதையும், விலை அதிகரிக்கும்போது C புள்ளியை நோக்கிக் குறுகுவதையும் (படம் 2. 2இல்) அவதானிக்க முடிகின்றது. கேள்வி நீட்டம், கேள்விக் குறுக்கம் என்பவற்றினை ஒரு கேள்விக் கோட்டியலையே காட்ட முடியும். இதனைக் கேள்விக் கோட்டியன் வழியே யான அசைவு என்றும் கூறுவர்.

கேள்வி விதி:

பகுத்தறிவான நுகர்வோர் சந்தையில் ஒரு பொருளின் விலை குறையும்போது அதிகமான அளவு அலகுகளைக் கொள்வனவு செய்வதையும் விலை உயரும்போது குறைந்த அளவு அலகுகளைக் கொள்வனவு செய்வதையும் குறிப்பதே கேள்வி விதியாகும். பொருட் கொள்வனவிற்கும் விலைக்குமிடையே எதிர்க்கணியத் தொடர்பு இருப்பதோடு கேள்விக் கோடு மேலிருந்து கீழாக இடமிருந்து வலமாகச் சரிந்து செல்வதும் கேள்வி விதி மேற்குறித்தவாறு அமைவதற்குக் காரணமாகின்றது. விலை குறையும்போதும், கூடும்போதும் கேள்வித் தொகையில் எந்தளவு மாற்றம் ஏற்படும் என்பதுபற்றிய விபரங்களைக் கேள்வி விதியிலிருந்து நேரடியாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால் பொதுவாக விலை கூடும்போதும், விலை குறையும்போதும் கேள்வித்தொகை எவ்விதம் மாறுகின்றது என்பதுபற்றிய விபரங்களையே அறியமுடிகின்றது. கேள்வி விதி பின்வரும் எடுகோள்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே விளக்கப்படுகின்றது.

1. மக்களது அல்லது தனி ஒரு நுகர்வோனது வருமானம் நிலையானதாக உள்ளது. அதாவது குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வருமான மட்டத்தில் மாற்றம் இல்லை எனக் கருதப்படுகின்றது. வருமானம் மாற்றமின்றி வரையறுக்கப்பட்டதாக இருப்பதனால் உச்சப்பயனைப் பெறவிரும்பும் நுகர்வோன் கூடிய விலையில் குறைந்தளவையும் குறைந்த விலையில் கூடியளவையும் கொள்வனவு செய்வார்.
2. மக்களது அல்லது தனி ஒரு நுகர்வோனது சுவை குறுங்காலத்தில் நிலையானதாக உள்ளது. சுவை மாற்றமின்றி இருப்பதனால் பொருட்களைத் தொடர்ச்சியாக நுகரும்போது கிடைக்கும் எல்லைப் பயன், குறைந்து செல்லும் எல்லைப் பயன் விதிக்குட்பட்டதாக இருக்கும். இதனால் கேள்விவிதி செயற்பட பொருத்தமான சூழ்நிலை இருக்கும்.
3. குறித்த பொருளோடு தொடர்புடைய ஏனைய பதிலீட்டு இணைப்புப் பொருட்களது விலைகளும் மாற்றமின்றி இருப்பதனால் கேள்வி விதி செயற்பட ஏதுவாகவுள்ளது. கேள்வி விதியின் செயற்பாட்டில் ஓர் தொடர்ச்சித்தன்மை ஏற்பட முடிகின்றது.

4. புதிய பதிலீட்டுப் பொருட்கள் எதுவும் சந்தைக்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை. புதிய பதிலீட்டுப் பொருட்களின் சார்பான கொள்வனவுத் தெரிவும் இடம்பெறவில்லை.
5. குறித்த பொருள் புறநடைக் கேள்விப் பொருளாகவுமில்லை. அதாவது வைரம், மாணிக்கம், தங்கம்போல் கௌரவப் பெறுமதி எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை.
6. விலை, பொருள் நிரம்பல் சார்பாக மக்கள் எதிர்பார்ப்புக்கள் எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

இவ்வித எடுகோள்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே கேள்விவிதியையும் அதனோடு தொடர்புடையதான கேள்விக்கோடு மேலிருந்து கீழாக இடமிருந்து வலமாகச் சரிந்து செல்லும் என்ற பொதுவான இயல்பையும் விளக்கமுடிகின்றது. மேற்குறித்த எடுகோள்களில் ஏதாவதொன்று அல்லது குறிப்பிட்டவை மாற்றமடையுமானால் கேள்விக்கோடு ஒன்றினை இலகுவில் வரையறை செய்துகொள்ள முடியாது.

கேள்விவிதி செயற்படுவதற்கான குறைந்தபட்ச அடிப்படை நிலைமைகளைப் பின்புறமாறு வரிசைப்படுத்தலாம்.

1. குறைந்து செல்லும் எல்லைப் பயன்:

ஒரேதன்மையான பொருட்களைத் தொடர்ச்சியாக நுகரும்போது குறித்த பொருள்சார்ந்த நுகர்வோனது எல்லைப்பயன் குறைந்து செல்லும் விதிக்குட்பட்டதாக இருக்கும். இவ்விதமிருப்பதே குறைந்த விலையில் கூடிய பொருட்களையும், கூடிய விலையில் குறைந்த பொருட்களையும் கொள்வனவு செய்ய முக்கிய காரணமாகவிருக்கின்றது. அதாவது முதலாவது பொருள் கூடிய பலனைக் கொடுப்பதால் கூடியவிலை கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும் நுகர்வோன் அடுத்தடுத்து நுகரும் பொருட்களில் குறைந்த பயனைப் பெறுவதால் பயன் வீழ்ச்சிக்கேற்ப குறைந்த விலை கொடுக்கவே விருப்பமுடையவனாக இருப்பான். இதனால் குறைந்தளவு பொருளை கூடிய விலையில் கொள்வனவு செய்யவும் கூடியளவு பொருளை குறைந்த விலையில் கொள்வனவு செய்யவும் முற்படுவது நுகர்வோன் உச்சதிறுப்பினை நோக்காகக்கொண்டு செயற்படுவதை உணர்த்துகின்றது. எனவே கேள்விவிதிக்கு ஆரம்ப விதியாகச் செயற்படுவது குறைந்து செல்லும் எல்லைப்பயன் விதி என்பதை கேள்விக்கோட்டை வரையறை செய்த அல்பிரட் மார்சல் என்பவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

2. குறித்த பொருளின் சந்தைவிலை மாறும்பொழுது நுகர்வோர் கொள்வனவில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் வருமான, பதிலீட்டு விலைவுகள்:

ஒரு பொருளினது விலை குறையும்பொழுது அப் பொருளினது கொள்வனவு கூடுகின்றது. கொள்வனவு எந்த அளவால் கூடுகின்றது என்பது வருமான விளைவாலும் பதிலீட்டு விளைவாலும் நிர்ணயிக்கப்படும். இதனைச் சில உதாரணங்கள் மூலம் விளக்கலாம்.

நுகர்வோனிடம் ரூபா 100/- உள்ளது எனவும்; இப்பணம் முழுவதும் x பொருளைக் கொள்வனவு செய்யப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது எனவும் கொள்வோம். x பொருளுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய y பொருளும் சந்தையில் உண்டு. ஆரம்பத்தில் x பொருளின் விலை 5/- ரூபாவாக இருந்தபோது 20x பொருளைக் கொள்வனவு செய்ய முடிந்தது. x பொருளின் விலை 4/- ரூபாவாகக் குறைந்தபோது அதே 100/- ரூபாவில் ஆரம்பத்தில் கொள்வனவு செய்த 20 அலகுகளைக் கொள்வனவு செய்ய 80/- ரூபா போதுமானதாக இருக்கும். மேலதிகமாக உள்ள 20/- ரூபாவும் x பொருளைக் கொள்வனவு செய்யப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது எனக் கருதிக்கொண்டால் 4/- ரூபா விலையில் முன்னைய 20 அலகுக் கொள்வனவோடு மேலும் 5 பொருள்களைக் கூடுதலாகக் கொள்வனவு செய்து மொத்தமாக 25 அலகுகளைக் கொள்வனவு செய்ய முடிகின்றது. இந்த விலைவீழ்ச்சியினால் கிடைத்த மேலதிக வருமானம் 30/- ரூபா. இந்த 20/- ரூபாவும் மெய் வருமானத்தில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியது. அதாவது இதைக்கொண்டு 5 அலகுகள் மேலதிகமாகக் கொள்வனவு செய்ய முடிகின்றது. இவ்வித நடவடிக்கைகளும் கேள்விவிதிக்குக் காரணமாகின்றது.

மேற் குறிப்பிட்டது போலல்லாமல் குறிப்பிட்ட வருமானத்தில் x, y என்ற இரண்டு பொருட்களை நுகர்வோன் கொள்வனவு செய்கிறான் எனக் கொள்வோம். இங்கு x, y பொருட்கள் ஒன்றுக்கொன்று பதிலீடு செய்யக்கூடியவை. x பொருளினது விலை வீழ்ச்சியடையும்போது, மாற்றமடையாதிருக்கும் y பொருளின் விலையைவிட x பொருளின் விலை குறைவாக இருப்பின் x பொருளின் விலை வீழ்ச்சியினால் கிடைத்த மேலதிக வருமானத்தில் பெரும்பகுதி x பொருளின் கொள்வனவு செய்யப் பயன்படுத்தப்படும். கிடைத்த மேலதிக வருமானம் y பொருளின் கொள்வனவிற்கும் பயன்படுத்த வேண்டியதாக இருந்தபோதும் ஒப்பீட்டுரீதியில் முன்பிலும்பார்க்க x பொருளின் விலை குறைவாக இருப்பதால் x பொருளின் கொள்வனவிற்காக y பொருளின் கொள்வனவு விட்டுக்கொடுக்கப்படுகின்றது. சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆரம்பநிலையில் y பொருளின் கொள்வனவிற்குப் பயன்படுத்திய வருமானத்தில் ஒருபகுதி கூட x பொருளின் விலை வீழ்ந்தபின்னர் x பொருளின் கொள்வனவிற

காகப் பயன்படுத்தப்படுவதுமுண்டு, இவ்விதம் கொள்வனவு அமைவதற்கு இரண்டு பொருட்களினதும் பதிலீட்டுத் தன்மையே காரணமாகும். எனவே சாதாரண பொருள் ஒன்றின் கேள்விக்கோடு மேலிருந்து கீழாகச் சரிந்து செல்வதற்கும் கேள்விவிதி செயற்படுவதற்கும் இரண்டு வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் வருமானவிளைவும், பதிலீட்டுவிளைவும் காரணமாகின்றன. இருந்தபோதும் இழிவுப் பொருள், கிபன் பண்டம் போன்ற பொருட்கள் தொடர்பான வருமானவிளைவு எதிர்க்கணியமாகச் செயற்படுவதால் கேள்வி விதியை உருவாக்கக்கூடியதாக அது அமைந்து விடுவதில்லை.

3. பொருளின் விலை உயர்வாக இருப்பின் குறைந்த வருமான மட்டத்திலுள்ளோர் அப்பொருளைக் கொள்வனவு செய்வதிருந்து விலகியிருப்பர். பொருளின் விலை குறையும்போது குறைந்த வருமான மட்டத்திலுள்ளோரும் கொள்வனவு செய்ய முன்வருவர், எனவே குறைந்த விலையில் கூடிய பொருட்கள் கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றன.

4. பல தேவைகளிற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருள் ஒன்றின் விலை உயர்வாக இருக்கும்போது அத்தியாவசிய தேவைகளிற்கு மாத்திரம் பயன்படுத்துவதற்காக குறைந்தளவு பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்த நுகர்வோர் விலை குறையும்போது அப்பொருளைப் பல்வேறு தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துவதற்காக அதிகளவான பொருளைக் கொள்வனவு செய்வர்.

மேற்குறிப்பிட்டவை கேள்வி விதி செயற்படுவதற்குரிய இன்றியமையாத காரணிகளாக உள்ளன.

கேள்வி மாற்றம் :

குறித்த பொருளின் விலையும், ஏனைய காரணிகளில் ஒன்று தவிர்ந்த ஏனையவையும் மாற்றமின்றி இருக்கும்போது குறித்த பொருளுக்கான கேள்வியில் ஏற்படும் மாற்றத்தை கேள்விமாற்றம் என்பர். இதனைப் பல வழிகளில் மதிப்பிட முடியும். அதாவது கேள்விப்பட்டியலில் விலை மாற்றமடையாதிருக்கும்போது ஒவ்வொரு விலைக்குமான கேள்வியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு அல்லது வீழ்ச்சி கேள்வி மாற்றத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவே இருக்கும். மேலும் இதனை கேள்விக்கோடு ஆரம்ப நிலையிலிருந்து இடதுபுறமாக அல்லது வலதுபுறமாக நகர்வதனைக் கொண்டும் விளக்கலாம். அத்துடன் கேள்விப்பட்டியலுக்கான கேள்விச் சமன்பாடுகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் கொண்டும் விளக்கலாம்.

விலை தவிர்ந்த ஏனைய கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படைக் காரணிகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஏற்படும் மாற்றம் கேள்வி மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இக் கேள்விமாற்றத்தை கேள்விப்பட்டியலை அடிப்

படையாகக் கொண்டும், கேள்விக் கோட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டும், சமன்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டும் விளக்கலாம். பின்வரும் கேள்விப்பட்டியல் குறித்த விலை மட்டங்களில் கேள்வி மாற்றத்தின் முன்னரும் மாற்றத்தின் பின்னரும் உள்ள கேள்வித் தொகைகளைக் காட்டுவதாக உள்ளது. அட்டவணையில் உள்ள நிரல் (3), நிரல் (4) என்பன ஒவ்வொரு விலை மட்டத்திலும் சமமாக ஏற்படும் கேள்வி மாற்றத்தைக் காட்டுகின்றது. நிரல் (5) ஒவ்வொரு விலையிலும் ஏற்படும் கேள்விமாற்றம் வேறுபட்ட தன்மை உடையது என்பதைக் காட்டுகின்றது.

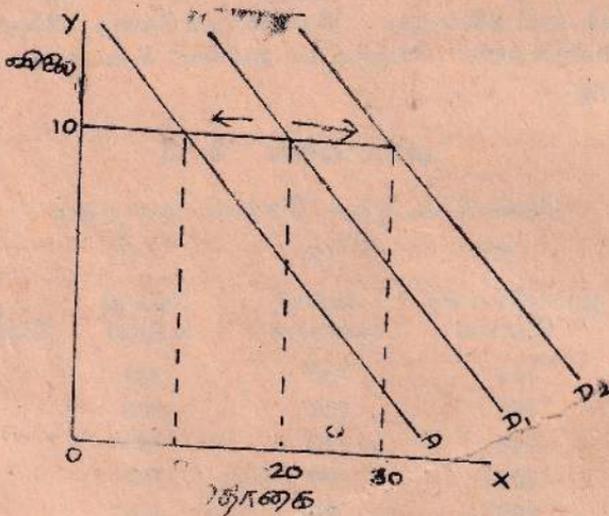
அட்டவணை 2.2

கேள்வி கூடுதல் கேள்வி குறைதல்

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
விலை	ஆரம்பகேள்வித் தொகை	கேள்வி குறைதல்	கேள்வி கூடுதல்	ஒழுங்கற்ற கேள்வி மாற்றம்
2	180	150	220	190
4	160	130	200	180
6	140	110	180	170
8	120	90	160	160
10	100	70	140	150
12	80	50	120	140
14	60	30	100	130

மேற்காட்டப்பட்டுள்ள கேள்விப்பட்டியலில் ஒவ்வொரு விலையிலும் ஆரம்ப கேள்வித்தொகை இரண்டாவது நிரலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 3ஆவது நிரலில் மாற்றமற்றிருக்கும் ஒவ்வொரு விலையிலும் ஆரம்ப நிலையில் இருந்ததைவிட கேள்வித்தொகை 30 அலகுகளினால் குறைந்துள்ளது. நான்காவது நிரலில் மாற்றமில்லாத ஒவ்வொரு விலையிலும் ஆரம்ப நிலையில் இருந்ததை விட கேள்வித்தொகை 40 அலகுகளால் அதிகரித்துள்ளது. மூன்றாவது, நான்காவது நிரலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக் கொண்டு கேள்வி மாற்றம் சீரான போக்கில் இடம் பெற்றதை அறிய முடிகின்றது. நிரல் ஐந்தில் ஒவ்வொரு விலைக்குமான கேள்வி மாற்றம் ஒழுங்கற்றதாக இருக்கின்றது. உதாரணமாக 2 ரூபா விலையில் ஆரம்ப கேள்வித்தொகை 180 அலகாக உள்ளது. அதே வேளையில் கேள்வி மாற்றத்தின் பின்னரான (5ஆம் நிரல்) கேள்வித்தொகை 190 அலகாக உள்ளது. அதே வேளையில் 14 ரூபா விலையில் ஆரம்ப கேள்வித் தொகை 60 அலகாக இருந்தது. கேள்வி மாற்றத்தின் பின்னரான கேள்வித்தொகை (5ஆம் நிரல்) 130 அலகாக அதிகரித்துள்ளது. 2 ரூபா

விலையில் கேள்வி மாற்றம் 10 அலகாக இருந்தது. 14 ரூபா விலையில் கேள்வி மாற்றம் 70 அலகாக இருந்தது. கேள்வி மாற்றத்திலுள்ள வேறுபட்ட தன்மையே ஒழுங்கற்ற கேள்வி மாற்றத்திற்கு அடிப்படையாகின்றது.

படம் 2.3

கேள்விமாற்றத்தினை நாம் வரைபட மூலமும் காட்டலாம். குறிப்பிட்ட பொருளை A என்று எடுத்துக்கொள்வோம். ஆரம்பத்தில் அப் பொருளின் விலை 10 ரூபாவாக இருக்கையில் 20 அலகுகள் கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றன. இதனை D_1 என்ற கோடு காட்டுகின்றது. ஏதோ சில காரணங்களால் (அப்பொருளின் விலையில் மாற்றமில்லாமல் இருந்தபோதும்) அப்பொருளைக் கொள்வனவு செய்வது அதிகரிக்கப்பட்டால் அதனைக் காட்டும் கேள்விக் கோடு வலப்புறம் நகரும். இதனைப் படம் 2.3இல் D_2 என்ற கேள்விக் கோடு காட்டி நிற்கின்றது. இதனால் 10 ரூபா விலையில் தற்போது கொள்வனவு செய்யப்படும் தொகை 30 அலகுகளாக அமைகின்றது. மாறாக ஏதோ சில காரணங்களால் குறிப்பிட்ட பொருளின் கொள்வனவுத் தொகை குறைகின்றது எனக் கொள்வோம். இதனால் கேள்விக் கோடு இடப்புறம் நகரும். இதனைப் படத்தில் D என்ற கேள்விக் கோடு காட்டுகின்றது. இந்நிலையில் விலைமாற்றமடையாமல் 10 ரூபாவாக இருக்கும்போதே கேள்வி 20 அலகுகளில் இருந்து 10 அலகுகளாகக் குறைந்து உள்ளது.

கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் ஏனைய காரணிகள் :

கேள்வி மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் காரணிகளைத் தனித்தனியாக நோக்குவது அக்காரணிகள் எந்தளவு முக்கியத்துவமுடையது என்பதை மதிப்பிட உதவியாக இருக்கும் என்பதால் அவற்றைத் தனித்தனியாக நோக்குவோம்.

ஏனைய பொருட்களின் விலையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் :

$$Q_D = f (P_1 \dots\dots\dots P_{N-1})$$

குறித்த பொருள் தவிர்ந்த ஏனைய பொருட்களை இரு பெரும் பிரிவாகப் பிரிப்பதுண்டு.

(1) குறித்த பொருளுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய பதிலீட்டுத் தன்மையுடைய பொருட்கள், அதாவது பிரதியீட்டுப் பொருட்கள் உதாரணமாக பட்டர்-மாஜரின், தேயிலை-கோப்பி போன்ற ஒத்த தன்மையுடைய பொருட்கள்.

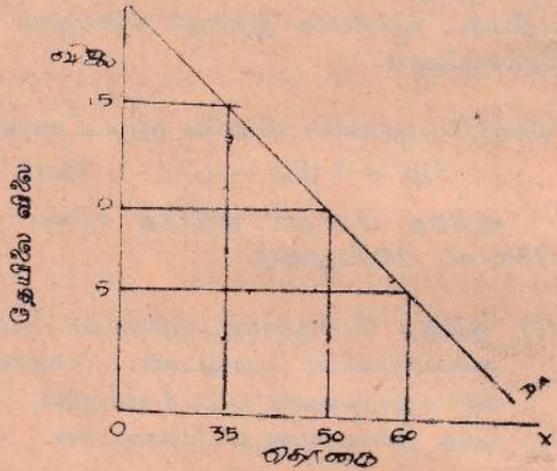
(2) குறித்த பொருளோடு இணைத்துப் பயன்படுத்த வேண்டிய பொருட்கள் அதாவது நிரப்பிப் பொருட்கள். உதாரணமாக ரயர் - ரியூப், தேயிலை-சீனி, பேனா-மை போன்றவை.

முதலில் குறித்த பொருளிற்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றம் குறித்த பொருளின் கேள்வியில் எவ்வித மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை நோக்குவோம்.

குறித்த பொருளைக் கோப்பி என எடுத்துக் கொள்வோம். கோப்பிக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருட்களில் ஒன்றான தேயிலையைப் பதிலீட்டுப் பொருள் எனக் கொள்வோம். இந்நிலையில் குறித்த பொருளான கோப்பியின் விலையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாத வேளையில் தேயிலையின் விலையில் ஓர் அதிகரிப்பு ஏற்படுமானால் தேயிலையின் கேள்வி குறையும். தேயிலையின் விலை அதிகரித்ததனால் தேநீர் அருந்துவதை மக்கள் குறைக்க தேயிலைக்கான கேள்வி குறைவடையும். தேயிலையின் கேள்விக் குறைவினை ஈடு செய்ய கோப்பி அதிகமாகக் கொள்வனவு செய்யப்படும். இதனால் கோப்பியின் கேள்வி அதிகரிக்கும். மறுபுறமாக தேயிலையின் விலை குறையுமானால் தேயிலைக்கான கேள்வி கூடும். இதனால் கோப்பியின் கேள்வியில் வீழ்ச்சி ஏற்படும். இதனை வரைபடங்களைக் கொண்டும் விளக்கலாம். படம் 2 . 4இல் தேயிலையின்

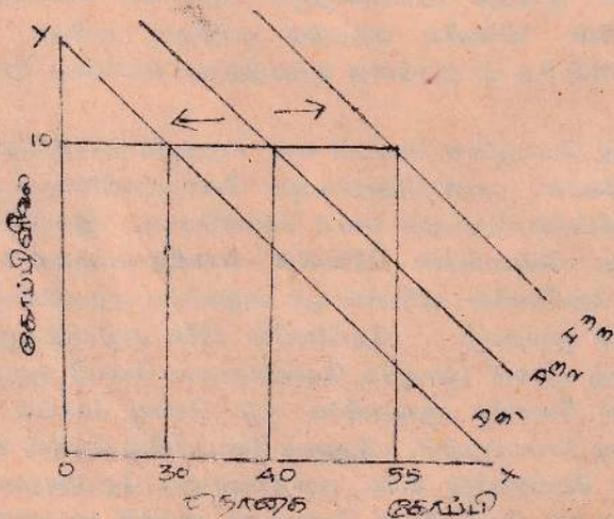
விலையும் தேயிலையின் தொகையும் காட்டப்பட்டுள்ளன. படம் 2.5இல் கோப்பியின் விலையும் கோப்பியின் தொகையும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

உதாரணம் : குறித்த பொருளான கோப்பியின் விலை 10/- ரூபாவாக இருக்கும்போது 40 கிலோ கோப்பி கொள்வனவு செய்யப்பட்டதை படம் 2.5இல் D_B கோள்விக் கோடு காட்டுகின்றது. அப்போது பதிலீட்டுப் பொருளான தேயிலையின் விலை 10/- ரூபாவாக இருக்கும்போது 50 கிலோ தேயிலை கொள்வனவு செய்யப்பட்டதை படம் 2.4இல் D_A கோள்விக் கோடு காட்டு

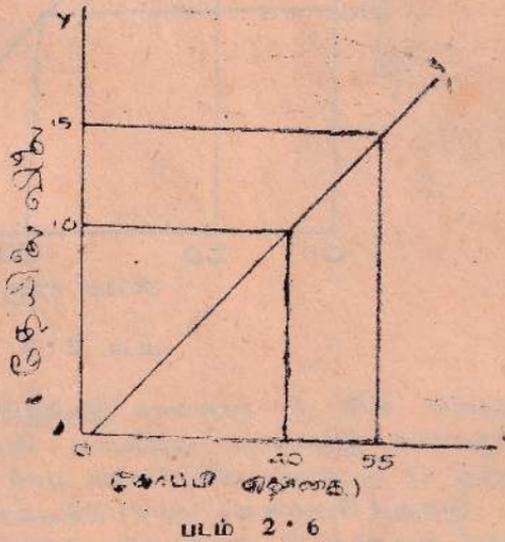
தேயிலை தொகை

படம் 2.4

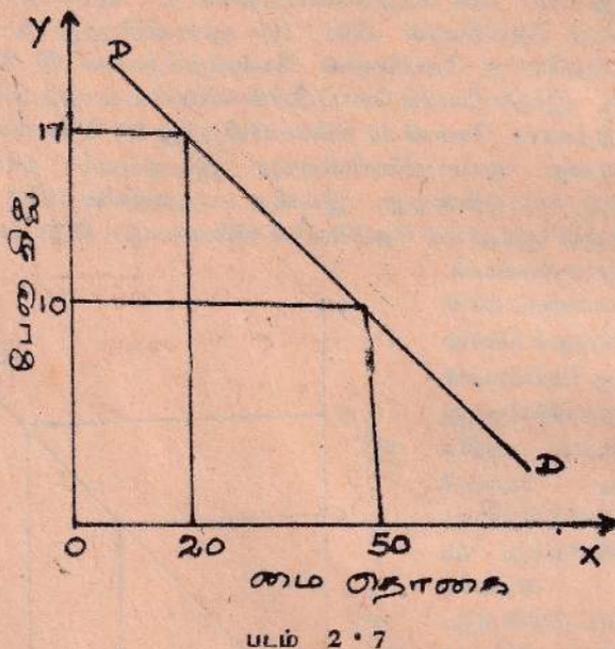
படம் 2.5

கின்றது. இவ்வேளையில் பதிலீட்டுப் பொருளான தேயிலையின் விலை 10/- ரூபாவிலிருந்து 15/- ரூபாவாக அதிகரித்ததால் தேயிலையின் கொள்வனவு 35 கிலோவாகக் குறைக்கப்பட்டது. இவ்வேளையில் கோப்பியின் விலை மாற்றமடையாதிருந்தபோதும் கோப்பியின் கேள்வி 55 கிலோவாக உயர்ந்தது. அதாவது கோப்பிக்கான கேள்விக் கோடு வலது புறம் நகர்ந்து DB_3 ஆக மாற்றமடைந்துள்ளது. ஆரம்பநிலையிலிருந்து நோக்கும்போது தேயிலையின் விலை 10/- ரூபாவிலிருந்து 5/- ரூபாவாக வீழ்ச்சியடைந்தபோது தேயிலையின் கேள்வித்தொகை 60 கிலோவாகக் கூடியுள்ளது. இவ்வேளையில் கோப்பியின் விலையில் மாற்றமில்லாதிருந்த போதும் அதற்கான கேள்வி 40 கிலோவிலிருந்து 30 கிலோவாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதை ஆரம்பநிலையிலிருந்து இடதுபுறம் நகர்ந்த DB_1 கேள்விக் கோடு காட்டுகின்றது. இவ்வித மாற்றங்களை மிகச் சருக்கமாக விளக்குவதானால் குத்தச்சில் தேயிலையின் விலையையும், கிடையச்சில் கோப்பியின் தொகையையும் குறிப்பிடும் வரைபடம் 2.6 ஒன்றினை எடுத்துக் கொள்வோம். இங்கு தேயிலையின் விலை 10/- ரூபாவிலிருந்து 15/- ரூபாவாக அதிகரிக்கும்போது கோப்பியின் கேள்வித்தொகை 40 கிலோவிலிருந்து 55 கிலோவாக அதிகரிப்பதைக் காட்டுகின்றது. கோப்பிக்குப் பதிலாக தேயிலை பயன்படுத்தப்படுவது போல பட்டர், மாஜரின், கார், வான், ஆகாயவிமானம், கப்பல், பஸ், புதைவண்டி என்பன ஒன்றுக்கொன்று பதிலீட்டுத் தன்மையுடையனவாகும்.

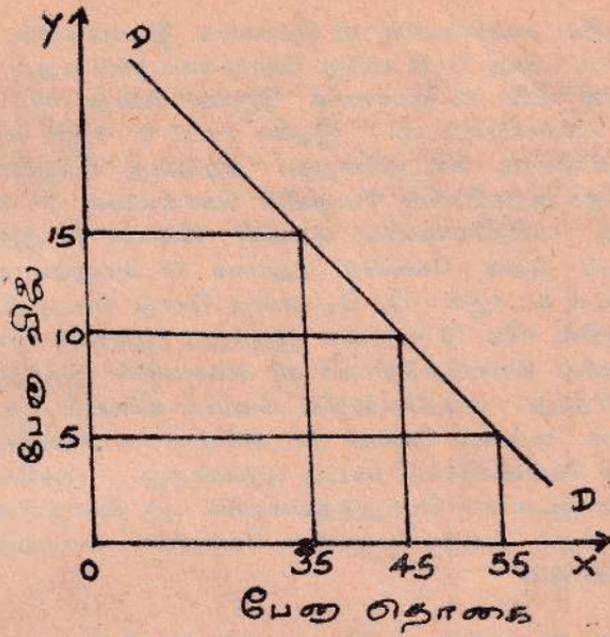
அடுத்த நிரப்புத்தன்மைப் பொருட்களை நோக்குவோம். இவற்றினைக் குறை நிரப்பிப் பொருள், இணைப்புப்பொருட்கள் என்றும் அழைப்பர். ஒரு பொருளின் உதவியின்றி இன்னொரு பொருளைப் பயன்படுத்த முடியாதாயின் அவை இரண்டும் நிரப்புத்தன்மைப் பொருட்கள் என்றும் கூறப்படும். அதாவது இரண்டு பொருட்களையும் ஒரே நேரத்தில் இணைப்பதன் மூலமே அவற்றில் இருந்து பலனைப் பெறலாம். உதாரணமாக பேனா-மை, ரயர்-ரியூப், கார்-பெற்றோல் போன்ற

வற்றைக் கூறலாம். இவை இரண்டையும் எடுத்து நோக்குகின்ற போது ஒரு பொருளின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் மற்றப் பொருளின் கேள்வித் தொகையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் இடையே தலைகீழ் தொடர்பு காணப்படும். இதனைப் படம் 2.7 விளக்குகின்றது. இரண்டு பொருட்களையும் பேனா, மை என எடுப்போம். ஆரம்பத்தில்

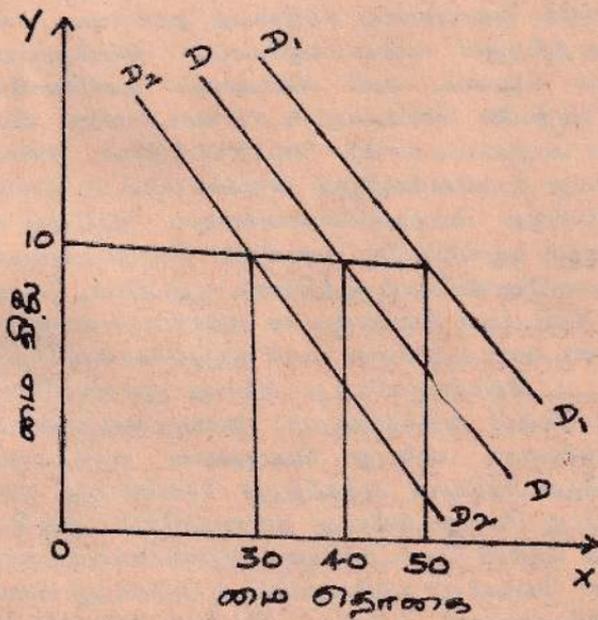

பேனாவின் விலை 10 ரூபாவாக இருக்கும்போது மையின் கேள்வி 50 அலகுகளாக இருக்கும். தற்போது பேனாவின் விலை 10 ரூபாவில் இருந்து 17 ரூபாவாக அதிகரிப்பின் பலர் பேனா வாங்குவதைக் குறைப்பர். இதனால் பேனாவைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தேவையான மையின் கேள்வி குறைந்து 20 அலகுகளாக அமைகின்றது. பேனாவின் ஆரம்ப விலையாக 17 ரூபாவைக் கொள்ளின் மையின் கேள்வித் தொகை 20 அலகுகளாக இருக்கும். பேனாவின் விலை 17 ரூபாவில் இருந்து 10 ரூபாவாகக் குறையின் பலர் பேனாக்களைக் கொள்வனவு செய்வர். இதனால் பேனாவைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தேவையான மையின் கேள்வியும் அதிகரித்து 50 அலகுகளாக அமைகின்றது.

ஆனால் தனியே பேனாவின் விலைக்கும் பேனாவின் கேள்வித்தொகைக்கும் இடையேயான தொடர்பை படம் 2.8 காட்டுகின்றது. பேனாவின் விலையில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றபோது மையின் கேள்வித்தொகையில் ஏற்படும் மாற்றத்தினை படம் 2.9 காட்டுகின்றது.

புள்ளி 2.8

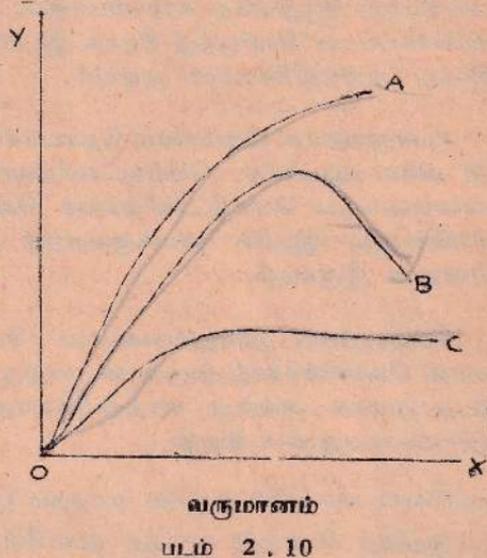
புள்ளி 2.9

ஆரம்பத்தில் மையின்விலை 10 ரூபாவாக இருக்கையில் 40 அலகுகள் செய்யப்பட்டதை D D என்ற கோடு காட்டுகின்றது. இவ்வேளையில் பேனாவின் விலை 10 ரூபாவாக இருக்கும்போது 45 பேனாக்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டன. இதனை படம் 2.8இல் உள்ள D D என்ற கேள்விக்கோடு காட்டுகின்றது. தற்போது பேனாவின் விலை 10 இலிருந்து 15ஆக அதிகரிப்பின் பேனாவின் கொள்வனவு 35 அலகுகளாக அமைகின்றது. அதேவேளையில் மையின் விலையில் மாற்றமில்லாமல் இருந்தபோதும் அதன் கேள்வித் தொகை 30 அலகுகளாக குறைந்து விட்டதை படம் 2.8இல் D_1, D_2 என்ற கோடு காட்டி நிற்கின்றது. மாறாக பேனாவின் விலை 10 ரூபாவில் இருந்து 5 ரூபாய்களாகக் குறைந்த போது பேனாவின் கேள்வித்தொகை 45 அலகுகளில் இருந்து 55 அலகுகளாக அதிகரித்தது. அதேவேளையில் மையின் விலையில் மாற்றமில்லா திருந்தபோதும் மையின் கேள்வி 50 அலகுகளாக அதிகரித்துள்ளதை D_1, D_2 என்ற கேள்விக்கோடு காட்டி நிற்கின்றது. எனவே நிரப்புத் தன்மைப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பொருளின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றம் மற்றப்பொருளின் கேள்வியில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த வல்லதாகும்.

நுகர்வோன் வருமானத்தில் ஏற்படும் மாற்றம் $Q_D = f(y)$:

வருமானம் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கான சக்தியாக உள்ளது. எனவே கொள்வனவு சக்தியைத் தரக்கூடிய எல்லாவற்றையும் வருமானத்திற்குள் உள்ளடக்குவோம். அவ்விதமாயின் நேரடியாகப் பெறும் சம்பளம், கூலி என்பனவும் நுகர்வோரிடம் உள்ள செல்வங்கள் (விற்பனை செய்யப்பட்டோ, வாடகைக்கு விடப்பட்டோ வருமானமாக மாற்றப்படலாம்), அரசாங்கத்தினால் அல்லது நண்பர்களினால் அல்லது உறவினர்களினால் அளிக்கப்படும் கடன் வசதி, கடந்த காலச் சேமிப்பினால் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய திரட்டிய வருமானம், அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் மானியக் கொடுப்பனவுகள் (உணவு முத்திரை, மண்ணெண்ணெய் முத்திரை), குறிப்பிட்ட பொருளின் விலை வீழ்ச்சியால் கிடைக்கும் மெய்வருமான அதிகரிப்பு என்பவை வருமானத்திற்குள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன எனக் கருதிக்கொள்ள வேண்டும். இவ் வருமானமட்டம் அதிகரிக்கும்போது அல்லது குறையும்போது குறித்த பொருளினது கேள்வி அதிகரிக்கலாம்; அல்லது குறையலாம்; அல்லது மாறாமல் இருக்கலாம் என்பது பொதுவான கருத்தாகும். ஆனால் வருமானம் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துச் செல்கின்றது எனக் கருதிக்கொள்ளும்போது பொருட்களினது தன்மைக்கேற்ப ஒரு சில பொருட்கள் சார்பான கேள்வி தொடர்ச்சியாக அதிகரிக்கக்கூடியதாகவும், சில பொருட்களின் கேள்வி ஓர் எல்லைவரைக்கும் அதிகரித்து பின்னர் வீழ்ச்சியடைந்து செல்வதாகவும் உள்ளது. இதனைப் பின்வரும் வரைபினைக் கொண்டு விளக்கலாம்,

முதலாவதாக, அன்றாடத் தேவைக்கு அவசியம் பயன்படுத்த வேண்டிய உணவுப் பொருட்கள் போன்றவற்றின் கேள்வியை நோக்குவோம். இதனை விளக்குவதற்கு C என்ற வரைபினைப் பயன்படுத்துவோம். ஆரம்பத்தில் வருமானம் அதிகரிக்கும் போது அத்திய அவசியப் பொருட்களான உணவுப் பொருட்களின் கேள்வியும் அதிகரிக்கின்றது. வருமானம் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்த போதும் உணவுப் பொருட்களுக்கான கேள்வி குறிப்பிட்ட ஒரு நிலை வரையுமே அதிகரித்து முடிந்தது. பின்னர் வருமானம் அதிகரித்த போதும் இப் பொருட்களிற்கான கேள்வியில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. உணவுப்

பொருட்கள் மற்றும் அத்திய அவசியப் பொருட்களிற்கான கேள்வி குறுகிய கால இடைவெளியுடையதாக இருப்பதாலும் குறித்த பொருள் நுகர்வுடன் தெவிட்டிய நிலையை (போதுமென்ற நிலை) அடைவதாலும் எவ்வளவு வருமானம் இருந்தபோதும் குறைந்தளவு பொருட்களே கொள்வனவு செய்யக்கூடியதாக உள்ளது. இதனாலேயே குறிப்பிட்ட நிலைக்கு அப்பால் வருமானம் எந்தளவு அதிகரித்தாலும் இப் பொருட்களுக்கான கேள்வியில் மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. இதன் காரணமாகவே C என்ற கோடு ஆரம்பத்தில் இடமிருந்து வலமாக கீழிருந்து மேல் நோக்கிச் சென்று பின்னர் ஓரெல்லைக்கப்பால் கிடையச்சிற்குச் சமாந்தரமாக அமைகின்றது.

இரண்டாவதாக, சாதாரண தேவைகளிற்காகப் பயன்படுத்தும் பொருட்களிற்கான கேள்வி வருமானம் அதிகரிக்கும்போது அதிகரித்து ஓர் எல்லைக்கப்பால் வருமானம் அதிகரித்தாலும் சாதாரண தேவைகளிற்குப் பயன்படும் பொருட்களிற்கான கேள்வி வீழ்ச்சியடைகின்றது. இதனை விளக்க B என்ற வரைபினைப் பயன்படுத்துவோம். ஆரம்பத்தில் வருமானம் அதிகரிக்கும்போது கேள்வி அதிகரிக்கின்றது. B என்ற கோடு கீழிருந்து மேலாக, இடமிருந்து வலமாக ஆரம்பத்தில் செல்வதினிருந்து இவ்வதிகரிப்பை அவதானிக்கலாம். பின்னர் குறிப்பிட்ட நிலைக்கப்பால் வருமானம் அதிகரித்தபோது கேள்வி வீழ்ச்சியடைவதனை அவ

தானிக்கலாம். இவ்விதம் கேள்வி குறைவதற்கு வருமானம் அதிகரிக்கும் போது இப்பொருள் தரங்குறைந்த இழிவுப் பொருளாக இருப்பதாக நுகர்வோன் கருதுவதே காரணமாகும். இதனை B என்ற கோடு ஓர் எல்லைக்கப்பால் மேலிருந்து கீழாக இடமிருந்து வலமாகத் திரும்புவதில் இருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும்.

மூன்றாவதாக வருமானம் தொடர்ச்சியாக அதிகரிக்கும்போது பெறு மதி மிக்க ஆடம்பர பொருட்களிற்கான கேள்வியும் நெடுவாழ்வுத் தன்மையுடைய பொருட்களிற்கான கேள்வியும் தொடர்ச்சியாக அதிகரிக்கின்றது. இதனை விளக்குவதற்கு A கோடு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

மேற்குறித்த மூன்றுவகையான பொருட்கள் சார்பாகவும் நுகர்வோன் கேள்விக்கோடு வருமான மாற்றத்தோடு வலதுபுறமாக அல்லது இடதுபுறமாக அல்லது மாற்றமில்லாத நிலையில் இருக்கும் என்பதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

நுகர்வோர் சுவையில் ஏற்படும் மாற்றம் $Q_D = f(T)$;

குறித்த பொருள் சார்ந்த நுகர்வோன் சுவை பல்வேறு காரணிகளினால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

- (1) பழக்க வழக்கம்
- (2) நாகரிகம்
- (3) விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புகள்
- (4) வைத்திய ஆலோசனைகள்
- (5) விளம்பரங்கள்
- (6) காலநிலை

(7) பொருட்பாவனை முடிவுத் திகதி போன்றவை சுவையை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இக் காரணிகளில் ஏற்படும் மாற்றம் நுகர்வோர் சுவையைப் பாதிப்பதால் பொருளின்விலை மாறாத போதும் நுகர்வோன் அதன் கொள்வனவில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவான். சுவை மாற்றம் கேள்வி அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்துமானால் குறித்த பொருளின் கேள்விக்கோடு வலதுபுறம் நகரும். மறுபுறமாக சுவை மாற்றம் கேள்வியில் வீழ்ச்சியினை ஏற்படுத்துமானால் கேள்விக்கோடு இடதுபுறமாக நகரும்.

அரசாங்க நடவடிக்கையில் ஏற்படும் மாற்றம் $Q_D = f(G)$;

அரசாங்கத் தலையீடுகள் பொருளாதாரங்களில் அரசாங்கத்தின் பணிப்புரையின்கீழ் சில பொருட்களை நுகர்வோனால் கொள்வனவு செய்யப்படுவதுண்டு. உதாரணமாக தலைக் கவசம் அணிந்துகொண்டே

மோட்டார் சைக்கிளில் போக்குவரத்துச் செய்யவேண்டும் என அரசாங்கம் பணிப்புரை செய்யுமானால் மோட்டார் சைக்கிள் வைத்திருப்போர் தலைக்கவசத்திற்கான கேள்வியை ஏற்படுத்துவர். அப் பணிப்புரை வாபஸ் செய்யப்படுமானால் தலைக்கவசத்திற்கான கேள்வி குறையும். அவ்விதமே அரசாங்கம் இறக்குமதித் தீர்வைகளில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தும்போது கேள்வி கூடலாம் அல்லது குறையலாம். இறக்குமதித் தீர்வைகள் தளர்த்தப்பட்டால் அல்லது முற்றாகவே அகற்றப்படும் போது சுங்கத்தீர்வையினூடாக தடைப்பட்டிருந்த பொருட்கள் உள் நாட்டில் கொண்டுவரப்படும். அவ்வேளையில் நுகர்வோர் அப்பொருட்களிற்கான கேள்வியை ஏற்படுத்துவர்.

எதிர்பார்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றம் $Q_D = f(E)$:

சந்தையில் நிலவும் நிச்சயமற்ற தன்மை நுகர்வோர் கேள்வியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. முதலாவதாக சந்தையிலுள்ள பொருட்களின் விலை அடுத்துவரும் காலங்களில் அதிகரிக்கலாமென எதிர்பார்க்கும் நுகர்வோர் (வரவுசெலவுத்திட்ட காலத்தில் போர்க்காலங்களில்) குறித்த பொருள்களிற்கான கேள்வியை உயர்த்துவர். இதனால் இப்பொருட்களிற்கான கேள்விக் கோடு வலதுபுறம் நோக்கி நகரும். இரண்டாவதாக சந்தையிலுள்ள பொருட்கள் எதிர் காலத்தில் இறக்குமதித் தடை போன்றவற்றால் கிடைக்காதுபோகலாமென எதிர்பார்க்கும் நுகர்வோர் அப்பொருள்களிற்கான கேள்வியை உயர்த்தலாம். இதனாலும் குறித்த பொருளுக்கான கேள்விக் கோடு வலதுபுறம் நகரும். மறுபுறம் இறக்குமதித் தட்டுப்பாடு தளர்த்தப்படும் என எதிர்பார்க்கும் நுகர்வோர் அப்பொருளுக்கான கேள்வியைக் குறைப்பான். இந்நிலையில் கேள்விக் கோடு இடதுபுறம் நகரும்.

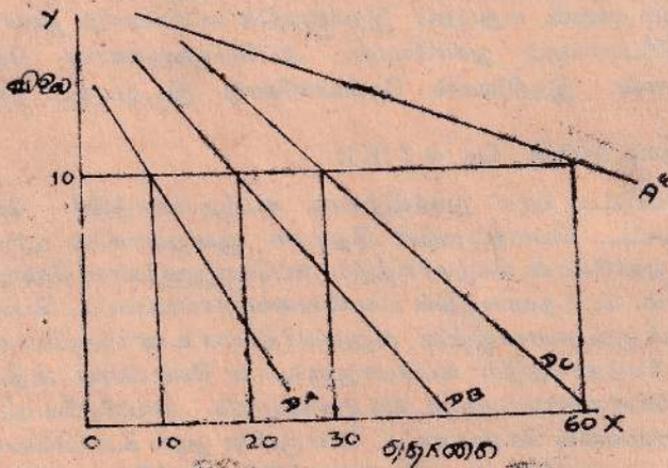
கடந்தகாலக் கேள்வி $Q_D = f(K)$:

குறிப்பிட்ட கால நுகர்விற்காக கடந்த காலத்தில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பொருட்களின் தொகை குறைவாகவே உள்ளது எனக் கருதும் நுகர்வோர் நிகழ்காலத்தில் அப்பொருளுக்கான கேள்வியை அதிகரிக்கலாம். கடந்தகாலத்தில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பொருட்களின் தரம் மிகக் குறைவானது என அனுபவரீதியாக உணர்ந்துகொண்ட நுகர்வோர் நிகழ்காலத்தில் அப்பொருளுக்கான கேள்வியை அதிகரிக்கலாம் என்பது பொதுவான ஒரு நடவடிக்கையாகும். அவ்விதமே கடந்தகாலத்தில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பொருளின் தரம் உயர்வென உணர்ந்து கொண்ட நுகர்வோர் நிகழ்காலத்தில் அப்பொருளுக்கான கேள்வியை உயர்த்துவர். இதனால் இப்பொருளுக்கான கேள்விக் கோடு வலதுபுறம் நோக்கி நகரும்.

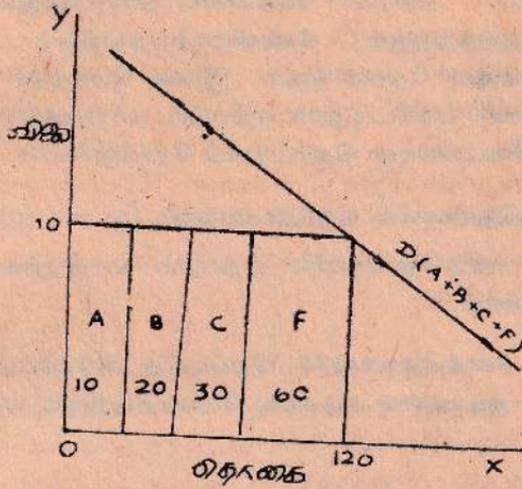
சந்தைக் கேள்வி:

சந்தையில் உள்ள எல்லாத் தனிநபர்களும் குறித்த ஒரு பொருள் சார்பாக ஏற்படுத்தும் கேள்வியின் கூட்டுத்தொகையே சந்தையின் மொத்தக் கேள்வியாகும். அதாவது பல்வேறு தனிப்பட்டவர்கள் குறிப்பிட்ட சந்தையில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறித்த பொருளுக்கு இருக்கக்கூடிய பல்வேறு விலைகளில் கொள்வனவு செய்யத் தயாராகும் பல்வேறு தொகைகளையே சந்தைக்கேள்வி என்பர். சந்தையிலுள்ள தனிப்பட்டவர்களின் நடத்தைக்கேற்ப சந்தைக்கேள்வி இரண்டுமுறைகளில் பெறப்படுகின்றது.

முதலாவதாக குறித்த பொருளைக் குறித்தகாலத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு விலைகளில் வெவ்வேறு அளவுகளில் வாங்குகின்ற தொகைகளைக் கூட்டி சந்தையின் மொத்தக் கேள்வியைப் பெறமுடியும். உதாரணமாக X என்ற பொருளில் A என்ற நபர் 10 ரூபாயில் 10 அலகையும், B என்ற நபர் 20 அலகையும் C என்ற நபர் 30 அலகையும், F என்ற நபர் 60 அலகையும் கொள்வனவு செய்வார்களாயின் சந்தையின் மொத்தக் கேள்வி 10 ரூபாயில் 120 அலகுகளாக இருக்கும்: இதனைப் பின்வரும் வரைபடம் 2.12 காட்டுகின்றது.

படம் 2.11

படம் 2. 12

இரண்டாவதாக, எல்லாத் தனிப்பட்டவர்களும் குறித்த நேரத்தில் குறித்த பொருளில் வெவ்வேறு விலைகளில் வாங்குகின்ற தொகை ஒரே யளவாக இருக்குமானால் ஒரு தனி நபர் கேள்விப்பட்டியலை நுகர்வோரின் எண்ணிக்கையினால் பெருக்கி சந்தைக் கேள்வியை மதிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். உதாரணமாக A என்பவர் 10 ரூபா விலையில் 20 பொருளைக் கொள்வனவு செய்வதோடு 20 ரூபா விலையில் அவர் 10 பொருளைக் கொள்வனவுசெய்கிறார் எனக் கொள்வோம். A யைப் போலவே B, C, F, G, H போன்றவர்களும் 10/- ரூபா விலையில் 20 பொருளையும், 20 ரூபா விலையில் 10 பொருளையும் கொள்வனவு செய்வார்களானால் மொத்தச் சந்தைக் கேள்வி தனிநபர் கேள்விப்பட்டியலை மொத்தத் தொகையினரால் (நுகர்வோரின் எண்ணிக்கை) பெருக்கிவரும் மொத்தத்திற்குச் சமனாகும். அதாவது மேற்குறித்த A, B, C, F, G, H என்ற ஆறு தனி நபர்களினதும் கேள்வியின் மொத்தம் 10 ரூபா விலையில் 120 அலகாகவும், 20 ரூபா விலையில் 60 அலகாகவும் இருக்கும்.

சந்தைக் கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள் :

சந்தையில் பல நுகர்வோர்களிருப்பார்கள். சந்தைக்கேள்வி என்னும் போது பல நுகர்வோரின் மொத்தக்கேள்வியைக் குறிக்கும். எனவே தனிநபர் கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளில் ஏற்படும் மாற்றமும் மொத்தச் சந்தைத்தொகையில் ஏற்படும் மாற்றமும் மொத்த மக்களின் வருமானப்பங்கீட்டில் ஏற்படும் மாற்றமும் சந்தைக் கேள்வியை மாற்றக்

கூடியதாயிருக்கும். தனிநபர் கேள்வியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் கேள்விமாற்றத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை முன்னர் நோக்கினோம். இங்கு மொத்தச் சனத்தொகையிலும், வருமானப் பங்கீட்டிலும் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும், கேள்வி மாற்றத்திற்குமிடையிலான தொடர்பை நோக்குவோம்.

மொத்தச் சனத்தொகையில் ஏற்படும் மாற்றம் $Q_0 = f(p)$:

மொத்தச் சனத்தொகையில் ஏற்படும் மாற்றத்தை இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) மொத்தச் சனத்தொகையில் பிறப்புவித அதிகரிப்பால் ஏற்படும் மாற்றமும் குடியகல்வு குடிவரவு போன்றவற்றால் ஏற்படும் மாற்றமும்.

(2) வயது அடிப்படையிலான சந்தையில் ஏற்படும் மாற்றம்.

முதலாவதாக மொத்தச் சனத்தொகையில் பிறப்புவித அதிகரிப்பால் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு பொதுவாக நுகரும் எல்லாப் பொருட்களினதும் கேள்வியை உயர்த்தக்கூடியதாக இருக்கும். உதாரணமாக உணவு, உடை, வீட்டு வசதிகள் போன்றவற்றிற்கான கேள்வியில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தும். அத்துடன் வைத்தியசேவை, கல்விச்சேவை, போக்குவரத்துச் சேவை போன்றவற்றிற்கான கேள்வியும் அதிகரிக்கும். இதனால் குறித்த பொருளிற்கான கேள்விக்கோடு வலதுபுறம் நகரும்.

இரண்டாவதாக குடிவரவு, குடிஅகல்வு போன்றவை நடைபெறும் போது பொருட்களினது கேள்வி மாற்றமடையும். ஒரு பிரதேசத்திலிருந்து இன்னொரு பிரதேசத்திற்கோ, அல்லது ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டிற்கோ மக்கள் குடி பெயர்ந்தால் அதாவது (குடிவரவு ஏற்பட்டால்) குடிவரவு ஏற்பட்ட பிரதேசத்தில் அல்லது நாட்டில் பொருட்களிற்கான கேள்வி அதிகரிக்கும். மறுபுறமாக ஒரு நாட்டிலிருந்து அல்லது பிரதேசத்திலிருந்து மொத்த சனத்தொகையில் ஒரு பகுதியினர் அகன்று சென்றால் அதாவது குடி அகல்வு ஏற்பட்டால் குறித்த அந்நாட்டில் பொருட்களிற்கான கேள்வி வீழ்ச்சியடையும். உதாரணமாக இந்திய வம்சாவளியினர் இலங்கைக்கு வந்தபோது (குடிவரவு) உணவுப் பொருட்களுக்கான கேள்வி உயர்ந்ததையும் அவர்கள் இலங்கையைவிட்டு இந்தியாவிற்குச் சென்றபோது அவற்றுக்கான கேள்வி வீழ்ச்சியடைந்ததையும் காணமுடிந்தது.

மூன்றாவதாக வயது அடிப்படையிலான பிரிவுகளில் உள்ள மொத்த சனத்தொகையில் ஏற்படும் மாற்றம், குறித்த பொருளுக்கான கேள்வியில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. உதாரணமாக குழந்தைகளாக இருந்தவர்கள் இளைஞர்களாக மாற்றமடையும்போது குழந்தைகள் விரும்பும் பொம்மைகளுக்கான கேள்வி குறையும். அதே வேளை இளைஞர்கள் விரும்பும் ஆடை, ஆபரணம், பாடசாலை உபகரணம் போன்றவற்றிற்கான கேள்வி அதிகரிக்கும்.

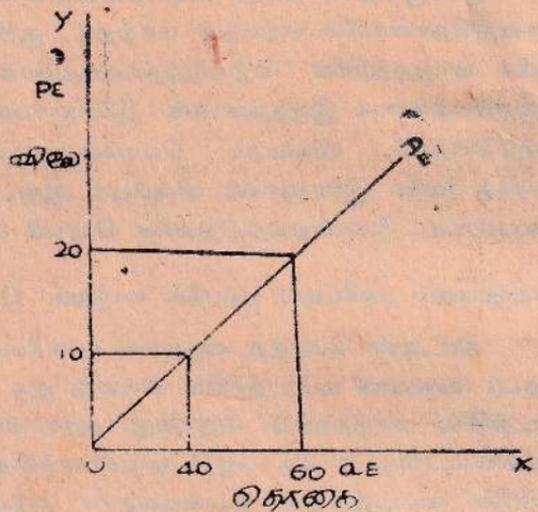
வருமானப் பங்கீட்டில் ஏற்படும் மாற்றம் $Q_d = f(R)$:

நாட்டின் மொத்த வருமானப் பங்கீட்டில் ஏற்படும் மாற்றம் தனி நபர் வருமான மட்டத்தினை அல்லது ஒரு குழுவினரது வருமான மட்டத்தினை மாற்றலாம். அதாவது, அரசாங்கம் கூடிய வருமானமுடைய மக்களிடமிருந்து ஒரு பகுதி வருமானத்தைப் பெற்று குறைந்த வருமான மட்டத்திற்கு வழங்குவதாக எடுத்துக்கொள்வோம். இதனால் குறைந்த வருமான மட்டத்தினிருந்தோரது வருமானம் அதிகரிக்கின்றது. இவர்களது பல அத்தியாவசியத் தேவைகள் கூட முன்னர் வருமானம் பற்றாக்குறையாக இருந்ததனால் நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்திருக்கும். தற்போது வருமானம் அதிகரிக்க அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கான கேள்வி அதிகரிக்கும். அதே வேளையில் உயர்ந்த வருமான மட்டத்தில் இருந்தவர்கள் ஒரு பகுதி வருமானத்தினை இழப்பதால் ஆடம்பரப் பொருட்களுக்கான கேள்வி குறையும்.

புறநடைக் கேள்விக் கோடு:

சாதாரண கேள்விக் கோடு இடமிருந்து வலமாக மேலிருந்து கீழ் நோக்கிச் செல்கின்றது. இங்கு விலைக்கும் தொகைக்கும் இடையில் தலைகீழ் தொடர்பு காணப்படுகின்றது. விலை குறையும்போது கூடிய பொருளையும் விலைகூடும்போது குறைந்த பொருளையும் கொள்வனவு செய்யும் நுகர்வோன் நடத்தையை விளக்குவதாக சாதாரண கேள்விக் கோடு அமைகின்றது. ஆனால் புறநடை கேள்விக் கோடு சாதாரண கேள்வி விதிக்கு முரணானதாக உள்ளது. அதாவது விலைகூடும்போது கூடிய தொகைப் பொருளையும் விலை குறையும்போது குறைந்த தொகைப் பொருளையும் கொள்வனவு செய்வதனைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும் கேள்விக் கோடு இடமிருந்து வலமாக கீழிருந்து மேலாகச் செல்கின்றது. இக் கேள்விக் கோடு சாதாரண கேள்விக் கோட்டிற்குப் புறநடையாக இருக்கும். இதனைப் படம் 2. 13 காட்டுகின்றது.

விலை 10 ரூபாவாக இருக்கும்போது 40 பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும் நுகர்வோன் விலை 20 ரூபாவாக அதிகரிக்கும்போது 60 பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்கின்றான். விலை குறையும் போது குறைந்தளவும் விலை கூடும்போது கூடியளவும் கொள்வனவு செய்கின்ற தன்மையினைக் குறிக்கும் விதி சாதாரண கேள்வி விதிக்குப் புறநடையானதாக உள்ளது. இவ்வாறு புறநடைக் கேள்வி இருப்பதற்கு சில காரணங்கள் உள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

படம் 2 . 13

1. அந்தஸ்தினைக் குறிக்கும் பொருட்களிற்கான கேள்வி:

விலை உயர்ந்த இரத்தினக்கற்கள், வைரம் போன்ற பொருட்களை அதிக வருமானத்தையுடைய செல்வந்தர்கள் கூடிய விலை கொடுத்துக் கொள்வனவு செய்து தம் சமூக அந்தஸ்தினை உயர்த்திக்கொள்வதுண்டு. எனவே தமது அந்தஸ்தினை மேலும் மேலும் உயர்த்திக்கொள்ள விரும்புவோர் இப் பொருட்களின் விலை கூடக் கூட இப் பொருட்களிற்கான அந்தஸ்துப் பெறுமதியும் கூடுவதால் கூடிய பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வர். இப் பொருட்களின் விலை குறையும்போது அவற்றிற்கான அந்தஸ்துப் பெறுமதியும் குறைவதால் குறைந்தளவே கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றது. இதனால் இப் பொருட்களிற்கான கேள்விக் கோடும் கேள்வி விதியும் சாதாரண கேள்விக் கோட்டிற்கும் சாதாரண கேள்விவிதிக்கும் புறநடையாகவே உள்ளது.

2. விலை கூடிய பொருட்கள் தரமுடைய பொருட்கள் எனக் கருதும் நுகர்வோர்கள் சந்தையில் இருத்தல்:

விலைகூடிய பொருட்களே தரமுடைய பொருட்கள் எனக் கருதும் நுகர்வோர்கள் சந்தையில் இருப்பார்களேயானால், விலை கூடும்போது கூடிய பொருட்களையும் விலை குறையும்போது குறைந்தளவு பொருட்களையும் கொள்வனவு செய்வதற்கு பொருட்களின் தரமே தமது நடத்தைக்குக் காரணம் என்பர். இது சந்தைபற்றிய பூரண அறிவு இல்லாதோரால் முன்வைக்கப்படும் கருத்து என வாதிடுவதுமுண்டு.

3. உத்தேச நடவடிக்கைகளுக்காகக் கொள்வனவு செய்யப்படும் பொருட்கள்:

சில நுகர்வோர்கள் பொருட்களின் விலை எதிர்காலத்தில் மேலும் அதிகரிக்கும் எனக் கருதிக்கொண்டு உயர்ந்த விலையிலும் கூடிய பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்கின்றனர். அதேவேளையில் விலை குறையும்போது எதிர்காலத்தில் மேலும் விலை குறைவடையும் எனக் கருதி குறைந்தளவு பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்கின்றனர். இவ்வித செயற்பாடு சாதாரண நுகர்வோர் நடத்தைக்குப் புறம்பானதாக இருப்பதால் புறநடைக் கேள்விக்கோட்டை உருவாக்குகின்றது.

4. கிஃபன் பண்டம்:

சாதாரண கேள்வி விதிக்கு மாறான ஒரு நிலையை அவதானித்து, அதனை கிஃபன் (Giffen) என்பவர் விளக்கியபடியால் கிஃபன் பண்டம் என அழைக்கப்படுகின்றது. அத்தியாவசியமான பொருளின் விலை உயர்ந்தபோது அதன் கேள்வித்தொகை உயர்ந்ததையும் அதன் விலை குறைந்தபோது கேள்வித்தொகை குறைந்ததையும் கிஃபன் இங்கிலாந்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் அவதானித்தார். தொழிலாளர்களின் முக்கிய உணவான பாணின் விலை உயர்ந்தபோது ஏனைய விலை உயர்ந்த மீன், இறைச்சி போன்றவற்றின்மீதான செலவைக் குறைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் பாணை ஒப்பீட்டுரீதியில் விலை குறைந்த பொருளாகக் காணப்பட்டதால் அவர்கள் பாணைக் கூடுதலாகக் கொள்வனவு செய்தனர். மாறாக பாணின் விலை குறைந்தபோது தொழிலாளர்களின் மெய் வருமானத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்பட அவர்கள் பாணின் கொள்வனவைக் குறைத்தனர். இதுவே புறநடைக் கேள்வி என்ற கருத்துக்கு வழிவகுத்திருந்தது. எனினும் நடைமுறையில் பொருளாதார அம்சங்களில் புறநடைக் கேள்வி அதிக முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை.

சென்னை - 5 மீட்டர்
சென்னை - சென்னை.

முன்றும் அத்தியாயம் நிரம்பல் கோட்பாடு

பொருளின் பெறுமதியை நிர்ணயிக்கின்ற இரண்டு முரண்பட்ட சக்திகளான கேள்வி, நிரம்பல் என்பவற்றில் கேள்வி நுகர்வோரோடு சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்க நிரம்பல் உற்பத்தியாளரோடு சம்பந்தப்பட்டதாக உள்ளது. நிரம்பல் என்றால் என்ன என்பது பற்றி ஆரம்ப நிலையில் உள்ள கருத்தினை விளக்குவதே இவ்வத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும். இவ்வத்தியாயத்தில் நிரம்பல் பற்றிய கருத்துக்கள் நிரம்பல் என்றால் என்ன? நிரம்பலை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள், நிரம்பலும் விலையும், சந்தை நிரம்பல், நிரம்பல் தொகை மாற்றமும் நிரம்பல் மாற்றமும், புறநடை நிரம்பல்கோடு ஆகிய உப தலைப்புகளின் கீழ் கூறப்பட்டுள்ளன.

நிரம்பல் என்றால் என்ன?

ஒரு பொருளின் நிரம்பல் என்று கூறும்போது குறிப்பிட்ட காலத்தில், பல்வேறு சாத்தியமாகும் விலைகளில், உற்பத்தியாளர்கள் அப் பொருளில் எவ்வளவு தொகையினை, சந்தையில் விற்பனை செய்யத் தயாராக உள்ளனர் என்பதைக் கருதுகின்றது. எனவே இங்கு விலை காலம் என்பன முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. காலமென்பது ஒரு நாளாகவோ, அல்லது ஒரு வாரமாகவோ, அல்லது ஒரு வருடமாகவோ இருக்கலாம். எனிலும் நிரம்பல் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது காலத்தின் அளவு பற்றியும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். மேலும் நிரம்பல் என்பது ஒரு பொருளின் இருப்புத் தொகையினைக் குறிப்பிடுவதல்ல என்பதையும் கவனித்தல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்தில் பல்வேறு விலைகளிலும் உற்பத்தியாளர்களால் சந்தையில் விற்பனை செய்வதற்குத் தயாராக வைத்துள்ள தொகையினையே நிரம்பல் என்பது குறிப்பிடுகின்றது. அவர்கள் தமது காஞ்சிய அறையில் வைத்துள்ள தொகையினை அல்ல. உதாரணமாக பெற்றோலிய நிரம்பல் என்பது உலக எண்ணெய் வயல்களில் காணப்படும் மதிப்பிடப்பட்ட பெற்றோலியத்தின் அளவு அல்ல. ஆனால் பல்வேறு விலைகளில் சந்தையில் உற்பத்தியாளரால் விற்பனைக்குத் தயாராக வைத்திருக்கும் பெற்றோலியத்தின் அளவினையே குறிப்பிடுகின்றது. ஒரு பொருளின் நிரம்பலை பல்வேறு காரணிகள் பாதிக்கின்றன. அவற்றினை ஒவ்வொன்றாக நோக்குவோம்.

நிரம்பலை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள்:

1. குறிப்பிட்ட பொருளின் விலை $S = f(P_n)$:

ஒரு பொருளின் நிரம்பலை நிர்ணயிப்பதில் அப் பொருளின் விலை முக்கிய பங்கு பெறுகின்றது. ஏனையன மாறாமல் இருக்கின்றபோது ஒரு பொருளின் விலையில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு அப்பொருளில் இருந்து பெறக்கூடிய இலாபத்தினை அதிகரிக்கும். உதாரணமாக ஒரு பொருளில் ஒரு அலகினை உற்பத்தி செய்வதற்கான செலவு 2 ரூபா என எடுப்போம். அதன் விலை 3 ரூபாவாயின் இலாபம் ஒரு அலகுக்கு ஒரு ரூபா ஆகும். இந் நிலையில் ஏனையன மாறாதபோது, அதன் விலை 5 ரூபா என அதிகரிக்குமாயின் இலாபம் ஒரு அலகுக்கு 3 ரூபா ஆகும். எனவே ஒரு பொருளின் விலையில் அதிகரிப்பு ஏற்படும்போது ஏனையன மாறாதபட்சத்தில் இலாபம் அதிகரிக்க, பலர் அப் பொருளை உற்பத்தி செய்ய முன்வருவதால் அதன் நிரம்பல் அதிகரிக்கும். மாறாக அதன் விலை குறையுமாயின் இலாபம் குறைவடைய நிரம்பலும் குறைவடையும். எனவே ஒரு பொருளின் விலைக்கும் அப் பொருளின் நிரம்பலுக்கும் இடையேயான தொடர்பு நேரானதாக உள்ளது.

2. ஏனைய பொருட்களின் விலைகள் $S = f(P_1, \dots, P_{n-1})$:

ஒரு பொருளின் விலையில் மாற்றம் இல்லாமல் இருக்கின்றபோது ஏனைய பொருட்களின் விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றம் குறிப்பிட்ட பொருளின் நிரம்பலைப் பாதிக்கும். ஏனைய பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் உயர்வு மற்றையன மாறாதபட்சத்தில் அப் பொருட்களில் இருந்து பெறக்கூடிய இலாபத்தினை ஒப்பீட்டுரீதியில் அதிகரிக்கும். இதனால் குறிப்பிட்ட பொருளின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அதனை உற்பத்தி செய்வதைக் குறைத்து மற்றைய அதிக இலாபம் தரும் பொருட்களை உற்பத்திசெய்ய முன்வரலாம். இதனால் குறிப்பிட்ட பொருளின் நிரம்பல் குறைவடையலாம். மாறாக ஏனைய பொருட்களின் விலைகளில் குறைவு ஏற்பட்டால் ஒப்பீட்டுரீதியில் குறிப்பிட்ட பொருளில் இருந்து பெறக்கூடிய இலாபம் அதிகரிக்கும். இது உற்பத்தியாளர்களுக்கு கவர்ச்சிகரமானதாக அமைவதால், குறிப்பிட்ட பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பலர் முன்வர அதன் நிரம்பல் அதிகரிக்கும். உதாரணமாக உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியையும், புகையிலை உற்பத்தியையும் எடுத்துக்கொள்வோம். உருளைக்கிழங்கின் விலையில் மாற்றமில்லாதபோது, புகையிலையின் விலையில் அதிகரிப்பு ஏற்படின், ஒப்பீட்டுரீதியில் புகையிலையை உற்பத்திசெய்வது கூடுதலான இலாபத்தினைத் தரும். இதனால் உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்போர் சிலர் புகையிலையை உற்பத்தி செய்ய முன்வரலாம். இதனால் உருளைக்கிழங்கின் நிரம்பல் குறைவடையும். மாறாக புகையிலையின் விலை குறையுமாயின் ஏனையன மாறாதபட்சத்தில் அதிலிருந்து பெறக்கூடிய இலாபம்

ஒப்பீட்டுரீதியில் குறைவாக அமைய பலர் உருளைக்கிழங்குகளை உற்பத்தி செய்ய முனையலாம். இதனால் அதன் நிரம்பல் அதிகரிக்கும். எனவே ஒரு பொருளின் நிரம்பல் மாற்றத்திற்கும், ஏனைய பொருட்களின் விலை மாற்றத்திற்கும் இடையே எதிர்மாறான தொடர்பு காணப்படுகின்றது.

3. உற்பத்திக்காரணிகளின் விலைகள் $S = f(F_1, \dots, F_m)$:

ஒரு பொருளின் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற உற்பத்திக் காரணிகளின் விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றமும் அப் பொருளின் நிரம்பலைப் பாதிக்கின்றன. ஏனையன மாறாதபட்சத்தில் ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பயன்படுத்துகின்ற உற்பத்திக்காரணிகளின் விலையில் ஏற்படும் உயர்வு அப் பொருளின் உற்பத்திச் செலவை அதிகரித்து இலாபத்தினைக் குறைக்கின்றது. இதனால் அப் பொருளின் நிரம்பல் குறைவடையும். உதாரணமாக உழைப்புச் செறிவு வாய்ந்த ஒருபொருளின் நிரம்பலானது உழைப்பாளருக்கான கூலியில் உயர்வு ஏற்படுமாயின் அதன் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிக்கும். இதனால் இலாபம் குறைவடைய நிரம்பல் குறையும். இதனால் நிரம்பல் கோடு இடப்புறம் நகரும். ஆனால் உழைப்பினை மிகவும் குறைவாகப் பயன்படுத்துகின்ற ஒரு பொருளின் நிரம்பலானது உழைப்பின் விலையில் உயர்வு ஏற்படும்போது குறையும் என்று கூறுவதற்கில்லை. மேலும் ஏனையன மாறாதபட்சத்தில் ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற உற்பத்திக்காரணிகளின் விலையில் ஏற்படும் குறைவு அப்பொருளின் உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்து இலாபத்தினை அதிகரிக்க அதன் நிரம்பல் அதிகரிக்கும். எனவே ஒரு பொருளின் நிரம்பல் மாற்றத்திற்கும் உற்பத்திக் காரணிகளின் விலை மாற்றத்திற்கும் இடையே எதிர்மாறான தொடர்பு காணப்படுகின்றது.

4. தொழில்நுட்பம் $S = f(T)$:

ஒரு பொருளின் நிரம்பலை நிர்ணயிப்பதில் தொழில்நுட்ப மாற்றமும் முக்கிய பங்கினைப் பெறுகின்றது. ஏனையன மாறாதபட்சத்தில் தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கும். புதிய உற்பத்திமுறைகளைக் கையாள்வதன் காரணமாக உற்பத்தித்திறன் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் சராசரி உற்பத்திச் செலவானது குறைவடைகின்றது. செலவு குறைவடைவதால் இலாபம் அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இலாப அதிகரிப்பு குறிப்பிட்ட பொருளைக் கூடுதலாக உற்பத்திசெய்யுமாறு தூண்டுதலை அளிக்கின்றது.

5. நிறுவனங்களின் நோக்கம் $S = f(G)$:

பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களின் நோக்கம் என்பதும் நிரம்பலைப் பாதிக்கின்றது. கூடியளவு பொருட்களைச் சந்தையில் விற்கவேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்டவர் ஏனையன மாறாத நிலையில் குறிப்பிட்ட விலையில் பெருமளவு பொருட்களை நிரம்பல் செய்யலாம். மாறாக ஆபத்தை எதிர்கொள்ளத் தயங்கும் உற்பத்தியாளர்கள் ஆபத்துடைய பொருட்களின் உற்பத்தியைக் குறைத்துக்கொள்வார்கள். உச்ச இலாபத்தினைப் பெறுவதை நோக்கமாகக்கொண்ட உற்பத்தியாளர்கள் உச்ச இலாபம் பெறுகின்ற உற்பத்தி அளவை மட்டும் நிரம்பல் செய்வார்கள்.

(6) காலநிலை $S = f(W)$:

காலநிலையில் ஏற்படும் மாற்றமும் ஒரு பொருளின் நிரம்பலில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. ஏனையன மாறாதபட்சத்தில் சாதகமான காலநிலை குறிப்பிடப்பட்ட பொருளின் நிரம்பலை அதிகரிக்கின்றது. பாதகமான காலநிலை நிரம்பலைக் குறைக்கின்றது. உதாரணமாக 1978ஆம் ஆண்டு பெரும் போகத்தில் இலங்கையில் நெல் உற்பத்தி அமோகமாக இருந்தமைக்கு முக்கியமான ஒரு காரணம் சாதகமான காலநிலையாகும். 1983/84ஆம் ஆண்டு பெரும்போக நெல் விளைச்சல் குறைந்தமைக்கு முக்கிய காரணம் பாதகமான காலநிலை ஆகும்.

(7) வரிளிதித்தல் $S = f(D_f)$:

நேரில் வரியும் ஒரு பொருளின் நிரம்பலைப் பாதிக்கின்றது. நேரில் வரியில் அதிகரிப்பு ஏற்படும்போது, அது உற்பத்திச் செலவை அதிகரிக்கின்றது. இதனால் நிரம்பல் குறைவடைகின்றது.

(8) மானியம் வழங்கல் $S = f(s)$:

உற்பத்தியாளருக்கு வழங்கப்படும் மானியமும் உற்பத்திப் பொருளின் நிரம்பலைப் பாதிக்கின்றது. உற்பத்தியாளருக்கு அலகுரீதியான உற்பத்தி மானியம் வழங்கும்போது, உற்பத்திச் செலவு குறைவடைய நிரம்பல் அதிகரிக்கின்றது.

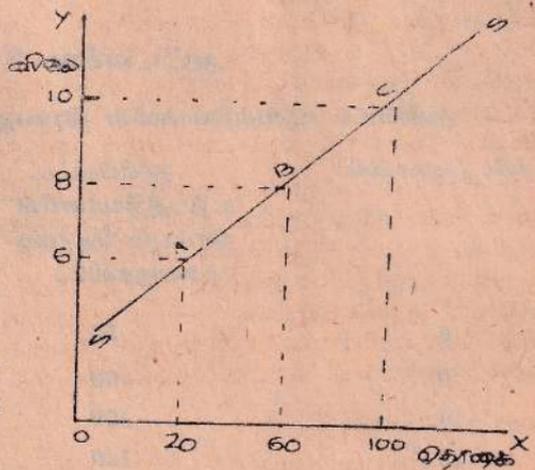
நிரம்பல் தொழிற்பாடு:

நிரம்பல் தொழிற்பாடு என்பது நிரம்பல் தொகைக்கும் நிரம்பலை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினை விளக்குகின்றது. நிரம்பலை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளைப் பின்புறம் சமன்பாட்டின் மூலம் விளக்கலாம்.

நிரம்பல் தொகை 100 அலகுகளாகவும் அமைகின்றது. ஏனையவை மாறு திருக்கின்றபோது விலை அதிகரிக்கும்மாயின் பொருளில் பெறக்கூடிய இலாபம் அதிகரிக்கும். உதாரணமாக ஒரு அலகினை உற்பத்தி செய்வ தற்கான செலவு 5 ரூபா என எடுப்போம். அப்பொருளின் விலை 6 ரூபா என இருப்பின், அப் பொருளில் ஒரு அலகினை விற்பதனால் பெறப்படும் இலாபம் ஒரு ரூபா ஆகும். ஆனால் அதேவேளையில் உற்பத்திச் செலவு போன்றவை மாறுதிருக்கும்போது விலை 10 ரூபாவாக அதிகரிப்பின் அப் பொருளில் ஒரு அலகின் மூலம் அவன் பெறும் இலாபம் ஐந்து ரூபா ஆகும். எனவேதான் விலை அதிகரிக்கின்றபோது இலாபம் அதிக ரிப்பதனால், அதனால் கவரப்பட்ட உற்பத்தியாளன் முன்பிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்வான். விலை குறைகின்றபோது, இலாபம் குறைவடைவதால் நிரம்பல் தொகை குறைகிறது.

நிரம்பல் கோடொன்றின் மூலம் பொருளின் விலைக்கும் நிரம்பல் தொகைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பினை விளக்கலாம். அட்டவணை 3·1 இன் உதவியுடன் வரையப்பட்ட நிரம்பல்கோடு கீழே தரப்பட்டு உள்ளது. நிலைக்குத்தச்சில் விலையும், கிடையச்சில் தொகையும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

படம் 3·1 இல் SS என்ற கோடு நிரம்பல் கோடாகும். விலை உயர் நிரம்பல் தொகை அதிகரிக்கும் என்பதையும், விலை குறைய நிரம்பல் தொகை குறையும் என்பதையும் காட்டுவதற்காகவே நிரம்பல் கோட்டின் போக்கு கீழிருந்து மேலாக இடமிருந்து வலம்நோக்கிச் செல்வது அமைந்து உள்ளது. குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளின் நிரம்பல் கோடொன்று ஏனைய காரணிகள் மாறுதிருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில்

படம் 3·1

தான் வரையப்படுகின்றது. 6 ரூபா விலையில் 20 அலகுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதை A புள்ளியும் 8 ரூபா விலையில் 60 அலகுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதை B புள்ளியும் 10 ரூபா விலையில் 100 அலகுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதை C புள்ளியும் காட்டி நிற்கின்றன.

சந்தை நிரம்பல்:

சந்தையில் பல்வேறு உற்பத்தியாளர்கள் தமது பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளின் சந்தை நிரம்பல் என்பது அப்பொருளை விற்பனை செய்வதற்குத் தயாராக உள்ள உற்பத்தியாளர்கள் அனைவரது நிரம்பலின் கூட்டுத் தொகையாக இருக்கும். வரைவிலக்கண ரீதியாகக் கூறின் சந்தை நிரம்பல் என்பது, குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட சந்தையில் உள்ள சகல உற்பத்தியாளர்களும் சாத்தியமாகும் பல்வேறு விலைகளிலும் குறிப்பிட்ட பொருளில் நிரம்பல் செய்யத் தயாராக உள்ள தொகைகளின் கூட்டுத் தொகையைக் குறிப்பிடுகின்றது. சகல உற்பத்தியாளர்களும் ஒரே தன்மையினராக உள்ளார்கள் என எடுகோள் கொண்டால் ஒரு உற்பத்தியாளர் செய்யும் தொகையினை உற்பத்தியாளரின் எண்ணிக்கையினால் பெருக்குவதின் மூலம் சந்தை நிரம்பலை அறிந்து கொள்ளலாம். சந்தையில் குறிப்பிட்ட ஒரு உற்பத்தியாளரைப் போன்று 100 உற்பத்தியாளர்கள் உள்ளார்களெனக் கொள்வோம். அவ்வாறாயின் சந்தை நிரம்பல் எவ்வாறு அமையும் என்பதைப் பின்வரும் அட்டவணையில் இருந்து அறியலாம்.

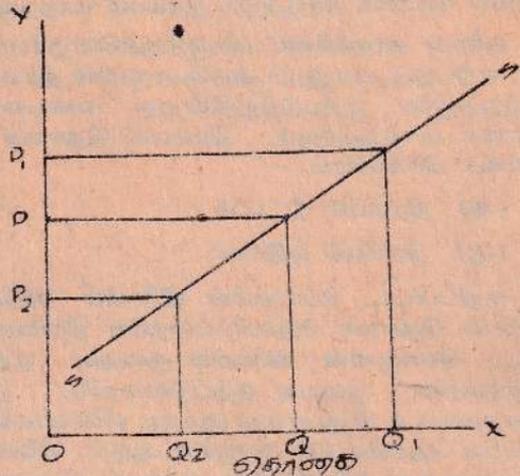
அட்டவணை 3 . 2

தனிப்பட்ட உற்பத்தியாளரின் நிரம்பலும் சந்தை நிரம்பலும்

விலை (ரூபாவில்)	தனிப்பட்ட உற்பத்தியாளரின் நிரம்பல் தொகை (அலகுகளில்)	சந்தை நிரம்பல் தொகை (அலகுகளில்)
6	20	2000
8	60	6000
10	100	10000
12	140	14000
14	180	18000

விலைக்கும் சந்தை நிரம்பல் தொகைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பினை வைத்து சந்தை நிரம்பல் கோட்டினை வரையலாம். சந்தை நிரம்பல் கோடும் தனிப்பட்ட ஒருவரது நிரம்பல் கோட்டினைப் போன்றே கீழிருந்து மேலாக இடமிருந்து வலமாகச் செல்லும். அதாவது விலை

கூட நிரம்பல் தொகை கூடும் என்பதையும் விலை குறையநிரம்பல் தொகை குறையும் என்பதையும் இது விளக்குகின்றது. படத்தில் SS என்ற கோடு சந்தை நிரம்பல் கோடாகும். ஆரம்ப விலை OP ஆக இருக்கையில் சந்தை நிரம்பல் தொகை என்பது OQ ஆகவும், விலை OP இலிருந்து OP₁ ஆக அதிகரிக்கையில் நிரம்பல் தொகை OQ₁ ஆகவும் அதிகரிப்பதைக்

படம் 3.2

காணலாம். விலை உயரும்போது சந்தை நிரம்பல் தொகை அதிகரிப்பதற்குப் பின்வருவன காரணங்களாக அமைகின்றன.

- (1) ஏனைய காரணிகள் மாறாதிருக்கின்றபோது, குறிப்பிட்ட பொருளின் விலை உயருமாயின், அப்பொருளில் இருந்து பெறக்கூடிய இலாபம் அதிகரிக்கும். இலாபக்கவர்ச்சியின் காரணமாக முன்பு குறிப்பிட்ட பொருளின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்காதவர்கள் கூட தற்போது அப்பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்கு முன் வருகின்றனர். இதனால் நிரம்பல் தொகை, விலை உயரும்போது அதிகரிக்கின்றது.
- (2) மேலும் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட பொருளின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் விலை குறைவாக இருந்தபோது குறைந்தளவு பொருட்களை உற்பத்தி செய்தனர். விலை அதிகரிக்கும் போது கூடியளவு பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றனர். இதனால் நிரம்பல் தொகையானது விலை உயரும்போது அதிகரிக்கின்றது.

மேலும் விலை குறையும்போது சந்தை நிரம்பல் தொகை குறைவடையும். உதாரணமாக, OP₂ ஆகக் குறையும்போது, நிரம்பல் தொகை OQ இலிருந்து OQ₂ ஆகக் குறைகின்றது. இதனை படம் 3.2 இல் இருந்து அறியலாம். குறிப்பிட்ட பொருளின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் சிலர் விலை குறைந்தவுடன் அப்பொருளின் உற்பத்தி செய்வதை விட்டுவிடுவதாலும், தொடர்ந்து தொழிலில் இருப்பவர்கள், உயர்ந்த விலையில் தாம் உற்பத்தி செய்த அளவிலும் பார்க்க குறைந்த விலையில் குறைவாக உற்பத்தி செய்வதாலும், விலை குறையும்போது சந்தை நிரம்பல் தொகை குறைவடைகின்றது.

சமன்பாட்டு முறையில் நிரம்பல் பற்றி உள்ள விளக்கத்தினைப் பின்னிணைப்பில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

நிரம்பல் தொகை மாற்றமும் நிரம்பல் மாற்றமும்:

ஏனைய காரணிகள் மாறாதிருக்கின்றபோது ஒரு பொருளின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றம் அப்பொருளின் நிரம்பல் தொகையில் எத்தகைய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை விளக்குவதே நிரம்பல் தொகை மாற்றமாகும். நிரம்பல் தொகை மாற்றத்தினை இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

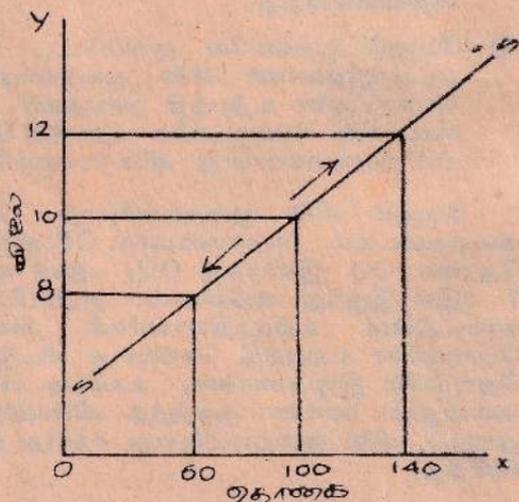
(அ) நிரம்பல் நீட்டம்

(ஆ) நிரம்பல் ஒடுக்கம்

குறிப்பிட்ட பொருளின் விலையில் அதிகரிப்பு ஏற்படுகின்றபோது நிரம்பல் தொகை அதிகரிப்பதையே நிரம்பல் நீட்டம் என்பர். குறிப்பிட்ட பொருளின் விலையில் குறைவு ஏற்படுகின்றபோது நிரம்பல் தொகையில் குறைவு ஏற்படுவதையே நிரம்பல் ஒடுக்கம் என்பர். உதாரணமாக 10 ரூபாவை ஆரம்ப விலையாகக் கொள்வோம். அவ்விலையில் நிரம்பல் தொகை 100 அலகுகள் ஆகும். விலையானது 10 ரூபாவில் இருந்து 12 ரூபாவாக அதிகரிப்பின் நிரம்பல் தொகையானது 100 அலகுகளில் இருந்து 140 அலகுகளாக அதிகரிக்கின்றது. இதனை நிரம்பல் நீட்டம் என்பர். மாறாக விலை 10 ரூபாவில் இருந்து 8 ரூபாவாகக் குறையின் நிரம்பல் தொகை 100 அலகுகளில் இருந்து 60 அலகுகளாகக் குறைகின்றது. இதனை நிரம்பல் ஒடுக்கம் என்பர்.

நிரம்பல் தொகைமாற்றத்தினை வரைபடத்தின் மூலமும் விளக்கலாம். இதனை விளக்குவதற்கு ஒரு நிரம்பல் கோடு போதுமானதாகும். ஒரு நிரம்பல் கோட்டில் ஏற்படும் அசைவுகள் இவற்றினைக் காட்டி நிற்கின்றன. படம் 3.3 இல் SS என்ற கோடு நிரம்பல்

கோடாகும். ஆரம்பத்தில் 10 ரூபா விலையில் நிரம்பல் தொகை 100 அலகுகளாகும். விலையானது 12 ஆக அதிகரிக்கின்றபோது நிரம்பல் தொகை 140 அலகுகளாகும். இது நிரம்பல் நீட்டமாகும். நிரம்பல் நீட்டம் ஏற்படுகின்றபோது நிரம்பல் கோட்டின் வழியான அசைவு மேல் நோக்கியதாக இருக்கின்றது. விலையானது 10 ரூபாவில் இருந்து 8 ரூபாவாகக் குறைகையில் நிரம்பல் தொகை 60 அலகுகள்

ளாகக் குறைகின்றது. இதனை நிரம்பல் ஒடுக்கம் என அழைப்பர். நிரம்பல் ஒடுக்கம் ஏற்படுகின்றபோது, நிரம்பல் கோட்டின் வழியே யான அசைவு கீழ்நோக்கியதாக இருக்கின்றது. நிரம்பல் தொகை மாற்றத்தினை ஒரு நிரம்பல் கோட்டிலேயே காட்ட முடியும். ஆனால் நிரம்பல் மாற்றம் என்பதனைக் காட்டுவதற்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிரம்பல் கோடுகள் அவசியமாகும்.

நிரம்பல் மாற்றம் என்பது குறிப்பிட்ட பொருளின் விலையில் மாற்றமில்லாமல் இருக்கின்றபோது நிரம்பலைப் பாதிக்கின்ற ஏனைய காரணிகளில் மாற்றமேற்படுவதன் காரணமாக, நிரம்பலில் அதிகரிப்பு அல்லது குறைவு ஏற்படுவதைக் குறிப்பிடுகின்றது. நிரம்பல் மாற்றத்தினை

(அ) நிரம்பல் அதிகரித்தல் அல்லது கூடுதல்

(ஆ) நிரம்பல் குறைதல்

என இரண்டாக வகுக்கலாம். நிரம்பல் அதிகரித்தல், நிரம்பல் குறைதல் என்பவற்றை அட்டவணை, வரைபடம் ஆகியவற்றின் மூலம் காட்டலாம்.

நிரம்பல் அதிகரித்தல் என்பது குறிப்பிட்ட பொருளின் விலையில் மாற்றமில்லாமல் இருக்கின்றபோது, முன்பு அப்பொருளில் செய்த நிரம்பலை விட கூடுதலாக நிரம்பல் செய்வதைக் குறிப்பிடுகின்றது. நிரம்பல் குறைதல் என்பது குறிப்பிட்ட பொருளின் விலையில் மாற்ற மில்லாமல் இருக்கின்றபோது, முன்னர் அப்பொருளில் நிரம்பல் செய்ததைவிட குறைவாக உற்பத்தி செய்வதைக் குறிப்பிடுகின்றது. பின் வரும் அட்டவணை இதனைத் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

அட்டவணை 3 . 3

நிரம்பல் அதிகரித்தலும் நிரம்பல் குறைதலும்

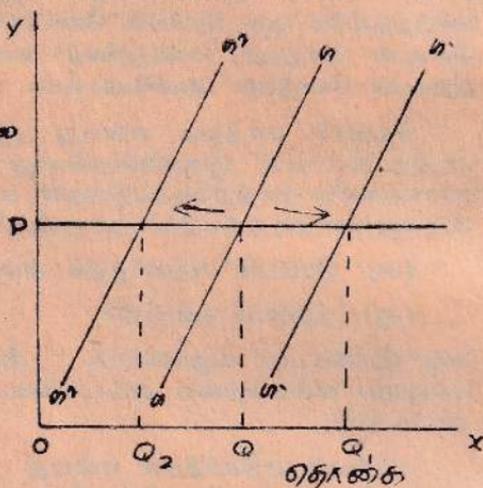
விலை (ரூபாவில்)	ஆரம்ப நிரம்பல் (அலகுகளில்)	நிரம்பல் கூடுதல் (அலகுகளில்)	நிரம்பல் குறைதல் (அலகுகளில்)
6	20	40	0
8	60	80	40
10	100	120	80
12	140	160	120
14	180	200	160

அட்டவணையை நோக்குகின்றபோது நிரம்பல் அதிகரிக்கும்போது ஒவ்வொரு விலைகளிலும் முன்னர் நிரம்பல் செய்த தொகையை விடக் கூடுதலாக நிரம்பல் செய்வதையும் நிரம்பல் குறையும்போது ஒவ்வொரு விலைகளிலும் முன்னர் நிரம்பல் செய்த தொகையினை விடக் குறைவாக நிரம்பல் செய்யப்படுவதையும் அவதானிக்கவும்.

நிரம்பல் கோட்டினை வலப்புறமோ, இடப்புறமோ நகர்த்துவதன் மூலம் நிரம்பல் மாற்றத்தினை வரைபடத்தின் மூலம் விளக்கலாம். நிரம்பல் கோடு வலப்புறம் நகருமாயின், அதன் கருத்து யாதெனில்

ஒவ்வொரு விலைகளிலும் முன்னர் நிரம்பல் செய்யப்பட்டதைவிடக் கூடுதலாக நிரம்பல் செய்யப்படுகின்றது என்பதாகும்.

எனவே நிரம்பல் கோடு வலப்புறம் நகரின் அது நிரம்பல் அதிகரித்தலைக் குறித்து நிற்கும். படம் 3.4 இல் ஆரம்ப நிரம்பல் கோடு SS_0 ஆக உள்ளது. நிரம்பல் அதிகரித்த பின்னர் உள்ள கோடு $S_1 S_1$ ஆகும். OP என்ற விலையில் ஆரம்பத்தில் OQ என்ற அளவு நிரம்பல் செய்யப்படுகின்றது.

படம் 3.4

விடமானமூலம் OP ஆகவே இருக்க நிரம்பல் அதிகரித்தபின் OQ_1 என்ற அளவு நிரம்பல் செய்யப்படுகிறது. நிரம்பல் அதிகரிப்பானது பின்வரும் காரணிகளால் ஏற்படலாம்.

1. ஏனைய பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் குறைவு.
2. தொழில்நுட்ப அறிவில் ஏற்படும் முன்னேற்றம்.
3. குறிப்பிட்ட பொருளை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்துகின்ற உற்பத்திக் காரணிகளின் விலையில் ஏற்படும் குறைவு.
4. உற்பத்தியாளரின் நோக்கில் ஏற்படும் சாதகமான மாற்றம்.
5. குறிப்பிட்ட பொருளின்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள வரியில் ஏற்படும் குறைவு.
6. குறிப்பிட்ட பொருளுக்கு வழங்கப்படும் உற்பத்தியாளர் மானியத்தின் மீதான அதிகரிப்பு.
7. சாதகமான காலநிலை மாற்றம்.

நிரம்பல் கோடு இடப்புறம் நகருமாயின் அதன் கருத்து யாதெனில், ஒவ்வொரு விலைகளிலும் முன்னர் நிரம்பல் செய்யப்பட்ட அளவை விட குறைவாக நிரம்பல் செய்யப்படுகின்றது என்பதாகும். எனவே நிரம்பல்கோடு இடப்புறம் நகரின் அது நிரம்பல் குறைதலைக் குறித்து

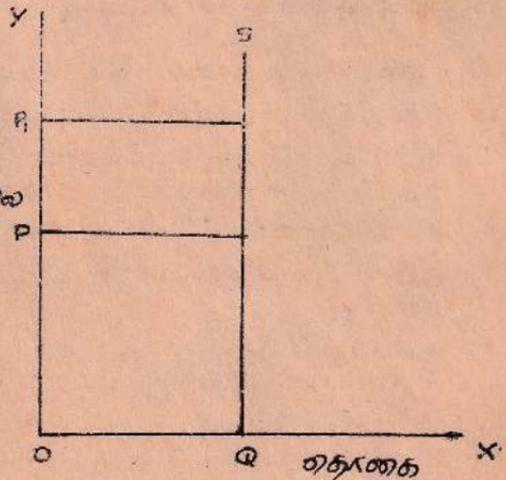
நிற்கும். வரைபடம் 3.4இல் ஆரம்ப நிரம்பல் கோடு SS ஆக உள்ளது. நிரம்பல் குறைந்தபின்னர் உள்ள கோடு $S_2 S_2$ ஆகும். OP என்ற விலையில் ஆரம்பத்தில் OQ என்ற அளவு நிரம்பல் செய்யப்படுகின்றது. நிரம்பல் குறைந்தபின்னர் OQ_2 என்ற அளவு நிரம்பல் செய்யப்படுகின்றது. இதனைக் காட்டுவதாக $S_2 S_2$ என்ற கோடு அமைகின்றது. நிரம்பல் குறைவானது பின்வரும் காரணங்களால் ஏற்படலாம்.

1. ஏனைய பொருட்களின் விலைகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு.
2. தொழில்நுட்ப அறிவில் ஏற்படும் இழப்பு.
3. குறிப்பிட்ட பொருளை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தும் உற்பத்திக் காரணிகளின் விலையில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு.
4. உற்பத்தியாளரின் நோக்கில் ஏற்படும் பாதகமான மாற்றம்.
5. குறிப்பிட்ட பொருளின்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள வரியை உயர்த்துதல்.
6. குறிப்பிட்ட பொருளின் உற்பத்திக்காக வழங்கப்படும் மானியத்தில் ஏற்படும் குறைவு.
7. பாதகமான காலநிலை மாற்றம்.

புறநடை நிரம்பல் கோடு:

பொதுவாக நிரம்பல் கோடானது கீழிருந்து மேலாக இடமிருந்து வலமாகச் செல்லும் போக்கினை உடையது. இதற்குக் காரணம்

யாதெனில் உயர்ந்த விலையில் அதிக நிரம்பல் தொகையும், குறைந்த விலையில் குறைந்த நிரம்பல் தொகையும் செய்யப்படுவதாலாகும். இத்தகைய நிரம்பல்கோட்டின் தோற்றத்திற்கு மாறான தோற்றத்தினைக் கொண்டுள்ள நிரம்பல் கோடு புறநடை நிரம்பல் கோடு என அழைக்கப்படும். சில அருங்கலைப் பொக்கிஷங்களைப் பொறுத்தவரையில் விலையினை எவ்வளவுதான் உயர்வாகக் கொடுத்தாலும் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியாது. சில பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக விவசாயப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில்

படம் 3.5

பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக விவசாயப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில்

குறுங்காலத்தில் விலையினை உயர்த்தினாலும்கூட உற்பத்தித் தொகையினை அதிகரிக்க முடியாதிருக்கும். காரணம் விதைப்புக்கும் அறுவடைக்கும் இடையே ஒரு கால இடைவெளி காணப்படுவதாகும். இத்தகைய சமயத்தில் நிரம்பல் கோடு கிடையச்சுக்குச் செங்குத்தாக இருக்கும் விலை OP ஆக அல்லது OP_1 ஆக இருந்தாலும் தொகை OQ ஆக மாற்றமடையாதுள்ளது.

எனவே இவ்வத்தியாயத்தில் நிரம்பல் என்றால் என்ன என்பதையும், அதனை எவ்வாறு அட்டவணை, வரைபடம் போன்றவற்றின்மூலம் காட்டலாம் என்பதையும், நிரம்பல் மாற்றம், நிரம்பல் தொகை மாற்றம் ஆகியவற்றுக்கிடையே உள்ள வேறுபாட்டையும், புறநடை நிரம்பல் கோட்டினையும் நோக்கினோம்.

நான்காம் அத்தியாயம்

சந்தையில் விலை நிர்ணயம்

பொருளின் பெறுமதியைப் பண வடிவில் கூறுகின்ற விலை எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்பதை அறிவதில் யாவரும் ஆர்வமுடைய வர்களாக இருக்கின்றனர். ஒரு பொருளின் விலையானது சந்தையில் அப்பொருளுக்குக் காணப்படுகின்ற கேள்வித் தொகையினாலும் நிரம்பல் தொகையினாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. கேள்வியானது நுகர்வோரினால் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. நுகர்வோர் தாம் கொள்வனவு செய்யும் பொருட்களின் விலையில் எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை அறிவதில் ஆர்வமுடையவராக இருப்பர். ஏனெனில் பொருட்களின் விலை குறைவது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிப்பதனாலாகும். நிரம்பலானது உற்பத்தியாளரால் செய்யப்படுகின்றது. உற்பத்தியாளர்களும் தாம் உற்பத்தியெய்யும் பொருட்களின் விலைகளில் எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை அறிவதில் ஆர்வமுடையவராக இருப்பர். ஏனெனில் பொருட்களின் விலை உயர்வது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிப்பதனாலாகும். இவ்வத்தியாயத்தில் சந்தையில் ஒரு பொருளின் விலை எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்பதுபற்றியும் அதில் உயர்வு, தாழ்வுகள் ஏன் ஏற்படுகின்றன என்பதுபற்றியும் ஆரம்பத்தில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது. இவ்வத்தியாயத்தின் பிற்பகுதி அரசாங்கம் விலைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், வரிவிதித்தல், மானியம் வழங்கல் ஆகியவற்றைக் கையாளும்போது சந்தையில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்கள் பற்றியும் விளக்குகின்றது.

சமநிலை விலை:

சமநிலை என்பது தளம்பலற்ற நிலையைக் குறிக்கின்றது. எனவே சமநிலை விலை என்பது விலையில் தளம்பல் இல்லாத அதாவது ஏற்ற இறக்கம் இல்லாத நிலையைக் குறிக்கின்றது. சந்தையில் கேள்வித் தொகையும், நிரம்பல் தொகையும் சமனாக உள்ளபோது இருக்கின்ற விலையே தளம்பலற்று இருக்கும். இதனை இன்னொரு வார்த்தையில் கூறின் கேள்வித் தொகையினையும் நிரம்பல் தொகையினையும் சமப்படுத்துகின்ற விலையே சமநிலை விலையாகும். இவ்விலையில் தான் சந்தையில் நுகர்வோன் கொள்வனவு செய்ய இருக்கும் தொகையும் உற்பத்தியாளர் விற்பனை செய்ய இருக்கும் தொகையும் சமனாக அமையும். கேத்திர கணித ரீதியில் குறிப்பிடின் கேள்விக் கோடும் நிரம்பல் கோடும் ஒன்றையொன்று வெட்டும் புள்ளியில் விலை சமநிலை அடைகின்றது. ஏனைய விலைகளில் கேள்வித் தொகை நிரம்பல் தொகை என்பன வேறுபட்டிருப்பதால் விலை சமநிலையில் இல்லாது ஏற்றத்தினையோ இறக்கத்

திலையோ நாடிநிற்கும். பொருளின் விலை எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்பதை (அ) கேள்விப்பட்டியல், நிரம்பல் பட்டியல், (ஆ) கேள்விக்கோடு, நிரம்பல் கோடு, (இ) கேள்விச் சமன்பாடு, நிரம்பல் சமன்பாடு ஆகியவற்றின் உதவியுடன் விளக்க முடியும்.

முதலில் கேள்விப் பட்டியல், நிரம்பல் பட்டியல் மூலம் சமநிலை விலை நிர்ணயிக்கப்படும் முறையினை நோக்குவோம். பின்வரும் அட்டவணையில் விலை, கேள்வித்தொகை, நிரம்பல் தொகை, மிகை நிரம்பல், மிகைக் கேள்வி ஆகியன காட்டப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 4.1

விலை, கேள்வித்தொகை, நிரம்பல் தொகை, மிகைக் கேள்வி, மிகை நிரம்பல்

விலை (ரூபாவில்)	கேள்வித் தொகை (அலகுகளில்)	நிரம்பல் தொகை (அலகுகளில்)	மிகைக் கேள்வி (அலகுகளில்)	மிகை நிரம்பல் (அலகுகளில்)
6	14,000	2000	+ 12,000	- 12,000
8	12,000	6000	+ 6,000	- 6,000
10	10,000	10000	00	00
12	8,000	14000	- 6,000	+ 6,000
14	6,000	18000	- 12,000	+ 12,000

அட்டவணையினை நோக்குகின்றபோது 10 ரூபா என்ற விலையினைத் தவிர ஏனைய விலைகளில் கேள்வித்தொகை, நிரம்பல் தொகை ஆகிய வற்றுக்கிடையே வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. இதனால் அவை சமநிலை விலைகளாக அமையமாட்டா. 10 ரூபா விலையில்தான் கேள்வித் தொகையும், நிரம்பல் தொகையும் சமனாக அமைவதால் அதுவே சமநிலை விலையாக அமையும். அது ஏன் என நோக்குவோம்.

பொருளின் விலையானது 10 ரூபாவிற்குக் குறைவாக இருக்கின்ற போது கேள்வித்தொகையானது நிரம்பல் தொகையிலும் பார்க்க அதிகமாகக் காணப்படும். உதாரணமாக 8 ரூபா விலையினை எடுத்தால் கேள்வித்தொகை 12,000 அலகுகளாகவும் நிரம்பல் தொகை 6,000 அலகுகளாகவும் அமைகின்றன. நிரம்பல் தொகையிலும் பார்க்கக் கேள்வித் தொகை மிகையாகக் காணப்படும் நிலையினை மிகைக் கேள்வி என அழைப்பர். 8 ரூபா விலையில் மிகைக் கேள்வியின் அளவு 6000 அலகுகளாகும். சமநிலை விலைக்குக் கீழாக உள்ள எந்த விலையினை எடுத்தாலும் அவ்விலைகளில் மிகைக் கேள்வி காணப்படும். மிகைக் கேள்வி சந்தையில் நிலவுகின்றது என்பதன் கருத்து யாதெனில் நுகர்வோர் குறிப்பிட்ட பொருளில் கொள்வனவு செய்ய இருக்கும் தொகை உற்பத்தி

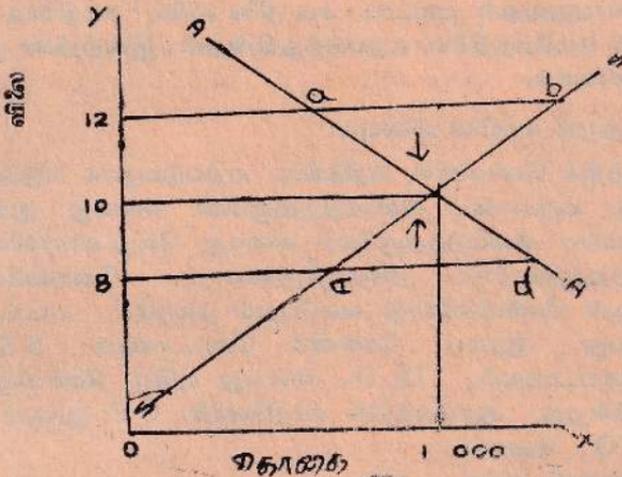
யாளர்கள் அப் பொருளில் விற்பனை செய்ய இருக்கும் தொகையிலும் பார்க்க அதிகமாக உள்ளது என்பது ஆகும். அதாவது நுகர்வோரின் தேவைக்குப் போதிய அளவில் சந்தையில் பொருட்கள் இல்லை. எனவே இருக்கின்ற பொருட்களை முதலில் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் நுகர்வோரிடையே போட்டி ஏற்படும். இதனால் சிலர் உயர்ந்த விலை கொடுத்தாவது பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முனைவர். நுகர்வோரிடையே உள்ள போட்டியினைக் கண்ட உற்பத்தியாளர்களும், பொருட்களின் விலையினை உயர்த்த முனைவர். நுகர்வோர் உற்பத்தியாளர் ஆகியோரது நடவடிக்கைகளினால் விலை நிர்ணயிக்கப்படுவதனாலும், மிகைக் கேள்வி காணப்படுகின்றபோது இருவரது நடவடிக்கைகளும் விலையினை உயர்த்தக் காரணமாக இருப்பதாலும், சந்தையில் மிகைக் கேள்வி காணப்படுமபோது விலை உயர்வையே நாடிநிற்கும். எனவே சமநிலைக்குக் கீழ் உள்ள எந்த விலைகளிலும் மிகைக் கேள்வி காணப்படுவதால், அவ் விலைகள் தளம்பலற்றவையாகக் காணப்பட மாட்டா. அவ் விலைகள் எப்போதும் உயர்வையே நாடி நிற்கும்.

பொருளின் விலையானது 10 ரூபாவிற்கு மேலாக அமைகின்றபோது நிரம்பல் தொகையானது கேள்வித்தொகையிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இருக்கும். உதாரணமாக 12 ரூபாவாக விலையினை எடுத்தால் நிரம்பல் தொகை 14,000 அலகுகளாகவும் கேள்வித்தொகை 8,000 அலகுகளாகவும் காணப்படுகின்றன. கேள்வித் தொகையிலும் பார்க்க நிரம்பல் தொகை மிகையாக அமைவதனால் சந்தையில் 'மிகை நிரம்பல்' காணப்படுகின்றது. 12 ரூபா விலையில் மிகை நிரம்பலின் அளவு 6000 அலகுகளாகும். சமநிலை விலைக்கு மேலாக உள்ள எந்த விலையினை எடுத்தாலும் அவ்விலைகளில் மிகை நிரம்பல் காணப்படுகின்றது. மிகை நிரம்பல் சந்தையில் காணப்படுகின்றது என்பதன் கருத்து யாதெனில், சந்தையில் நுகர்வோர் கொள்வனவு செய்வதற்குத் தயாராக உள்ள தொகையிலும் பார்க்க உற்பத்தியாளர் விற்பனை செய்வதற்கு வைத்துள்ள தொகை அதிகமாக இருக்கும் என்பதாகும். சந்தையில் கூடுதலாகப் பொருட்கள் உள்ளதைக் கண்ட விற்பனையாளர்கள் தமது பொருட்களை விற்பனை வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் தமக்கிடையே போட்டிபோட்டுக் கொண்டு விலையினைக் குறைக்க முயல்வர். அத்துடன் சந்தையில் அதிகளவு பொருட்கள் உள்ளதை அறிந்த நுகர்வோர் விலை குறையுமென எதிர்பார்ப்பர். (உதாரணமாகக் குறிப்பிட்ட ஒரு நாளில் மீன் சந்தையில் பெருமளவு மீன் குவிந்திருப்பின் அதன் விலை குறையுமென நுகர்வோர் எதிர்பார்ப்பதைப் பலரும் அனுபவவாயிலாக உணர்ந்திருக்கலாம்.) நுகர்வோர் உற்பத்தியாளர் ஆகியோரது நடவடிக்கைகளினால் விலை நிர்ணயிக்கப்படுவதினாலும் சந்தையில், மிகை நிரம்பல் காணப்படுகின்றபோது இருவரது நடவடிக்கையும் விலையினைக் குறைப்ப

தற்குக் காரணமாக இருப்பதாலும், சந்தையில் மிகை நிரம்பல் காணப்படுகின்றபோது விலை குறைவை நாடிநிற்கும். எனவே சமநிலை விலைக்கு மேல் உள்ள எந்த விலையிலும் மிகை நிரம்பல் காணப்படுவதால் அவ்விலைகள் தளம்பலற்றவையாக இருக்கமாட்டா. அவ்விலைகள் எப்போதும் வீழ்ச்சியையே நாடிநிற்கும்.

மேலே உள்ள ஆய்வுகளின்படி நாம் பெறும் முடிவு யாதெனில் மிகைக் கேள்வி, மிகை நிரம்பல் என்பன சந்தையில் காணப்படுகின்ற போது விலைகள் தளம்பல் உடையவையாக அமையும் என்பதாகும். எனவே மிகைக் கேள்வியோ மிகை நிரம்பலோ இல்லாத நிலையில்தான் விலை சமநிலையில் மாற்றமின்றி இருக்கும். கேள்வித் தொகையும் நிரம்பல் தொகையும் சமமாக உள்ளபோது மிகை நிரம்பலோ, மிகைக் கேள்வியோ சந்தையில் காணப்படமாட்டா. அந்நிலை எவ்விலையில் காணப்படுகின்றதோ அவ்விலையே சமநிலை விலையாக அமையும். சமநிலை விலையில் நுகர்வோர் கொள்வனவு செய்யத் தயாராக இருக்கும் அலகுகளின் தொகையும் உற்பத்தியாளர் விற்பனைசெய்யத் தயாராக இருக்கும் அலகுகளின் தொகையும் சமமாக இருக்கும். பட்டியலின்படி 10 ரூபா விலையில்தான் கேள்வித் தொகையும் நிரம்பல் தொகையும் சமமாக அமைகின்றன. எனவே இங்கு 10 ரூபா என்பதே சமநிலையாக அமைகின்றது. சமநிலை விலையில் விற்கப்படும் அல்லது கொள்வனவு செய்யப்படும் தொகை சமநிலைத் தொகை என அழைக்கப்படும். எனவே இங்கு சமநிலைத் தொகை 10000 அலகுகளாகும். 10 ரூபா விலையில் நுகர்வோர் கொள்வனவு செய்ய நினைத்த தொகையும், உற்பத்தியாளர் நிரம்பல் செய்ய நினைத்த தொகையும் சமமாக அமைவதால், சந்தையில் பொருட் தேக்கமோ அல்லது பொருள் பற்றாக்குறையோ ஏற்படாமல் சந்தை சமநிலை அடைகின்றது.

அடுத்து கேத்திர கணிதமுறை மூலம் கேள்விக்கோடு, நிரம்பல் கோடு ஆகியவற்றின் துணையுடன் சமநிலை விலை நிர்ணயிப்பினை நோக்குவோம். வரை படம் 4-I இல் DD என்ற வளைகோடு கேள்விக்கோட்டையும் SS என்ற வளைகோடு நிரம்பல் கோட்டையும் காட்டுகின்றது. கேள்விக்கோடு கீழ்நோக்கிய சாய்வினை உடையதாகவும், நிரம்பல் கோடு மேல் நோக்கிய சாய்வினையுடையதாகவும் அமைந்திருப்பதால் ஏதாவதொரு இடத்தில் அவையிரண்டும், சந்திக்கவேண்டியிருக்கின்றன. அவ்வாறு இரு கோடுகளும் ஒன்றையொன்றைச் சந்திக்கும் புள்ளியே சமநிலைப் புள்ளியாக அமைகின்றது. அவ்வீறு கோடுகளும் ஒன்றையொன்று வெட்டும்போது விலை 10 ரூபாவாகவும் தொகை 10000 அலகுகளாகவும் அமைகின்றன. 10 ரூபா விலைக்குக் கூடுதலாக விலை இருக்கின்றபோது சந்தையில் மிகை நிரம்பல் காணப்படும். அந்நிலையில் விலை கீழ்நோக்கிய போக்கினை உடையதாகவே இருக்கும். 10 ரூபாவுக்

படம் 4.1

குக் குறைவாக விலை இருக்கின்றபோது சந்தையில் மிகைக் கேள்வி காணப்படும். அந்நிலையில் விலை மேல்நோக்கிய போக்குடையதாக இருக்கும். இவற்றைப் படத்திலுள்ள அம்புக்குறிகளின் போக்குகள் காட்டிநிற்கின்றன.

படத்தில் சமநிலை விலையான 10 ரூபாவுக்குக் கூடுதலாக விலை இருக்கும்போது உதாரணமாக 12 ரூபாவாக இருக்கும்போது சந்தையில் உள்ள மிகை நிரம்பலின் அளவு ab ஆகும். மிகை நிரம்பல் உள்ள போது சந்தையில் விலை குறைவடையும் என ஏற்கனவே நோக்கியிருந்தோம். இதனை கீழ்நோக்கி நிற்கும் அம்புக்குறி காட்டி நிற்கிறது. விலை சமநிலை விலைக்குக் குறைவாக 8 ரூபாவாக அமையும்போது மிகைக் கேள்வி காணப்படுகின்றது. மிகைக் கேள்வியின் அளவு cd ஆகும். சந்தையில் மிகைக் கேள்வி உள்ளபோது விலை உயர்வடையும் என ஏற்கனவே பார்த்துள்ளோம். இதனை மேல்நோக்கி நிற்கும் அம்புக்குறி காட்டுகின்றது.

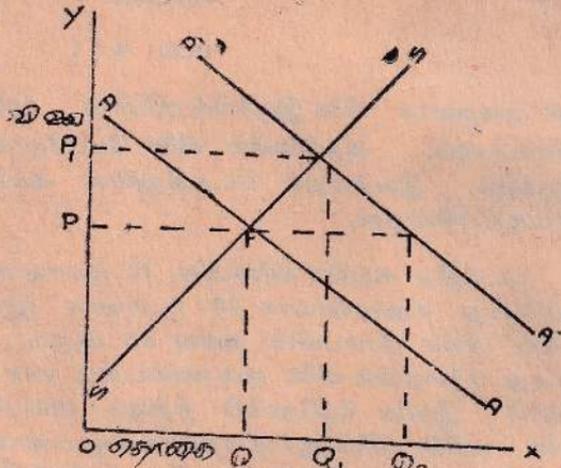
சமநிலை விலை, சமநிலைத் தொகை என்பவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்:

கேள்வி, நிரம்பல் ஆகிய இரு சக்திகளுமே ஒரு பொருளின் விலை யினைத் தீர்மானிக்கின்றன. எனவே கேள்வியில் அல்லது நிரம்பலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் சமநிலை விலையை அல்லது சம நிலைத் தொகையை அல்லது இரண்டையுமே பாதிப்பதாக இருக்கும். இன்னும் நுணுக்கமாகக் கூறினால் கேள்வியை அல்லது நிரம்பலை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் கேள்விக் கோடு, நிரம்பல் கோடு என்ப

வற்றினை நகர்த்துவதன் ஊடாக சமநிலை விலை, சமநிலைத் தொகை என்பவற்றில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன. இவற்றினை ஒவ்வொன்றாக நோக்குவோம்.

கேள்வி மாற்றமும் சமநிலை விலையும்:

ஆரம்பத்தில் கேள்வியில் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதாக எடுத்துக்கொள்வோம். இது வருமானம் அதிகரித்ததனாலோ அல்லது நுகர்வோரின் சுவை சாதகமாக அமைந்ததனாலோ அல்லது வேறு காரணிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினாலோ நிகழ்ந்திருக்கலாம். கேள்வியில் அதிகரிப்பு ஏற்படின் கேள்விக்கோடு வலப்புறம் நகரும். படம் 4.2 இல் DD என்பது ஆரம்ப கேள்விக் கோடாகவும் SS என்பது நிரம்பல் கோடாகவும், $D_1 D_1$ என்பது புதிய கேள்விக் கோடாகவும் அமைகின்றது. ஆரம்பத்தில் சமநிலைவிலை OP ஆகவும் சமநிலைத் தொகை OQ ஆகவும்

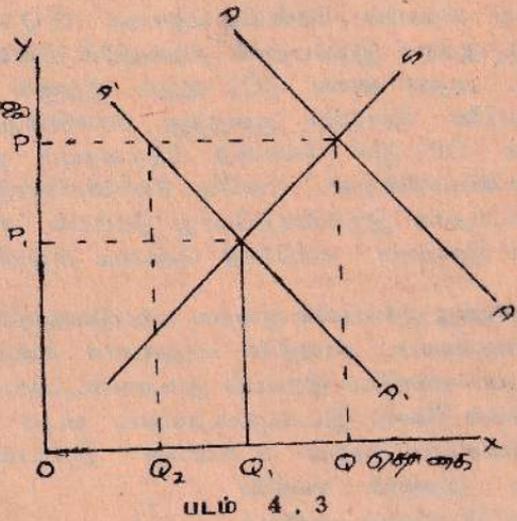

படம் 4.2

உள்ளது. கேள்வி அதிகரித்தபின்னர் OP என்ற விலையில் கேள்வித் தொகை OQ_1 ஆகவும் நிரம்பல் தொகை OQ ஆக உள்ளதால் மிகைக் கேள்வி காணப்படுகின்றது. மிகைக் கேள்வியின் அளவு QQ_1 ஆகும். இதனால் விலையானது புதிய சமநிலையை நோக்கி உயர்ந்து செல்கின்றது. புதிய சமநிலை விலை OP_1 ஆகும். அவ்விலையில் கேள்வித் தொகையும் நிரம்பல் தொகையும் சமமாக அமைகின்றன. தொகையின் அளவு OQ_1 ஆகும். எனவே நிரம்பல்கோடு மேல் நோக்கிய சரிவினையுடையதாக இருக்கின்றபோது கேள்வி அதிகரிக்குமாயின் சமநிலை விலையிலும், சமநிலைத் தொகையிலும் அதிகரிப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து கேள்வியில் குறைவு ஏற்படும்போது ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை நோக்குவோம். வருமானத்தில் குறைவோ அல்லது வேறு காரணிகளில் ஏற்படும் மாற்றத்தினாலோ கேள்வியில் குறைவு ஏற்படின் கேள்விக்கோடு இடப்புறம் நகரும். படம் 4.3 இல் DD என்பது ஆரம்ப கேள்விக்கோடாகவும் SS என்பது நிரம்பல் கோடாகவும் அமைகின்றது. இதனால் சமநிலை விலை OP ஆகவும் சமநிலைத்

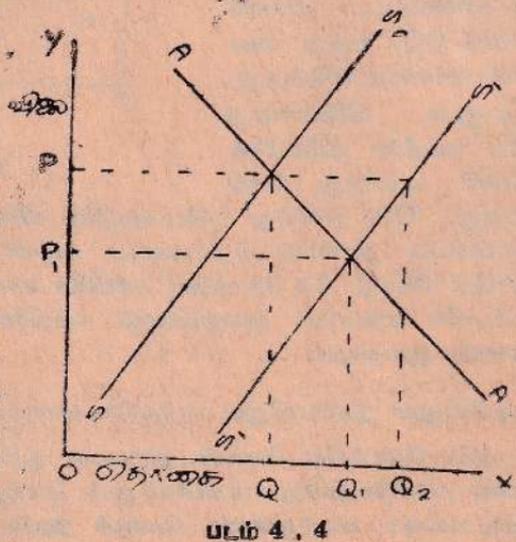
தொகை OQ ஆகவும் அமைகின்றது. இந் நிலையில் கேள்வியில் குறைவு ஏற்பட $D_1 D_1$ என்பது புதிய கேள்விக் கோடாக அமைகின்றது. கேள்வி குறைந்த பின்னர் OP என்ற ஆரம்ப விலையில் கேள்வியின் அளவு OQ_2 ஆகவும் நிரம்பலின் அளவு OQ ஆகவும் காணப்படுவதால் மிகைநிரம்பல் காணப்படுகின்றது. மிகை நிரம்பலின் அளவு $Q_2 Q$ ஆகும். எனவே OP என்ற விலை தொடர்ந்தும் சமநிலை விலையாக இருக்க

முடியாததால் விலை கீழ்நோக்கி நகர்ந்து, OP_1 எனக் குறைவடைகின்றது. OP_1 என்ற புதிய சமநிலை விலையில் கேள்வித் தொகையும், நிரம்பல் தொகையும் சமமாக அமைகின்றன. எனவே நிரம்பல் கோடு மேல் நோக்கிய சரிவீணையுடையதாக இருக்கின்றபோது கேள்வி குறையுமாயின் சமநிலை விலையிலும் சமநிலைத் தொகையிலும் குறைவு ஏற்படும்.

நிரம்பல் மாற்றமும் சமநிலை விலையும்:

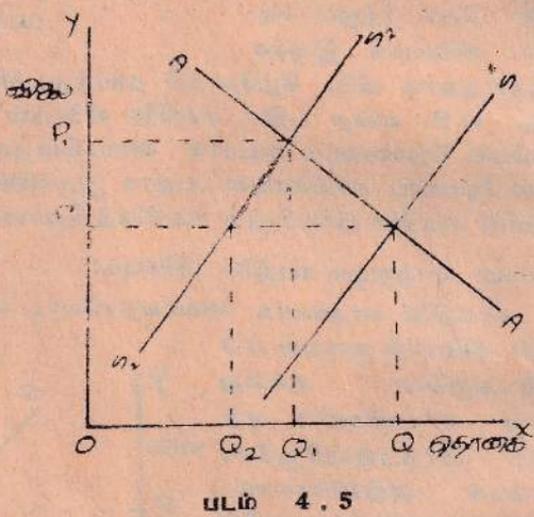
காலநிலை சாதகமாக அமைவதாலோ, அல்லது ஏனைய பொருட்களின் விலையில் குறைவு ஏற்படுவதாலோ, அல்லது வேறு காரணிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களினாலோ நிரம்பல் அதிகரிக்கலாம். நிரம்பல் அதிகரிக்குமாயின் நிரம்பல் கோடு வலப்புறம் நகரும். படம் 4.4 இல் DD என்பது கேள்விக் கோடாகவும் SS என்பது ஆரம்ப நிரம்பல் கோடாகவும் உள்ளது. ஆரம்பத்தில் சமநிலை விலை OP ஆகவும் சமநிலைத் தொகை OQ ஆகவும் அமைகின்றது. நிரம்பல் அதிகரித்த பின்னர் OP

என்ற விலையில் கேள்வித் தொகை OQ ஆகவும் நிரம்பல் தொகை OQ_2 ஆகவும் இருப்பதால் சந்தையில் மிகை நிரம்பல் காணப்படுகின்றது. அதன் அளவு QQ_2 ஆகும். இதனால் விலையானது புதிய சமநிலை விலையினை நோக்கிக் குறைந்து செல்கின்றது. புதிய சமநிலை விலையான OP_1 இல் கேள்வித் தொகையும் நிரம்பல் தொகையும் சமமாக அமைகின்றன. எனவே கேள்விக்கோடு கீழ்நோக்கிய சரிவினை உடையதாக இருக்கின்றபோது நிரம்பல் அதிகரிக்குமாயின் சமநிலை விலை குறையும். சமநிலைத் தொகை அதிகரிக்கும்.

அடுத்து நிரம்பலில் குறைவு ஏற்படுவதனால் ஏற்படக்கூடிய விலைவினை நோக்குவோம். காலநிலை பாதகமாக அமைவதாலோ அல்லது வேறு காரணங்களாலோ நிரம்பல் குறைவடையலாம். நிரம்பல் குறையின் நிரம்பல் கோடு இடப்புறம் நகரும். படம் 4.5 இல் DD என்பது கேள்விக்கோடாகவும் S என்பது நிரம்பல் கோடாகவும் அமைகின்றது. இதனால் சமநிலை

விலை OP ஆகவும் சமநிலைத் தொகை OQ ஆகவும் அமைகின்றது. நிரம்பல் குறைந்த பின்னர் நிரம்பல் கோடு இடப்புறம் நகர்கின்றது. இதனால் OP என்ற விலையில் கேள்வித் தொகை OQ ஆகவும் நிரம்பல் தொகை OQ_2 ஆகவும் காணப்பட, மிகைக் கேள்வி QQ_2 என்ற அளவாகக் காணப்படுகின்றது. இதனால் விலையானது புதிய சமநிலை விலையினை நோக்கி உயர்ந்து செல்கின்றது. OP_1 என்பது புதிய சமநிலை விலையாகும். இதில் கேள்வித் தொகையும் நிரம்பல் தொகையும் சமமாக அமைகின்றன. எனவே கேள்விக் கோடு கீழ்நோக்கிய சரிவினை உடையதாக இருக்கும்போது நிரம்பலில் ஏற்படும் குறைவினால் சமநிலை விலை உயரும். சமநிலைத் தொகை குறையும்.

கின்று. OP_1 என்பது புதிய சமநிலை விலையாகும். இதில் கேள்வித் தொகையும் நிரம்பல் தொகையும் சமமாக அமைகின்றன. எனவே கேள்விக் கோடு கீழ்நோக்கிய சரிவினை உடையதாக இருக்கும்போது நிரம்பலில் ஏற்படும் குறைவினால் சமநிலை விலை உயரும். சமநிலைத் தொகை குறையும்.

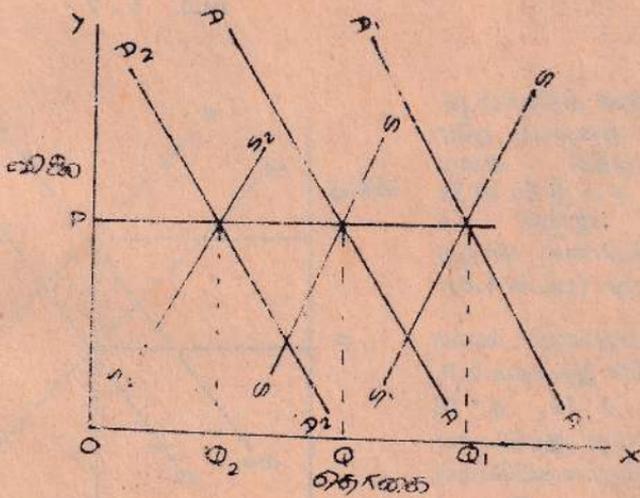
கேள்வியிலும் நிரம்பலிலும் ஏற்படும் மாற்றங்கள்

ஐரே நேரத்தில் கேள்வி, நிரம்பல் ஆகிய இரு சக்திகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதன்மூலம் விலையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படும். இவ்வாறு ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்கள் கேள்வி நிரம்பல் என்பன எப்பக்கமாக

மாற்றமடைகின்றன. (குறைகின்றனவா, அதிகரிக்கின்றனவா) என்பதைப் பொறுத்தும், அவை மாற்றமடைகின்ற வீதாசாரங்கள் எவ்வாறு உள்ளன என்பதைப் பொறுத்தும் அமைகின்றன.

அடுத்துவரும் வரைபடங்களில் [இலக்கம்: 4.6, 4.7, 4.8, 4.9, 4.10, 4.11, 4.12] காணப்படும் கேள்வி, நிரம்பல் கோடுகள் பின்வருவனவற்றைக் குறித்து நிற்கின்றன என்பதைக் கவனத்திற்கொள்க.

- D D — ஆரம்பக் கேள்விக்கோடு
- $D_1 D_1$ — கேள்வி அதிகரித்தபின்னர் உள்ள கோடு
- $D_2 D_2$ — கேள்வி குறைந்த பின்னர் உள்ள கோடு
- S S — ஆரம்ப நிரம்பல் கோடு
- $S_1 S_1$ — நிரம்பல் அதிகரித்த பின்னர் உள்ள கோடு
- $S_2 S_2$ — நிரம்பல் குறைந்த பின்னர் உள்ள கோடு
- O p — ஆரம்ப சமநிலை விலை
- $O P_1$ — புதிய சமநிலை விலை

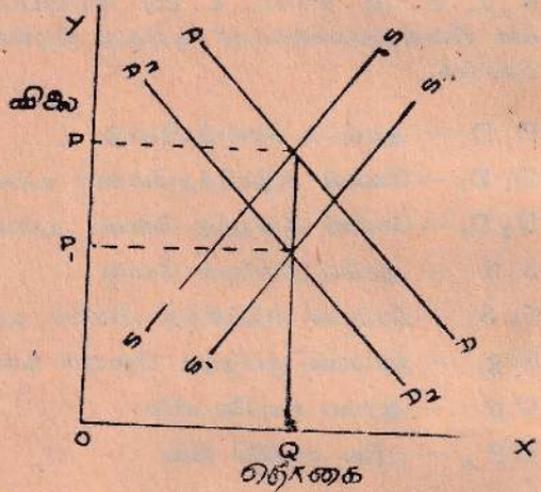

படம் 4.6

கேள்வியும் நிரம்பலும் ஒரே விகிதாசாரத்தில் அதிகரிப்பின் அல்லது குறையின் சமநிலைவிலை மாற்றமடையாது. ஆனால் சமநிலைத்தொகை மாற்றமடையும். சமநிலை விலை O P என மாற்றமடையாமல் இருப்ப

பதையும், ஒரே வீதாசாரத்தில் கேள்வியும் நிரம்பலும் அதிகரிக்கும் போது சமநிலைத்தொகை OQ_1 ஆகவும், ஒரே வீதாசாரத்தில் குறையும் போது சமநிலைத் தொகை OQ_2 ஆகக் குறைவதையும் வரைபடத்தில் காண்க. (படம் 4.6).

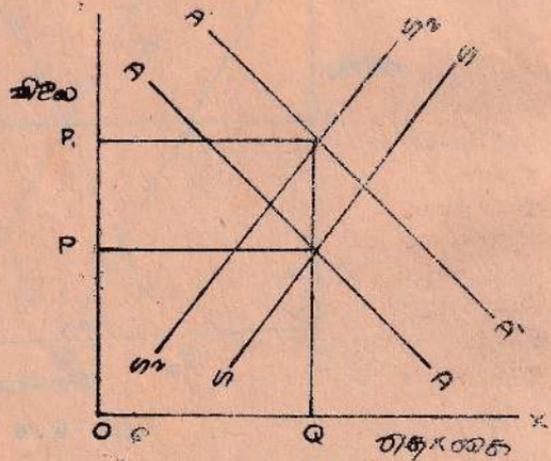
கேள்வி குறைதலும் நிரம்பல் அதிகரித்தலும் ஒரே வீதாசாரத்தில் அமையுமாயின் சமநிலைத் தொகையில் மாற்றமேற்பட மாட்டாது. ஆனால் சமநிலை விலை குறையும். (படம் 4.7).

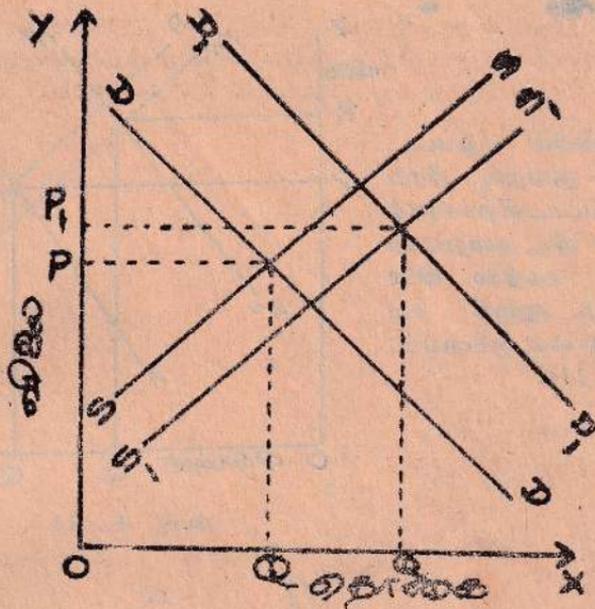
படம் 4.7

கேள்வி அதிகரிப்பும் நிரம்பல் குறைவும் ஒரே வீதாசாரத்தில் அமையின் சமநிலை விலை உயரும். ஆனால் சமநிலைத் தொகை மாற்றமடையாது. (படம் 4.8).

[அடுத்துவரும் வரைபடங்களில் இலக்கம் 4.9, 4.10, 4.11, 4.12 OQ என்பது ஆரம்ப சமநிலைத் தொகையினையும் OQ_1 என்பது புதிய சமநிலைத் தொகையினையும் குறிக்கின்றன.]

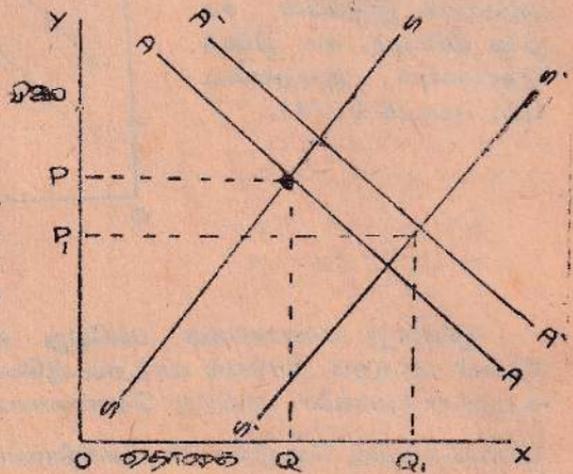

படம் 4.8

படம் 4.9

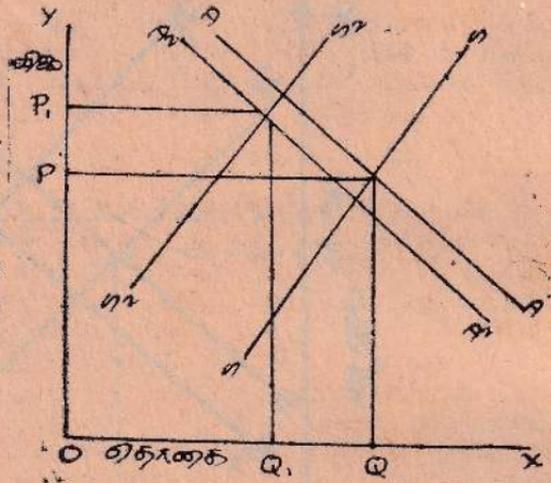
கேள்வியில் ஏற்பட்ட வீதாசார அதிகரிப்பினை விட நிரம்பலில் ஏற்பட்ட வீதாசார அதிகரிப்பு குறைவாக இருப்பின் சமநிலை விலையும் சமநிலைத் தொகையும் அதிகரிக்கும். (படம் 4.9).

கேள்வியில் ஏற்பட்ட வீதாசார அதிகரிப்பினை விட நிரம்பலில் ஏற்பட்ட வீதாசார அதிகரிப்பு கூடுதலாக இருப்பின் சமநிலை விலை குறையும். ஆனால் சமநிலைத் தொகை அதிகரிக்கும். (படம் 4.10).

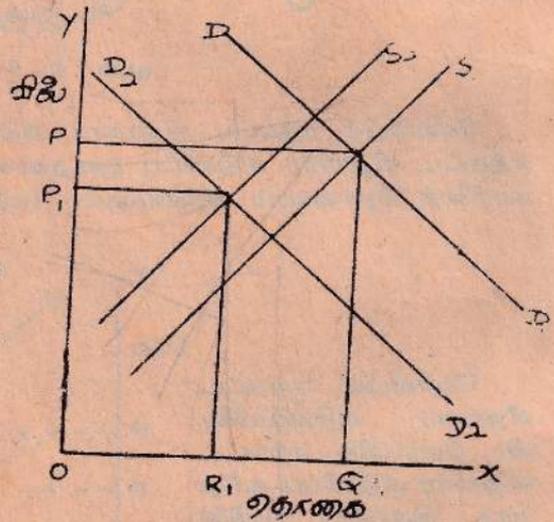
படம் 4.10

கேள்வியில் ஏற்பட்ட வீதாசாரக் குறைவு, நிரம்பலில் ஏற்பட்ட வீதாசாரக் குறைவினை விட குறைவாக இருப்பின் சமநிலை விலை அதிகரிக்கும். ஆனால் சமநிலைத் தொகை குறையும். (படம் 4. 11).

படம் 4. 11

கேள்வியில் ஏற்பட்ட வீதாசாரக் குறைவு நிரம்பலில் ஏற்பட்ட வீதாசார ரீதியான குறைவினைவிட அதிகமாக இருப்பின் சமநிலை விலையும், சமநிலைத் தொகையும் குறைவடையும். (படம் 4. 12).

படம் 4. 12

இவ்வாறு மாணவர்கள் பல்வேறு வரைபடங்களையும் வரைந்து கேள்வி மாற்றம் நிரம்பல் மாற்றம் ஆகியவற்றினால் விலையில் ஏற்படக் கூடிய மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

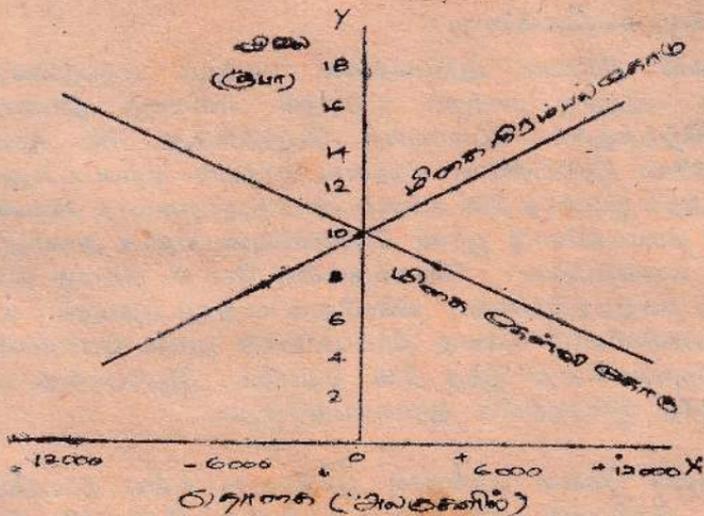
மிகைக்கேள்வித் தொழிற்பாடும் மிகைநிரம்பல் தொழிற்பாடும்!

மிகைக்கேள்வித் தொழிற்பாடானது பொருளின் விலைக்கும் மிகைக்கேள்விக்கும் இடையேயான தொடர்பினைக் காட்டி நிற்கின்றது.

மிகைக் கேள்வியினை நாம் குறிப்பிட்ட விலையில் காணப்படும் கேள்வித் தொகையில் இருந்து நிரம்பல் தொகையினைக் கழிப்பதன் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பின்வரும் சமன்பாடு X என்ற பொருளின் மிகைக் கேள்வியினைப் பெறும் முறையையும், அது விலையின் தொழிற் பாடாக அமைகின்றது என்பதையும் காட்டி நிற்கின்றது.

$$D_x - S_x \equiv E_x = f(P_x)$$

D_x என்பது x ன் கேள்வித்தொகையையும் S_x என்பது x இன் நிரம்பல் தொகையையும் E_x என்பது மிகைக் கேள்வியையும் P_x என்பது விலையினையும் f என்பது தொழிற்பாட்டையும் குறித்து நிற்கின்றது. அட்டவணை 4.1 இல் இருந்து பெறப்பட்ட மிகைக் கேள்விக்குரிய தரவுகளைப் பயன்படுத்தி வரைபடத்தில் மிகைக் கேள்விக்கோடு காட்டப்பட்டுள்ளது. மிகைக் கேள்விக்கோடு விலையச்சினை 10 ரூபாவில் வெட்டிச் செல்கிறது. அதாவது அவ்விடத்தில் மிகைக் கேள்வி பூச்சியமாக அமைகிறது. மிகைக் கேள்வியோ அல்லது மிகை நிரம்பலோ இல்லாத விலையே சமநிலை விலையாகும். எனவே இங்கு 10 ரூபா என்பது சமநிலை விலையாக அமைகின்றது. சமநிலை விலைக்குக் கீழே உள்ள விலைகளில் மிகைக்கேள்வி நேர்க்கணியமாகவும் சமநிலை விலைக்கு மேல் உள்ள விலைகளில் மிகைக்கேள்வி எதிர்க்கணியமாகவும் உள்ளது. மிகைக் கேள்வி நேர்க்கணியமாக இருக்கின்ற பகுதிகளில் கேள்வித் தொகை நிரம்பல்தொகையை விடக் கூடுதலாகவும், மிகைக் கேள்வி எதிர்க்கணியமாக உள்ள பகுதிகளில் கேள்வித்தொகையானது நிரம்பல் தொகையைவிட குறைவாகவும் இருக்கும். இதனை படம் 4.13 இல் இருந்து அறியலாம்.

படம் 4.13

மிகை நிரம்பல் தொழிற்பாடானது, பொருளின் விலைக்கும் பொருளின் மிகை நிரம்பல் தொகைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பைக் காட்டி நிற்கின்றது. மிகை நிரம்பல் என்பதை நாம் குறிப்பிட்ட விலையில் காணப்படும் நிரம்பல் தொகையில் இருந்து கேள்வித் தொகையினைக் கழிப்பதன் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதனைப் பின்வரும் சமன்பாட்டின் மூலம் காட்டலாம்.

$$S - D \equiv Es = f(P)$$

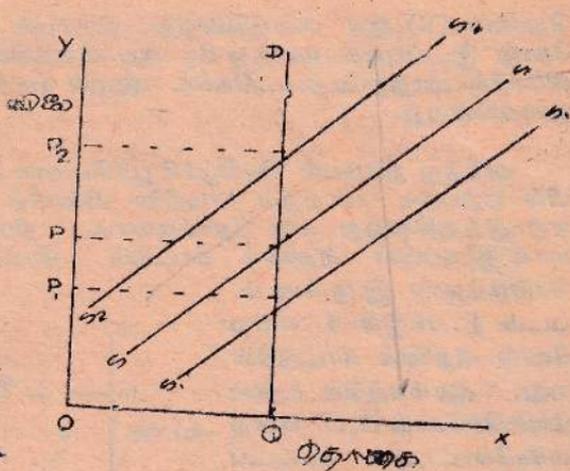
இங்கே S நிரம்பலையும் D கேள்வியையும் Es என்பது மிகைநிரம்பலையும் f சார்பினையும் P விலையையும் குறித்து நிற்கின்றது. அட்டவணை 4. I இல் பெறப்பட்ட மிகை நிரம்பலுக்குரிய தரவுகளைப் பயன்படுத்தி வரைபடத்தில் மிகைநிரம்பல் கோடு வரையப்பட்டுள்ளது. அக்கோடு விலையச்சை வெட்டிச் செல்லும் புள்ளியில் மிகை நிரம்பல் பூச்சியமாக அமைவதால் அவ்விடத்தில் உள்ள விலையே சமநிலைவிலையாக அமையும். சமநிலை விலைக்கு மேலாக உள்ள விலைகளில் மிகை நிரம்பல் நேர்க்கணியமாகவும் சமநிலைவிலைக்குக் கீழாக உள்ள விலைகளில் எதிர்க்கணியமாகவும் அமைவதைக் காணலாம். மிகை நிரம்பல் நேர்க்கணியமாக உள்ள பகுதிகளில் கேள்வித்தொகையினை விட நிரம்பல் தொகை கூடுதலாகவும், மிகை நிரம்பல் எதிர்க்கணியமாக உள்ள பகுதிகளில் நிரம்பல்தொகை கேள்வித்தொகையை விடக் குறைவாகவும் இருக்கும்.

நெகிழ்ச்சியும் சமநிலைவிலையும் :

கேள்வி நிரம்பல் ஆகியவற்றில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றபோது விலையில் எந்தளவு மாற்றம் ஏற்படும் என்பதை நிர்ணயிப்பதில் நெகிழ்ச்சித்தத்துவம் பெரும்பங்கு பெறுகின்றது. சில சமயங்களில் கேள்வியிலோ நிரம்பலிலோ எந்தளவு மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் விலையில் மாற்றம் இல்லாத நிலை காணப்படும். உதாரணமாக கேள்விக்கோடு அல்லது நிரம்பல்கோடு பூரண நெகிழ்ச்சியுடையதாக அமையும்போது இந்நிலை காணப்படும். சிலசமயங்களில் கேள்வி அல்லது நிரம்பலில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கேற்ப விலையிலும் மாற்றம் ஏற்படும். உதாரணமாக கேள்விக்கோடு அல்லது நிரம்பல்கோடு பூச்சிய நெகிழ்ச்சியுடையதாக இருக்கும்போது இந்த நிலை ஏற்படும். இதுபோன்ற பல்வேறு அம்சங்களே இப்பகுதியில் ஆராயப்படுகின்றன.

முதலில் கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாக உள்ள நிலையினை எடுப்போம். நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாக உள்ளபோது கேள்விக்கோடு நிலைக்குத்தச்சுக்குச் சமாந்தரமாக இருக்கும். படத்தில் D என்ற கோடு அதனைக் காட்டுகின்றது. ஆரம்ப நிரம்பல் கோடாக SS என்பது அமைகின்றது.

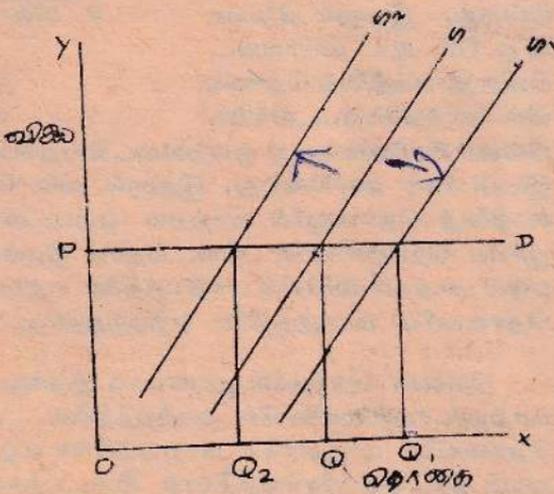
இதனால் சமநிலை விலை OP ஆகும். இந்நிலையில் நிரம்பல் அதிகரிப்பதாக எடுத்துக்கொள்ளின் நிரம்பல் கோடு வலப்புறம் நகர்ந்து S_1S_1 ஆக மாற்றமடைகின்றது. இதனால் விலை OP_1 ஆகக் குறைகின்றது. ஆனால் தொகை மாற்ற மடையவில்லை. மாறாக நிரம்பல் குறையுமாயின் நிரம்பல் கோடு இடப்புறம் நகரும். நிரம்பல் குறைந்த பின்னர் உள்ள நிலையை

படம் 4.14

S_2S_2 என்ற நிரம்பல்கோடு காட்டுகின்றது. நிரம்பல் குறைந்த பின்னர் விலை OP_1 ஆக அதிகரிக்கின்றது. ஆனால் தொகை மாற்றமடையவில்லை. எனவே கேள்விக் கோடு பூச்சிய நெகிழ்ச்சியுடையதாக இருப்பின் நிரம்பலில் ஏற்படும் மாற்றம் சமநிலை விலையில் மட்டும் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தாமையொழிய சமநிலைத்தொகையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தாது.

கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூரணமாக இருக்குமாயின் நிரம்பலில் ஏற்படும் மாற்றம் சமநிலை விலையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தாது. ஆனால் சமநிலைத் தொகையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தும். பூரண நெகிழ்ச்சியைக் காட்டும் கேள்விக் கோடு கிடையச் சக்ருச்சமாந்தரமாக இருக்கும். படம் 4.15 இல் D என்ற கோடு அதனைக் காட்டுகின்றது. ஆரம்பத்தில் S என்ற நிரம்பல் கோடு கேள்விக் கோட்டைச் சந்திக்கின்றபோது சமநிலை விலை OP ஆக அமைகின்றது. சமநிலைத் தொகை OQ ஆகும். பின்னர் நிரம்பல் அதிகரிக்கின்ற போது நிரம்பல் கோடு வலப்புறம் நகர்ந்து S_1 ஆக அமைகின்றது. எனினும் விலை OP ஆக மாற்றமுறாமல் உள்ளது. ஆனால் சமநிலைத்

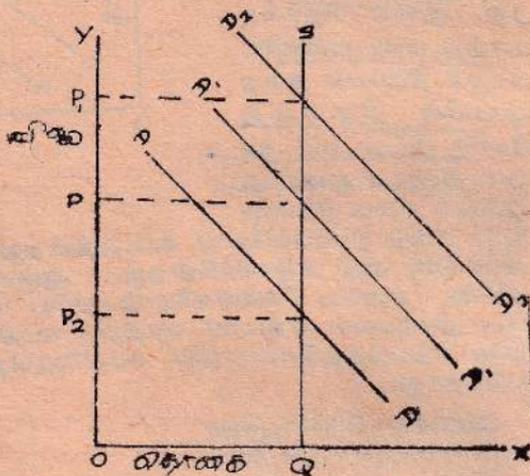
படம் 4.15

எனினும் விலை OP ஆக மாற்றமுறாமல் உள்ளது. ஆனால் சமநிலைத்

தொகை OQ_1 ஆக அமைகின்றது. நிரம்பல் குறைவடைய நிரம்பல் கோடு இடப்புறம் நகர்ந்து S_2 ஆக அமைகின்றது. அந்த நிலையிலும் விலையில் மாற்றமேற்படவில்லை. ஆனால் சமநிலைத்தொகை OQ_2 ஆகக் குறைகின்றது.

அடுத்து நிரம்பல் நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாக அமைகின்றபோது கேள்வியில் ஏற்படும் மாற்றம் சமநிலை விலையில் எத்தகைய பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது என நோக்குவாம். நிரம்பல் நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாக இருப்பின் அதனைக் காட்டும் நிரம்பல்கோடு கிடையச்சுக்கு செங்குத்தாக இருக்கும்.

படம் 4.16 இல் S என்ற கோடு அதனைக் காட்டுகின்றது. ஆரம்பத்தில் உள்ள கேள்விக் கோடு $D_1 D_1$ என்ற வளைகோட்டால் காட்டப்படுகின்றது. அக்கோடு நிரம்பல் கோட்டைச் சந்திக்கின்றபோது சமநிலை விலை OP ஆகும். சமநிலைத் தொகை OQ ஆகும். ஆனால் சில காரணிகளால் கேள்வி அதிகரிக்க கேள்விக் கோடு $D_2 D_2$ ஆக வலப்புறம் நகர்கின்றது. இதனால் விலையானது OP_1 ஆக உயர்வடைகின்றது. சமநிலைத் தொகையில் மாற்றமேற்படவில்லை.

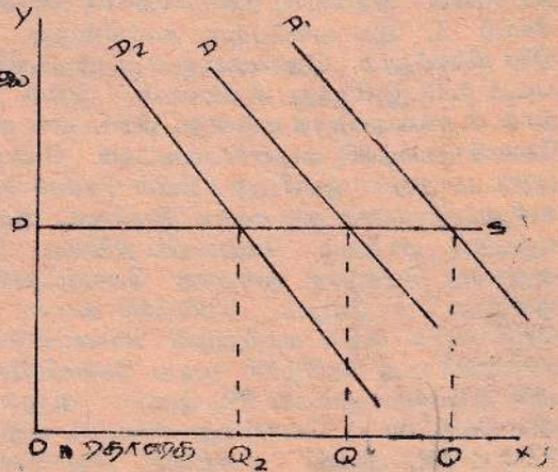

படம் 4.16

பின்னர் கேள்வியானது குறைவடைகின்றபோது கேள்விக் கோடு DD என இடப்பக்கம் நகர்கின்றது. இதனால் விலை OP_2 ஆகக் குறைந்தாலும் சமநிலைத் தொகையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. எனவே நிரம்பல் பூச்சிய நெகிழ்ச்சியினை உடையதாக இருக்கும்போது கேள்வியில் ஏற்படும் மாற்றம் விலையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துமெயொழிய சமநிலைத் தொகையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தாது.

நிரம்பல் நெகிழ்ச்சி பூரணமாக இருக்குமாயின் கேள்வியில் ஏற்படும் மாற்றம் சமநிலைவிலையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தாது. சமநிலைத் தொகையில் மாத்திரமே மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தும். பூரண நெகிழ்ச்சியைக் காட்டும் நிரம்பல்கோடு கிடையச்சுக்குச் சமாந்தரமாக இருக்கும் படம் 4.17 இல் S என்ற கோடு அதனைக் காட்டுகின்றது. ஆரம்பத்தில் D கேள்விக் கோட்டைச் சந்திக்கின்றபோது விலை OP ஆகவும் தொகை OQ ஆகவும் அமைகின்றது. இந் நிலையில் கேள்வி அதிகரிக்குமாயின் கேள்விக் கோடு வலப்புறம் நகரும். படத்தில் D_1 என்ற கோடு

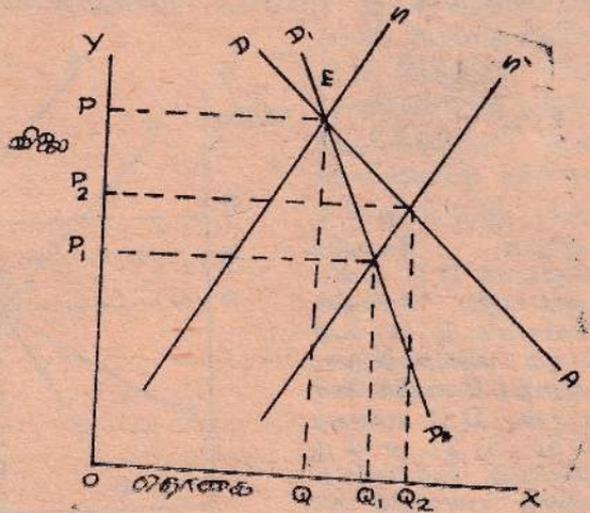
கேள்வி அதிகரித்தபின் உள்ள நிலையினைக் காட்டுகின்றது கேள்வி அதிகரித்தபோதும் விலையில் ஏவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. தொகையில் மாத்திரம் QQ_1 ஆல் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பின்னர் கேள்வி குறைவதாக எடுத்துக் கொள்வோம். இதனால் கேள்விக்கோடு இடப்புறம் நகர்ந்து D_2 ஆக அமைகின்றது. எனினும் விலையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. சமநிலைத் தொகை முன்பிலும் பார்க்க QQ_2 என்ற அளவால் குறைவடைகின்றது.

படம் 4.17

அடுத்து கேள்வி நெகிழ்ச்சி கூடுதலாகவும், குறைவாகவும் உள்ளபோது நிரம்பலில் ஏற்படும் மாற்றம் சமநிலையில் எத்தகைய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது என நோக்குவோம்.

படம் 4.18 இல் DD என்ற கேள்விக்கோட்டின் நெகிழ்ச்சி $D_1 D_1$ என்ற கேள்விக்கோட்டின் நெகிழ்ச்சியிலும் பார்க்க அதிகமானதாகும். S என்ற நிரம்பல் கோட்டை ஆரம்பநிரம்பல் கோடாகவும், S_1 என்ற கோட்டை புதிய நிரம்பல் கோடாகவும் கொள்வோம். ஆரம்பநிரம்பல் கோடான S என்பது DD, $D_1 D_1$ ஆகிய கேள்விக்கோடுகளை E என்ற புள்ளியில் சந்திக்கின்றது. அந்நிலையில் சமநிலை விலை OP ஆகவும் சமநிலைத் தொகை

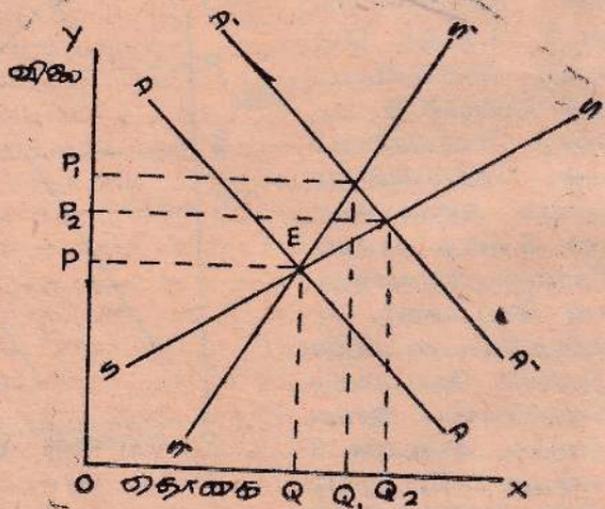
படம் 4.18

சந்திக்கின்றது. அந்நிலையில் சமநிலை விலை OP ஆகவும் சமநிலைத் தொகை

OQ ஆகவும் அமைகின்றது. இந்நிலையில் ஏதோ சில காரணங்களால் நிரம்பலில் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதாகக் கொள்வோம். இதனால் நிரம்பல் கோடு S_1 ஆக வலப்புறம் நகர்கின்றது. இதன் காரணமாக சமநிலை விலையிலும் தொகையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனை படம் 4.18 இலிருந்து அறியலாம். இதில் இருந்து சில முடிவுகளையும் நாம் கூறக்கூடியதாக உள்ளது. நிரம்பலில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றபோது கேள்வி நெகிழ்ச்சி கூடிய பொருட்கள் பொறுத்து சமநிலைவிலையில் ஏற்படும் மாற்றம் ஒப்பீட்டுரீதியில் கேள்வி நெகிழ்ச்சி குறைந்த பொருட்களிலும் பார்க்கக் குறைவாக இருக்கும். ஆனால் சமநிலைத் தொகையில் ஏற்படும் மாற்றம் மேற்கூறிய நிலைக்கு வேறுபட்டதாக இருக்கும். அதாவது நெகிழ்ச்சி குறைந்த பொருட்களின் சமநிலைத் தொகையில் குறைந்த மாற்றமும் நெகிழ்ச்சி கூடிய பொருட்களின் சமநிலைத் தொகையில் அதிக மாற்றமும் காணப்படும். படத்தில் நிரம்பல் அதிகரிக்கும்போது நெகிழ்ச்சி கூடிய கேள்விக்கோட்டைப் பொறுத்து விலையில் ஏற்படும் குறைவு PP_2 ஆகும். ஆனால் நெகிழ்ச்சி குறைந்த கேள்விக்கோட்டைப் பொறுத்து விலையில் ஏற்படும் குறைவு PP_1 ஆகும். $PP_2 < PP_1$ ஆகும். சமநிலைத் தொகையினைப் பொறுத்தவரையில் நெகிழ்ச்சி கூடிய கேள்விக்கோட்டில் ஏற்படும் மாற்றம் QQ_2 ஆகவும் நெகிழ்ச்சி குறைந்த கேள்விக்கோட்டில் ஏற்படும் மாற்றம் QQ_1 ஆகவும் உள்ளது. $QQ_1 < QQ_2$ ஆகும்.

அடுத்து நிரம்பல் நெகிழ்ச்சி கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் உள்ளபோது கேள்வியில் ஏற்படும் மாற்றம் சமநிலையில் எத்தகைய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை நோக்குவோம். படம் 4.19 இல் S S

என்ற நிரம்பல் கோட்டின் நெகிழ்ச்சி S_1, S_1 என்ற நிரம்பல் கோட்டின் நெகிழ்ச்சியிலும் பார்க்க அதிகமானதாகும். இந்நிலையில் ஆரம்ப கேள்விக்கோடாக DD என்பதும் புதிய கேள்விக்கோடாக D_1D_1 என்பதும் அமைகின்றன. ஆரம்ப கேள்விக்கோடான DD என்பது SS, S_1, S_1 என்ற நிரம்பல் கோடுகளை E என்ற புள்ளியில் சந்திக்கின்றது. அந்நிலையில் சமநிலைவிலை OP ஆகவும் சமநிலைத் தொகை OQ ஆகவும்

அமைகின்றன. இந்நிலையில் ஏதோ சில காரணங்களால் கேள்வியில் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதாகக் கொள்வோம். இதனால் கேள்விக்கோடு வலப்புறம் நகர்ந்து $D_1 D_1$ ஆக அமைகின்றது. இதன் காரணமாக சமநிலைவிலையிலும் சமநிலைத் தொகையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. கேள்வியில் மாற்றம் ஏற்படும்போது நிரம்பல் நெகிழ்ச்சி கூடிய பொருட்கள் பொறுத்து சமநிலைவிலையில் ஏற்படும் மாற்றம் ஒப்பீட்டு ரீதியில் நிரம்பல் நெகிழ்ச்சி குறைந்த பொருட்கள் பொறுத்து ஏற்படும் விலைமாற்றத்திலும் பார்க்கக் குறைவாக இருக்கும். ஆனால் சமநிலைத் தொகையில் ஏற்படும் மாற்றம் மேற்கூறியதற்கு வேறுபட்டதாக இருக்கும். அதாவது நெகிழ்ச்சி குறைந்த பொருட்களின் சமநிலைத் தொகையில் குறைந்த மாற்றமும் நெகிழ்ச்சி கூடிய பொருட்களின் சமநிலைத் தொகையில் அதிக மாற்றமும் காணப்படும். படத்தில் கேள்வி அதிகரிக்கும்போது நெகிழ்ச்சி கூடிய நிரம்பல் கோட்டைப் பொறுத்து விலையில் ஏற்படும் மாற்றம் PP_2 ஆகும். ஆனால் நெகிழ்ச்சி குறைந்த நிரம்பல் கோட்டைப் பொறுத்து விலையில் ஏற்படும் மாற்றம் PP_1 ஆகும். $PP_2 < PP_1$ ஆகும். சமநிலைத் தொகையைப் பொறுத்தவரையில் நெகிழ்ச்சியுடைய நிரம்பல் கோட்டில் ஏற்படும் மாற்றம் QQ_2 ஆகவும் நெகிழ்ச்சி குறைந்த நிரம்பல் கோட்டில் ஏற்படும் மாற்றம் QQ_1 ஆகவும் உள்ளது. $QQ_1 < QQ_2$ ஆகும்.

வரி விதித்தல் :

அரசாங்கம் வருமானம் பெறும்பொருட்டோ, அல்லது குறிப்பிட்ட பொருளின் நுகர்வீனக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடனோ, அல்லது குறிப்பிட்ட பொருளின் உற்பத்தியினைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடனோ, வரி விதிக்கின்றது. பொருட்களின் மீது வரிவிதிக்கப்படுகின்றபோது அவ்வரியினை முதலில் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துபவர் உற்பத்தியாளர்கள் ஆவர். இதனால் வரிவிதிக்கப்படும்போது உற்பத்தியாளர்களுடன் தொடர்புடைய நிரம்பல் கோட்டில் மாற்றமேற்படுகின்றது. பின்னர் அவ்வரித்தொகையினை பொருளின் விலையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துவதன் ஊடாக நுகர்வோர் மீது உற்பத்தியாளர் செலுத்திவிடுவர். ஆனால் இவ்வாறு வரிச்சுமையினை நுகர்வோர்மீது செலுத்துதல் எல்லாச் சமயத்திலும் இயலுமானதாக இருக்குமா என்பது விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தினைப் பொறுத்து இருக்கும். ஏனெனில் சில சமயங்களில் விலையில் மாற்றம் ஏற்படாமலும் போகலாம். வரி விதிக்கப்படும்போது பொருளின் விலையில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றம் அப்பொருளின் கேள்வி நிரம்பல் நெகிழ்ச்சிகளில் தங்கி உள்ளது. வரி விதிக்கப்படும்போது விலையில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றம், வரியின் அளவில் நுகர்வோர் தாங்கும் அளவு எவ்வளவு, உற்பத்தியாளர் தாங்கும் அளவு எவ்வளவு என்பவை பற்றிய விபரங்கள் இப்பகுதியில் ஆராயப்படுகின்றன.

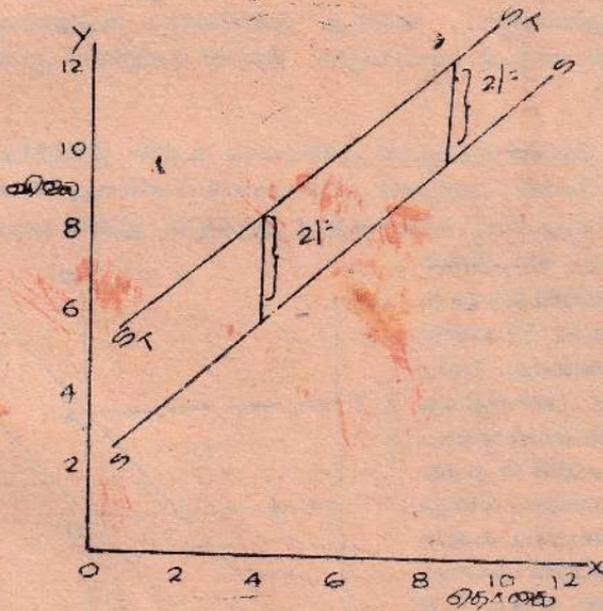
முதலில் நேரில் வரியொன்று குறிப்பிட்ட பொருளின்மீது விதிக்கப்படும்போது நிரம்பல்கோட்டிற்கு யாது நிகழுமென்று நோக்குவோம். இதனைப் பட்டியல் மூலமும் விளக்கப்படும் மூலமும் காட்டலாம். நிரம்பல் பட்டியல் A என்பது வரிவிதிக்கு முன்னர் பல்வேறுபட்ட விலைகளில் உற்பத்தியாளர்கள் விற்பனைசெய்யத் தயாராக உள்ள தொகையினைக் காட்டுகின்றது. பட்டியல் B என்பது வரிக்குப்பின்னர் என்ன விலைகளில் ஏற்கனவே நிரம்பல் செய்யப்பட்ட தொகையினை உற்பத்தியாளர்கள் விற்பனை செய்யத் தயாராக உள்ளார்கள் என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றது.

பட்டியல் A		பட்டியல் B	
வரிக்கு முன்	நிரம்பல்	வரிக்கும் பின்	நிரம்பல்
விலை	தொகை	விலை	தொகை
4	2	6	2
6	4	8	4
8	6	10	6
10	8	12	8
12	10	14	10

பொருள் ஒன்றிற்கு வரிவிதிப்பதற்கு முன்னர், உற்பத்தியாளர் சந்தையில் தமது பொருளை என்ன விலைக்கு விற்குரோ அத்தொகை முழுவதையும், தமது வருமானமாகப் பெற்றுக்கொள்வார். ஆனால் வரி விதிக்கப்பட்ட பின்னர், உற்பத்தியாளர் பெறக்கூடிய வருமானம் வரி கழிந்த விலையாக இருக்கும். உதாரணமாக ஒருவர் தனது பொருள் ஒன்றினை 10 ரூபாவிற்கு விற்குரென எடுத்துக்கொள்ளின் வரிவிதிக்கு முன்னர், 10 ரூபா முழுவதும் அவரது வருமானமாக இருக்கும். ஆனால் இரண்டு ரூபா அப்பொருளின்மீது வரியாக விதிக்கப்பட்டால் அவருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் $(10 - 2 = 8)$ எட்டு ரூபா ஆகும். ஆனால் அவர் முன்பு பெற்றதுபோல 10 ரூபாவை வருமானமாகப் பெறவேண்டுமாயின் வரிவிதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு விலையில் உயர்வு ஏற்படவேண்டும். அதாவது விலையானது 12 ரூபாவாக உயர்ந்தால் அவருக்கு 10 ரூபா $(12 - 2 = 10)$ வரிவிதிக்கப்பட்ட பின்னரும் வருமானமாகக் கிடைக்கும். இதில் இருந்து நாம் கூறக்கூடிய முடிவு யாதெனில் உற்பத்தியாளர்கள் வரிவிதிக்கமுன்னர் பெற்ற விலையினை வரிவிதித்த பின்னரும் பெற வேண்டுமாயின் விலையானது வரியின் முழுத்தொகை அளவிற்கு அதிகரிக்கவேண்டும் என்பதாகும்.

பட்டியல் A என்பது 2 ரூபா வரியாக விதிக்கப்படமுன்னர் விலைக்கும் நிரம்பல் தொகைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பைக் காட்டுகின்

றது. இந்நிலையில் 4 ரூபா விலையில் 2 அலகுகளையும் 6 ரூபா விலையில் 4 அலகுகளையும் வழங்குவதற்கு உற்பத்தியாளர்கள் தயாராக உள்ளார்கள். வரி விதிக்கப்பட்டபின்னர் 2 அலகுகளையும் தலா 6 ரூபா விலைக்கே உற்பத்தியாளர்களை விற்பதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள். அதேபோன்று 4 அலகுகளையும் தலா 8 ரூபா விலைக்கே விற்கத் தயாராக இருப்பார்கள். பட்டியல் Aக்கும் பட்டியல் Bக்கும் தொகையில் வித்தியாசம் இல்லை என்பதையும் விலையில் மாத்திரம் வேறுபாடு இருப்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவும். பட்டியல் B யில் உள்ள விலை வரியையும் சேர்த்த தொகையாக உள்ளது. பட்டியல் A இல் உள்ள தகவலைக்கொண்டு வரி விதிக்கப்பட முன்னர் இருந்த நிரம்பல் கோட்டையும், பட்டியல் B யில் உள்ள தரவுகளைக்கொண்டு வரிவிதிக்கப்பட்ட பின்னர் உள்ள நிரம்பல் கோட்டையும் வரைந்துகொள்ளலாம்.

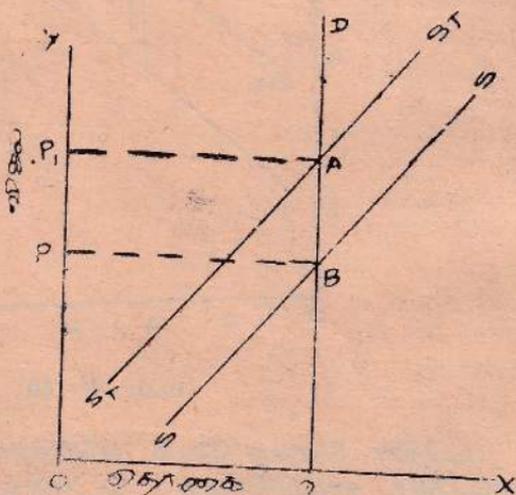
படம் 4.20

படத்தில் S என்ற கோடு வரிவிதிக்க முன்னர் இருந்த நிரம்பல் கோட்டினைக் காட்டுகின்றது. S₁ என்ற கோடு வரிவிதித்த பின்னர் உள்ள நிரம்பல் கோட்டினைக் காட்டி நிற்கின்றது. இரண்டு நிரம்பல் கோடுகளுக்கும் நிலைக்குத்தச்சு ரீதியாக உள்ள தூரம் வரியின் அளவாகும். அதாவது ஒரு பொருளின் மீது வரிவிதிக்கப்படுகின்றபோது ஏற்படும் உடனடிப் பாதிப்பு யாதெனில், அப்பொருளின் நிரம்பல்

கோடானது வரியின் அளவுக்கேற்ப நிலைக்குத்தச்ச ரீதியாக உயர்த்தப் படுவதாகும். எமது உதாரணத்தில் வரியின் அளவு இரண்டு ரூபா வாக இருப்பதால் S என்ற நிரம்பல் கோட்டிற்கும் ST என்ற நிரம்பல் கோட்டிற்கும் நிலைக்குத்தச்ச ரீதியாகக் காணப்படும் தூரத்தின் அளவு இரண்டு ரூபாவாக இருக்கும். நிரம்பல்கோடு வரியளவுக்கேற்ப உயர்த்தப்பட்டாலும் சந்தைவிலை வரியின் அளவுக்கேற்ப எல்லாச் சமயத்திலும் உயருமெனக் கூறுவதற்கில்லை. ஏனெனில் விலையினை நிரம்பல் மட்டுமல்லாது கேள்வியும் சேர்ந்து நிர்ணயிப்பதனாலாகும். விலையின் அதிகரிப்புக்கு ஏற்பவே வரிப்படுகை (Tax Incidence) அமைந்திருக்கும். எவர் கூடிய விலையினை வழங்குவதன் மூலம் அல்லது குறைந்த விலையினைப் பெறுவதன் மூலம் வரிச்சுமையினைத் தாங்குகின்றனரோ அதனை விளக்குவதற்கே வரிப்படுகை என்ற சொல் பயன்படுகின்றது. நிரம்பல் கோட்டின் சரிவில் மாற்றமில்லாமல் உள்ளபோது வரிச்சுமையின் அளவினை உற்பத்தியாளரா, அல்லது நுகர்வோரா கூடுதலாகத் தாங்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிப்பதில் கேள்வி நெகிழ்ச்சி முக்கிய இடம் பெறுகின்றது.

முதலில் கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாக உள்ள நிலையினை எடுத்துக் கொள்வோம். கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாக உள்ளபோது கேள்விக்கோடு நிலைக்குத்தச்சக்குச் சமாந்தரமானதாக இருக்கும். இதனை படம் 4 21 இல்

D என்ற கோடு காட்டுகின்றது. வரிவிதிப்பதற்கு முன்னுள்ள நிரம்பலை SS என்ற கோடு காட்டுகின்றது. STS என்ற கோடு வரிவிதித்த பின் உள்ள நிரம்பல் கோட்டினைக் காட்டுகின்றது. இரண்டு நிரம்பல் கோடுகளுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு வரியின் அளவாகும். வரியின் அளவு AB அல்லது PP₁ ஆகும். வரிவிதிப்பதற்கு முன்னர் S என்ற நிரம்பல்கோடும் D என்ற கேள்விக் கோடும் சந்திக்கும்போது சமநிலை விலை OP ஆக அமைகின்றது.

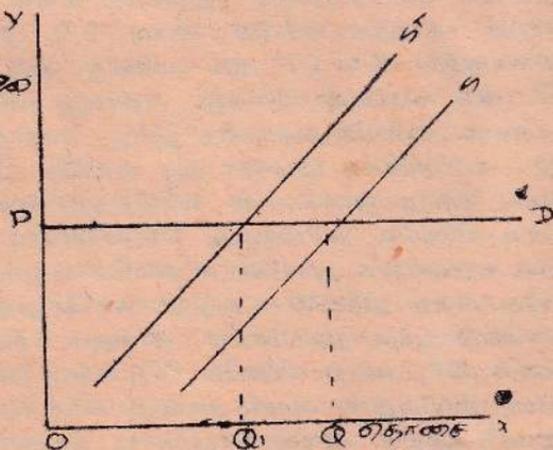
படம் 4 21

இவ்விலையில் நுகர்வோன் OQ என்ற தொகையினைக் கொள்வனவு செய்கிறான். இதனால் அவனுக்கு ஏற்படும் செலவு OPBQ ஆகும். தற்

போது வரி விதிக்கப்பட்டதால் நிரம்பல் கோடு இடப்புறம் ST என மாற்ற மடைகின்றது. இதன் காரணமாக சந்தைவிலை OP_1 ஆக உயர்வடை கின்றது. PP_1 என்ற அளவால் அதாவது வரியின் அளவுக்கேற்பவே விலை யும் உயர்ந்துள்ளது. எனவே வரித்தொகை முழுவதையும் நுகர்வோரே தாங்கவேண்டி உள்ளது. இதன் காரணமாக நுகர்வோன் முன்பிலும் பார்க்க PP_1 , AB என்ற அளவு செலவினைக் கூடுதலாகத் தாங்க வேண்டி உள்ளது. இது வரியினால் நுகர்வோனுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பு ஆகும். எனவே கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாக உள்ளபோது வரிச் சுமை முழுவதும் நுகர்வோனே தாங்கிக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது.

அடுத்து கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூரணமாக உள்ளபோது உள்ள நிலை யினை நோக்குவாம். கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூரணமாக உள்ளபோது கேள்விக்கோடு கிடையச்சுக்குச் சமாந்தரமாக இருக்கும். படம் 4.22 இல் D என்ற கோடு கேள்விக்கோட்டையும் S என்ற கோடு வரி விதிப்பதற்கு முன்னர் இருந்த நிரம்பல் கோட்டையும் ST என்ற கோடு வரிவிதித்த பின்னர் உள்ள நிரம்பல் கோட்டையும் காட்டுவதாக எடுத்துக்

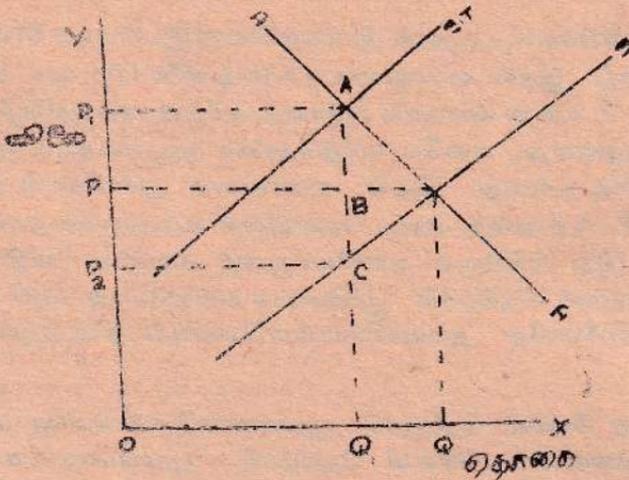
கொள்வோம். வரி விதித்த பின்னர் நிரம்பல் கோடு இடப்புறம் புறம் பெயர்ந்துள்ளது. எனினும் விலையில் மாற்றமில்லை, முன்புள்ள விலையிலேயே நுகர்வோன் கொள்வனவு செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது. விலையினை உயர்த்துவதன் மூலம் வரிச்சுமையினை இச்சந்தர்ப்பத்தில் உற்பத்தியாளன் நுகர்

படம் 4.22

வோன் மீது செலுத்திவிட முடியாது. இந்நிலையில் உற்பத்தியாளரே வரித்தொகை முழுவதையும் தாங்கவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகின்றார்;

அடுத்து கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாகவோ, பூரணமாகவோ இல்லாத நிலையினை நோக்குவோம். இந்நிலையில் கேள்விக்கோடு சீழ் நோக்கிய சரிவைக் கொண்டதாக இருக்கும். படம் 4.23 இல் DD

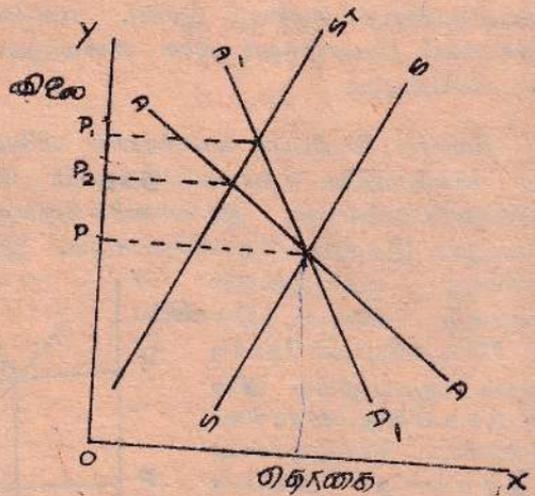
படம் 4. 23

என்ற கோடு கேள்விக் கோட்டையும், S என்ற கோடு வரி விதிக்க முன்னர் இருந்த நிரம்பல் கோட்டையும், S_1 என்பது வரி விதித்த பின்னர் உள்ள நிரம்பல் கோட்டையும் காட்டுகின்றது. இரு நிரம்பல் கோடுகளுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் வரியின் அளவாகும். படத்தில் வரியின் அளவு P_1P_2 அல்லது AC என்பதாகும். ஆரம்பத்தில் விலை OP ஆக உள்ளது. வரி விதித்தபின் விலையானது OP_1 ஆக உயர்வடைகின்றது. அதாவது வரியின் அளவுக்கு ஏற்ப விலை உயர்வடையவில்லை என்பதை இங்கு கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். வரி விதிக்க முன்னர் ஒரு அலகினை OP என்ற விலையில் கொள்வனவு செய்த நுகர்வோன் வரிவிதித்தபின்னர் அதே அலகினை OP_1 என்ற விலையில் கொள்வனவு செய்யவேண்டி உள்ளான். எனவே வரியின் காரணமாக நுகர்வோன் அலகொன்றுக்கு முன்பிலும் பார்க்க PP_1 என்ற அளவு விலையினைக் கூடுதலாகச் செலுத்தவேண்டி உள்ளது. இது அலகொன்றுக்கு நுகர்வோன் தாங்கும் வரியின் அளவாகும். நுகர்வோன் OP_1 என்ற விலையில் OQ_1 என்ற அளவு தொகையினைக் கொள்வனவு செய்வதால் அவன் தாங்கும் வரித் தொகையின் மொத்த அளவு PP_1 ஆகும். அலகொன்றுக்கான முழுவரியின் அளவு AC ஆகும். அதில் நுகர்வோன் AB என்ற அளவினைத் தாங்குவதால் மிகுதியான BC என்ற பகுதியை உற்பத்தியாளர் தாங்கவேண்டி உள்ளது. அலகொன்றுக்கு உற்பத்தியாளர் தாங்கும் வரியின் அளவு BC ஆக இருப்பதால் OQ_1 என்ற முழு அளவும் பொறுத்து அவர்கள் தாங்கவேண்டிய முழு வரித்தொகை PB ஆகும். எனவே நிரம்பல்கோடு மேல் நோக்கிய சரிவினை உடையதாக இருக்கும்போது, கேள்விக் கோடு கீழ் நோக்கிய சரிவினை உடையதாக இருப்பின் வரியின் அளவினை நுகர்வோரும் உற்பத்தியாளரும் தாங்கவேண்டி ஏற்படும்.

குறிப்பிட்ட பொருளின் அலகொன்றின்மீது அரசாங்கம் விதித்த வரியின் அளவு P_1, P_2 அல்லது AC ஆகும். எனவே அரசாங்கத்திற்கு அலகொன்றின்மூலம் கிடைக்கும் வரிவருமானம் P_1, P_2 அல்லது AC ஆகும். சந்தையில் வரி விதிக்கப்பட்டபின்னர் OQ_1 அலகுகள் விற்பனை செய்யப்படுவதால் இப் பொருளின்மீது விதிக்கப்பட்ட வரியின்மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கின்ற வரி வருமானம் P_2, P_1, AC ஆகும்.

உற்பத்தியாளரா, நுகர்வோரா கூடுதலான வரியினைத் தாங்க வேண்டும் என்பது கேள்வி நெகிழ்ச்சி கூடுதலாக உள்ளதா, குறைவாக உள்ளதா என்பதைப் பொறுத்தும் இருக்கும். கேள்வி நெகிழ்ச்சி கூடுதலாக உள்ளபோது நுகர்வோரைவிட உற்பத்தியாளரே கூடுதலாகத் தாங்கவேண்டி ஏற்படும். கேள்வி நெகிழ்ச்சி குறைவாக உள்ள போது நுகர்வோரே கூடுதலாக வரிச்சமையினைத் தாங்கவேண்டி ஏற்படும். பின்வரும் வரைபடம் (4.24) மூலம் இதனை விளக்கலாம்.

S என்ற நிரம்பல் கோடு வரி விதிக்க முன்னர் இருந்த நிரம்பலையும் S_T என்ற கோடு வரி விதித்தபின்னர் உள்ள நிரம்பலையும் காட்டுகின்றது. D_1, D_2 என்ற கேள்விக் கோட்டிலும் பார்க்க DD என்ற கேள்விக் கோடு கிடைய்ச்சினைப் பொறுத்து மென்சாய்வாக இருப்பதால் கூடிய நெகிழ்ச்சி உடையதாக அமைகின்றது.

வரி விதிக்கமுன்னர் இருந்த நிலை OP ஆகும்.

படம் 4.24

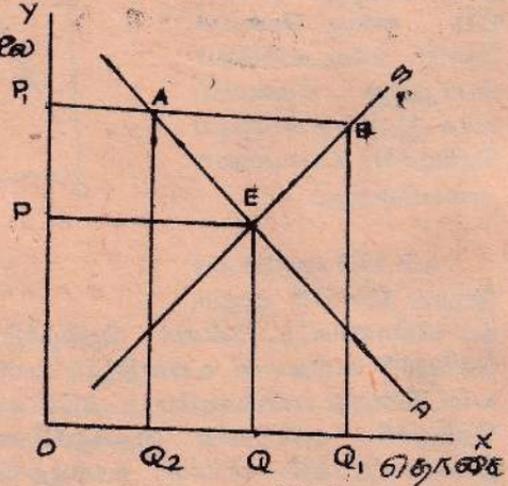
வரி விதிக்கப்பட்ட பின்னர் நெகிழ்ச்சி குறைவாக இருக்கும்போது, நெகிழ்ச்சி கூடுதலாக உள்ளதிலும் பார்க்க விலை பெருமளவுக்கு உயர்வடைகின்றது என்பதையே படத்தில் காணமுடிகின்றது. எனவே கேள்வி நெகிழ்ச்சி குறைவாக இருக்கும்போது வரிச்சமையில் பெரும்பகுதியை உற்பத்தியாளர்கள் உயர்ந்த விலையின் ஊடாக நுகர்வோர்மீது செலுத்தி விடுகின்றனர். படத்தில் கேள்வி நெகிழ்ச்சி குறைவாக உள்ளபோது ஒரு அலகுக்கு நுகர்வோர் தாங்கவேண்டிய வரியின்

அளவு PP_1 ஆக உள்ளதையும், கேள்வி நெகிழ்ச்சி கூடுதலாக உள்ள போது அதன் அளவு PP_2 ஆக உள்ளதையும் அவதானிக்கவும். $PP_1 > PP_2$ ஆகும்.

கொள்வனவுத் திட்டம் :

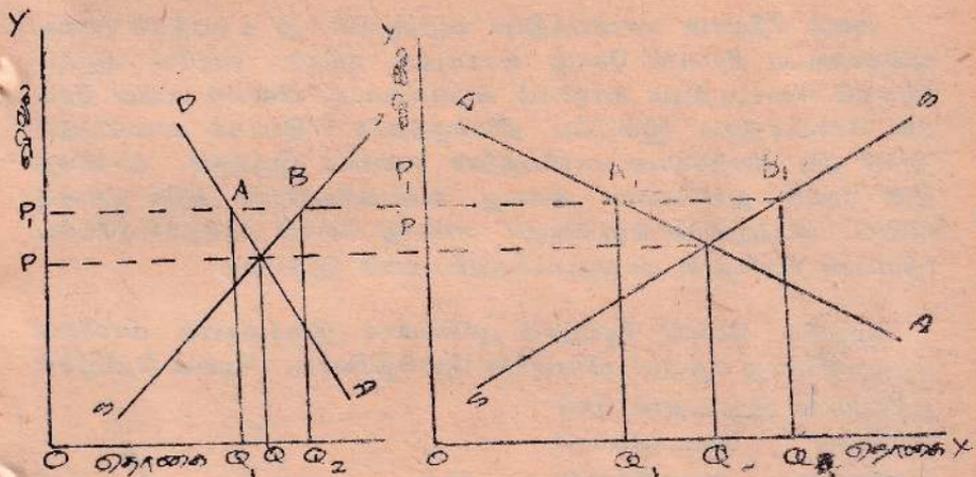
அரசாங்கம் உற்பத்தியாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக எடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் கொள்வனவுத் திட்டமும் ஒன்றாகும். பொதுவாக விவசாய செழிப்புக் காலங்களில் அரசாங்கம் கொள்வனவுத் திட்டங்களைக் கையாள்வதுண்டு. அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் விலையானது சமநிலை விலைக்கு மேலாக அமையும்போதுதான் கொள்வனவுத் திட்டம் திறமையாகத் தொழிற்படும். ஏனெனில் அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் விலை சமநிலை விலையாக இருப்பின் அவ்விலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் சந்தையிலேயே அனைத்தும் விற்கப்பட்டு விடுவதால் கொள்வனவுத் திட்டம் செயற்படவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. சமநிலை விலைக்குக் கீழாக விலை இருப்பின் அங்கு பொருட்பற்றாக்குறையே காணப்படும். இந் நிலையிலும் அரசாங்கம் கொள்வனவு செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனவே சமநிலை விலைக்கு மேலாக அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் விலை அமைந்தால்தான் கொள்வனவுத் திட்டம் செயற்படும்.

விவசாய செழிப்புக் காலங்களில் விலைகள் வீழ்ச்சியடையாதிருக்கவும் விவசாயிகளை உற்சாகப்படுத்தவும் கொள்வனவுத் திட்டங்கள் கையாளப்படுகின்றன. இலங்கையில் நெல்லுக்கான உத்தரவாத விலைத் திட்டமும் இத்தகையதொன்றேயாகும். இத்தகைய செயற் திட்டம் எவ்வாறு தொழிற்படும் என்பதை வரைபடத்தின் மூலம் (4.25) உதவியுடன் நோக்குவோம். ஆரம்பத்தில் விலை OP ஆக உள்ளது. அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட பொருளுக்கான உத்தரவாத விலையாக OP_1 ஐ அறிமுகப்படுத்துகின்றது, என எடுத்துக் கொள்வோம். அவ்விலையில் கேள்வி OQ_2 ஆகவும் நிரம்பல் OQ_1 ஆகவும் அமைவதால் மிகைநிரம்பல் ($Q_2 Q_1$) காணப்படுகின்றது. இதனை நீக்கவேண்டுமாயின் அரசாங்கம் கொள்வனவுத் திட்டம்

படம் 4. 25

டத்தின் மூலம் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்து களஞ்சிய அறைகளில் பாதுகாக்கவேண்டும். இந் நிலையில் அரசாங்கம் முழுத் தொகையினையும் கொள்வனவு செய்யவேண்டுமாயின் அரசாங்கம் செலவு செய்யவேண்டிய அளவு $OP_1 \times Q_1 Q_2$ ஆகும். அரசாங்கம் கொள்வனவுத் திட்டத்தின்மூலம் செலவுசெய்யும் அளவினை $Q_1 ABQ_2$ என்ற பகுதி காட்டி நிற்கின்றது. கொள்வனவுத் திட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கம் செலவுசெய்ய வேண்டிய தொகையானது கேள்வி நிரம்பல் ஆகியவற்றின் நெகிழ்ச்சி கூடுதலாக உள்ளபோது கூடுதலாகவும் குறைவாக உள்ள போது குறைவாகவும் இருக்கும். இதனை பின்வரும் வரைபடங்களில் இருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

படம் A

படம் B

படம் 4. 26

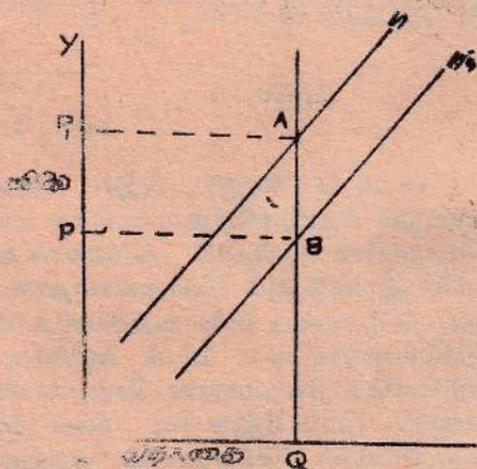
படம் 4. 26இல் Aஇல் உள்ள கேள்வி நிரம்பல் கோடுகள் காட்டும் நெகிழ்ச்சியிலும் பார்க்க படம் Bஇல் உள்ள கேள்வி நிரம்பல் கோடுகளின் நெகிழ்ச்சி கூடுதலானதாகும். ஆரம்பத்தில் OP என்ற விலை இரண்டுக்கும் பொதுவானதாக உள்ளது. அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் OP_1 என்ற விலை உத்தரவாத விலையாக அமைகிறது என எடுத்துக்கொள்வோம். படம் Aஇன்படி மிகை நிரம்பல் முழுவதையும் அரசாங்கம் கொள்வனவு செய்யுமாயின் அதற்குரிய செலவு $Q_1 ABQ_2$ ஆகும்; படம் Bஇன் படி மிகை நிரம்பல் முழுவதையும் அரசாங்கம் கொள்வனவு செய்யுமாயின் அதற்குரிய செலவு $Q_1 A_1 B_1 Q_2$ ஆகும். $Q_1 A B Q_2$ என்பதிலும் பார்க்க $Q_1 A_1 B_1 Q_2$ என்பது அதிகமானது என்பதை படங்களில் இருந்து தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடியும்.

மானியம் வழங்குதல்

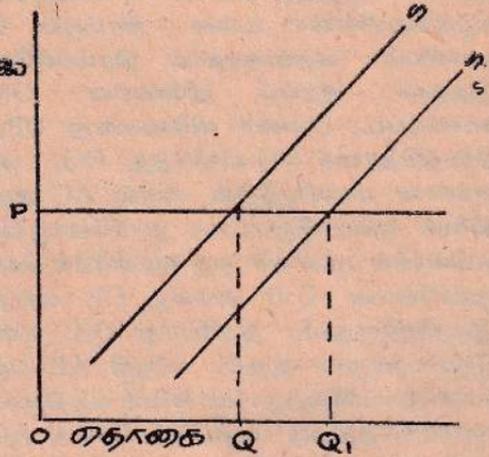
அரசாங்கம் பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்குக் கையாள் கின்ற இன்னொரு நடவடிக்கை மானியம் வழங்குதலாகும். உற்பத்தி மானியம் வழங்கும்போது உற்பத்தியாளர்களின் உற்பத்திச் செலவு குறைவடைகின்றது. இதனால் விலை குறைவடைய வாய்ப்பு ஏற்படுவ தால் நுகர்வு அதிகரிப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் அதிகம் உண்டு. எனவே குறிப்பிட்ட பொருளின் நுகர்வினை அதிகரிக்க வேண்டுமாயின் அரசாங்கம் மானியம் வழங்கும் நடவடிக்கையினைக் கையாளலாம். இங்கு அலகு ரீதியான உற்பத்தியாளர் மானியத்தினை வழங்கும்போது ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை நோக்குவோம்.

அலகு ரீதியான மானியத்தினை வழங்கும்போது உற்பத்திச் செலவு குறைவடைய நிரம்பல் கோடு வலப்புறம் நகரும். எனவே ஆரம்ப நிர்மபல் கோட்டிற்கும் மானியம் வழங்கப்பட்ட பின்னர் உள்ள நிர்ம பல் கோட்டிற்கும் இடையே நிலைக்குத்தச்சு ரீதியாகக் காணப்படும் தூரம் ஒரு அலகுக்கான மானியத்தின் அளவாக இருக்கும். மானியத் தின் மூலம் நுகர்வோரா அல்லது உற்பத்தியாளரா அதிக நன்மை யினைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றார் என்பது கேள்வி நெகிழ்ச்சியிலேயே (நிர்மபல் நெகிழ்ச்சி மாறாதபட்சத்தில்) தங்கி இருக்கும்.

முதலில் கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாக இருக்கையில் மானியம் வழங்கும்போது ஏற்படும் விளைவுகளை நோக்குவோம். கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாக இருப்பதால் கேள் விக் கோடு கிடையச்சுக்குச் செங்குத்தாக அமைகின்றது. S என்ற நிர்மபல் கோடு மானியம் வழங்க முன்னர் இருந்த நிலையினையும், S₁ என்ற கோடு மானியம் வழங்கிய பின்னர் உள்ள நிலையினை யும் காட்டுகின்றது. மானி யத்தின் அளவு AB ஆகும். மானியத்தின் அளவுக்கேற்ப விலை குறைவடைவதால் மானி யத்தினால் பெறப்படும் நன்மை முழுவதையும் நுகர்வோரே அனுபவிக்கின்றனர். ஆரம்ப விலை O P₁. மானியத்தின் பின் உள்ள விலை O P ஆகும்.

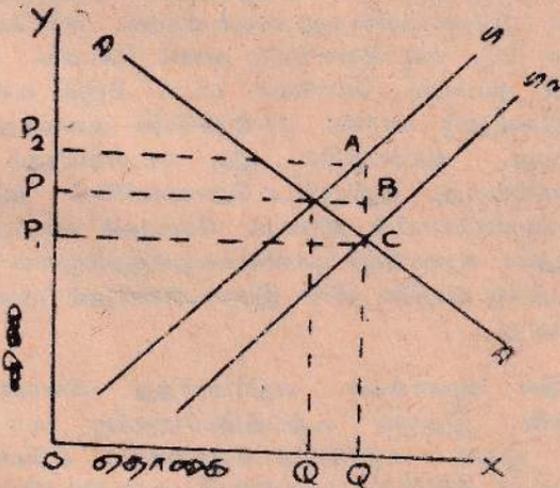
கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூரணமாக அமையும்போது ஏற்படும் விளைவுகளை நோக்குவோம். இந்நிலையில் கேள்விக்கோடு கிடையச்சுக்குச் சமந்தரமான கோடாக அமையும். S என்ற நிரம்பல் கோடு மானியம் வழங்க முன்னர் இருந்த நிலையையும் S_1 என்ற கோடு மானியம் வழங்கிய பின்னர் உள்ள நிலையையும் காட்டுகின்றது. நிரம்பல் கோடு வலப்புறம் நகர்ந்த போதும் கேள்விக்கோடு கிடையச்சுக்குச் சமந்தரமாக இருப்பதால் விலையில் மாற்றமில்லை. இதனால் மானியத்தின் நன்மையினை நுகர்வோர் விலை மாற்றத்தின் மூலம் பெற முடியாதுள்ளது. ஆனால் சமநிலைத்

படம் 4.28

தொகையில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கவும். ஆரம்ப தொகை OQ மானியம் வழங்கிய பின்னர் உள்ள தொகை OQ_1 ஆகும்.

அடுத்து கேள்வி நெகிழ்ச்சி பூச்சியமாகவோ, அல்லது பூரணமாகவோ இல்லாத நிலையினை நோக்குவோம், இந்நிலையில் கேள்விக்கோடு

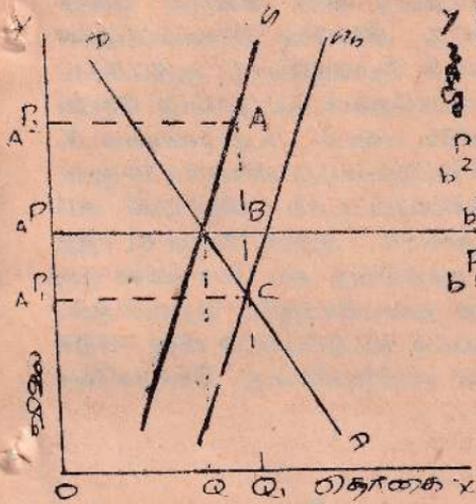

படம் 4.29

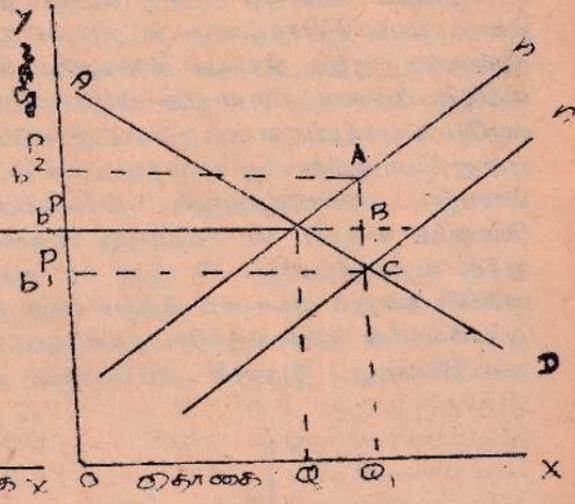
கீழ்நோக்கிய சரிவினைக் கொண்டதாக இருக்கும். படத்தில் DD என்ற கோடு கேள்விக் கோட்டையும் S என்ற கோடு மானியம் வழங்க முன்னர் இருந்த நிரம்பல் கோட்டையும் S_s என்ற கோடு மானியம் வழங்கியபின்னர் உள்ள நிரம்பல் கோட்டையும் காட்டுகின்றது. மானியம் வழங்குவதால் நிரம்பல்கோடு வலப்புறம் நகர்கின்றது. இதனால் ஆரம்ப விலையான OP என்பதில் மிகை நிரம்பல் காணப்பட, பின்னர் விலையானது OP₁ ஆக குறைவடைகின்றது. சம நிலைத்தொகை OQ விவரிந்து OQ₁ ஆக அதிகரிக்கின்றது. ஒரு அலகுக்கான மானியத்தின் அளவு AC ஆகும். அதில் BC என்ற பகுதி விலைக் குறைவினூடாக நுகர்வோருக்கு நன்மையை அளிக்கின்றது. ஏனெனில் முன்னர் ஒரு அலகினைக் கொள்வனவு செய்ய வேண்டுமாயின் நுகர்வோன் Q₁B அல்லது OP என்ற விலையைக் கொடுக்கவேண்டி இருந்ததிலும், தற்போது Q₁C என்ற விலையைக் கொடுக்கவேண்டி இருப்பதாலும் ஆகும். மிகுதி AB பகுதி உற்பத்தியாளருக்குரிய பகுதியாக அமைகின்றது. மானியம் வழங்குவதால் ஒரு அலகினைப் பொறுத்து அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும் செலவு AC ஆகும். எனவே OQ₁ என்ற தொகை முழுவதற்கும் அரசாங்கம் மானியம் வழங்குவதால் ஏற்படும் செலவு P₁P AC ஆகும்.

அலகுரிதியான மானியத்தினை வழங்குவதால் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவு, கேள்வி நிரம்பல் ஆகியவற்றின் நெகிழ்ச்சி கூடுதலாக உள்ளபோது இருப்பதிலும் பார்க்க நெகிழ்ச்சி குறைவாக உள்ள போது அதிகமாக இருக்கும். இதனைப் பின்வரும் விளக்கப் படங்களின் மூலம் தெளிவாகக் காட்டலாம். அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட பொருளில் குறிப்பிட்ட அளவு தொகையினை உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றது எனக் கருதுக. அவ் வெதிர்பார்க்கப்படும் தொகை OQ₁ என அமைகிறது எனக் கொள்க. படம் Aஇல் உள்ள கேள்வி நிரம்பல் கோடுகள் படம் Bஇல் உள்ள கேள்வி நிரம்பல் கோடுகளிலும் பார்க்க நெகிழ்ச்சியில் குறைந்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்பத்தில் இரு படங்களிலும் சமநிலைவிலை சமமாக அமைகின்றது. குறிப்பிட்ட தொகையினைக் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமாயின் நிரம்பல் கோடுகளை வலப்புறம் நகர்த்த வேண்டும். இதனை அரசாங்கம் மானியம்வழங்குதல்மூலம் மேற்கொள்ளலாம். ஆரம்பத்தில் சமநிலை விலை இருபடங்களிலும் முறையே O_AP, O_BP என உள்ளது.

ஆரம்பத்தில் அரசாங்கம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு உற்பத்தி நடைபெறவில்லை. இதனால் உற்பத்தியாளருக்கு மானியத்தை வழங்குவதன் மூலம் உற்பத்தித் தொகையில் அதிகரிப்பை மேற்கொள்ள விரும்பும் நிலையில், கேள்விநிரம்பல் நெகிழ்ச்சிகள் குறைவாக இருக்கும்போது அரசாங்கம் ஒரு அலகுக்கு வழங்க வேண்டிய மானி

படம் A

படம் 4.30

படம் B

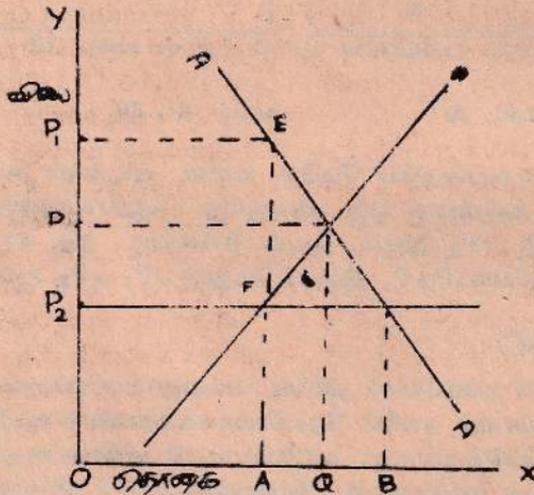
யம் அதிகம் என்பதையே மேலே உள்ள படங்கள் காட்டி நிற்கின்றன. படம் Aயின்படி ஒரு அலகுக்கு வழங்கவேண்டிய மானியத்தின் அளவு AP_1 , AP_2 ஆகும். படம் Bயின்படி ஒரு அலகுக்கு வழங்கவேண்டிய மானியம் bP_1 , bP_2 ஆகும், மேலும் AP_1 , $AP_2 > bP_1$, bP_2 ஆகும்.

கட்டுப்பாட்டு விலை :

அரசாங்கம் நுகர்வோர் நலனை அல்லது உழைப்பாளர் நலனை அல்லது உற்பத்தியாளர் நலனை நோக்கமாகக்கொண்டு கட்டுப்பாட்டு விலைகளை அறிமுகப்படுத்துகிறது. கட்டுப்பாட்டு விலையானது சுதந்திரமாக கேள்வி, நிரம்பல் சக்திகளால் நிர்ணயிக்கப்படும் விலையிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கும். பொதுவாக யுத்தகாலங்களில் கட்டுப்பாட்டு விலைகள் அமுலிலிருக்கும் என்பதை 1ஆவது 2ஆவது உலகயுத்த அனுபவங்கள் நமக்குத் தெளிவாக விளக்கிநிற்கின்றன. எனினும் சமாதான காலத்தில்கூட சில பொருட்கள் குறித்து கட்டுப்பாட்டு விலைகள் விதிக்கப்படுவதுண்டு. பொருட்களுக்குப் பெரும் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் போது அரசாங்கம் கட்டுப்பாட்டு விலைச் சட்டங்களை இயற்றும். கட்டுப்பாட்டு விலையினை நாம் இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. உயர்ந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை
(Maximum Control Price)
2. குறைந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை
(Minimum Control Price)

முதலில் உயர்ந்த பட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை என்றால் என்ன என்பதையும் உயர்ந்தபட்ச கட்டுப்பாட்டு விலையினை நிர்ணயிப்பதால் சந்தையில் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளையும் நோக்குவோம். குறிப்பிட்ட விலைக்கு மேலாகப் பொருளை விற்கக்கூடாதெனக் கட்டுப்பாடு செய்வதையே உயர்ந்தபட்ச கட்டுப்பாட்டு விலை என்பர். உதாரணமாக X என்ற பொருளின் மீது உயர்ந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலையாக 10 ரூபா என்பது அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டால் வியாபாரி அப் பொருளை 9 ரூபா 99 சதத்திற்கு விற்கலாம். ஆனால் 10 ரூபா 01 சதத்திற்கு விற்கமுடியாது. 10 ரூபா 01 சதத்திற்கு அப் பொருளின் ஒரு அலகினையேனும் வியாபாரி விற்குதல் அது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். நுகர்வோரின் நலன்கருதியே உயர்ந்தபட்ச கட்டுப்பாட்டு விலை விதிக்கப்படுகின்றது. இதனால் அப்பொருள் சமநிலைவிலைக்கு மேலாகவோ

படம் 4.31

அல்லது சமநிலை விலையின் அளவாகவோ இருப்பின் அதிகம் பயனைப் பெற முடியாது. இதனை வரைபடம் ஒன்றின்மூலம் விளங்கிக்கொள்வோம்.

ஆரம்பத்தில் DD என்ற கேள்விக் கோடும் S என்ற நிரம்பல் கோடும் சந்தையில் உள்ளபோது OP என்பது சமநிலைவிலையாகவும் OQ என்பது சமநிலைத் தொகையாகவும் அமைகின்றன. தற்போது அரசாங்கம் OP என்ற விலையினை அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட விலையினை உயர்ந்த பட்ச கட்டுப்பாட்டு விலையாக விதிப்பின் சந்தையில் அதிக பிரச்சினைகள் தோன்றமாட்டா. ஏனெனில் OP என்ற விலையில் சந்தை

யில் மிகைக் கேள்வியோ மிகை நிரம்பலோ இல்லை என்பதாலாகும். மேலும் OP என்ற விலைக்கு மேலாக உயர்ந்த பட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை விதிப்பின் அதாவது சமநிலைவிலைக்கு மேலாக உயர்ந்த பட்ச கட்டுப்பாட்டு விலை விதிப்பின் சந்தையில் பிரச்சனைகள் தோன்றும். உதாரணமாக OP_1 என்ற விலை கட்டுப்பாட்டு விலையாக இருப்பின் சந்தையில் மிகைநிரம்பல் காணப்படும். எனினும் OP என்ற விலையில் பொருட்களை விற்பதன் மூலம் மிகைநிரம்பல் சந்தையில் தோன்றாமல் செய்யலாம். ஏனெனில் உயர்ந்த பட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை அமுலில் இருக்கின்றபோது, பொருளின் விலையைக் குறைத்து விற்றால் தண்டனைக்குரிய குற்றம் அல்ல என்பதனாலாகும். மறுவளமாக உயர்ந்த பட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை சந்தை சமநிலைவிலைக்குக் கீழாக இருப்பின் சந்தையில் பிரச்சனைகள் தோன்றும். அரசாங்கம் OP_2 என்ற விலையினை உயர்ந்த பட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலையாக விதிக்கின்றபோது சந்தையில் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை நோக்குவோம். OP_2 என்ற விலையில் பொருளின் நிரம்பல் OA ஆகவும் பொருளுக்கான கேள்வி OB ஆகவும் அமைகின்றது. இதனால் AB அளவுக்கு மிகைக் கேள்வி காணப்படுகின்றது. மிகைக்கேள்வி உள்ளபோது சந்தையில் விலை, உயர்ச்சியை நாடி நிற்கும். எனினும் அரசாங்கம் கட்டுப்பாட்டுவிலை விதித்ததனால் OP_2 என்பதற்கு மேலான விலையில் பொருட்களை விற்கமுடியாது எனவே சந்தையில் பொருட் பற்றாக்குறை OP_2 விலையில் காணப்படும். அதாவது சந்தையில் OP_2 விலையில் நுகர்வோர் குறிப்பிட்ட தொகையினை வாங்குவதற்குத் தயாராக உள்ளபோது அவர்கள் எல்லோரையும் இருப்பிடுதல்கூடிய வகையில் பொருளின் நிரம்பல் இல்லை. எனவே இருக்கின்ற பொருளை நுகர்வோருக்கு வழங்குவதற்கு விற்பனையாளர்கள் பல முறைகளைக் கையாளலாம்.

வியாபாரி தமது கடைக்கு முதலில் வருபவர்களுக்கே பொருட்களை வழங்குவது என்ற கொள்கையினைக் கடைப்பிடிக்கலாம். இக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பின் அவ்வியாபார நிலையத்தின் முன்பெரிய 'கியூ' (Queue) தோன்றும். இலங்கையில் 1970க்கும் 1977க்கு மிடையில் பல பொருட்களின் மீது கட்டுப்பாட்டு விலை விதிக்கப்பட்ட போது, பற்றாக்குறைப் பொருட்களைப் பெறுவதற்காக மக்கள் பலர் விற்பனை நிலையங்களுக்குமுன்னர் "கியூ"வில் நின்றதை இங்கு நினைவு கூர்தல் நல்லது. இம்முறையினைக் கடைப்பிடிக்கின்றபோது, மக்களுடைய நேரம் பெருமளவு உறிஞ்சிக்கொள்ளப்படுகிறது. அத்துடன் வரிசையில் பின்நிற்பவர்களுக்கு, சில சமயங்களில் பொருள் கிடைக்காமலும் போகலாம். இதனைவிட கடையின் சொந்தக் காரர்கள் தமது விருப்பத்தின்பேரிலும் தாம் வைத்துள்ள பொருளை வாடிக்கையாளருக்கு வழங்கலாம். இம்முறையின்படி விற்பனைநிலையத்தின் சொந்தக்காரர் தம்மிடம் ஒழுங்காகப் பொருட்களைக் கொள்

வனவு செய்யும் வாடிக்கையாளருக்கு வழங்கிக்கொள்ளலாம். அல்லது தமது உறவினருக்கோ அல்லது நண்பர்களுக்கோ வழங்கலாம். இதனை “விற்பனையாளர் தெரிவு” என அழைப்பர். இம்முறையின் கீழும் பற்றாக்குறையான பொருட்கள் எல்லா நுகர்வோருக்கும் கிடைக்காது. எனவே மேற்கூறிய இரண்டு முறைகளாலும் சகல நுகர்வோருக்கும் பற்றாக்குறையான பொருள் கிடைக்காது என்பதால், அரசாங்கம் வேறு முறையினைக் கையாளவேண்டி ஏற்படலாம்.

அரசாங்கம் பங்கீட்டு முறையினைக் கையாள முற்படலாம். இம்முறையின்கீழ் நுகர்வோருக்கு கூப்பண்கள் வழங்கப்பட்டு, இருக்கின்ற பொருட்கள் சமமான அளவில் பங்கிடப்படும். படத்தின்படி X பொருளில் OP₁ விலையில் சந்தையில் உள்ள பொருட்களின் அளவு OA ஆகும், சமூகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் பொருட்களைச் சமமாக வழங்கும் முறையினையோ, அல்லது வயது, பால், குடும்பத்தின் அளவு, போன்ற அல்லது வேறு தகுதி விதிகளை அடிப்படையாகவைத்தோ இருக்கின்ற பொருட்களை வழங்கலாம். எனினும் பங்கீட்டு முறையினைக் கையாளுகின்றபோது, பொருளுக்கான கேள்வியின் அளவானது, செயற்கையான முறையில் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

சமநிலை விலைக்குக்கீழ் உயர்ந்தபட்ச கட்டுப்பாட்டு விலையானது விதிக்கப்பட்டு அமுல்நடத்தப்படும்போது, பொருட் பற்றாக்குறை ஏற்படும். இப் பொருட் பற்றாக்குறையைப் பயன்படுத்தி கறுப்புச் சந்தை அல்லது கள்ளச் சந்தை தோன்றலாம். கறுப்புச்சந்தை என்பது சட்டரீதியான விலைக்கு மாறாக சட்டரீதியல்லாத முறையில் பொருட்கள் விற்கப்படுவதைக் குறிப்பிடும். அதாவது உயர்ந்த பட்ச கட்டுப்பாட்டு விலை விதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது அதற்குக் கூடிய விலையிலேயோ, குறைந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை விதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அதற்குக் குறைவான விலையிலேயோ பொருட்கள் விற்பனைசெய்யப்படுவதைக் குறிக்கும். படத்தில் OA என்பது கட்டுப்பாட்டு விலையில் நிரம்பலாக உள்ளபோது OB என்பது கேள்வியாக உள்ளது. எனவே மிகைக் கேள்வி காணப்படுவதால் பலர் பொருட்களை வாங்குவதற்குப் போட்டியிடும்போது, சில நுகர்வோர் கூடிய விலையினைக் கொடுத்து பொருளைப் பெற முன்வரலாம். இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி விற்பனையாளர்களும் சட்டரீதியில்லாத முறையில் பொருளின் விலையினை உயர்த்திக்கொள்ளலாம். இந்நிலையினை நமது சமூகத்தில் அடிக்கடி காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்நிலையில் கறுப்புச்சந்தை தோன்றும்,

சட்டரீதியான கட்டுப்பாட்டு விலை OP₁ ஆகும். இந்நிலையில் சந்தையில் உள்ள பொருளின் நிரம்பல் தொகை OA ஆகும். இத்தொகை முழுவதையும் கட்டுப்பாட்டு விலையிலேயே விற்பனையாளர்கள் சந்தையில் விற்பின் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் OP₁ FA ஆகும்.

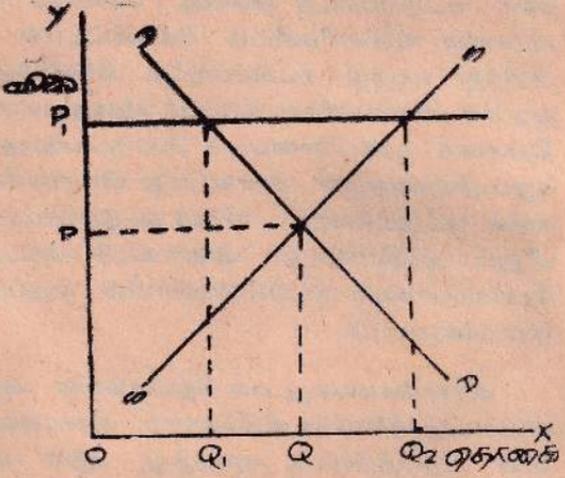
இதுவே கட்டுப்பாட்டு விலையில் சட்டரீதியாகக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் ஆகும். OA என்பது நிரம்பலாக உள்ளபோது கறுப்புச்சந்தை மூலம் ஒரு அலகுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உச்சவிலை OP_1 ஆகும். எனவே ஒரு அலகுக்குக் கிடைக்கும் சட்டரீதியல்லாத வருமானம் $OP_1 - OP_2 = P_1 P_2$ ஆகும். முழுப்பொருட்களையும் கறுப்புச்சந்தையில் விற்பின் விற்பனையாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் மொத்த வருமானம் $OP_1 EA$ ஆகும். இதில் $OP_2 FA$ சட்டரீதியான வருமானம். $P_2 P_1 EF$ சட்டரீதியல்லாத வருமானம். ஆனால் சமூகத்தில் உள்ள எல்லா வியாபாரிகளும் கறுப்புச் சந்தை விலையில் கட்டுப்பாட்டுவிலை யுடைய பொருட்களை விற்கிறார்கள் என்று கூறுவதற்கில்லை. ஏனெனில் சில வியாபாரிகள் நேர்மையான சிந்தையுடையவர்களாக இருப்பர். சிலர் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு மேலாகப் பொருட்களை விற்கும்போது அரசாங்க அதிகாரிகளிடம் சிக்கிவிட்டால் பெறக்கூடிய தண்டனையை அறிந்து பயந்து கட்டுப்பாட்டு விலையிலேயே பொருட்களை விற்பர். ஒரு சில வியாபாரிகள் கறுப்புச் சந்தைமூலம் பெறக்கூடிய அதிக லாபத்திற்காகத் தண்டனையையும் பொருட்படுத்தாது கூடிய விலைக்கு விற்பர். கறுப்புச்சந்தையின் அளவானது வியாபாரிகள், நுகர்வோர் ஆகியவர்களில் மட்டுமல்லாது, விலைக் கட்டுப்பாட்டதிகாரிகளின் நடவடிக்கையிலும் தங்கியுள்ளது. விலைக் கட்டுப்பாட்டதிகாரிகள் திறமையாகவும் நேர்மையாகவும் நடப்பார்களாயின் கறுப்புச் சந்தையின் அளவினைக் குறைக்கமுடியும்.

அரசாங்கமானது பல நோக்கங்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கட்டுப்பாட்டு விலையினை விதிக்கலாம். அரசாங்கமானது குறிப்பிட்ட பொருளின் உற்பத்தியைக் குறைத்து, அதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சாதனங்களை வேறு பொருட்களை உற்பத்திசெய்யப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் கட்டுப்பாட்டு விலையினை விதிக்கலாம். உதாரணமாக யுத்தகாலங்களில் யுத்த தளபாடங்களை அதிகம் உற்பத்தி செய்வதற்காக ஏனைய பொருட்களின் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடன் கட்டுப்பாட்டு விலை விதிக்கப்படுவதுண்டு. இந் நோக்கம் பெரும்பாலும் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் உண்டு. இருக்கின்ற பொருட்களைச் சமமாகப் பங்கிடவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கட்டுப்பாட்டு விலை விதிக்கப்படுகின்றபோது, சில்லறை விலை விற்பனையாளர்களின் நடவடிக்கைகளால் இந்நோக்கம் பெரிதும் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. விலையினைக் குறைவாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் உயர்ந்த பட்சக் கட்டுப்பாட்டுவிலை விதிக்கப்படுகின்றபோது கறுப்புச் சந்தை தோன்றுவதன் காரணமாக இந்நோக்கம் நிறைவேறுவதில்லை.

குறைந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை :

குறைந்த பட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை என்பது குறிப்பிட்ட விலைக்குக் கீழாகப் பொருட்களை விற்கக்கூடாதெனக் கட்டுப்பாடு செய்யப்படுவதைக் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்விலைக்குக்கீழ் விற்பனை செய்வது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணமாகக் குறைந்த பட்சக் கூலியைக் கூறலாம். சில உற்பத்தியாளர்கள் சில்லறை விற்பனையாளர்களிடம் தமது பொருளின் விலையினைக் குறிப்பிட்ட விலைக்குக் குறைவாக விற்கக்கூடாதெனக் குறிப்பிடப்படுவதும் இதனையே குறிப்பிடுகின்றது. குறைந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை காரணமாகச் சந்தையில் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் படத்தின் உதவியுடன் விளக்குவோம்.

ஆரம்பத்தில் DD என்ற கேள்விக்கோடும், SS என்ற நிரம்பல்கோடும் சந்திக்கின்றபோது சமநிலைவிலை OP ஆகவும் சமநிலைத் தொகை OQ ஆகவும் அமைகின்றது. குறைந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலையானது சமநிலை விலைக்குக் கீழாக விதிக்கப்பட்டபின் பிரச்சினைகள் ஏற்படமாட்டாது. ஏனெனில் சமநிலைவிலைக்குக் கீழாகக் குறைந்த பட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை இருக்குமாயின், விலை உயர்வை நோக்கியே நாடிநிற்கும். எனவே உயர்ந்த விலையில் பொருட்களை விற்கலாம்.

படம் 4. 32

இது சட்டத்திற்கும் மாறாதல்ல. ஆனால் குறைந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை சமநிலை விலைக்கு மேலாக விதிக்கப்பட்டபின் பிரச்சினைகள் தோன்றலாம். உதாரணமாக அரசாங்கத்தினால் குறைந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலையானது OP_1 என நிர்ணயிக்கப்பட்டபின், சந்தை சமநிலை விலையினை சட்டப்படி அணுக முடியாதநிலை ஏற்படும். OP_1 என்ற விலையில் கேள்வி OQ_1 ஆக அமைய நிரம்பலின் அளவு OQ_2 ஆக அமைவதால் மிகை நிரம்பல் $Q_1 Q_2$ ஆக அமையும். எனவே இங்கு பற்றாக்குறை என்பது இல்லை. இதனால் நுகர்வோருக்கிடையே பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகப் போட்டி இருக்காது. மாறாக உற்பத்தியாளர்கள் தமது பொருட்களை விற்பனை வேண்டும்

என்ற உந்துதலில் நுகர்வோரைக் கவர்வதற்கு பலவழிகளில் முயற்சி செய்வார்கள். உதாரணமாக குறிப்பிட்ட விலையில் பொருளை வாங்குபவர்களுக்கு வேறு சில சிறிய பொருட்களை இனாமாக வழங்க முற்படலாம். மேலும் குறைந்த பட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலை சமநிலை விலைக்கு மேலாக நிர்ணயிக்கப்படும்போது கறுப்புச் சந்தை தோன்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில் உயர்ந்த விலையில் கொள்வனவு செய்து குறைந்த விலையில் விற்பதனால் எவருக்கும் இலாபம் கிடைப்பதில்லை. எனினும் உற்பத்தியாளர் பொறுத்து தமது பொருள் ஒரு போதும் விற்காமல் இருப்பதிலும் பார்க்க குறைந்த விலையிலாவது விற்பனை விடவேண்டும் என்ற ஒருவித தூண்டுதல் காணப்படலாம்.

குறைந்தபட்ச விலைக்கட்டுப்பாடு முறை மேற்கொள்ளப்படுவதால் குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் குறித்து பின்வரும் விளைவுகள் ஏற்படலாம்.

1. உடனடியாக மிகை நிரம்பல் சந்தையில் காணப்படும்.
2. சில அலகுகள் முன்பிலும் பார்க்க கூடிய விலைக்கு விற்கப்படலாம். உதாரணமாக முன்பு சந்தை விலை OP ஆக இருந்தபோது OQ_1 அலகுகளை அவ்விலையிலேயே விற்க முடிந்திருக்கும். ஆனால் OP_1 கட்டுப்பாட்டு விலையாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட பின்னர் OQ_1 அலகுகளை முன்பிலும் பார்க்க உயர்ந்த விலையில் விற்கலாம்.
3. விற்பனையின் அளவு குறைவடையும். முன்பு OP விலையில் விற்பனை அளவு OQ அலகுகள். தற்போது OP_1 விலையில் விற்கக்கூடிய அளவு OQ_1 ஆகும்.
4. சில உற்பத்தியாளர்கள் தமது பொருட்களை விற்பனை வேண்டும் என்பதற்காக சட்டத்திற்குப் புறம்பாக குறைந்த விலையில் பொருட்களை விற்கலாம்.

குறைந்தபட்சக் கட்டுப்பாட்டு விலையானது உழைப்பாளரைப் பொறுத்து பல நாடுகளில் அமுல் நடத்தப்பட்டிருப்பதைக் கணலாம். முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டக்கூடாது என்பதற்காகவே இத்தகைய குறைந்தபட்சக் கூலி சட்டரீதியாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இக்குறைந்தபட்சக் கூலியானது சமநிலை விலைக்கு மேலாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பின் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை நோக்குவோம்.

மேலே உள்ள படத்தினையே (4.32) இதற்கு உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வோம். SS என்பது உழைப்பாளரின் நிரம்பலையும் DD என்பது உழைப்பாளருக்கான கேள்வியையும் குறிப்பதாக எடுத்துக் கொள்வோம். சந்தையில் நிலவும் கூலியின் அளவு OP ஆகும். இக்கூலியில் உழைப்பாளருக்கான மிகை நிரம்பலோ மிகை கேள்வியோ இல்லை. இந்நிலையில் அரசாங்கம் OP_1 என்றளவு கூலியினை குறைந்தபட்சக் கூலியாக நிர்ணயிக்கிறது என எடுத்துக்கொள்வோம். இந்நிலையில் சந்தையில் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பின்வருமாறு கூறலாம்.

1. சந்தையில் வேலைமட்டத்தின் அளவினை QQ_1 என்ற அளவால் குறைக்கும்.
2. தொழிலாளர் குறைப்புக்குப் பின்னரும் வேலையில் உள்ளவர்கள் முன்பு பெற்ற கூலியிலும் பார்க்க உயர்ந்த கூலி பெறுவர். முன்பு பெற்ற கூலி OP . தற்போது பெறும் கூலி OP_1 .
3. வேலையில்லாதோர் படை Q_1Q_2 என்ற அளவாக இருக்கும். OP_1 என்ற கூலியில் இவர்களால் வேலைபெற முடியாது இருக்கும்.
4. குறைந்த கூலியில் வேலை செய்வதற்கு சில தொழிலாளர்கள் முன் வரலாம். வெளிநாடுகளில் பகுதிநேர வேலை செய்பவர்களை உண்மையாகப் பெறவேண்டிய கூலியிலும் பார்க்க குறைந்த கூலியினைப் பெறுவதை இங்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

பல நாடுகளில் அரசாங்கங்களினால் குறைந்தபட்ச விலைக்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டங்கள் அமுல் நடத்தப்பட்டபோது சில அனுபவங்களைப் பெற முடிந்தது. சில விவசாயப் பொருட்கள் பொறுத்து குறைந்த பட்ச விலைக்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டபோது எதிர் பாராத அளவுக்கு கட்டுப்பாட்டு விலையில் மிகை நிரம்பல் காணப்பட்டது. இதனால் அரசாங்கமே அப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்து தமது பண்டகசாலைகளில் வைக்கவேண்டியதாயிற்று. தொழிலாளர் பொறுத்து குறைந்தபட்ச கூலிச்சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டபோது வேலையின்மை வடிவில் மிகை நிரம்பல் காணப்பட்டது.

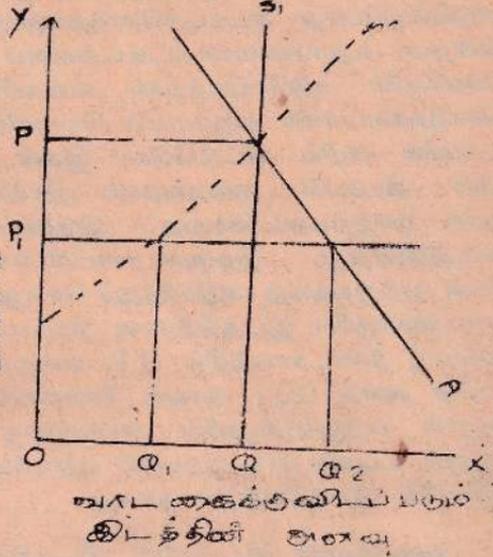
குறைந்தபட்ச கட்டுப்பாட்டு விலை சமநிலை விலைக்கு மேலாக விதிக்கப்படுகின்றபோது மிகை நிரம்பல் ஏற்படுவது இயல்பானதே. இவ்வாறான மிகை நிரம்பல் எழுவதைத் தடுப்பதற்கு, கட்டுப்பாட்டு விலையில் இருக்கும் கேள்வியை அறிந்து அதற்கேற்ப உற்பத்தியாளர்கள் அனுமதிப்பங்கின் அடிப்படையில் நிரம்பலைச் செய்யலாம். ஒபெக் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் இவ்வடிப்படையில் இயங்க முயல்வதைக் கூறலாம்.

வாடகைக் கட்டுப்பாடு :

பெரும்பாலும் சமாதான காலங்களில் அரசாங்கத்தினால் அமுல் நடத்தப்படும் சட்டங்களில் ஒன்றாக வாடகைக் கட்டுப்பாட்டு சட்டம் அமைகின்றது. குறிப்பிட்ட கட்டணத்திற்கு மேலாக வாடகை அறவிடக் கூடாது என்பதை அறிவிக்கும் சட்டமே வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டமாகும். இலங்கையிலும் வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. வாடகைச் சட்டங்களை ஒழுங்காக அமுல் நடத்துவதற்கு வாடகைக் கட்டுப்பாட்டு சபையொன்றும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. வாடகைச் சட்டம் பொதுவாக வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்களின் நலன் கருதியே இயற்றப்படுகிறது. எனினும் இச்சட்டங்கள் வீட்டுச்

சொந்தக்காரர்களைப் பாதிப்பதால். அவர்கள் சட்டத்தைப் பல வழிகளிலும் மீற முயல்கிறார்கள், என்பதை அனுபவரீதியான ஆய்வுகள் தெரிவித்துள்ளன. வாடகைச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்படுவதால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பின்புறம் படத்தின் உதவியுடன் விளக்குவோம்.

படம் 4.33 என்ற விளைகோடு வாடகைக்கு விடப்படும் இடத்திற்கான கேள்வியினைக் காட்டி நிற்கிறது. ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வாடகைக்கு விடக்கூடிய இடத்தின் நிரம்பலை S_1 என்ற கோடு காட்டி நிற்கிறது. இதனால் வாடகைச் சட்டம் அமுல் வருவதற்குமுன் சுதந்திரமான முறையில் கேள்வி, நிரம்பல் சக்திகள் இயங்குவதால் நிர்ணயிக்கப்படும் வாடகையின் அளவு OP ஆகவும் வாடகைக்கு இருக்கும் இடத்தின் அளவு OQ ஆகவும் உள்ளது. தற்போது வாடகைச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது என்றும் வாடகையின் அளவு OP_1 ஆக நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்றும் எடுத்துக் கொள்வோம். வாடகைச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவுடன் வாடகை கொடுக்கப்படும் இடங்களின் அளவில் அதாவது நிரம்பலில் உடனடியாக மாற்றமேற்படாது. ஏனெனில் வாடகைக்கென வீடுகள் கட்டப்பட்டிருப்பின் அதனை வாடகைக்கெனவே விடவேண்டி இருக்கும். ஏனைய நோக்கங்களுக்கு அவற்றினை உடனடியாகப் பாவிப்பது முடியாத காரியமாகும். எனவே தளபாடமிடப்படாத குடியிருப்புக் கட்டிடங்கள் வீடுகள் ஆகியவற்றுக்கான நிரம்பல் நெகிழ்ச்சி குறுங்காலத்தில் ஏறக்குறைய பூச்சியமாக இருக்கும். இதனால் உயர்ந்த பட்ச வாடகைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு ஓரிரு வருடங்களுக்கு வாடகைக்கான இடத்தின் அளவு மாற்றமுறாமல் இருப்பதால் அதனைக் காட்டும் நிரம்பல் கோடு S_1 கிடையச்சுக்குச் செங்குத்தாக உள்ளது. வாடகைச்சட்டத்தின் காரணமாக வாடகையின் அளவு OP என்பதில் இருந்து OP_1 ஆகக் குறைகின்றது. இதனால் ஏற்படும் உடனடி விளைவு யாதெனில் வாடகைக்குரிய இடத்திற்கான கேள்வியின் அளவு OQ விருந்து OQ_1 ஆக அதிகரிப்பதாகும். நிரம்பல் குறுங்காலத்தில் மாறாமல் இருப்பதால், உடனடியாக ஏற்படும் பற்றாக்குறையின் அளவு OQ_1 ஆகும்.

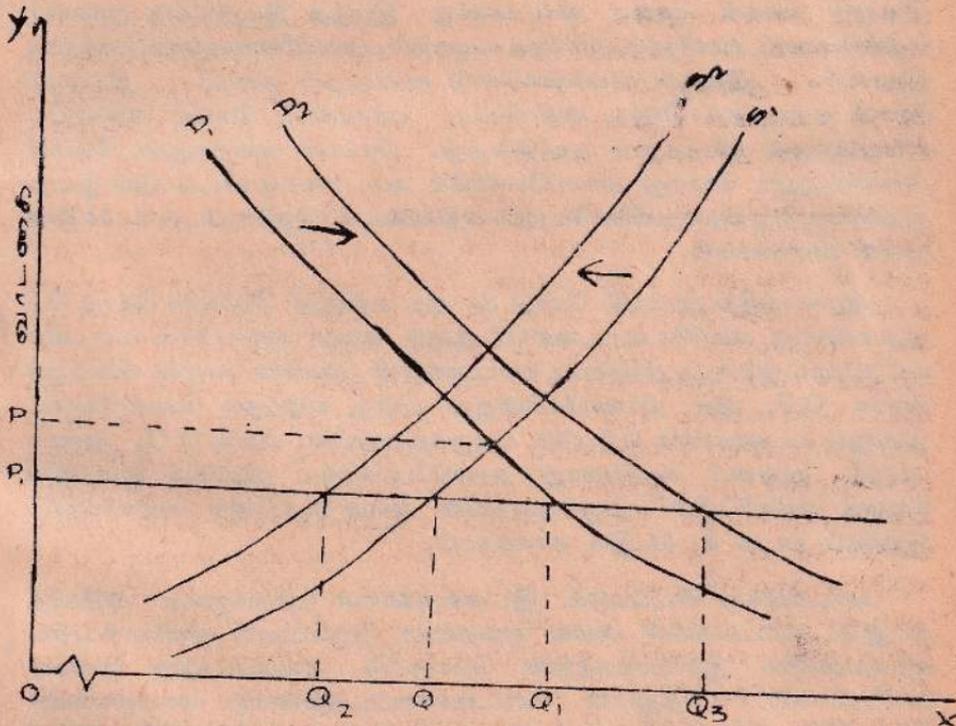
படம் 4.33

வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டமானது வாடகையின் மூலம் கட்டிடச் சொந்தக்காரர் பெறக்கூடிய வருமானத்தினைக் குறைக்கின்றது. இத்தகைய வருமானம் குறைவதால் வாடகைக்கு விடுவதற்கெனப் புதிய கட்டிடங்கள் அமைக்கும் ஆர்வம் குறையும். மேலும் வாடகைக்கு விடுகின்றபோது கட்டிடச்சொந்தக்காரருக்குச் சில செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக கட்டிடங்களைப் பராமரித்தல் செலவுகள். இச் செலவுகளை ஈடுசெய்யத்தக்க வகையில் வாடகை மூலம் கட்டிடச் சொந்தக்காரர்கள் வருமானம் பெறாவிடின் காலப்போக்கில் அக்கட்டிடங்களை அழிய விட்டுவிடுவர் இதன் காரணமாக சில வருடங்களின் பின் நிரம்பல் குறைவதால் நிரம்பல் கோடு நெகிழ்ச்சியுடையதாக மாற்றமடைகின்றது. இதனைப் படத்தில் முறிந்த கோடு காட்டுகின்றது. இதனால் காலப்போக்கில் வாடகைக்கான இடத்திற்கான பற்றாக்குறை அதிகரித்துச் செல்லும். காரணம் நீண்டகாலத்தில் வாடகைக்குரிய இடத்திற்கான நிரம்பல் குறைவதால் ஆகும். படத்தின்படி நீண்டகாலத்தில் $O P_1$ என்ற வாடகைக் கட்டணத்தில் நிரம்பலின் அளவு $O Q_1$ ஆகவும் கேள்வியின் அளவு $O Q_2$ ஆகவும் அமைவதால் பற்றாக்குறையின் அளவானது $Q_1 Q_2$ ஆக அமைகின்றது. ஆனால் உடனடியாக ஏற்படும் பற்றாக்குறையின் அளவு $Q Q_2$ என்பதை நினைவில் வைத்திருத்தல் நல்லது.

வாடகைக்கு விடப்படும் இடத்திற்கு பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்ற போது, கட்டிடச் சொந்தக்காரர் அச்சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கறுப்புச் சந்தையை உருவாக்குவர். பற்றாக்குறை இருப்பதன் காரணமாக சட்டரீதியான வாடகையைவிட கூடுதலான வாடகையினைப் பல்வேறு வழிகளில் பெறுவதற்குக் கட்டிடச் சொந்தக்காரர் முனைவர். புதிதாகக் குடியிருக்க வருவோரிடம் நுழைவுக் கட்டணமாக குறிப்பிட்ட தொகையினை முன்பணமாகப் பெற முன்வரலாம். இத்தகைய நடவடிக்கையினை இலங்கையின் நகரப்பகுதிகளில் இன்று பரவலாகக் காணமுடிகின்றது. இத்தகைய முன்பணமானது கட்டுப்பாட்டு வாடகையின் அளவுக்கும் கேள்வி நிரம்பல் சக்திகளால் சந்தையில் நிர்ணயிக்கப்படும் வாடகையின் அளவுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டினை ஈடுசெய்வதாக இருக்கும். மேலும் புதிதாகக் குடியேற வருபவர்களிடம் நுழைவுக் கட்டணமாக முன்பணம் பெறுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருப்பதால், ஏற்கனவே குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றி விடுவதற்கு கட்டிடச் சொந்தக்காரர்கள் முனையலாம். (இத்தகைய சம்பவங்கள் பலவற்றை வாசகர்கள் தேரில் பார்த்திருக்கவும் கூடும்). இத்தகைய நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்கு மேலும் சட்டங்களை அரசாங்கம் இயற்ற வேண்டி இருக்கும். நீதிமன்றத்தினைத் திருப்திப் படுத்தும் வகையில் கட்டிடச் சொந்தக்காரர்கள் காரணங்கள் காட்டினால் ஏற்கனவே குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றலாம் என அரசாங்கம் கூறும். மேலும் கட்டிட

டச் சொந்தக்காரரின் இத்தகைய நடவடிக்கை குடியிருப்பவருக்கு எரிச் சலைக் கொடுத்தால் வாடகையைச் செலுத்தாது விடல், கட்டிடங் களுக்குச் சேதத்தை விளைவித்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவர். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் வாடகைக்குக் கிடைக்கக் கூடிய இடத்தின் நிரம்பலின் அளவை மேலும் குறைக்கும். நீண்ட காலத்தில் குறிப்பாக பணவீக்க காலத்தில் வாடகைக்குரிய இடத்தின் நிரம்பல் குறையக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் அதிகம் உண்டு. அத்துடன் வாடகைக்குரிய இடத்திற்கான கேள்வியும் அதிகரிக்க பல சாத்தியக் கூறுகள் உண்டு. இதனால் நீண்ட காலத்தில் வாடகைக்குரிய இடத்திற்கான பற்றாக்குறை மேலும் அதிகரிப்பதற்கான நிலைகள் கூடுதலாகக் காணப்படும்.

வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டங்கள் வாடகைக்கு இருப்பவரைப் பாதுகாப்பதற்காக அரசாங்கத்தினால் இயற்றப்படுகின்றன. பணவீக்க காலத்தில் அரசாங்கம் இச் சட்டத்தினைக் கூடுதலாக அறிமுகப் படுத்து கின்றது. பணவீக்க காலத்தில் பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிப்பதால்

வாடகைக்கு விடப்படும் இடத்தினை

புதிய வீடுகளைக் கட்டுவதற்கான செலவு, வீடுகளைப் பராமரிக்கின்ற செலவு என்பன அதிகரிக்கின்றன. இதனால் நிரம்பல் குறைவதால் நிரம்பல் கோடானது படம் 4.34இல் உள்ளதுபோல ஆரம்பத்தில் S_1 ஆக இருந்து S_2 ஆக இடது பக்கம் நகர்கின்றது.

அதேவேளையில் நீண்ட காலத்தில் வாடகை அதிகரிப்பினும் பல காரணங்களால் வாடகைக்குரிய இடத்திற்கான கேள்வி நெகிழ்வுடையதாக இருக்கும். சிலர் வாடகைக்குக் குடியிருப்பதை விட்டு வீடுகளைச் சொந்தமாகக் கொள்வனவு செய்வதாலும், சிலர் வாடகை மலிவாக உள்ள இடங்களை நோக்கி நகர்வதாலும், சிலர் தாம் வாடகைக்கு எடுத்துள்ள வீட்டில் ஒரு பகுதியை வேறு நபர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்குவதாலோ அல்லது முன்பிலும் சிறிய இடத்தில் வாடகைக்கு இருப்பதாலோ, வாடகைக்குரிய இடத்தின் அளவை முன்பிலும் பார்க்கச் சுருக்கிக் கொள்வதாலும் நீண்டகாலத்தில் வாடகைக்குரிய இடத்திற்கான கேள்வியானது நெகிழ்ச்சியுடையதாக அமைகின்றது. மேலும் நீண்ட காலத்தில் மக்களின் வருமானம் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் மக்கள் முன்பு வாடகைக்கு இருந்த இடத்திற்கு முன்னர் வழங்கிய வாடகையிலும் பார்க்கக் கூடிய வாடகையினை வழங்கத் தயாராக இருப்பர். இதனால் கேள்விக் கோடு வலப்புறம் நகரும். நிரம்பல் கோடு உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்பு, பராமரிப்பு செலவு அதிகரிப்பு என்பவற்றால் இடப்புறம் நகர்கின்றது. நிரம்பல் குறைவதும், கேள்வி அதிகரிப்பதும் சேர்ந்து காலப்போக்கில் வாடகைக்கு விடப்படும் இடத்திற்கான பற்றாக்குறையினை மேலும் அதிகரிக்கும். இதனை படம் 4.34 இன் மூலம் விளக்கலாம்.

ஆரம்பத்தில் நிரம்பல் கோடு S_1 ஆக உள்ளது. கேள்விக் கோடு D_1 ஆக உள்ளது. சமநிலை வாடகை OP ஆகும். ஆனால் அரசாங்கம் வாடகை கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின்படி வாடகையின் அளவினை சமநிலை விலைக்குக் கீழாக OP_1 ஆக நிர்ணயிக்கின்றது என்று எடுத்துக் கொள்வோம். இதனால் உடனடியாக ஏற்படும் பற்றாக்குறையின் அளவு Q_1 ஆகும். ஆனால் முன்னர் கூறியவாறு காலப்போக்கில், நிரம்பல் குறைந்த கேள்வி அதிகரிப்பின் பற்றாக்குறையின் அளவு Q_2, Q_3 ஆக அதிகரிக்கும். இதனைப் படம் 4.34 இல் காணலாம்.

வாடகைக்கு விடப்படும் இடங்களுக்கான பற்றாக்குறை அதிகரித்தாலும், வாடகையின் அளவு குறைவாக இருப்பதால் தனியார் புதிய கட்டிடங்களை இந்நோக்கத்தின் பொருட்டு அமைப்பதற்கு முன்வர மாட்டார்கள். அத்துடன் வாடகைச்சட்டத்தின்படி வாடகையைச் செலுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் தாம் இருக்கும் இடத்தினை விட்டு வேறிடங்களுக்கு நகரவும் விரும்பமாட்டார்கள். ஏனெனில் புதிய இடத்தினைத் தேடிக் கொள்வதில் ஏற்படக்கூடிய சிரமத்தினாலாகும்.

இடப்பற்றாக்குறையின் காரணமாக அரசாங்கமே புதிய கட்டிடங்களை, தொடர்மாடி இருப்புக்களைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகும். எனவே சுருக்கமாக நோக்கின் வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டமானது வாடகைக்கான இடத்தில் பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தி கறுப்புச்சந்தை தோன்ற வழி வகுக்கும். இதனால் அரசாங்கம் புதிய சட்டங்களை இயற்ற வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாவதுடன், புதிய கட்டிடங்களைத் தானே அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்படும். இத்தகைய உண்மைகளையே உலகின் பல பாகங்களில் வாடகைச் சட்டங்களை அமுல் நடத்தியபோது அனுபவங்களாகப் பெறமுடிந்தது.

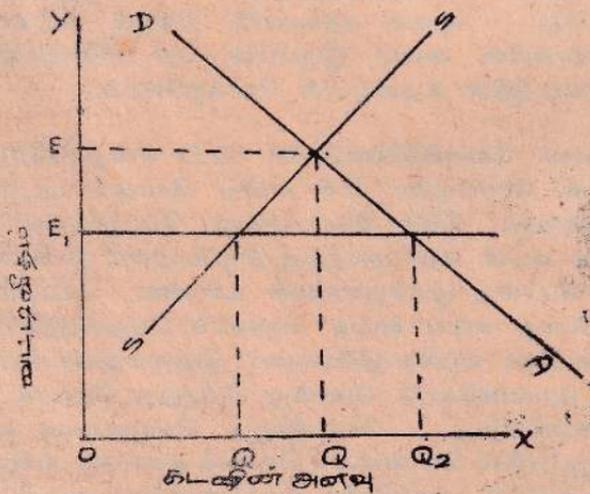
வட்டி வீதத்தின் மீது உச்சவரம்பு விதித்தல் :

இன்றைய பொருளாதார அமைப்பு பணமயப்படுத்தப்பட்டதாக மாறிவிட்டதால் கடன்வாங்குதல், கடன் கொடுத்தல் என்பன இன்றியமையாத நடவடிக்கைகளாக அமைந்துவிட்டன. கடனுக்கான விலையாக வட்டிவீதம் அமைகின்றது. வட்டிவீதத்தின் அளவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் முதலீட்டைப் பாதிப்பதன் ஊடாக பொருளாதாரத்தில் வேலைமட்டம், உற்பத்திமட்டம் என்பவற்றைப் பாதிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. எனவே வட்டிவீதத்தினை சீரான முறையில் வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியமானதாகும். ஏனெனில் வட்டிவீதம் எல்லைமீறினால் பொருளாதாரத்திற்குக் கெடுதி ஏற்படும் என்பதனாலாகும். எனவே வட்டிவீதம் எல்லைமீறிப்போகாமல் இருப்பதற்காக முதலாளித்துவ பொருளாதாரங்களில் சில சமயங்களில் வட்டிவீதத்தின்மீது உச்சவரம்பு விதிக்கப்படுவதுண்டு. அந்த உச்சவரம்பின் அளவானது சந்தையில் உள்ள சமநிலை வட்டிவீதத்திற்கு மேலாக இருப்பின் பாதிப்பு இருக்கமாட்டாது. ஆனால் சந்தையில் நிலவும் வட்டிவீதத்திற்குக் கீழாக உச்சவரம்பின் அளவு இருப்பின் பல விளைவுகள் ஏற்படும். இதனை வரைபடத்தின் உதவியுடன் நோக்குவோம்.

கடனுக்கான கேள்விக்கோட்டினை DD என்ற கோடும் கடனுக்கான நிரம்பல் கோட்டினை SS என்ற கோடும் படம் 4. 35 இல் காட்டி நிற்கின்றன. இங்கு நிரம்பலுக்குப் பொறுப்பாக குறிப்பிட்ட வட்டிவீதத்தில் கடன் வழங்குவதற்கு விருப்பமுள்ள தனிப்பட்டவர்கள், நிறுவனங்கள் போன்ற மூலாதாரங்கள் உள்ளன. வட்டிவீதம் கூடுதலாக உள்ள போது கூடிய வட்டி வருவாய் பெறுவதற்காக அதிகளவு பணத்தினைக் கடனாக வழங்க முன்வருவர். இதனால்தான் நிரம்பல் கோடு வழமையான நிரம்பல்கோடு போன்று கீழிருந்து மேலாக இடமிருந்து வலமாகச் செல்கின்றது. கேள்விக்குப் பொறுப்பாக கடன்பெற்று நுகர்வுப்பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யத் தயாராக உள்ள தனிப்பட்டவர்கள், முதலீட்டு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் முதலீட்டாளர்கள், அரசாங்கங்கள் போன்றன அமைகின்றன. ஏனைய பொருட்கள்,

சேவைகள் போன்றே கடனுக்கான வட்டிவீதம் குறைவாக உள்ளபோது கேள்வி கூடுதலாக உள்ளது. இதனால் கேள்விக்கோடு இடமிருந்து வலமாக மேலிருந்து கீழ் நோக்கிச் செல்கின்றது.

வட்டிவீதம் பொதுவாக பணச் சந்தையில் நிர்ணயிக்கப்படுவதாகக் கருதப்படுகின்றது. பணச்சந்தைக்குள் பல உபசந்தைகள் காணப்படும். உபசந்தைகள் ஒவ்வொருவகைக் கடன்களையும் வழங்குவதில் சிறப்புத் தன்மை பெற்றதாக இருக்கும். கடன்வகையில் நுகர்வோர் கடன்கள் வணிகக்கடன்கள் எனப் பல உண்டு. அதே போன்று கடன்வழங்குவதற்குப் பொறுப்பாக நுகர்வுக்கடன் கம்பனிகள், நிதிக்கம்பனிகள், வங்கிகள், சேமிப்புக் கழகங்கள், கட்டடக் கழகங்கள் போன்ற பல நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வகையான கடன்களும் பல்வேறு வித வட்டி வீதங்களில் வழங்கப்படும். வட்டிவீத அளவுக்குப் பொறுப்பாக கடனின் முதிர்ச்சிக்காலம், கடனில் உள்ள ஆபத்து, கடன் வழங்குவதில் உள்ள செலவு போன்றன அமைகின்றன. கடனின் கால அளவு கூடியதாக இருப்பின் வட்டிவீத அளவும் கூடுதலாக இருக்கும். ஆபத்துக் கூடிய கடன்களுக்கும் வட்டி வீதம் கூடுதலாக இருக்கும். ஆபத்துக் குறைந்த கடன்களுக்கு உதாரணமாக அரசாங்கம் குறுங்காலப் பத்திரம் மூலம் பெறும் கடன்களுக்கு வட்டி குறைவாக இருக்கும். இவ்வாறான வேறுபாடுகள் இருப்பினும் அவை இல்லை என்ற எடுகோள் கொண்டு வரைபடம் 4.35 இன் உதவியுடன் வட்டி வீதத்தின் மீது உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட்டால் அதன் மூலம் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை

படம் 4.35

நோக்குவோம். படத்தில் சமநிலை வட்டிவீதம் OE ஆகும். அந்த வட்டி வீதத்தில் கடனுக்கான கேள்வியும் நிரம்பலும் சமமாக அமைகின்றன. அரசாங்கம் வட்டிவீதத்தின் மீது விதிக்கப்படும் உச்சவரம்பின் அளவை OE₁ என எடுப்போம். இவ் வட்டிவீதம் போட்டிச் சந்தையில் கடனுக்கான கேள்வியினாலும் கடனுக்கான நிரம்பலினாலும் நிர்ணயிக்கப்படும், வட்டி வீதத்திலும் பார்க்கக் குறைவானதாக உள்ளது.

வட்டிவீதம் குறைந்ததன் காரணமாக கடன் வழங்க இருக்கும் நிதியின் அளவானது, அதாவது நிரம்பலின் அளவு முன்பிலும் பார்க்க குறைவாக அமைகின்றது. முன்பு OQ ஆக இருந்து தற்போது OQ₁ ஆக அமைகின்றது. ஆனால் கடனுக்கான கேள்வியின் அளவானது OQ₂ ஆக அதிகரிக்கின்றது. இதனால் OE₁ என்ற வட்டிவீதத்தில் கடன் வாங்குவதற்குத் தயாராக உள்ளவர் தொகை அதிகரிக்கின்றபோது நிரம்பல் தொகை குறைவாக அமைகின்றது, நிரம்பல் தொகை குறைவாவதால் கடன் வழங்குபவர்களும் ஒருவகையான கடன்பங்கீட்டினைச் செய்ய முனைவர். வருமானம் குறைந்த வகுப்பினருக்கு கடன் வழங்குவதைக் குறைப்பர். மேலும் ஆபத்துக் கூடிய கடன்களுக்கு வழங்குவதையும் குறைத்துக் கொள்வர். கேள்வியிலும் பார்க்க நிரம்பல் குறைவாக அமைவதால் பலருக்குக் கடன் கிடைக்காமல் போகின்றது. இந்நிலை பல நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக அமெரிக்காவில் வட்டி வீதத்தின் மீது உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட்டபோது உயர்கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்குக் கடன் பெறுவதில் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டில் வட்டிவீதத்தின்மீது உச்சவரம்பு விதிக்கப்படுகின்றபோது, அந்நாட்டுப் பணத்திற்கு சர்வதேச ரீதியில் மதிப்பு கூடுதலாக இருக்குமாயின் அந்நாட்டில் இருந்து பணம் வெளியேறலாம். ஏனெனில் உள்நாட்டில் பெறப்படும் வட்டிவீதத்திலும் பார்க்க வெளிநாட்டிற்குத் தமது பணத்தினை அனுப்பினால் கூடிய வட்டி வருவாயை உழைக்கலாம் என்பதாலாகும். “யூரோ டொலர்”களுக்கு இத்தகைய மதிப்பு உலகின் பல பாகங்களிலும் இருந்தபடியால் அமெரிக்காவிலும் ஒழுங்குவிதி Q (Regulation Q) இன் மூலம் வட்டி வீதத்திற்கு உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட்டபோது, அமெரிக்காவில் இருந்து டொலர்கள் கூடிய வட்டி வருவாய் உழைக்கும் நோக்கத்துடன் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

மேலும் வட்டிவீதத்திற்கு உச்ச வரம்பு விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் வங்கிகளில் வட்டி வருமானத்தினைத் தருகின்ற நிலையான வைப்பு, சேமிப்பு வைப்பு போன்றவற்றில் வைப்புச் செய்யப்படும் தொகை குறைவடையும். அத்துடன் வட்டி வருவாய் பெறுவதற்காக பணத்தினைக் கடன் கொடுப்பதிலும் பார்க்க வேறு விதத்தில் அதிக

வருவாய் தரக்கூடிய வகையில் மெய்ச் சொத்துக்களில் முதலிட மக்கள் முனையலாம்.

வட்டிவீதத்தின் மீது உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட்ட பின்னர், அவ் வட்டிவீதத்திற்கு மேற்பட்ட வட்டி வீதத்தில் எவரும் கடன் வழங்க முடியாது. அவ்வாறு கடன் வழங்குவது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். எனினும் அதனையும் மீறிய வகையில் கள்ளச்சந்தையும் உருவாகலாம். கடன் பெறுவதில் கஷ்டநிலை இருப்பதால் கடன் கொடுப்போரிடம் அவர்களின் நண்பர்கள் அல்லது உறவினர்களில் ஒரு சிலர் சட்டப்படி அல்லாமல் வாய்மொழி மூலமாக கூடிய வட்டியில் கடன் பெறலாம். கடன் வழங்குவோர் நல்ல நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்களுக்கு கூடிய வட்டியில் சட்டத்திற்குப் புறம்பாகக் கடனை வழங்குவர். நம்பிக்கை பிழைக்கும்போது அதாவது கடன் பெற்றவர் சட்டரீதியான வட்டியினை வழங்க முற்படும்போது இருசாராருக்குமிடையே பிணக்குகள் ஏற்படலாம்.

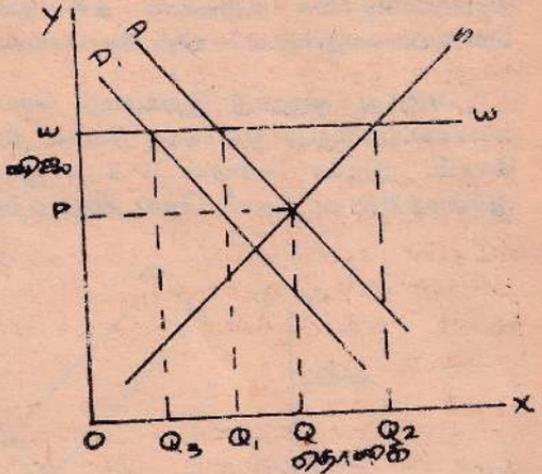
அரசாங்கம் எடுக்கும் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் சமுதாயத்திற்கு சில நன்மைகளையும், அதே வேளையில் தீமைகளையும் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். குறைந்த வட்டி வீதத்தின் மீது உச்சவரம்பு விதித்தல் என்பது குறைந்த வட்டியில் கடன்பெறுவதற்கு வழி வகுக்கின்றது. எனினும் குறைந்த வருமானம் பெறுவோர் இச்சட்டத்தின் மூலம் பெருமளவு பாதிக்கப்படுவர் என்பது தீமையான விடயமாக அமையும்.

சமநிலை விலை மாற்றமும், ஏற்றுமதி இறக்குமதி நிர்ணயிப்பும்:

சர்வதேச வர்த்தகத்தில் சிறிய நாடொன்று ஈடுபடுகின்றபோது அந்நாடு ஏற்றுமதி அல்லது இறக்குமதி செய்யக்கூடிய அளவு எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்பதை கேள்வி நிரம்பல் அடிப்படையில் விளக்குவதே இப்பகுதியின் நோக்கமாகும். சிறிய நாடொன்றை எடுத்துக்கொள்வதற்கான காரணம் யாதெனில் உலக சந்தை விலையில் அந்நாடு தனது கேள்வியை அல்லது நிரம்பலை மாற்றுவதன் மூலம் செல்வாக்கினைச் செலுத்த முடியாது என்பதைக் காட்டுவதற்கேயாகும். இத்தகைய தன்மையைக் கொண்ட நாடுகள் பல இன்று உலகில் உள்ளன. உதாரணமாக இலங்கையினை எடுத்துக்கொண்டால் அது தான் ஏற்றுமதி அல்லது இறக்குமதி செய்யும் எந்தப் பொருளின் விலையினையும் உலக சந்தையில் நிர்ணயிக்கக்கூடிய வல்லமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் உலக சந்தையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையினையே சிறிய நாடுகள் தமக்குரிய விலையாக எடுத்துக்கொள்கின்றன.

முதலில் ஒருநாடு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவு எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்பதை வரைபடம் 4.36 இன் உதவியுடன் நோக்குவோம். ஆரம்பத்தில் வர்த்தகம் தொடங்குவதற்கு முன்னர் உள்நாட்டுக் கேள்வியினைக் காட்டுகின்ற கோடாக D என்பதும் உள்நாட்டு

நிரம்பலைக் காட்டுகின்ற கோடாக S என்பதும் அமைகின்றன. அந்நிலையில் சமநிலை விலை OP ஆகும். அவ்விலையில் உள்நாட்டில் OQ என்ற அளவு தொகை உற்பத்தி செய்யப்பட்டு நுகரப்படுகின்றது. தற்போது அந்த நாடு உலக வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுகின்றது என எடுப்போம். OW என்பது உலக சந்தையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையாகும். அவ்விலையில் குறிப்பிட்ட நாடு எவ்வளவு பொருட்களையும் வாங்கவோ விற

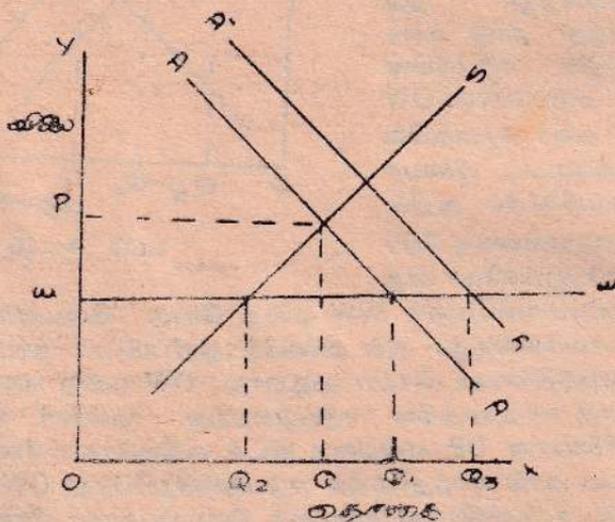
படம் 4.36

கவோ முடியுமென்பதனால் WW என்ற கோடு கிடையச்சுக்குச் சமாதரமாக அமைகின்றது. அவ் விலையில் குறிப்பிட்ட நாட்டினால் எவ்வித மாற்றத்தினையும் செய்ய முடியாது. OW என்ற உலக விலை குறிப்பிட்ட நாடு வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் உள்நாட்டில் இருந்த விலையான OP என்பதை விடக் கூடுதலாக உள்ளது. இதனால் குறிப்பிட்ட நாடு வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுகின்றபோது OW என்ற விலை அந்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைப்பதால், நிரம்பல் தொகை அதிகரிக்கின்றது. நிரம்பல் தொகையானது முன்பு OQ என்ற நிலையிலிருந்து அதிகரித்து OQ₂ ஆக மாற்றமடைகின்றது. ஆனால் கேள்வித் தொகை விலை உயர்ந்ததன் காரணமாக OQ என்பதில் இருந்து OQ₁ ஆகக் குறைவடைகின்றது, இதனால் உள்நாட்டுக் கேள்வித் தொகையிலும் பார்க்க உள்நாட்டு நிரம்பல் தொகை Q₁ Q₂ என்ற அளவால் மிகையாகக் காணப்படுகின்றது, அத் தொகை முழுவதும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது, அதாவது குறிப்பிட்ட நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற தொகையான OQ₂ இல் OQ₁ என்பது உள்நாட்டில் நுகரப்பட, மிகுதி Q₁ Q₂ என்பது ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது என்பதாகும்.

மேலே உள்ள விடயங்களில் கவனிக்கவேண்டிய அம்சம் யாதெனில் வர்த்தகமானது ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருட்களின் விலையை, வர்த்தகத்தில் குறிப்பிட்ட நாடு ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் இருந்த உள்

நாட்டு விலையிலும் பார்க்க உயர்த்திவிடுகின்றது என்பதாகும். அத்துடன் சமநிலைகூட முன்பிருந்த இடத்தில் இல்லை என்பதும் புதிய சமநிலை விலையாக உலக சந்தை விலை உள்ளமையும் கவனிக்கத்தக்கது. மேலும் உள்நாட்டுக் கேள்வித்தொகையிலும் பார்க்க உள்நாட்டு நிரம்பல் தொகை கூடுதலாக உள்ளதால் மிகைநிரம்பல் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதன்மூலம் விற்பனை செய்யப்படுகின்றது.

அடுத்து ஒருநாடு இறக்குமதி செய்யப்படும் அளவு எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதை கேள்வி நிரம்பல் அடிப்படையில் நோக்குவோம். இதனை வரைபடம் 4.37 இன் உதவியுடன் விளக்கலாம். ஆரம்பத்தில் வர்த்தகம் தொடங்குவதற்கு முன்னர் உள்நாட்டுக் கேள்வி

படம் 4.37

யினைக் காட்டுகின்ற கோடாக DD] என்பதும் உள்நாட்டு நிரம்பலைக் காட்டுகின்ற கோடாக S என்பதும் அமைகின்றது. அந்நிலையில் சமநிலை விலை OP ஆகும், சமநிலைத்தொகை OQ ஆகும். உள்நாட்டில் உற்பத்திசெய்யப்படும் OQ தொகைமுழுவதும் உள்நாட்டிலேயே OP என்ற விலையில் நுகரப்படுகின்றது. தற்போது குறிப்பிட்ட நாடு வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவதாக எடுத்துக்கொள்வோம். உலகச் சந்தை விலை OW ஆக அமைகின்றது. உலக சந்தை விலையானது உள்நாட்டு விலையான OP என்பதைவிடக் குறைவாக அமைகின்றது. வர்த்தகத்தில் நாடு ஈடுபட்டதனால் உலக சந்தை விலையில் குறிப்பிட்ட நாட்டுமக்கள் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்ய முடிகின்றது. வர்த்தகம் விலையைக் குறைப்பதனால் உள்நாட்டு உற்பத்தி முன்னர் OQ என்ற நிலையில்

இருந்ததில் இருந்து OQ_2 ஆகக் குறைவடைகின்றது. ஆனால் கேள்வித்தொகை OQ என்பதில் இருந்து OQ_1 ஆக அதிகரிக்கின்றது. OW என்ற விலையில் உள்நாட்டு நிரம்பலை விட உள்நாட்டுக் கேள்வி கூடுதலாகக் காணப்படுவதால், மிகைக்கேள்வி ஏற்படுகின்றது. இம் மிகைக்கேள்வியின் அளவு Q_1Q_2 ஆகும். Q_1Q_2 என்ற தொகை இறக்குமதி செய்யப்படுவதன்மூலம் மிகைக்கேள்வி பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றது.

இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டிய அம்சங்கள் யாதெனில் இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களின் விலை குறிப்பிட்ட நாடுவர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் உள்நாட்டில் இருந்த விலையைக் குறைத்து விடுகின்றது என்பதும், சமநிலை கூட முன்பிருந்த இடத்தில் இல்லை என்பதும், புதிய சமநிலைவிலையாக உலக சந்தை விலை உள்ளமையும் ஆகும். அத்துடன் OW என்ற விலையில் உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் தொகை உள்நாட்டில் காணப்படும் கேள்வியினைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருப்பதால், Q_1Q_2 என்ற தொகை இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது.

கேள்வி நிரம்பல் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் மாற்றமும், ஏற்றுமதி இறக்குமதி மாற்றமும்:

ஏற்றுமதி பற்றிய மாற்றத்தினை முதலில் நோக்குவோம் :

குறிப்பிட்ட நாட்டில் ஏற்படும் பொருளாதார மாற்றங்களால் பொருளுக்கான கேள்வி அல்லது நிரம்பலில் மாற்றமேற்படலாம். அந்நாட்டில் வருமானத்தில் ஏற்படும் குறைவாலோ அல்லது குறிப்பிட்ட பொருளைக் குறித்து நுகர்வோருக்கு சுவை பாதகமாக அமைவதாலோ கேள்வியில் குறைவு ஏற்படுவதாக எடுத்துக்கொள்வோம். இதனால் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருளுக்கான கேள்விக்கோடு இடப்புறம் நகரும். இதனை படம் 4. 36இல் D_1 என்ற கோடு காட்டுகின்றது. இதனால் உள்நாட்டில் முன்னர் நுகர்ந்த அளவை விடக் குறைவாகவே நுகர்வு செய்யப்படுகின்றது. இதனால் மிகைநிரம்பல் அளவு Q_2Q_3 என முன்னிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக அமைகின்றது. அத்தொகை முழுவதும் ஏற்றுமதி செய்யப்படும். மாறாக கேள்வி அதிகரிக்குமாயின் கேள்விக்கோடு வலப்புறம் நகர OW என்ற விலையில் மிகைநிரம்பலின் அளவு குறையும். இதனால் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் அளவு குறைவடையும். மேலும் கேள்வி மாறாத பட்சத்தில் நிரம்பல் அதிகரிக்குமாயின், மிகை நிரம்பல் OW என்ற விலையில் முன்னரிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக அமைய ஏற்றுமதியின் அளவு கூடும். [இதுபற்றிய விபரம் படத்தில் காட்டப்படவில்லை. இதுபோன்ற மாற்றங்களால் ஏற்படும் விளைவுகளை அறிவதற்கு மாணவர்கள் தாமே வரைபடங்களை வரைந்து கொள்வது அவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் விடயமாகும்] வரைபடம் 4. 36இல் கேள்வி பாரிய அளவுக்கு அதிகரிக்குமாயின்

உதாரணமாக OQ_2 என்ற அளவுக்கு அப்பாலும் OW என்ற விலையில் கேள்வித்தொகை அதிகரிக்குமாயின் குறிப்பிட்ட நாடு பொருளை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலைமைக்கு உள்ளாகும் என்பதையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளுதல் நல்லது. (எனினும் நாடு சிறியதாக இருப்பதால் பாரிய மாற்றங்களைக் கேள்வி நிரம்பலில் எதிர்பார்க்க முடியாது.)

அடுத்து இறக்குமதி அளவில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றத்தினை நோக்குவோம். குறிப்பிட்ட நாட்டில் பொருளுக்கான கேள்வி அதிகரிப்பதாகக் கொள்வோம். இதனால் கேள்விக் கோடு வலப்புறம் நகரும். இதனை வரைபடம் 4.37 இல் உள்ள D_1 என்ற கோடு காட்டி நிற்கின்றது. கேள்வி அதிகரித்தபோது நிரம்பலில் மாற்றமில்லாததின் காரணமாக மிகைக்கேள்வி முன்னரிலும் பார்க்க Q_2Q_3 ஆக கூடுதலாக அமைகின்றது. இதனால் அதனைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகக் கூடிய அளவு இறக்குமதி செய்ய வேண்டும். மாறாக கேள்வியின் அளவு குறைவடையுமாயின் கேள்விக் கோடு இடப்புறம் நகர இறக்குமதி குறையும். [இதுபற்றிய விபரம் வரைபடத்தில் காட்டப்படவில்லையெனினும் மாணவர்கள் இதனை அவற்றிற்குரிய வரைபடங்களை வரைவதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்]. மாறாக நிரம்பல் அதிகரிக்குமாயின் இறக்குமதி குறையும். நிரம்பல் குறையுமாயின் இறக்குமதி கூடும்.

மேலே கூறியவற்றில் இருந்து நாம் அறிந்துகொள்ளும் விடயம் யாதெனில், ஏனையவை மாறுதிருக்கின்றபோது, திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு சிறிய நாடொன்றில், உள் நாட்டுக் கேள்வி அல்லது நிரம்பலில் ஏற்படும் மாற்றம் உள்நாட்டு விலைகளில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துவதை விட கூடியளவுக்கு ஏற்றுமதி, இறக்குமதி அளவுகளில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த வழி வகுக்கும் என்பதாகும்.

பின்னிணைப்பு :

கணித ரீதியான குறிப்புகள்

முதலாம் அத்தியாயம்

நுகர்வோன் விலை, வருமானம், பயன் என்பன கொடுக்கப்பட்ட வேளையில் உச்சப் பயனை நோக்கமாகக் கொண்டு கொள்வனவு நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவான். அவ்வாறு நுகர்வோன் அடைகின்ற உச்சப் பயன் சமநிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எல்லைப் பயனில் இருந்து கேள்விகளைப் பெறப்படுகின்றது. $X, Y, Z \dots N$ வகையான பொருட்களை நுகர்வதால் பெறும் மொத்தப் பயனை U என்போம். எனவே பயன்சார்பு $U = f(X, Y, Z \dots N)$ என்பதாகும். $X, Y, Z \dots N$ வகையான பொருட்களை நுகர்வோன் I எனப்படும் வருமானத்தினைக்கொண்டு, $P_x, P_y, P_z \dots P_n$ என்னும் விலைகளில் கொள்வனவு செய்கிறான் என எடுப்போம். வருமானம் முழுவதும் பொருட்களில் செலவிடுவதால்,

$$I = P_x(X) + P_y(Y) + P_z(Z) + \dots + P_n(N)$$

$[P_x(X) + P_y(Y) + P_z(Z) + \dots + P_n(N) - I] = 0$ என்பதைப் பெறலாம். இங்கு பணத்தின் எல்லைப்பயன் λ எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. இது மாறுவதில்லை என்பது மார்ஷலின் எடுகோள். கணித வியலாளரான லக்ரான்சியன் (Lagrangian) என்பவர் λ ஓர் பெருக்கியாகக் கொள்கிறார். எனவே,

$\lambda [P_x(X) + P_y(Y) + P_z(Z) + \dots + P_n(N) - I] = 0$
Lagrangian என்பவரது மதிப்பீட்டின்படி பயன்சார்பில் இருந்து வரையறுக்கப்பட்ட சமன்பாடு கழிக்கப்படுதல் வேண்டும். எனவே,
 $\theta = U - \lambda (P_x(X) + P_y(Y) + P_z(Z) + \dots + P_n(N) - I)$

இதனை ஒவ்வொரு பொருளின் சார்பாகவும் தனித்தனியாகப் பயனை உச்சப்படுத்துவதற்கு வகையிடுதல் என்ற கணிதமுறை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

$$\frac{\partial \theta}{\partial X} = \frac{\partial U}{\partial X} - \lambda P_x = 0$$

$$\frac{\partial U}{\partial X} = MU_x \text{ என்பதால் } \frac{\partial \theta}{\partial X} = MU_x - \lambda P_x = 0 \text{ ஆகும்.}$$

அவ்விதமே

$$\frac{\partial \theta}{\partial Y} = \frac{\partial U}{\partial Y} - \lambda P_y = 0$$

$$\frac{\partial u}{\partial y} = MU_y \text{ என்பதால் } \frac{\partial \theta}{\partial x} = MU_y - \lambda P_x = 0 \text{ ஆகும்.}$$

அவ்விதமே

$$\frac{\partial \theta}{\partial z} = \frac{\partial u}{\partial z} - \lambda P_z = 0$$

$$\frac{\partial u}{\partial z} = MU_z \text{ என்பதால் } \frac{\partial \theta}{\partial z} = MU_z - \lambda P_z = 0 \text{ ஆகும்.}$$

அவ்விதமே எல்லாப் பொருட்களுக்கும் இருக்குமெனக் கொண்டு இறுதியான N பொருளின் உச்சப்பயன் சமநிலை,

$$\frac{\partial \theta}{\partial n} = \frac{\partial u}{\partial n} - \lambda P_n = 0$$

$$\frac{\partial u}{\partial n} = MU_n \text{ என்பதால் } \frac{\partial \theta}{\partial n} = MU_n - \lambda P_n = 0$$

இறுதியாக λ வின் சார்பாகவும் வகையிடப்படுமானால்,

$$\frac{\partial \theta}{\partial \lambda} = - \left\{ P_x(x) + P_y(y) + P_z(z) + \dots + P_n(n) - I \right\} = 0$$

மேற்குறித்த வகையீடுகளில் இருந்து ஒவ்வொரு பொருளின் உச்சப்பயன் சமநிலை பின்வருமாறு:-

$$\text{முதலில் X பொருளினது } MU_x - \lambda P_x = 0$$

$$\text{எனவே } MU_x = \lambda P_x$$

$$\frac{MU_x}{P_x} = \lambda$$

அவ்விதமே Y இனது

$$MU_y - \lambda P_y = 0$$

$$MU_y = \lambda P_y$$

$$\frac{MU_y}{P_y} = \lambda$$

அவ்விதமே Z இனது

$$MU_z - \lambda P_z = 0$$

$$MU_z = \lambda P_z$$

$$\frac{MU_z}{P_z} = \lambda$$

அவ்விதமே N ஆவது பொருளினது

$$MU_n - \lambda P_n = 0$$

$$MU_n = \lambda P_n$$

$$\frac{MU_n}{P_n} = \lambda$$

இதிலிருந்து நுகர்வோன் உச்சப்பயன் சமநிலை

$$\frac{MU_x}{P_x} = \frac{MU_y}{P_y} = \frac{MU_z}{P_z} \dots\dots\dots \frac{MU_n}{P_n} = \lambda \text{ என்பதாகும்.}$$

இங்கு ஒருபொருளின் உச்சப்பயன் சமநிலையைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு கேள்விக்கோட்டின் சமன்பாட்டைப் பெற்றுக்கொள்வோம்.

X பொருளின் எல்லைப்பயன் சமன்பாட்டை $MU_x = k - mx$ என்போம். இதனைப் பின்வருமாறும் எழுதலாம். $k = 50$, $m = 5$ எனின் x இன் எல்லைப் பயன் சமன்பாடு $MU_x = 50 - 5x$ என்போம். x பொருளின் விலை P_x எனின் நுகர்வோன் சமநிலை,

$$\frac{k - mx}{P} = \lambda \text{ அல்லது } \frac{50 - 5x}{P_x} = \lambda \text{ என்பதாகும்.}$$

இதிலிருந்து கேள்விக்கோட்டின் சமன்பாடானது

$$\frac{k - mx}{P_x} = \lambda$$

$$k - mx = P_x \lambda$$

$$k - P_x \lambda = mx$$

$$\frac{k}{m} - P_x \frac{\lambda}{m} = x$$

அதாவது

$$x = \frac{k}{m} - \frac{\lambda}{m} P_x$$

x பொருளின் கேள்விச் சமன்பாடு

$$x = \left(\frac{k}{m} \right) - \left(\frac{\lambda}{m} \right) P_x$$

கேள்விக் கோட்டின் பூச்சிய விலையிலான தொகை அல்லது தொகை அச்சை வெட்டும் புள்ளி $\left(\frac{k}{m} \right)$ கேள்விக் கோட்டின் சரிவு $\left(\frac{\lambda}{m} \right)$ என்பதாகும்.

X பொருளின் கேள்விச் சமன்பாடு $\frac{50 - 5X}{P_x} = \lambda$ எனில்

$$50 - 5x = P_x \lambda$$

$$50 - P_x \lambda = 5x$$

$$\frac{50}{5} - P_x \frac{\lambda}{5} = x$$

அதாவது $X = 10 - \left(\frac{\lambda}{5} \right) P_x$ ஆகும்.

நுகர்வோன் சமநிலை :

நுகர்வோனின் வருமானம் $110/ =$ ரூபா என்றும் அவ் வருமானத்தினைப் பயன்படுத்தி X, Y ஆகிய இரு பொருட்களையும் கொள்வனவு செய்ய முனைகின்றான் என்றும் எடுத்துக்கொள்வோம். மேலும் X பொருளின் விலை 5/ ரூபா என்றும் Y பொருளின் விலை 10/ ரூபா என்றும் எடுத்துக்கொள்வோம். நுகர்வோன் X, Y ஆகிய பொருட்களை நுகர்வதன் மூலம் பெறுகின்ற மொத்தப்பயனை முறையே $TU_x = 60x - 2 \cdot 5x^2$, $TU_y = 80y - 5y^2$ என்ற சமன் ப்ரபுகளை காட்டுகின்றன. இந்நிலையில் நுகர்வோன் X, Y பொருட்களில் எவ்வளவு பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வான் என்பதை நோக்குவோம்.

மார்ஷலினது நுகர்வோன் சமநிலை பற்றிய விளக்கத்தில் பொருட்களின் எல்லைப்பயன் விலை விகிதாசாரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சமனாகும் போதும் வருமானம் முழுவதும் செலவழிக்கப்படுகின்றபோதும் நுகர்வோன் சமநிலை அடைவான். மேலே கொடுக்கப்பட்ட விடயங்களைப் பயன்படுத்தி மார்ஷல் குறிப்பிடும் நுகர்வோன் சமநிலையை மதிப்பிடுவோம்.

கொடுக்கப்பட்டவை :

$$\text{வருமானம் (I)} = 110 \text{ ரூபா}$$

$$\text{விலை } P_x = 5 \text{ ரூபா, } P_y = 10 \text{ ரூபா}$$

$$\text{பயன் } TU_x = 60x - 2 \cdot 5x^2$$

$$TU_y = 80y - 5y^2$$

கொடுக்கப்பட்ட மொத்தப் பயன் சமன்பாட்டை எல்லைப்பயன் சமன்பாடாக மாற்றுவதற்கு வகையிடல் என்ற கணிதமுறையைப் பயன்படுத்துவோம்.

$$X \text{ இனது எல்லைப்பயன் } = MU_x = \frac{\partial TU_x}{\partial x} = \frac{\partial (60x - 2 \cdot 5x^2)}{\partial x}$$

$$MU_x = 60 - 5x$$

$$Y \text{ இனது எல்லைப் பயன் } = MU_y = \frac{\partial TU_y}{\partial y} = \frac{\partial (80y - 5y^2)}{\partial y}$$

$$MU_y = 80 - 10y$$

மார்ஷல் குறிப்பிடும் உச்சப் பயன் பெறுவதற்கான நிபந்தனைகள்.

$$(1) \frac{MU_x}{P_x} = \frac{MU_y}{P_y}$$

$$(2) I = P_x(X) + P_y(Y)$$

$$\text{எனவே } \frac{60 - 5x}{5} = \frac{80 - 10y}{10} \quad ; \quad 110 = 5(X) + 10(Y) \quad \text{--- (1)}$$

எனவே சமநிலையானது,

$$\frac{60 - 5x}{5} = \frac{80 - 10y}{10}$$

$$12 - x = 8 - y$$

$$-x = -12 + 8 - y$$

$$x = 12 - 8 + y$$

$$x = 4 + y \text{ ————— (2)}$$

$x = 4 + y$ என்பதை முதலாவது சமன்பாட்டில் பிரதியிடுகின்,

$$110 = 5(4 + y) + 10y$$

$$110 = 20 + 5y + 10y$$

$$110 - 20 = 15y$$

$$90 = 15y$$

$$6 = y$$

$y = 6$ என்பதை இரண்டாவது சமன்பாட்டில் பிரதியிடும்போது

$$X = 4 + y$$

$$X = 4 + 6 = 10 \text{ ஆகும்.}$$

எனவே நுகர்வோன் சமநிலையில் உள்ளபோது X பொருளில் 10 அலகுகளும் Y பொருளில் 6 அலகுகளும் கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றது. இக்கொள்வனவு உச்சப்பயனைத் தரும் என்பதை இரு நிபந்தனைகளும் சூர்த்திசெய்யப்படுவதில் இருந்து அறியலாம்.

$$\frac{MU_x}{P_x} = \frac{MU_y}{P_y}$$

$$\frac{60 - 5(10)}{5} = \frac{80 - 10(6)}{10}$$

$$\frac{10}{5} = \frac{20}{10}$$

$$2 = 2$$

அத்துடன் கொடுக்கப்பட்ட வருமானம் முழுவதும் செலவிடப்படுகின்றது.

$$I = P_x(x) + P_y(y)$$

$$110 = 5(10) + 10(6)$$

$$110 = 50 + 60$$

இந்நிலையில் X பொருளின் விலை மாறுதிருக்கும்போது Y பொருளின் விலை மாறுகின்றது எனக் கொள்வோம். Y பொருளின் விலை 10 ரூபாவில் இருந்து 8 ரூபாவாகக் குறைகின்றது. விலை வீழ்ச்சியினால் ஏற்படும் கொள்வனவு மாற்றத்தினை மார்ஷல் விலைவாவி என்றுமும் இவ் விலைவாவி முழுவதும் பதிலீட்டு விலைவாகவே இருக்கும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். விலை மாற்றத்தினால் ஏற்படும் வருமான விலைவாவி மிகமிக அற்பமாக இருப்பதால் அதனைக் கவனத்தில் கொள்ளத் தேவையில்லை என மார்ஷல் கருதியிருந்தார். பதிலீட்டு விலைவென்பது ஒப்பீட்டு ரீதியில் இருபொருட்களுக்கிடையிலான விலை வேறுபாட்டைக் கருத்திற் கொண்டு ஒரு பொருளுக்குப் பதிலாக இன்னொரு பொருளைக் கொள்வனவு செய்வதைக் குறிக்கின்றது. விலை குறையும்போது இந்நிகழ்ச்சி ஏற்படலாம்.

உண்மையில் விலைவீழ்ச்சியடையும்போது பதிலீட்டு விலைவாவி உண்டா? அல்லது வருமான விலைவும் உண்டா? வருமான விலைவாவி மார்ஷல் அற்பமானது எனக் கருதிக்கொண்டது பொருத்தமானதா என்பதைக் கணிப்பீட்டின்மூலம் அறிவோம்.

வருமானம் 110 ரூபாவாகவும் X இன் விலை 5 ரூபாவாகவும் Y இன் விலை 10 ரூபாவாகவும் உள்ளபோது X, Y பொருட்களில் கொள்வனவு செய்யப்பட்டவை முறையே 10 அலகும் 6 அலகுமாகும். Y இனது விலை 8 ரூபாவாக வீழ்ச்சியடைந்தபின்னர் மேலே நுகர்வோன் சமநிலையில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட X, Y (10, 6) பொருட்களை புதிய விலையில் கொள்வனவு செய்வதற்குத் தேவையான வருமானம் [$I = 5(10) + 8(6)$] 98 ரூபாவாகும். மிகுதி 12 ரூபாவும் விலை வீழ்ச்சியினால் கிடைத்த மேலதிக வருமானமாகும். எனவே 98 ரூபா வருமானத்தில் புதிய விலையிலான நுகர்வோன் சமநிலையை

$$\frac{60 - 5x}{5} = \frac{80 - 10y}{8} \quad (3)$$

$$98 = 5(x) + 8(y) \quad (4)$$

என்பவற்றைப் பூர்த்தி செய்வதன்மூலம் அறியலாம்.

$$\frac{60 - 5X}{5} = \frac{80 - 10y}{8}$$

$$12 - X = 10 - 1.25y$$

$$X = 2 + 1.25y \quad (5)$$

நான்காவது சமன்பாட்டில் X இன் பெறுமதியைப் பிரதியிடும் போது

$$98 = 5(2 + 1.25y) + 8y$$

$$98 = 10 + 6.25y + 8y$$

$$88 = 14.25y$$

$$y = 6.175 \text{ ஆகும்.}$$

$y = 6.175$ என்பதை ஐந்தாவது சமன்பாட்டில் பிரதியிடும் போது,

$$X = 2 + 1.25(6.175)$$

$$X = 9.178 \text{ ஆகும்.}$$

நுகர்வோன் சமநிலையில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட X, Y பொருட்கள் முறையே 9.178 அலகுகளும், 6.175 அலகுகளுமாகும். ஆரம்ப சமநிலையோடு ஒப்பிடும்போது விலைவீழ்ச்சியினால் ஏற்பட்ட கொள்வனவு மாற்றத்தில் பதிலீட்டு விலைவும் வருமான விலைவும் உள்ளடங்கி இருக்கலாம். இதில் மேலதிகவருமானமாகிய 12 ரூபாவை நீக்கியதால் வருமான விலையை நீக்கி தனித்து பதிலீட்டு விலையை அறிவதற்காகவே கொடுக்கப்பட்ட வருமானம் 98 ரூபா (110 - 12) எனக் கொள்ளப்பட்டது. நுகர்வோன் உச்சப்பயன் சமநிலையில் கொள்வனவு செய்யப்பட்டவை பதிலீட்டுவிலையை மாத்திரம் உள்ளடக்கி உள்ளது. எனவே இருபொருட்கள் சார்பான பதிலீட்டு விலைவாணது,

ஆரம்ப சமநிலையில்	X	Y
($P_x = 5/-$, $P_y = 10/-$, $I = 110/-$)	10	6------(6)
விலைவீழ்ச்சியின் பின்னரும் வருமானத் தினைக் குறைத்த பின்னரும்	9.718	6.175------(7)
($P_x = 5/-$, $P_y = 8/-$, $I = 98$)		
பதிலீட்டு விலைவு (7)-(6)	-0.282	+0.175

மேற்குறித்த அட்டவணைப்படி Y பொருளின் விலை வீழ்ச்சியடைந்தால் X பொருளின் கொள்வனவு -0.282 அலகால் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. ஆனால் Y பொருளின் கொள்வனவு 0.175 அலகுகளால் அதிகரித்துள்ளது.

விலை வீழ்ச்சியினால் ஏற்பட்ட வருமான விலையை மதிப்பிட வேண்டுமாயின் 110 ரூபா வருமானமாக உள்ளபோதும், $P_x = 5/-$, $P_y = 8/-$ என உள்ள நிலையிலும் நுகர்வோன் கொள்வனவுச் சேர்க்கையினைக் கணித்தல் வேண்டும். அவ்வாறாயின்

$$\frac{60 - 5x}{5} = \frac{80 - 10y}{8}$$

$$12 - x = 10 - 1.25y$$

$$x = 2 + 1.25y$$

வருமானச் சமன்பாட்டில் x ன் பெறுமானத்தினைப் பிரதியிடின்

$$110 = 5(2 + 1.25y) + 8y$$

$$110 = 10 + 6.25y + 8y$$

$$100 = 14.25y$$

$$7.017 = y \text{ ஆகும்.}$$

$$\text{எனவே } x = 2 + 1.25(7.017)$$

$$= 10.771 \text{ அலகுகளாகும்.}$$

110 ரூபா வருமானத்தில் புதிய விலையில் x, y பொருட்களின் கொள்வனவு முறையே 10.771 அலகுகளாகவும் 7.017 அலகுகளாகவும் உள்ளது. எனவே வருமான பதிலீட்டு விலைவுகள் பின்வருமாறு.

$x \quad y$

ஆரம்ப சமநிலை

$$(I = 110, P_x = 5, P_y = 10) \quad 10 \quad 6 \quad \text{--- (8)}$$

98 ரூபாவிலும் புதிய விலையிலும்

$$(I = 98, P_x = 5, P_y = 8) \quad 9.178 \quad 6.175 \quad \text{--- (9)}$$

110 ரூபாவிலும் புதிய விலையிலும்

$$(I = 110, P_x = 5, P_y = 8) \quad 10.771 \quad 7.017 \quad \text{--- (10)}$$

$$\text{பதிலீட்டு விலைவு} \quad (9) - (8) \quad - 0.282 \quad + 0.175$$

$$\text{வருமான விலைவு} \quad (10) - (9) \quad + 1.062 \quad + 0.842$$

$$\text{விலை விலைவு} \quad (10) - (8) \quad + 0.771 \quad + 1.017$$

மேலே காட்டப்பட்ட அட்டவணையில் விலை வீழ்ச்சியினால் ஏற்பட்ட கொள்வனவு மாற்றத்தில் வருமான விலைவே பெரும் பங்காக உள்ளது. எனவே மார்ஷல் வருமான விலைவை அற்பமானது எனக் கருதி அதைக் கவனத்தில் கொள்ளாது விலை விலைவு முழுவதும் பதிலீட்டு விலைவாகவே இருக்கும் எனக் கருதியது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதல்ல. கேள்விக்கோட்டை வரையும்போது பதிலீட்டு விலைவையே கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என மார்ஷல் கூறுவதால் மார்ஷலின் கேள்விக்கோடு வழுவடையதாக இருக்கும்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

கேள்விச் சமன்பாடு 1—

விலைக்கும் கேள்வித்தொகைக்கும் இடையிலான தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு கேள்விச் சமன்பாடு கணிப்பிடப்படுவதுண்டு. இங்கு விலைமாற்றம் நடைபெற்ற பின்னரே அதன் சார்பாக கேள்வித் தொகை மாறுகின்றது. இதனால் விலை சார்பற்றதொன்றாகவும் (எதிலும் சார்ந்திராதமாறி P) தொகைசார்புள்ளதொன்றாகவும் (விலையில் தொகை தங்கி இருப்பதால் இது சார்ந்தமாறி) உள்ளது. கேள்விச் சமன்பாடு விலை தொகை தொடர்புகளுக்கு ஏற்ப நேர்கோட்டுத்தன்மை வாய்ந்ததாக அல்லது வளைகோட்டுத்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கலாம். நேர்கோட்டுத்தன்மை வாய்ந்ததாயின் கேள்விச்சமன்பாடு $Q_d = a - bp$ எனவும் வளைகோட்டுத்தன்மை உடையதாயின் (விலை நெகிழ்ச்சி மாற்றமில்லை எனக் கொண்டு) $Q_d = K_0 P^e$ எனவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு Q_d கேள்வித்தொகையையும் P விலையையும் a தொகை அச்சை கேள்விக் கோட்டு வெட்டும் புள்ளியையும், b கேள்விக் கோட்டின் சரிவையும் e விலை நெகிழ்ச்சியையும், K_0 இணைப்புக் குணகத்தையும், குறிப்பதாக உள்ளது. இங்கு நேர்கோட்டுக் கேள்விச் சமன்பாட்டை அடிப்படையாகக்கொண்டு பின்வரும் பட்டியலுக்கான சமன்பாட்டை மதிப்பிடுவோம்.

பின்னிணைப்பு அட்டவணை 1

விலை (ரூபா)	கேள்வித்தொகை (அலகு)
10	100
12	80
14	60
16	40
18	20
20	00

மாதிரிக் கேள்விக் கோட்டுச் சமன்பாடு $Q_d = a - bp$ என்பதாகும். இங்கு $-b$ கேள்விக் கோட்டின் சரிவு. இதனை விலைமாற்றத்தையும் அதனால் ஏற்படும் தொகை மாற்றத்தினையும் கொண்டு மதிப்பிடலாம்.

அதாவது $\frac{\Delta Q}{\Delta P} = -b$ ஆகும்.

உதாரணமாக விலை 14 ரூபாவில் இருந்து 12 ரூபாவாகக் குறையின் தொகை 60 அலகுகளில் இருந்து 80 அலகுகளாக அதிகரிக்கும்.

எனவே சரிவு $\frac{\Delta Q}{\Delta P} = \frac{20}{-2} = -10 = b$

$$ed = a - bp$$

$$100 = a - 10 \times 10$$

$$100 = a - 100$$

$$a = 200$$

$$b = -10 \text{ எனில் } Qd = a - 10p$$

இங்கு $P = 10$ ஆக இருக்கும்போதுள்ள கேள்வித்தொகை $Q = 100$ ஆகும்,

$$\text{எனவே } 100 = a - 10(10)$$

$$100 = a - 100$$

$$100 + 100 = a$$

$200 = a$ என்பதால் தொகை அச்சை வெட்டும் கேள்விக் கோட்டின் புள்ளி $a = 200$ அலகுகளாகும். எனவே மேற்காட்டப்பட்ட கேள்விப்பட்டியலுக்கான சமன்பாடு $Qd = 200 - 10p$ என்பதாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு விலை மட்டத்திலும் கேள்வித்தொகை சமஅளவில் மாற்றமடையுமானால் அதாவது கேள்வி மாற்றம் ஏற்படுமானால் கேள்விக்கோட்டின் சரிவில் எந்தவித மாற்றமும் ஏற்படாது. அதே வேளையில் கேள்விச் சமன்பாட்டில் தொகை அச்சை வெட்டும் கேள்விக்கோட்டின் புள்ளியிலேயே மாற்றம் ஏற்படும். உதாரணமாக ஒவ்வொரு விலையிலும் 40 அலகினால் கேள்வித்தொகை கூடுமானால் கேள்விக்கோட்டுச் சமன்பாடு $Qd = 240 - 10p$ என்பதாகும். ஒவ்வொரு விலையிலும் 50 அலகினால் கேள்வித் தொகை குறையுமானால் $Qd = 150 - 10p$ ஆகவும் இருக்கும். அதே வேளையில் ஒழுங்கற்ற முறையில் ஒவ்வொரு விலையிலும் கேள்வித் தொகை கூடவோ அல்லது குறையவோ முடியுமானால் கேள்விச் சமன்பாட்டில் கேள்விக் கோட்டின் சரிவும் தொகை அச்சை வெட்டும் புள்ளியும் மாற்றமடையும்.

கேள்வியானது ஒவ்வொரு விலைகளிலும் 20 வீதத்தினால் அதிகரிக்கின்றது என எடுப்போம். எனவே அட்டவணைப்படி 10 ரூபாவில் புதிய கேள்வித்தொகை 120 ஆகவும் 16 ரூபாவில் புதிய கேள்வித்தொகை 48 ஆகவும் இருக்கும். (ஆரம்ப கேள்விச்சமன்பாடு $Qd = 200 - 10p$ எனக் கொள்.) எனவே இங்கு 10 ரூபாவில் $(120 - 100)$ 20 அலகுகளாலும் 16 ரூபாவில் $(48 - 40)$ 8 அலகுகளாலும் ஒழுங்கற்ற முறையில் கேள்வி அதிகரித்துள்ளது. இதனால் பெறப்படுகின்ற புதிய கேள்விச் சமன்பாட்டில் தொகையச்சை வெட்டும் புள்ளியும் கேள்விக்கோட்டின் சரிவும் மாறுபட்டிருக்கும். புதிய கேள்விச்சமன்பாடு $Qd = 240 - 12p$ ஆகும்.

ஒவ்வொரு விலைகளிலும் கேள்வியானது 50சத வீதத்தினால் குறைவடையுமாயின் புதிய கேள்விச்சமன்பாடு $Qd = 100 - 5p$ ஆக அமையும்.

மூன்றாம் அத்தியாயம்

நிரம்பல் தொகைக்கும் விலைக்கும் இடையே நேரான தொடர்பு காணப்படுகின்றது. இந்நிலையில் நேரான நிரம்பல் கோட்டைக் காட்டும் சமன்பாடுகள் பின்வருமாறு அமையலாம்.

$$Q_s = C + dp \text{ — (1)}$$

Q_s என்பது நிரம்பல் தொகையையும் p விலையையும் காட்டுகிறது. C யும் d யும் மாறிலிகளாகும். d என்பது நிரம்பல் கோட்டின் சரிவாகும். C என்பது நேர்க்கணிய பெறுமதியுடையதாகவோ அல்லது எதிர்க்கணிய பெறுமதியுடையதாகவோ அல்லது பூச்சியமாகவோ இருக்கலாம். C யின் பெறுமதி நேர்க்கணியமானதாக இருப்பின் அதாவது முதலாவது சமன்பாட்டில் காட்டப்பட்டதைப்போல இருப்பின் நிரம்பல் கோடு கிடையாச்சை வெட்டிச் செல்வதாக இருக்கும்.

C யின் பெறுமதி எதிர்க்கணியமாக அமையும்போது நேரான நிரம்பல் கோட்டிற்கான சமன்பாடு பின்வருமாறு அமையும்.

$$Q_s = -C + dp \text{ — (2)}$$

இந்நிலையில் நிரம்பல் கோடு நிலைக்குத்தச்சினை வெட்டிச் செல்வதாக இருக்கும்.

C யின் பெறுமதி பூச்சியமாயின் நேரான நிரம்பல் கோட்டிற்கான சமன்பாடு பின்வருமாறு அமையும்.

$$Q_s = dp \text{ — (3)}$$

இந்நிலையில் நிரம்பல்கோடு உற்பத்தித் தானத்தினை ஊடறுத்துச் செல்வதாக இருக்கும்.

மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் உள்ள நிரம்பல் அட்டவணை பின்வரும் சமன்பாட்டின் அடிப்படையில் பெறப்பட்டுள்ளது.

$$Q_s = -100 + 20p$$

இச்சமன்பாட்டில் C யின் பெறுமதி — 100 என உள்ளதை அவதானிக்குக. இதனால் சமன்பாட்டின் அடிப்படையில் பெறப்படும் நிரம்பல் கோடானது நிலைக்குத்தச்சினை வெட்டிச் செல்வதாக இருக்கும்.

$Q_s = -100 + 20p$ என்பது சந்தையில் உள்ள தனி ஒரு நிரம்பலாளனின் நிரம்பல் கோட்டிற்குரிய சமன்பாடாகும். இச்சமன்பாட்டில் p என்பது விலையினைக் குறிக்கின்றது. Q_s என்பது நிரம்பல் தொகையினைக் குறிக்கின்றது. p க்குப் பதிலாக விலைகளைப் பிரதியிட்டுக் கொண்டும் வரும்போது ஒவ்வொரு விலையிலும் எவ்வளவுதொகை நிரம்பல் செய்யப்படுகின்றது என்பதை அறிய முடியும். உதாரணமாக விலையினை

10 ரூபா என எடுப்பின் நிரம்பல் தொகை $Q_s = -100 + 20 \times 10 = 100$ அலகுகள் ஆகும். இவ்வாறே பல்வேறு விலைகளைப் பிரதியிடுவதன் மூலம் நிரம்பல் அட்டவணையைத் தயாரிக்கலாம்.

விலை	$Q_s = -100 + 20p$	தொகை
6	$= -100 + 20 \times 6$	20
8	$= -100 + 20 \times 8$	60
10	$= -100 + 20 \times 10$	100
12	$= -100 + 20 \times 12$	140
14	$= -100 + 20 \times 14$	180

மேலே அட்டவணையில் உள்ள தரவுகளை வைத்து தனி ஒரு நிரம்ப ளாளனுக்குரிய நிரம்பல் கோட்டினை வரையும்போது மூன்றாம் அத்தி யாயத்தில் படம் 3 இல் காட்டப்பட்ட நிரம்பல் கோட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தனி ஒரு நிரம்பலாளனுக்குரிய நிரம்பல் சமன்பாடும், உற்பத்தி யாளர்களின் எண்ணிக்கையும் தரப்படுமாயின், சந்தை நிரம்பல் கோட் டிற்குரிய சமன்பாட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். தனிப்பட்ட ஒவ் வொரு நிரம்பலாளனுக்குமுரிய சமன்பாடுகளில் உள்ள Cயினதும் Dயினதும் பெறுமதிகளைக் கூட்டுவதன் மூலம் சந்தை நிரம்பலுக்குரிய சமன்பாட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். சந்தையில் A, B, C என்ற மூன்று உற்பத்தியாளர்கள் உள்ளனர் என்றும் அவர்களுக்குரிய நிரம்பல் சமன்பாடுகள் முறையே பின்வருமாறு உள்ளன என்றும் எடுத்துக் கொள்வோம்.

$$Q_{SA} = 2 + 5p$$

$$Q_{SB} = 4 + 10p$$

$$Q_{SC} = 6 + 20p$$

இவற்றில் உள்ள c, d என்பவற்றிற்கான பெறுமதிகளைக் கூட்டினால் சந்தை நிரம்பலுக்குரிய சமன்பாட்டினைப் பெறலாம். இதன்படி சந்தை நிரம்பலுக்குரிய சமன்பாடு $Q_s = 12 + 35p$ என அமையும்.

சந்தையில் உள்ள நிரம்பலாளர்கள் யாவரும் ஒரே தன்மையுடைய வர்கள் எனக் கொண்டால், தனி ஒரு நிரம்பலாளனுக்குரிய சமன் பாட்டில் உள்ள c, d ஆகியவற்றின் பெறுமதியை நிரம்பலாளரின் எண்ணிக்கையினால் பெருக்குவதன் மூலம் சந்தை நிரம்பலுக்குரிய சமன் பாட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். உதாரணமாக மூன்றாம் அத்தியா யத்தில் கூறப்பட்ட தனி ஒரு நிரம்பலாளனைப் போன்று 100 உற்பத்தி

யாளர்கள் சந்தையில் உள்ளார்கள் என எடுத்துக்கொண்டால் சந்தை நிரம்பலுக்குரிய சமன்பாடு,

$$Q_s = -10000 + 2000p \text{ என மாற்றமடையும்.}$$

நிரம்பல் மாற்றமும் சமன்பாடும் :

ஆரம்பத்தில் உள்ள தனியொரு நிரம்பலாளனின் சமன்பாடு நிரம்பல் மாற்றம் ஏற்படும்போது மாற்றமடையும். ஒவ்வொரு விலைகளிலும் ஒரே அளவிலான தொகையில் நிரம்பல் அதிகரிப்பு ஏற்படின் நிரம்பல் சமன்பாட்டில் உள்ள c என்ற பகுதியில் மாற்றம் ஏற்படுமே யொழிய நிரம்பல் கோட்டின் சரிவில் (dயில்) மாற்றம் ஏற்பட மாட்டாது. உதாரணமாக ஒவ்வொரு விலைகளிலும் நிரம்பல் அளவானது 200 அலகுகளால் அதிகரிப்பதாகக் கொள்வோம். இதனால் புதிய நிரம்பல் கோடு ஆரம்ப நிரம்பல் கோட்டிற்கு சமாந்தரமாக வலப்புறமாக நகரும். இதனால்தான் சரிவின் பெறுமதியில் மாற்றமேற்படுவதில்லை. ஒவ்வொரு விலைகளிலும் 200 அலகுகளால் நிரம்பல் அதிகரிப்பதால் ஆரம்ப நிரம்பல் சமன்பாடு ($Q_s = -100 + 20p$) பின்வருமாறு மாற்றமடையும்,

$$Q_s = 100 + 20p$$

ஒவ்வொரு விலைகளிலும் 250 அலகுகளால் நிரம்பல் குறைவடையின் ஆரம்ப நிரம்பல் சமன்பாடு பின்வருமாறு மாற்றமடையும்.

$$Q_s = -350 + 20p$$

மேற்கூறிய நிலைமைக்கு மாறாக ஒவ்வொரு விலைகளிலும் குறிப்பிட்ட வீதாசாரப்படி நிரம்பலில் மாற்றம் ஏற்படின் நிரம்பல் சமன்பாட்டில் உள்ள cயின் பெறுமதியும் dயின் பெறுமதியும் மாற்றமடையும். ஒவ்வொரு விலைகளிலும் நிரம்பலானது 10 சத வீதத்தினால் அதிகரிப்பின் புதிய நிரம்பல் சமன்பாடு பின்வருமாறு அமையும்.

$$Q_s = -100 + 20p - \text{ஆரம்ப நிரம்பல் சமன்பாடு}$$

$$Q_s = -110 + 22p - \text{புதிய நிரம்பல் சமன்பாடு.}$$

ஒவ்வொரு விலைகளிலும் நிரம்பல் 20 வீதத்தால் குறையின் புதிய நிரம்பல் சமன்பாடு,

$$Q_s = -80 + 16p \text{ என அமையும்.}$$

வீதாசார அடிப்படையில் நிரம்பலில் மாற்றமேற்படும் போது புதிய நிரம்பல் கோடு ஆரம்ப நிரம்பல் கோட்டிற்குச் சமாந்தரமாக நகர மாட்டாது. இதனால்தான் சமன்பாட்டில் சரிவினைக் காட்டும் dயின் பெறுமதியும் மாற்றமடைகின்றது.

நான்காம் அத்தியாயம்

சந்தை சமநிலையில் நிரம்பல் தொகையும், கேள்வித் தொகையும் சமனாக இருக்கும். இதனை

$Q_d = Q_s$ ——— (1) என்பதால் இதனைக் குறிப்பிடலாம். பின்வருமாறும் இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

$$a - bp = c + dp \quad \text{———— (2)}$$

$$a - c = bp + dp \quad \text{———— (3)}$$

$$a - c = p(b + d) \quad \text{———— (4)}$$

(4) வது சமன்பாட்டைத் தீர்ப்பதன் மூலம் சமநிலை விலையைக் காணலாம்.

$$p = \frac{a - c}{b + d} \quad \text{———— (5)}$$

பின்னர் நாம் கேள்விச் சமன்பாடு ($Q_D = a - bp$) அல்லது நிரம்பல் சமன்பாட்டினை ($Q_S = c + dp$) பயன்படுத்துவதன் மூலம் சமநிலைத் தொகையைக் காணலாம்:

$$Q_D = a - bp = a - b \left(\frac{a - c}{b + d} \right) \quad \text{———— (6)}$$

நான்காம் அத்தியாயத்தில் உள்ள சந்தைக் கேள்விக்கோட்டுக்குரிய சமன்பாடு பின்வருமாறு:

$$Q_d = 20000 - 1000p \quad \text{———— (7)}$$

சந்தை நிரம்பல் கோட்டிற்குரிய சமன்பாடு பின்வருமாறு:

$$Q_s = -10000 + 2000p \quad \text{———— (8)}$$

(7) ஆவது, (8) ஆவது சமன்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி சந்தை சமநிலை விலையினைக் காணலாம்.

சந்தை சமநிலையில் உள்ளபோது, கேள்வித் தொகையும் நிரம்பல் தொகையும் சமனாகும்.

$$Q_d = Q_s$$

$$20000 - 1000p = -10000 + 2000p$$

$$30000 = 3000p$$

$$10 = p$$

$$20000 - 10000 = -10000 + 20000$$

எனவே, சந்தையில் சமநிலை விலை 10 ரூபா. இதனை நாம் ஏற்க
எனவே நான்காம் அத்தியாயத்தில் அட்டவணை மூலமும் வரைபட மூல
மும் அறிந்துள்ளோம். அடுத்து (6)ஆவது சமன்பாட்டைப் பயன்
படுத்தி சமநிலைத் தொகையினைக் காண்போம்.

$$Q = a - b \left(\frac{a - c}{b + d} \right)$$

இங்கே

$$a = 20,000, \quad b = 1000 \quad c = - 10,000 \quad d = 2000$$

எனவே,

$$Q = 20,000 - 1000 \left(\frac{20,000 - (-10,000)}{1000 + 2000} \right)$$

$$= \underline{10,000} \text{ என்பது சமநிலைத்தொகை ஆகும்.}$$

சமநிலைவிலையை அறிந்தபின்னர் சமநிலைத் தொகையினை அறிவதற்கு
இன்னுமொரு இலகுவான வழி உண்டு. விலையினை கேள்வி அல்லது
நிரம்பல் சமன்பாட்டில் பிரதியிடுவதன்மூலம் சமநிலைத் தொகையினைப்
பெறுவதே அவ்வழியாகும். இவ்வழியினைக் கையாளும்போது இரண்டு
சமன் பாடுகளிலும் சமநிலைவிலையைப் பிரதியிடுவதன்மூலம் பெறப்
படும் தொகை ஒரே தொகையாக அமைதல் வேண்டும்.

முதலில் (6)ஆவது சமன்பாட்டைப் பயன்படுத்துகின்றபோது,
கேள்வி நிரம்பல் ஆகிய இரண்டு சமன்பாடுகளையும் ஒரே நேரத்தில்
பயன்படுத்துகின்றோம். ஆனால் மற்றவழியைக் கையாளும்போது தனியே
ஒரு நேரத்தில் கேள்வித் தொகையை அல்லது நிரம்பல் தொகையை
மாத்திரமே கவனத்தில் எடுக்கின்றோம் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அடுத்து சமன்பாட்டு ரீதியிலான சமநிலையினை நோக்குவோம்.
சமநிலை விலையினையும் சமநிலைத் தொகையினையும், கேள்விச் சமன்பாட்டி
னையும் நிரம்பல் சமன்பாட்டினையும் பூர்த்திசெய்வதன் மூலம் அறிந்து
கொள்ளலாம்.

கேள்விச்சமன்பாடு $QD = 20000 - 1000p$ என்பதனாலும், நிரம்பல்
சமன்பாடு $QS = - 10000 + 2000p$ என்பதனாலும் காட்டப்படுகின்றது.

$$QD = \text{கேள்வித் தொகை}$$

$$QS = \text{நிரம்பல் தொகை}$$

$$P = \text{பொருளின் விலை}$$

சந்தையில் சமநிலை நிலவும்போது கேள்வித் தொகையும் நிரம்பல் தொகையும் ஒன்றுக்கொன்று சமனாக இருக்கும். எனவே

$$Q_D = Q_S$$

$$20000 - 1000P = -10000 + 2000p$$

$$30000 = 3000p$$

$$\therefore 10 = p$$

சந்தையில் சமநிலைவிலை 10 ஆக உள்ளது. அவ்விலையில் உள்ள சமநிலைத் தொகையினை அறிவதற்கு விலையான 10 ரூபா என்பதை கேள்வி அல்லது நிரம்பல் சமன்பாட்டில் உள்ள P என்பதற்குப் பதிலாகப் பிரதியிடலாம், அவ்வாறு பிரதியிடப்பட்டு பெறப்படும் கேள்வி நிரம்பல் தொகைகள் இரண்டு சமன்பாடுகள் பொறுத்தும் ஒரே அளவாக இருப்பின்தான் விடை சரியானது என்பதை அறிக. ஏனெனில் சந்தை சமநிலை விலையில் விற்கப்படும் தொகையும் கொள்வனவு செய்யப்படும் தொகையும் ஒரே அளவாக இருப்பதனாலாகும். கேள்விச் சமன்பாட்டில் உள்ள P என்பதற்குப் பதிலாகப் 10 ரூபாவைப் பிரதியிடின்,

$$Q_D = 20000 - 1000p$$

$$= 20000 - 1000 \times 10$$

$$= 20000 - 10000$$

$$= 10000 \quad \text{ஆகும்.}$$

நிரம்பல் சமன்பாட்டில் உள்ள P என்பதற்குப் பதிலாக 10 ரூபாவைப் பிரதியிடின்

$$Q_S = -10000 + 2000p$$

$$= -10000 + 2000 \times 10$$

$$= -10000 + 20000$$

$$= 10000 \quad \text{ஆகும்.}$$

எனவே 10 ரூபா விலையில் கேள்வித்தொகையும், நிரம்பல் தொகையும் சமமாக அமைகின்றன. 10 ரூபா தவிர்ந்த ஏனைய விலைகளை இரண்டு சமன்பாட்டிலும் பிரதியிட்டுப் பார்க்கும்போது கேள்வித் தொகை நிரம்பல் தொகை என்பன வெவ்வேறு எண்ணிக்கைகளில் இருப்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். 10 ரூபாவுக்கு மேலாக உள்ள எந்த ஒரு விலையையும் இரு சமன்பாடுகளிலும் பிரதியிட்டு நோக்கின், நிரம்பலின் அளவானது கேள்வியைவிடக் கூடுதலாக இருப்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். உதாரணமாக 12 ரூபாவைப் பிரதியிட்டு நோக்குவோம்.

கேள்விச் சமன்பாட்டில் பிரதியிடின்,

$$\begin{aligned} QD &= 20000 - 1000p \\ &= 20000 - 1000 \times 12 \\ &= 8000 \text{ அலகுகள் ஆகும்.} \end{aligned}$$

நிரம்பல் சமன்பாட்டில் பிரதியிடின்

$$\begin{aligned} QS &= -10000 + 2000p \\ &= -10000 + 2000 \times 12 \\ &= 14000 \text{ அலகுகள் ஆகும்.} \end{aligned}$$

எனவே கேள்வித் தொகையினைவிட நிரம்பல் தொகை கூடுதலாக உள்ளது. அதாவது மிகைநிரம்பல் உள்ளது.

மாறாக 10 ரூபாவுக்குக் குறைவாக உள்ள எந்த ஒரு விலையினையும் இரு சமன்பாடுகளிலும் பிரதியிட்டு நோக்கின், நிரம்பல் தொகையின் அளவானது கேள்வித் தொகையின் அளவைவிடக் குறைவாக இருக்கும். உதாரணமாக 8 ரூபாவைப் பிரதியிட்டு நோக்குவோம்.

கேள்விச் சமன்பாட்டில் பிரதியிடின்

$$\begin{aligned} QD &= 20000 - 1000P \\ &= 20000 - 1000 \times 8 \\ &= 12000 \text{ அலகுகள் ஆகும்.} \end{aligned}$$

நிரம்பல் சமன்பாட்டில் பிரதியிடின்

$$\begin{aligned} QS &= -10000 + 2000p \\ &= -10000 + 2000 \times 8 \\ &= 6000 \text{ அலகுகள் ஆகும்.} \end{aligned}$$

எனவே கேள்வித் தொகையானது நிரம்பல் தொகையினை விடக் கூடுதலாக உள்ளது. எனவே 10 ரூபா விலையினைத் தவிர வேறெந்த விலையிலும் கேள்வித் தொகையோ, நிரம்பல் தொகையோ சமமாக இல்லாததினால் 10 ரூபாவே சமநிலை விலையாக அமைகின்றது.

இம் மூன்று முறைகளையும் நோக்குகின்றபோது, பட்டியல் முறையிலும், வரைபட முறையிலும் சமநிலைவிலை, சமநிலைத்தொகை ஆகியவற்றினை நேரடியாக நோக்கியவுடன் தெரிந்துகொள்ள அல்லது ஊகித்துக்கொள்ள முடியும் என்பதையும், சமன்பாட்டு முறையில் நோக்குகின்றபோது அவற்றினைப் பூர்த்தி செய்தபின்பே சமநிலைவிலை தொகை ஆகியவற்றினை அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது என்பதையும் மனத்தில் இருத்திக் கொள்க.

அடுத்து வரிவிதிக்கப்படும்போது சமநிலையில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்களை நோக்குவோம். வரிவிதிக்கப்படும்போது நிரம்பல் கோட்டில் மாற்றம் ஏற்படும் என ஏற்கனவே கூறி உள்ளோம்.

வரிவிதிப்பதற்கு முன்னர் இருந்த நிரம்பல் சமன்பாடு

$$Q_s = C + d p \text{ ஆகும்.}$$

வரிவிதித்த பின்னர் இச்சமன்பாடு

$$Q_s = C + d (P - T) \text{—(9) என மாற்றமடையும்.}$$

இங்கு T என்பது வரியாகும்.

உதாரணமாக அரசாங்கம் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் 3 ரூபா வரி விதிக்கின்றது என்று எடுத்துக்கொள்வோம். அந்த நிலையில்

$$Q_s = -10000 + 2000 p$$

என்ற சமன்பாடு பின்வருமாறு மாற்றமடையும்.

$$Q_s = -10000 + 2000 (P - 3)$$

$$Q_s = 16000 + 2000 p \text{ என அமையும்.}$$

வரிவிதிக்கப்பட்ட பின்னர் புதிய சமநிலைவிலை பின்வருமாறு.

$$Q_d = Q_s$$

$$20000 - 1000 p = -16000 + 2000 p$$

$$36000 = 3000 p$$

$$12 = p$$

எனவே வரிவிதிக்கப்பட்டபின்னர் சமநிலை விலை முன்பிலும் பார்க்க 2 ரூபாவால் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் சமநிலைத்தொகை 8000 ஆக மாற்றமடைகின்றது.

அலகுக்கு மூன்று ரூபா வரி விதிக்கப்பட்டபோது சமநிலை விலை 10 ரூபாவில் இருந்து 12 ரூபாவால் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் நுகர்வோன் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் முன்பிலும் பார்க்க 2 ரூபா கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டி உள்ளது. எனவே ஒரு அலகு பொறுத்து நுகர்வோன் தாங்கும் வரியின் அளவு 2 ரூபா ஆகும். மிகுதி ஒரு (3 - 2 = 1) ரூபா உற்பத்தியாளனால் தாங்கப்படுகின்றது.

நுகர்வோர் மொத்தமாகத் தாங்கும்

$$\text{வரியின் அளவு} = 8000 \times 2 = 16000/-$$

உற்பத்தியாளன் மொத்தமாகத்

$$\text{தாங்கும் வரியின் அளவு} = 8000 \times 1 = 8000/-$$

$$\text{அரசாங்கத்தின் வரி வருமானம்} = 8000 \times 3 = 24000/-$$

அடுத்து மானியம் வழங்கும்போது ஏற்படும் மாற்றங்களை நோக்குவோம்.

மானியம் வழங்குவதற்கு முன்னர் இருந்த நிர்ம்பல் சமன்பாடு

$$Q_s = C + d p \text{ ஆகும்.}$$

மானியம் வழங்கிய பின்னர் இச் சமன்பாடு

$$Q_s = C + d (P + s) \text{ ——— (10) என மாற்ற}$$

மடையும். s என்பது மானியம் ஆகும்.

உதாரணமாக அரசாங்கம் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் 3 ரூபா மானியம் வழங்குவதாக எடுத்துக் கொள்வோம். அந்நிலையில்

$$Q_s = -10000 + 2000 p$$

என்ற நிர்ம்பல் சமன்பாடு பின்வருமாறு மாற்றமடையும்.

$$Q_s = -10000 + 2000 (p + 3)$$

$$= -4000 + 2000 p \text{ என அமையும்.}$$

மானியம் வழங்கப்பட்டபின்னர் புதிய சமநிலை நிலை பின்வருமாறு.

$$Q_d = Q_s$$

$$20000 - 1000 p = -4000 + 2000 p$$

$$24000 = 3000 p$$

$$8 = p$$

எனவே மானியம் வழங்கப்பட்ட பின்னர் சமநிலைநிலை முன்பிலும் பார்க்க 2 ரூபாவால் குறைகின்றது. சமநிலைத் தொகை 12,000 ஆக அமைகின்றது.

மானியம் வழங்கிய பின்னர் பொருளின்விலை அலகுக்கு 2 ரூபாவால் குறைந்ததால் நுகர்வோர் நன்மையினைப் பெறுகின்றனர். ஒரு அலகுக்கு வழங்கப்படும் 3 ரூபா மானியத்தில் 2 ரூபாவினை நுகர்வோரும் ஒரு ரூபாவினை உற்பத்தியாளரும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இதனால் நுகர்வோர் உற்பத்தியாளர் ஆகியோர் மொத்தமாகப் பெறும் நன்மை பின்வருமாறு.

$$\text{நுகர்வோர்} = 12000 \times 2 = 24000 \text{ ரூபா}$$

$$\text{உற்பத்தியாளர்} = 12000 \times 1 = 12000 \text{ ரூபா}$$

எனவே அரசாங்கத்திற்கு மானியம் வழங்குவதால் ஏற்படும் மொத்தச் செலவு $12000 \times 3 = 36,000$ ரூபாவாகும்.

மேலே நாம் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் ஒரே அளவான வரி விதிக்கப் படுவது பற்றியும் அதனால் சமன்பாட்டில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்கள் பற்றியும் நோக்கினோம். இவ்வாறு ஒரே அளவு (FLAT RATE) வரி அல்லது மானியம் வழங்கப்படும்போது நிரம்பல் சமன்பாட்டில் உள்ள C பெறுமதி மட்டும் மாற்றமடைகின்றது. d பெறுமதி (அதாவது நிரம்பல் கோட்டின் சரிவு) மாற்றமடையவில்லை. காரணம் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் ஒரே அளவான வரி விதிக்கப்படும்போதோ அல்லது மானியம் வழங்கப்படும்போதோ, புதிய நிரம்பல் கோடானது ஆரம்ப நிரம்பல் கோட்டிற்குச் சமாந்தரமாக அமைவதால் சரிவுகள் மாறுபடுவதில்லை என்பதால் ஆகும்.

நிரம்பல்கோடு நேரானதாக இருக்கும்போது, அக்கோட்டிற்குரிய இரு புள்ளிகள் தெரியுமாயின், அதற்குரிய நிரம்பல் சமன்பாட்டினை இலகுவாகக் கணித்துக்கொள்ளலாம். ஆரம்பத்தில் தரப்பட்ட சந்தை நிரம்பல் அட்டவணையில் இருந்து இரு புள்ளிகளை எடுத்துக்கொள்வோம்.

விலை	நிரம்பல் தொகை
6	2,000
14	18,000

நேரான நிரம்பல் கோட்டிற்கான சமன்பாடு $Q_s = C + dp$ என்ற வடிவத்தில் இருக்கும். இங்கே தரப்பட்ட விலை, தொகை என்பவற்றை நிரம்பல் சமன்பாட்டில் பிரதியிடுவீன்

$$2000 = C + 6d \quad \text{--- (11)}$$

$$18000 = C + 14d \quad \text{--- (12)}$$

என்ற இரு ஒருங்கமை சமன்பாடுகளைப் பெறுவோம். இவற்றைத் தீர்வு செய்வதன்மூலம் c, d ஆகியவற்றிற்குரிய பெறுமதிகளைப் பெறலாம்.

$$2000 = c + 6d \quad \text{--- (11)}$$

$$18000 = c + 14d \quad \text{--- (12)}$$

(11)ஆவது சமன்பாட்டில் இருந்து (12)ஆவது சமன்பாட்டினைக் கழிப்பீன்,

$$-16000 = -8d$$

$$\therefore 2000 = d$$

dயின் பெறுமதி 2000 ஆகும். இத் தீர்வு (11)ஆவது சமன்பாட்டில் பிரதியிடுவீன்,

$$2000 = C + 6 \times 2000$$

$$2000 = C + 12000$$

— 10000 = C என்பதைப் பெறலாம். அல்லது (12)ஆவது சமன்பாட்டில் பிரதியிடின்

$$18,000 = C + 14 \times 2000$$

$$18,000 = C + 28,000$$

— 10,000 = C என்பதைப் பெறலாம். எனவே $d=2000$
 $C = -10000$ என்பதால் நிரம்பல் சமன்பாடு $Q_s = -10000 + 2000d$ என அமையும்.

வரிவிதித்தல் பற்றியும் அதனால் சமன்பாட்டில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றம் பற்றியும் இங்கு குறிப்பு ஒன்றைக் கூறுதல்வேண்டும். வரி அல்லது மானியம் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் ஒரே அளவாக விதிக்கப்படும்போது அல்லது வழங்கப்படும்போது நிரம்பல் சமன்பாட்டில் C பெறுமதி மாத்திரம் மாறும் என்றும் dயின் பெறுமதி (அதாவது நிரம்பல் கோட்டின் சரிவு) மாறுபடுவதில்லை என்றும் குறிப்பிட்டோம். ஆனால் வரியானது வீதாசார ரீதியாக விதிக்கப்படும்போது நிரம்பல் கோட்டின் சரிவிலும் மாற்றம் ஏற்படும். அந்நிலையில் சமன்பாட்டினை எவ்வாறு பெறலாம் என விளக்குவோம். ஆரம்பத்தில் தரப்பட்ட இரு புள்ளிகளை எடுத்துக்கொள்வோம்.

விலை	தொகை
6	2,000
14	18,000

இந்நிலையில் ஒவ்வொரு விலையிலும் விற்கப்படும் பொருளின்மீது 50 சதவீத வரி விதிக்கப்படுவதாக எடுத்துக்கொள்வோம். இதன்பின்னர் மேலே உள்ள அட்டவணை பின்வருமாறு மாற்றமடையும்.

விலை	தொகை
9	2,000
21	18,000

வரிவிதித்த பின்னர் உள்ள அட்டவணைக்குரிய சமன்பாடு பின்வருமாறு இருக்கும். முன்னர் செய்ததைப் போன்றே ஒருங்கமை சமன்பாடுகளைப் பெற்று C, d ஆகியவற்றின் பெறுமதிகளை அறியலாம். அதன்மூலம் வரிவிதிக்கப்பட்ட பின்னர் உள்ள நிரம்பல் சமன்பாடு

$$Q_s = -10,000 + \frac{4000}{3}p \text{ என அமையும். எனவே இங்கு}$$

நிரம்பல் சமன்பாட்டின் சரிவு மாறுபட்டுள்ளதை அறியலாம்.

கலைச்சொற்கள்

அத்தியாவசியப் பொருட்கள்	Essential goods
ஆடம்பரப் பொருட்கள்	Luxury goods
இலவசப் பொருட்கள்	Free goods
இழிந்தரகப் பொருட்கள்	Inferior goods
உச்ச திருப்தி	Maximum Satisfaction
உச்சப் பயன்	Maximum Utility
உற்பத்திக் காரணிகள்	Factors of Production
உற்பத்திச் செலவு	Cost of Production
எல்லைப் பயன்	Marginal Utility
எதிர்பார்க்கை	Expectation
ஒருமை நெகிழ்ச்சி	Unitary Elasticity
ஒன்றுக்குக் குறைவான நெகிழ்ச்சி	Elasticity less than one
ஒன்றுக்குக் கூடுதலான நெகிழ்ச்சி	Elasticity more than one
கட்டில்லா சந்தை	Free Market
கட்டுப்பாட்டு விலை	Control Price
கறுப்புச் சந்தை	Black Market
கேள்வி	Demand
கேள்வி அட்டவணை	Demand Schedule
கேள்வி ஒடுக்கம்	Contraction of Demand
கேள்வி குறைதல்	Decrease in Demand
கேள்வி கூடுதல்	Increase in Demand
கேள்விக் கோடு	Demand Curve
கேள்விச் சமன்பாடு	Demand Equation
கேள்வித் தொகை மாற்றம்	Change in Quantity Demanded
கேள்வி நீட்டம்	Extension of Demand
கேள்வி நெகிழ்ச்சி	Elasticity of Demand
கேள்வி விதி	Law of Demand
கொள்வனவு சக்தி	Purchasing Power
சந்தை	Market
சந்தை சக்திகள்	Market Forces
சந்தைக் கேள்வி	Market Demand
சந்தை நிரப்பல்	Market Supply

சந்தைப் பொருளாதாரம்	Market Economy
சமநிலை	Equilibrium
சமநிலைத் தொகை	Equilibrium Quantity
சமநிலை விலை	Equilibrium Price
சார்பு விலைகள்	Relative Prices
சார்ந்த மாறி	Dependant Variable
சாரா மாறி	Independent Variable
செல்வம்	Wealth
சொத்து	Asset
நிரம்பல்	Supply
நிரம்பல் அட்டவணை	Supply Schedule
நிரம்பல் ஒடுக்கம்	Contraction of Supply
நிரம்பல் குறைதல்	Decrease in Supply
நிரம்பல் கூடுதல்	Increase in Supply
நிரம்பல் கோடு	Supply Curve
நிரம்பல் சமன்பாடு	Supply Equation
நிரம்பல் தொகை	Quantity Supplied
நிரம்பல் நீட்டம்	Extension of Supply
நிரம்பல் நெகிழ்ச்சி	Elasticity of Supply
நிரம்பல் மாற்றம்	Change in Supply
நிரம்பல் விதி	Law of Supply
நுகர்வோன் இறைமை	Consumer's Sovereignty
நுகர்வோன் சமநிலை	Consumer's Equilibrium
நுகர்வோன் நடத்தை	Consumer's Behaviour
நுகர்வோன் மிகை	Consumer's Surplus
நெகிழ்ச்சியற்ற கேள்வி	Inelastic Demand
நெகிழ்ச்சி உள்ள கேள்வி	Elastic Demand
நீடித்தவாழ்வுடைய பொருட்கள்	Durable goods
நேரில் வரி	Indirect tax
பங்கீட்டு முறை	Rationing
பங்கீடு	Distribution
பதிலீட்டுப் பொருள்கள்	Substitute goods
பதிலீட்டு விளைவு	Substitution Effect

பதுக்கல்	Hoarding
புறநடைக் கேள்வி	Exceptional Demand
புறநடை நிரம்பல்	Exceptional Supply
பூரண நெகிழ்ச்சி	Perfect Elasticity
பொதுவிலை மட்டம்	General Price Level
பொருளியற் கோட்பாடு	Economic Theory
பொருளாதாரப் பொருட்கள்	Economic Goods
மாறிகள்	Variables
மிகைக்கேள்வி	Excess Demand
மிகைநிரம்பல்	Excess Supply
மிகைநிரம்பல் தொழிற்பாடு	Excess Supply Function
முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம்	Capitalist Economy
மெய்வருமானம்	Real Income
மெய்வருமான விளைவு	Real Income Effect
வட்டி	Interest
ஊரிப் படுகை	Tax Incidence
வருமானம்	Income
வருமான விளைவு	Income Effect
வாடகை	Rent
விருப்பம்	Want
விலைசார் கேள்வி நெகிழ்ச்சி	Price Elasticity of Demand

உசாத்துணை நூல்கள்

- Leftwitch, R. H.: The Price System and Resource Allocation, 3d ed (New York, Holt Rinehart and Winston Inc., 1966.)
- Levenson A. M., and B. Solon.: Essential Price Theory (New York Holt Rinehart and Winston. Inc., 1971).
- Marshall A.: Principles of Economics 8th ed. (London: Macmillan & Co, Ltd., 1938.)
- Stigler G. J. : "The Development of Utility Theory, I". Journal of Political Economy, August 1950 PP 307-324,
- Bilas, R. A. : Microeconomic Theory 2nd ed (Newyork : Mc Graw - Hill Book Company 1967.)
- Hibdon, J. E. : Price and Welfere Theory (New York Mc Graw - Hill Book Company 1969)
- Samuelson, P. A. and Peter Temin : Economics. 10th ed. (Tokyo: Mc Graw-Hill Kogakusha Ltd., 1976)

பெரியநாத வி.
மொண்டிசு சிறந்தது.
1976

